

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30506621>

32699

Highmore pinx.

G. Vertue sculp.

WILLIELMUS BAXTER, Cornarius

Obiit 31. Maii 1723. An. Etat. 73.

GLOSSARIUM
ANTIQUITATUM
Britannicarum,

S I V E

Syllabus Etymologicus

ANTIQUITATUM

Veteris Britanniae atque Iberniae,
Temporibus Romanorum.

A U C T O R E

WILLIELMO BAXTER, Cornavio,
Scholæ Merciariorum Præfecto.

A C C E D U N T

Viri Cl. D. EDVARDI LUIDII,
Cimeliarchæ Ashmol. Oxon.

D E

FLUVIORUM, MONTIUM, URBIIUM, &c.

In Britannia Nominibus,

ADVERSARIA POSTHUMA.

EDITIO SECUNDA.

L O N D I N I :

Impensis T. WOODWARD, C. DAVIS, J. HAZARD,
W. BICKERTON, & R. CHANDLER.
MDCCLXXXIII.

Viro ornatissimo doctissimoque

RICHARDO MEAD, M. D.

LITERARUM FAUTORI, AUCTORI, STATORI,

HOMINIBUS demerendis nato,

LIBRUM HUNC,

IPSIUS CONSILIO ET HORTATU

AB INTERITU OLIM VINDICATUM,

NOVA NUNC LUCE DONATUM,

EA QUAE PAR EST OBSERVANTIA,

D. D. D.

JOANNES BAXTER,

AUCTORIS FILIUS.

Viro Clarissimo Doctissimoque

D. RICARDO MEAD, M.D.

Willielmus Baxter

S P. D.

*AMETSI jam eâ sim ætate
ut amicis penè omnibus su-
perses videar, eâ tamen
nunc usus sum felicitate ut
illorum, triste alioquin, desiderium Tua,
Vir*

EPISTOLA

*Vir Clarissime, in me Benevolentia multò
levius efficiat: Opportunè etiam mihi
hæc oblata est occasio hoc qualequale
grati animi testimonium exhibendi. E-
gregiæ Tuæ in Arte Medicâ dotes tot tan-
tæque sunt ut supra omnem laudem assur-
gant, imò ipsam vincant invidiam: Eas
igitur hîc enumerare necesse non habeo.
Nec quenquam latet quàm proclive in
recondita Literariæ Antiquitatis studia
Tuum sit ingenium, quàm in cognoscen-
dis ejusmodi rebus peritum, quàm in col-
ligendis minimè parcum, quàm liberale
in erogandis ad easdem publicandas sum-
ptibus. Gratos ergo Tibi oportet esse qui-
cunque de Re Antiquariâ student bene
mereri: Neque ægre tuleris, Vir Doctis-
sime, me inter alios Tuam eo nomine am-
bire gratiam. Quo enim Patrono potiùs
gaudeat hic Libellus, qui quidem nisi Tu
intercessisses, flammis dudum damnatus,
vel unâ cum suo autore æternum fuisset
sepultus?*

DEDICATORIA.

*sepultus? Vix opus esse videtur ut mon-
neam Antiquario Britannico prorsus esse
necessariam Britannicæ Linguae peri-
tiam; ob hujus tamen inscitiam multi
nec parvi nominis Viri non rarò in erro-
res incidere. Ego autem hujus ope gentis
nostræ Antiquitatibus nonnihil lucis af-
ferre conatus sum; meumque inde Tibi
adeò gratum fuit propositum, ut hasce
lucubrationunculas tenebris ulteriùs pre-
mendas non censueris. Te itaque ju-
bente jam tandem in publicum prodeunt;
in quibus quòd plurima lectoribus forsàn
non paucis nova neque satis probata com-
pareant, eò magis Defensore amico &
erudito Vindice opus esse animadverti;
qualem cùm Te potiozem nesciam, patere
ut mea hæc in Britannicis Antiquitatibus
illustrandis conamina Tui Nominis aucto-
ritate fulta, lectoribus si non quodam-
modo utilia, accepta saltem fiant:
Quod si contigerit, me bonas in hos
horas*

EPISTOLA, &c.

*horas non malè collocâsse mihi denique
gratulabor. Vale. Dabam Londini
ex Scholâ Merciariorum Kal. Jul.
MDCCXIX.*

PRÆFATIO

PRÆFATIO

A D

BRITANNOS.

N vobis, Saxobritanni, Scotofaxones, Scotobrigantes atque Britanni mei, opus aliis haud intentatum, neque sanè sine meritâ laude, etsi plùs mediâ sui parte nobis relictum. Quid vos monstra terrent nominum? Jussit ANNA; Estote Britanni: Hoc omnes altero certè parente jam antè fueratis. Neque enim vel Hengisti legimus milites maritos huc advenisse, vel veterum Brigantum pubem mulieribus comitatam tentavisse Iberniam: Et quis affirmet Septentrionalem Saxonem temperavisse sibi à connubiis nobilissimæ Pictorum gentis, cùm jam per multa sæcula defierit hæc Briganticè

a

loqui?

loqui? Quin autem nobilissimum dicam illum populum, qui tot præliis pro patriâ libertate cum hostibus Romanis summâ cum virtute decertaverit, quique initio Romanorum temporum à Taravedro Promontorio Troventionem amnem usque latè regnaverit? Ut sint planè de Belgicis Britannis accipienda illa vexatissima Rhetoris Eumenii verba: *Ad hoc natio etiam tunc rudis & soli Britanni Pictis modò & Ibernis assueti hostibus, adhuc seminudis, facile Romanis armis & signis cesserunt.* Certè cum Belgis solis Cæsari Dictatori res fuerat; atque hi soli illâ tempestate Britanniam dictam Primam obtinuêre. Cum advenis igitur Britannis solis Cæsar gerebat bellum, iisque tunc rudibus, assuetisque Brigantum & Ibernorum armis: Contrà Constantius, quem laudat Eumenius, cum Britannis jam cultioribus factis, & Carausii & Alekti Romanis militibus adjutis, rem gerebat. Frustra sunt igitur, qui alios *Britanni Soli* Iernos quàm Brigantum seu Pictorum socios Novantas sive Gallovidios crepant. *Seminudos* dicit ille Pictos & Iernos Scotos; benè sanè quòd non & planè nudos, cùm vel ipsi Caledones in Julium Agricolam Proprætorem, effedis vecti & latis ensibus armati, fortissimè depugnaverint. De nostro instituto vestrum erit judicare. Sunt sanè multa in veteri Geographiâ nobis immutata, permulta novata, plurima solâ conjecturâ nisa. Ἀνάγκη γὰρ (quod ait Geographorum Princeps Strabo) εἰκότα λέγειν καὶ τὸ τόπων καὶ τὸ ὀνομάτων μεταβεβλημένων.

DE ipso *Ptolemæo* nihil attinet dicere, cum convenient de eo omnium judicia, & constet de tempore quo floruerit. De *Itinerario* dicto *Antonini* vel *Antonii* omnia incerta sunt, nisi quòd videatur sub *Antonini* Pii Imperii initio confarcinatum, & posteris temporibus vel adauctum vel emendatum. *Ravennas* Monachus, qui nuper sub *Anonymi* nomine Parisiis editus est, versus videtur de Græco aliquo Exemplari Tabularum nescio quarum in usum Orientalis Imperii descriptarum, quòd & Exarchatus Ravennatum Byzantinæ fuerit ditionis, & plurima Locorum nomina Græcâ veniant scripturâ; quale, ut de aliis taceam, *Glebon* pro eo quod debuerat esse *Glevum*. Et cum nulla in hoc libello compareant Saxonum vocabula, colligere pronum est illum esse Latino Interprete longè vetustiorum, cum ille posteriorum meminerit temporum, Orcadasque dicat ob peccata nostra in Barbarorum esse potestate; ita enim Danos ille nominat.

CAMDENUM nostrum quamplurimis locis vel declaratum vel emendatum facilè deprehendet Lector. Adjiciuntur etiam plùs minùs ducenta veterum Locorum & Fluminum nomina quæ in *Britanniâ* ejus non comparent; ut nihil dicam de Deorum, Regum & Ducum antiquis appellationibus, quæ hîc pro ingenii nostri modulo explicantur: Collatis passim & *παρόδω* cognominibus veteris Galliæ & aliarum Regionum Vocabulis.

FRUSTRA fuerit hoc loco advertere, quod per totum hoc Opusculum declaravimus, universæ Europæ populos fuisse Henetos seu Brigantes, & originis planè Asiaticæ; & quòd *Peregrini* initio fuerint, alienigenis appellatos fuisse *Gallos*. Certè vel hodierna Armeniorum lingua (quæ olim Phrygibus & Thracibus propemodum erat communis) innumera repræsentat Britannicæ nostræ vocabula. Quid quòd & Linguae quas vulgus dicit Orientales, absque Armenicæ & Britannicæ nostræ ope in pluribus nequeant explicari? Ecce autem unum & alterum hujus rei exemplum. Armeniis Xջ pro *Porco* est, Britannis *Hüch*, sicuti & Græcis ὕς. Hæbræis חזיר *Chazir* *Porcus* est, nullâ cum notatione nominis; Arabibus vitiosè خنزير. *Vir* etiam vel *Masculus* Armeniis 'Ար est, nobis *Ūr*, & Græcis ἄνθρωπος. Et Britannis & Armeniis *Hén* *Senex* est, sicuti veteri Græciæ ἑνός-ἡ-ον; unde & Romanum *Senex*. Hebræis כהן *Cohen* nullo cum etymo *Senator* est & *Sacerdos*: Britannis & Armeniis eâdem compositionis formâ *Cohen* Συμπρεσβύτερος est, eodem intellectu quo Judæorum כהן *Cohen*, *Senator* & *Sacerdos* est. Δῶρ Armeniis *Aqua* est, Britannis *Dür*, & Græcis ὕδωρ; quò referendum Romanorum *Sudor*. Sed unde hoc, quis me roget? Scythæ universam Europam maximamque Asiæ partem primis occupavêre temporibus. *Scythæ* (inquit Trogi Pompeii Epitomator Justinus) *per totam Asiam Ægyptum usque imperium tenuêre per mille & quingentos annos*. Subeat igitur

igitur nemini mirari etiam *Mare glaciale* vel *Cronium* Geographis dici *Mor marusa*, quod & nostro sermone est *Môr mariüys*, quod est *Mare mortuorum virorum*; sicuti & Græcis dicitur *Cronium*, quòd Κρόν & five *Saturnus*, totumque inferius Hemisphærium ad Manes spectare crederetur. Certe *Haul y meirü* nostratibus dici solet *Splendor Solis* in cacuminibus montium comparens post ejus occasum.

VESTRI erit arbitrii, five potiùs ingenui favoris, ne videamur tam *Ευρεσιλογία* quàm *Εικοτολογία* usi, cum in hujusmodi opellâ vel nihil vel omnia audendum sit. *Res enim ardua est* (ut ait Plinius Secundus in Hist. Nat. Præfatione) *vetustis novitatem dare, novis auctoritatem, obsoletis nitorem, obscuris lucem, fastiditis gratiam, dubiis fidem, omnibus verò naturam, & naturæ suæ omnia.* Itaque etiam non affecutis voluisse abunde pulchrum atque magnificum est. Imperitos igitur, morosulos & αῤῥάδεις nihil moror, contentus paucorum laudibus. Utimini vos & fruimini quæ nostrum valuit promere ingenium, saltem donec potiora vel doctior vel felicior aliquis reposerit.

PORRO monendus est Lector in hoc Tractatulo literam C in veteribus nominibus ubique uti K vèteri ritu esse efferendam, & U, Ū five ii in initio vocum five syllabarum uti Anglorum *no*, aliàs verò uti illorum *oo* five Italorum *u* semper esse pronuncianda. Alia autem quæ in sequenti Libello fusiùs ex re

natâ annotavimus, hîc repetenda haud æquum duximus. Summarium autem Rerum Britannicarum ab Excessu Romanorum ad nostra tempora Auctarii loco subnectere non pigebit, quod Lectori haud ingratum fore speramus.

ANIMAM tandem agente, ac veluti tabe senioque confectâ militari Romanorum veterum potentiâ, neque (prorsus jam exsuctis Provincialium omnium medullis) ulterius Imperiorum fato obistere valente, extremæ tanti corporis partes occepêre primùm lethali frigore corripî. Britannia igitur nostra jam per quatuor & quod excucurrerat sæcula innumeris devastata cladibus, delectibusque continuis, atque insuper fame & peste exhausta penitus, Germanis jam olim Britannorum adversus Romanum jugum fociis, ex facili prædæ fuit. Siquidem Saxonum Dux *Hengistus* (sive magis *Ansegisus* Ravennati *Anschis* dictus) revocatis jam domum de Britannîâ Legionibus, inito cum Vortigerno Silure novo fœdere, traditâque ei in matrimonium Ronüennâ filiâ, astipulantibus etiam Pictis atque Ibernicâ Scotorum Gente, quam vel ipse Beda prodit fuisse Anglis semper amicissimam, Romanam Provinciâ (quod & sub Constantino novimus factum) occupavit. Pulsis igitur Saxonici Limitis Ducibus, unâ cum Romano Comite huic Limiti præposito, Orientalis Anglus atque Saxo cum Cantiaco Jutâ, & Australi etiam Saxone, portus omnes à Romanis communitos obsedêre, quatuorquæ Regnula per Britannicarum Gentium vestigia condidêre.

PRIMÆ, quam & nos Belgicam fecimus, exacto tandem in Dumnoniam Præsides Ambrosio Aureliano, viro strenuo, Occidentalis Saxo imperavit, Dumnoniisque Belgis veteribus Romanorum sociis, frænum injecit. Britannia Secundæ five Geiicciæ Præsides cessit Mercio; Præsidemque Flaviæ ipse expulit Vortigernus. Quin & duo Maximæ Cæsariensis atque Valentiaæ Consulares Transhumbrano Regi manus dedere. Huic Castellorum omnium atque Arcium ad Ventum Boream positarum, duarumque Prætenturarum five Vallorum custodiam fuisse permissam vel Saxonum Idioma etiam hodie indicio est, quod ad extremas (quas quidem novimus) Romanorum Arces Loxam atque Banaciam pertendit.

NULLUM autem illis temporibus fuisse Indigenis ipsis totius Insulae Regem, qualis vel *Arthurius* vel *Lucius* Monachis confinguntur, vel inde patet quod veteris Gildæ ævo Aurelius Conanus imperitaret Siluribus, Maglocunus Cornavorum Canganis five (ut sequiori sæculo appellantur) Venedotis, Vortiporius Demetis, Constantinus Domniis seu Dumnoniis, Brigantumque Canganis five Cumbris Cuno-glasus. Certè neque Gildas noster neque Saxo Beda *Arthurium* novit.

QUID autem inter hæc? An cessat Domina Roma? Imò

*Peragit tranquilla Potestas
Quod violenta nequit.*

Neque enim cùm tu non posses quod velles, nolles quod posses. Hercle constabat jam in tot & tam feroces populos minus proficua fore effœti Imperii arma. Supremus igitur Occidentis Pontifex unâ eâdemque operâ, tam Animarum omnium Saluti quàm Orbis Imperio inhians, novo atque hætenus inaudito consilio, humaniori scilicet cultu, atque Sacerdotali palpo delinire cœpit Barbarorum ubique gentium animos. Tandem igitur & hîc acceptâ ab Augustino Gregorii Papæ Legato novorum rituum semipaganâ pompâ, Britannia nostra denuo nec opina Romani juris facta est, Regulis jus dicente Metropolitano Romano. Novum hoc & incruentum vincendi genus; ut subeat mirari tantillo temporis spatio, de squalidis & lucifugis Monachis tot Patricios Episcopos, Comites Palatinos, Metropolitanos & Mitratos Abbates ubique terrarum emicuisse. Verùm Fortunæ tantisper terga danti & ipsi terga dedêre, citò in arridentis gratiam redituri.

INTER hæc tamen tam dulcedine prædæ adducti, quàm novatis Religionibus offensi Saxonum nostrorum veteres parentes, Dani scilicet Cimbriâ sive antiquâ Saxoniâ oriundi, colonos suos cladibus vexavêre continuis; omniaque, præcipuè verò Sacra, igne ferroque populati sunt. Mansit enim ad horum tempora, quamvis minùs integra, Veteris Provinciæ facies, & forsân etiam Romana Lingua; quod vel ex Anonymi nostri Libro conjicere licet, apud quem, etsi septimo tandem exeunte sæculo

Geo-

Geographiam suam descripserit, nullum tamen Saxonicum loci nomen comparet.

NEQUE clades ista soli contigit Britanniae, verum etiam quacunque terrarum saeva Germania alas suas tendit. Indignabatur enim Duces suae Gentis atque Alumnos tot populorum domitores, tantique Imperii everfores, quique (ut adverterat olim in Antiquitatibus suis Vir longè eruditissimus Marcus Velserus) Gentilium hominum appellationem omni Nobilitati modò imposuerant, victarum gentium Sacerdotibus turpiter manus dare, peregrinaeque Sacra patriis antehabere, veteris Patriae & Parentum oblitos penitus, atque in peregrinos mores (quos & pro corruptissimis semper habuere) transire. Summus igitur Romanorum Pontifex, novo captato consilio, ne modò factae tectae Romanae Provinciae denuo ab iisdem Barbaris exciderentur, Francorum Ducem *Carolus*, Imperatorum nomine, reipsa Ecclesiae Dictatorem creavit. Hujus temporibus, in-eunte scilicet octavo saeculo, & *Ecberto* nostro easdem ob rationes Regium Diadema, soluta Heptarchia, ab Ecclesia impositum est; Novantaeque etiam & Picti, cogente (ut videtur) Scotosaxone, fracto jam à Danis Anglosaxonum Imperio, Scotorum Dalreudinorum veterum sociorum Regulis colla suo subdidere.

CUM tamen nihilominus Monarchae ipsi, novo cultu & mansuetae Religione dudum emolliti, Danorum ferociae minus obsistere valerent, visum est tandem Papae Alexandro Sacerdotioque Britanno WILLIELMO Neustriae Principi,

Principi, acri atque strenuo illorum temporum militi, Galliarumque Patricio, Regnum tradere, proprio scilicet magis quàm Britanniae commodo studentibus; atque hoc quidem quò in clientelâ essent validissimi Francorum Imperii. Verùm neque ipse WILLIELMUS parere Gallis sustinuit, opportunitate tantæ Insulæ fretus, neque minùs inclementer ipsam Ecclesiam tractavit, quàm Civilem Rempubli- cam; Gallicusque furor & fas & nefas susque deque habuit.

WILLIELMO etiam *Rufo* Rege, ipsius Pontificis Legatus Anselmus domo Italus, spoliatus omnibus bonis, apud Gallos (quibus favebat) exulabat. Apud Alanum appellatum De Insulis, satis magni nominis virum (qui quidem Alanus eodem ævo non modò in fictitia Merlini Britanni Vaticinia, verùm etiam in Petri Lombardi Sententias commentatus est) legimus Tirellum quendam, Aulæ Comitem, ab eodem Anselmo, operâ cujusdam Fanatici Monachi fuisse subornatum, qui *Rufum* Regem in Novo Saltu venantem adoriretur, sagittâque nec opinum trajiceret, quod & *Pulcherrimum Facinus* Doctor ille Universalis audet appellare. Percussio fratri successit HENRICUS, *Bellus Clericus* suo merito appellatus, quo regnante Christianæ Theologiæ Professor Alanus, apud Parisios agens, fratris Parricidium publico laudavit scripto, uti modò retulimus.

HUJUS ex filiâ nepos, alter HENRICUS, incertum an & in ultionem *Rufi* Majoris sui
Avun-

Avunculi, Domini Papæ Legatum Thomam in ipso Durovernenſi Fano immaniter trucidandum curavit.

VERUM cùm jam ferè ubique dudum cicurati Leones ferocire & fremere inciperent, non ſolùm noſter Thymoleon, *Primus* ſc. RICHARDUS, Magni illius Henrici filius, verùm & ipſe animoſus Rex Galliarum *Philippus* cognomento *Augustus*, unà cum aliis quamplurimis Principibus viris, novo atque audaci commento, in expeditionem Hieroſolymitanam ad ſacra ſtipendia facienda, amandati ſunt. Videbat enim ſanctiſſima atque eadem vaſerrima Romana Curia & Gallias & noſtras Britannias jam viris & ingeniis & pluribus artibus florere; quin & ingens poterat eſſe metus ab harum gentium commerciis & increſcente jam navigatione. Rege igitur abſente & longinquis bellis occupato, Eccleſiaſticae factionis Viri Procuratoriâ operâ fungentes, Reipublicæ formam detorquere auſi ſunt ad *Ἀριστοκρατίαν*, quo ſcilicet Optimatum partibus pro validiſſimo in Regiam Potestatem munimento uterentur. Atque hinc quidem duo inſequentes Reges civilium tumultuum fluctibus ab Eccleſiâ oppreſſi ſunt; atque etiam ipſa Nobilitas tam diuturno bellorum conflictu propemodum fracta eſt.

SUB HENRICO igitur hujus nominis *Tertio*, Simone à Monte-Forti Eccleſiæ ſtipendia merente, ſumma rerum in plebem, & per hoc, licet invitis conſilii auctores, in ipſum Principem denuo devoluta eſt. Quo factò Britannia noſtra criſtas tollere cœpit, per plurimas for-

fortissimorum Regum successiones, frendente licet peregrino Sacerdotio, de Gallo triumphavit, donec tandem, jam consopito etiam intestino de Regno dissidio, Inclyta THEODORI Progenies, vetusto Britannorum sanguine oriunda, non solum Britannos suos Civitate, olim suâ redonavit, Scotofaxonumque Regnum Regali Connubio sibi adjunxit, verum etiam (quod omnium maximum fuerat) Larvaticum Imperatorem Papam, deturbatis sacris Præfidiis, Insulâ suâ æternum interdixit, universumque Clericorum gregem in ordinem suum revocavit. Atque ex illo tempore Europa desiit esse in mancupio Latinæ Ecclesiæ.

NOSTRIS tandem temporibus duo antiquissima Regna sub ANNÆ Invictissimæ Reginae Auspiciis in unum MAGNÆ BRITANNIÆ Imperium coaluere, quod quidem ut felix faustumque sit utrique populo Deum Optimum Maximum obnixè rogo.

*EXTRACTS of LETTERS from
Mr. E. LHWYD to the Author,*

April 26. 1705.

YOU were pleased formerly to acquaint me,
you had revis'd your *British Geography*, and
reduced it to Alphabet. If you please to commu-
nicate it, it shall be all or mostly printed as your
own by,

Sir, Your, &c.

P. S. If you have already reduced your *British Geography* to a Map, I shall engrave it. If not, I think it will suffice to insert your Notes Alphabetically in my Dictionary of British Names, always putting *B* after them, and spare the charges of a Map, since 'tis not expected.

Oxford, Nov. 3. 1705.

I Hope you are come by this time to a resolution
about your *Roman Geographical Vocabulary of Britain*, and should be glad to hear you will add it to
some-

Something else, and soon begin to print it. But if you have no thoughts of publishing it your self, and would please to contribute it towards my Book, I shall not, I hope, neglect doing you due justice.

Nov. 15. [1705.]

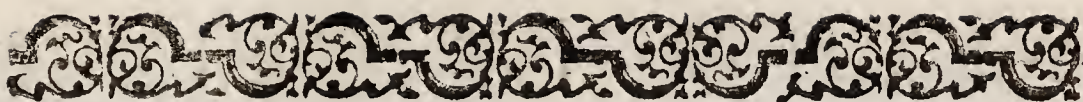
I Find by Dr. Harwood's Letter in the last * Transactions, there's some hopes you will shortly oblige the Curious in Antiquities with your *Glossary*, and hope your next may give some account of the time when it shall go to the Press, if it be not already gone to,

Sir, Your, &c.

* *Vid. Phil. Transf. N°. 306.*

NOTÆ

NOTÆ breves, per Virum Reverendum GUL.
STUKELY, R. S. S.

D PONTM. Propè **Bylogford**, in Comitatu Nottinghamiensi, super Viam Fossam (ut vulgò dicitur) ubi rùdera antiqua, & Antonini milliarìa, locum quasi digito commonstrant.

AQUAE. **Rukborough** ad ripam amnis Troventionis & Abontri æstuarii, in Comitatu Lincolnensi, ubi castrum Romanum adhuc manet.

Inferè **BENAVONA**, **Weldon**, Caput Aufonæ.

CALEVA ATREBATUM. **Farnham**, vel **Tangham** quod juxta est, ubi immanes Antiquitatum reliquiæ effossæ.

CANTENNIS. Rectius CAUSENNIS, apud **Wanton** magnam, ubi pavimenta tessellata quotidie eruuntur.

CROCOLANUM. Juxta **Tollingham** apud **Wrough**, ad viam regiam **Fosse** vocatam, in agro Nottinghamiensi, ut rùdera antiquitatis, nummi Romani, & Antonini milliarìa ostendunt.

DANNAVANTRIA. Omnia immeritò, restet **BENAVONA**.... Caput Aufonæ amnis ad **Weldon**.

DUROBRIVAE. Apud **Chesterton** ad Australem Ninæ fluvii ripam, ubi **Hermenstreet** fluvium transit, hic enim ingentia Castri sive oppidi rùdera profundissimâ fossâ muniti.

DUROCOBRIVIS. **Bergbamsted** omninò, ubi Antonini milliarìa ex omni parte conveniunt.

DUROLEVUM. Rectius DUROLENUM, **Charin** juxta **Lenham**.

DUROLICUM. Rectius DUROLITUM, **Rumford**, i. e. Trajectus Romanus.

DURO-

DUROTUOBRIGA. Immeritò cuncta, rectius enim scribitur **PUNTUOBICE**, quod apud **Devises** statuendum est.

DUROVERNUM. Insert the English name **Canterbury**.

CAESAROMAGUS. Proculdubio apud **Chelmsford**.

EBURACUM. Put the English name **York**.

ELTABON. The English name **Northampton**.

ETOCETUM. **Chesterfield wall**, propè Lichfield, ubi magna Antiquæ urbis rudera ad viam Watlinstreet.

IBELNIUM. Rectè **IBERNIUM**, **Bere** in Durotrigibus.

p. 137. **Icanhoe**, place the present name **Boston**.

ISCALIS. The English name **Ilchester**.

LACTORODUM. Apud **Old Stratford** juxta **Stony Stratford**, ut nemini dubium.

LEUCOMAGUS. **Great Bedwin**.

LINDUM COLONIA. The English name **Lincoln**.

MARGIDUNUM. Juxta **Willughby** on the **Wolds** ad viam **Fosse**.

NAINA. English word **Neen**.

REGENTIUM. **Ringwood**.

TRIPONTIUM. Ad **Uobeyridg**.

TUNNOCENUM. Scribo **ITUNOCENUM**, sc. Itunæ fluvii ostium, ad **Boulness**.

GLOSSARIUM

Antiquitatum Britannicarum,

S I V E

Syllabus Etymologicus Antiquitatum
Veteris BRITANNIÆ, &c.

ALLABA, hodie *Apulby*, quasi Britannicè dicas *Abal* (vel *Gaval*) *Ab* vel *Av*; quod est *Furca* (vel *Sinus*) *undæ* vel *amnis*. Ibernæ Scotobrigantibus etiam hodie *Abbal* pro *Furca* est; quò referendum & Anglorum nostrorum

Gable-end, seu *Furcalis finis*, in ædificiis. Etiam hodiernis Persis *Ab* pro *Aqua* est, quam & Veteres nostri *Av*, *Sav*, & *Tav* appellavère. Eodem planè intellectu & in Cantiacis, & in Regnis, & in Dumnoniis Oppidula occurrunt *Apuldur* & *Apuldurham*: Idem enim ferè Britannis *Dür* quod & *Av* & *Ûi*, quod expressum videtur in Saxonico vocabulo *Apulby*, uti & aliàs in *Jerby*. Statio ista eo venit nomine, quòd in sinu sit Itunæ fluminis, apud Brigantum Ceangos, quâ parte hodie Paludium Regio Occidentalium seu

Westmoria est. De nomine conjecturam fecit magnus Camdenus. Juxta Librum Notitiæ Occidentalis Imperii in hâc Arce locatus est *Præpositus Numeri Maurorum Aurelianorum*; unde constat fuisse *Aballabam* de veteribus Brigantum Castellis, quorum meminit in Satyrâ suâ Juvenalis. Nam *Præpositi*, ut hoc semel moneam, in veteri Romanorum militiâ Castellis erant præfecti, quod ostendit ad Notitiam Pancirollus: *Numerus* autem, uti ego sentio, uniuscujuslibet gentis incerti numeri *Cohors* dicebatur, cùm aliàs plenæ Cohortes sexcentis constarent peditibus. Notitia sola *Aballabæ* hujus meminit.

ABERAVANUS, in Ptolemæi Libris correptè scribitur *Abravanus*, omisso *E*; in causâ fuit antiquæ Linguae ignoratio. Potuisset etiam & plenius dici *Aberavrianus*, etsi non interfit; siquidem Britannis *Aber av rian*, *Ostium amnis principis* est. Æstuarium hoc est *Riani* fluminis in Novantis sive Gallovidiis, apud citeriores Caledonios. Hic fluvius pro fonte habet **Loch Rian** Lacum; pro quo Veteres nostri scriberent *Lug av rian*, quod est *Liquor amnis reginæ*: Siquidem *Lug* Veteribus *Aquæ liquor* est, & *Ri*, *Rex*; ut & *Rian*, *Regina*, vel etiam quævis *Regia puella*. Obiter etiam advertendum censeo, prisco Britanno- rum sermone *Aber* dici Ἐκχυσιν, Pelasgicè forsan & Phrygicè Ἀββοεῖν, pro Ἀποφοεῖν vel Ἐκβολήν; & contra *Inver* Ἐιχυσιν, tanquam Ἐμβοεῖν pro Ἐμφοεῖν, vel Ἐμβολήν. Est igitur *Abravanus* solutis Britanno- rum verbis *Aber avon*, hoc est, *Ostium fluminis*.

ABERCORN, vel corruptiùs ABIRCORN: Ita enim proculdubio scripserat ipse Anonymus, cùm in vitioso Codice hodie legatur *Abisson*, oculos fallente literarum ductu. Etiam hodie ejusdem nominis Castellum est in partibus citerioris Caledoniæ; ad Beda- num scilicet *Penuabel*, sive *Caput* ulterioris *Valli*, seu Prætenturæ. Bedæ etiam plenius scribitur *Aber- curven*, corruptè puto pro *Abercoravon*, quod *Ostium* est *brevis amnis*. Dicitur autem *Coravon* eâdem formâ,

formâ quâ & *Cornant*, *Corbedü*, *Corgi*, atque similia alia, Britannorum fermone vetere. Antiquum verò seu Romanum *Abercorn* (sive magis *Abercorabona*) quod non ita longè est ab altero, hodie vitiosissimè profertur Saxonica Dialecto **Blackness**; cùm deberet esse *Balog* (vel *Balg*) *ne isc*, hoc est, *Venter* (vel *Sinus*) *Aquæ* sive *fluminis* *Corabonæ*, hodie **Carron**. *Na* vel *Ne*, Scotobrigantium Dialecto signum est Genitivi, sicuti contrà *An* Ostidamniorum sive Corinaviorum. In veteri Inscriptione **DE A** dicitur **NE-HA-LENNIA** maris Numen, tanquam *Diues ne balen*, *Diva* scilicet *salis*. Inventa hæc est Domburgi in insulâ dictâ **Walcheren**, quæ Britannorum erat Belgicorum, sive Frisonum; unde & **Wallach-warran** Incolæ appellati, tanquam *Galli viri*.

ABERNAVIS, sic enim reponendum pro eo quod in Ravennate Libro vitiosissimè scribitur *Apaunaris*, & in Vaticano MS. *Apuanaris*, malè accepto ab imperitis Librariis literarum ductu, quod in ignotis vocâbulis pronum est atque solenne. Est autem *Abernavis* (sive malles vitiosum *Aparnavis*, quod ipse posuit Ravennas) apud Domnios sive Dumnonios, quod Britannicè scriberetur *Aber na iisc*, hoc est, *Ostium aquæ*, sive *fluminis*, hodie ibridâ compositione **Bernstable**, tanquam *Abernavis statio*; idem enim *Stabulum* quod & *Statio* est. *Statio* etiam modò navium dicitur; sicuti in **DERVENTIO STATIO** inferiùs. *iisc* etiam hodie Scotobrigantium fermone *Aqua* dicitur, uti & *Na* Genitivi signum.

ABONA, quæ in Antonini Itinerario Græco casu *Abone* scribitur, **Abenton** est (alterâ etiam scripturâ **Albenton** appellata) in Sabrianæ fluminis ripâ, in Dobunis, sive Glevano nostro Conventu, ut verè Camdenus docuit. Nomen suum sortita est ab ipso flumine, quod Britannis Plurativo Numero dicitur *Avon*, & antiquâ scripturâ *Abon*. Singulari Numero *Ab* etiam Persis pro *Aqua* est, uti nos in **ABALLA-B A** suprâ monuimus. Crediderim etiam & *Alabum*

(vel *Alaunam*) fuisse loco alterum nomen, ab *Ael* quod *Supercilium* est, & *Avon*, *Amnis*; unde & Saxonibus ibridâ voce *Alventun* appellari possit. Pro *Av*. (five *Ava*). Pelasgi veteres Ἀχα protulere; unde & Celtescythæ Germani *Aga*, vel *Æge*, Dialectis suis nominavere, ut & ipsi Romani *Aquam*. Vide in *ALABUM*.

ABONA: Etsi plurimæ sint in Britannia *Abonæ*, crediderim tamen Anonymi nostri *Abonam* eam dici, quæ Badixam, five Aquas Calidas præterfluit, atque in Sabrianam influit. Vide in voce superiore, & in *BADONESSA*.

ABONTRUS: Celeberrimum Brigantiæ Æstuarium, quod vulgò **Humber** dicitur. In melioribus Ptolemæi Libris pro Ἀβόντες, levi vitio Ἀβέςτες ποταμὸς ἐκβολαὶ hodie legimus; in aliis autem correptius Ἀβες. Nos tandem Ἀβόντες reposuimus. Eodem vitio & in Victurionibus nonnulli codices Τῶν εἰχυσίς repræsentant, pro eo quod in melioribus Libris est Τῶν αἰσίσ εἰχυσίς, five *Tuæsis Estuarium*. Equidem existimaverim venisse Æstuario nomen de immani aquarum murmure, quod Britanni dicerent *Avon-drüft*, five *Aquarum strepitum*; unde & Saxonibus eodem planè intellectu **Humber** dicebatur, five *Bombitator*: Nam verbum **Hummen**, *Bombitare* sonat. De *Humbro* ita noster Camdenus: “Totius Britanniæ Æstuarium est amplissimum & piscosissimum, exæstuantis Oceani accessibus adauctum, & iisdem retrò remeantibus, suas illiusque aquas vehementissimè vasto cum murmure, non sine magno navigantium periculo agit.” Britannis meis idem ferè sonat nomen *Trüft*, quod & Græcis Θρόϋ vel Θόρυβος. Brigantum flumen *Ebura*, five *Oxa*, plurimos fluvios hospitio suo excipit, & in Oceanum secum provolvit.

ACMODÆ (Melæ vitiosè *Aemodes*) Plinio dici videntur Lindisfarnenses Insulæ, quæ quidem Anonymo nostro censentur X numero, Plinio verò VII, si veri sunt

sunt Libri. Verùm equidem existimaverim eum scrip-
fisse VIII, quòd veteri Brigantum Dialecto (quâ etiam
hodie magnâ ex parte utuntur Iberni) *Acht*, vel
Ocht Madhou, *Octo* sonent *Prata*. Conveniet etiam
huic calculo Ravennas, modò *Atinas* & *Longinis* ha-
beantur pro desertis; quod simile videtur vero.

AD ANSAM, videtur Mansio quædam fuisse ad
nostrum **Charted**, ad *Axam* sive *Ansam* flumen in
Orientali Saxoniâ sive Guepponiâ, quæ Æstiva fue-
rat Trinoüantum Pecuaria. Vetustâ enim scripturâ
sive *Axa*, sive *Assa*, sive etiam *Ansa* scripseris, tantun-
dem fuerit: Siquidem veteribus Romanis litera *N*, se-
quente *S*; admodum rarerentur efferebatur. In Antonino
igitur rescribendum XVI. M. P. ad Camulodunum:
Credibile est enim longiùs abfuisse *Ad Ansam* à tantâ
Coloniâ. Quin & in Peutingerianâ Tabulâ *Ad Ansam*
proximè stat à *Camborito*, sive *Cambreto*, quod
nobis est **Chesterford**, sive *Castrorum Traiectus*, juxta
oppidum **Walden**, quod nobis *Camboriton* Novum
est, sive *Gallodunum*, de Gallis Trinoüantibus ita (ut
videtur) appellatum. Vide in *AXIUM*.

AD LAPIDEM TITULI (uti verè Britanno
scriptori Nennio dicitur) ad **Stonhar** rectè posuit
Camdenus; non autem ad **Foleston**, uti post Som-
nerum magnus Stillingfleet: Quid enim **Ston har**
Saxonibus, nisi *Lapis altus*? Ut sit verisimile hîc
Pharum fuisse ad usum adremigantium; quod & Vir
magnus autumat: Imò & *Ad Titulum* fuisse *Rutupen-
sem Portum*, non ita longè à *Rutupis* situm. Inter
notissima est *Titulos* dici Romanis *Στήλας*, sive *Qua-
drilateras Columnas*, antiquissimorum temporum Sta-
tuas. **Foleston** autem *Lemurum*, sive *Larium lapis*
dicitur, de vetustis puto compitis ita appellatum:
Nam & *Digitalis* herba nostrati vulgo **For-gloves**
dicitur corruptè pro **Foles gloves**, sive *Lemurum ma-
nicæ*, veteribus Britannis *Menig Eilff Uylbon*, corruptè
hodie *Elhylbon*, quod idem valet: Sunt enim Britannis
Eilff Uylbon, *Nocturni Dæmones*, sive *Lemures*; cùm

Saxonibus Folcer dicatur *Minuta plebs*, & forsan etiam *Manes*. Est autem *Folc* deminutive dictum de *Fol*, sive *Pullo*, quod & Græcis dicitur Πῶλϙ. Figuratè etiam *Fol* pro *Fatuo* est vel νηπίῳ ἢ ἄφρονι, quales habebantur Dii *Manes* Veteribus, excepto uno *Tiresiâ*. Ἀεὶ γὰρ οἱ μὴ κατηφῆς ἢ λιτοὶ ἢ μικροὶ βλέπομενοι, φημαίνουσιν Ἡρώας πλεσιόν τ' ἔ' ἰδόντ' οἰκίας ἰδρυμέλους. Artemidorus Oneirocriticorum Libro Quarto. Vide in DUNUM.

ADMINIUS, famosus inclyti Cunobelini filius, qui à patre in exilium actus, ad C. Caligulam per-fugit. Dictus autem videtur Britannorum linguâ *Adminiās*, sive hodiernâ scripturâ *Adhvinias*, *Vir* scilicet *prominulis labiis*, sive *Labeo*; eâdem formâ quâ & *Androgeus*, quasi *An drüg üas* sive *Vir malus*. Neque fanè aliunde ipsa Latinorum terminatio *us* & Græcorum *ος* (sicuti & *ης, ως, er & or*) quàm à *Viro*. Idem autem antiquis Celtis *Üas* sive *Üar* (unde & Latinis & *Uaro* & *Baro* effinguntur) quod & Germaniæ Celtoscythis **Uar** & **Uer**, & Romanis ipsis *Vir*: Quin & hodiernis Britannis *ür* dicitur, & *gür* cum Præpositivo *G*; imò etiam *üas* & *güas*. *Min* etiam veteribus Gallis pro *Labio* fuerat; unde & urbs *Ariminum* in Cisalpinâ dictâ Galliâ, tanquam *Ar min üi*, sive *Ad labium undæ*. Quin & *Mine* pro *Ore* vel *Vultu* est nostri temporis Gallis; ut & Μήνη Græcis pro *Lunari facie* vel ipsâ *Lunâ*, Germanis **Maen**.

ADMURUM apud Bedam planè videtur hodie dici **Bentwell**, quod vitiosum est pro *Pen üal*, quod quidem veteri Britanniae est *Caput Muri*. Huic diversum est Bedanum *Penuabel*, ad ulterius Vallum. Certè anno à nato Christo MDCLXIX. è ruderibus veteris Muri, non ita longè ab isto Viculo, qui ultra Tinnam est, ad orientale Valli caput, in Otodinis, vetus Ara effossa est sub hoc Titulo: VICTORIAE XV. C. GAL. FE. NO. SENECEIONE. COS. FELIX. ALA. I. AST. M. PR. Quæ nos ita legenda coniecimus: *Victoriæ quindecimæ cohortis Gallorum*

Gallorum fecerunt erigi, Nonio Senecione Consule, felix Ala I. Astorum multis præliis. Facta est igitur dedicatio ista sub Domitiani principatu, ipso Julio Agricola Proprietore; quo tempore Senecio & Palma Consulatu functi sunt. Atque hinc quidem constat Brigantica Castella jam ante Hadriani tempora fuisse ab ipso Agricola communita.

AD PONTEM apud Antoninum hodie *pauntou* magna est, in Icenis sive Lindenium Conventu. In Ravennate Libro *Duroviguto* est casu sexto; cum in recto sit *Durovigutum*. Verum alieno loco scribitur; debuit enim postponi *Durobrivis*. Vide plura in DUROVIGUTUM.

ADRON: Nomen fluminis est in Ravennate Vaticano. Vide in PORTUS MADURNI.

ADROS, apud Plinium vitiosè scribitur *Andros*; cum in melioribus Ptolemæi Libris sit Ἀδρος Ἰσηρυ, sive *Adri deserta*, & in plerisque mendosè Ἐδρος. Insula hæc est in Vergivio mari hodie eodem intellectu *Avicularum Insula*, sive *Birdsey* Anglis appellata. Romani correptè protulisse videntur *Adros* pro *Adarinis*: Siquidem *Adar* dicuntur *Aves* Britannis, Anglisque *Birds*; ut & illis *Insula*, *Inis* est, & antiquis Saxonibus *Ey*. Dicitur & *Inis Enlbi*. Vide in LIMNUS & SILIMNUS.

AD TAVUM: Ita enim in Peutingerianâ Tabulâ rescribendum pro mendoso *Ad Taum*. Hic locus à Camdeno in Icenimagnis ponitur, sive in Borealibus Icenorum Ceangis, cum sit in Girviis: Urbs scilicet, & celeberrima Academia *Cantabrigia*, sive magis hæc antiquior *Granta*. Idem autem Britannicè loquentibus *Cant* & *Grant*, *Sinuosa* scilicet *curvatura*: Latinis etiam *Canthus* dicitur de Græco Καυθός: Quin & Britannis & Belgis eodem intellectu dicitur *Cant*. Ab *Am*, quod *Circum* est, & *Grant*, *Palpebræ ambitus* Britannis quidem *Amrant*, *Aremoricis* verò *Abbrant* nominatur. Idem autem *Tav* est, sive *Sav*, vel *Stav*, quod & *Av* sive *Ab*, *Aqua*: Nam literæ

T & *S* pro præpositivis sunt Articulis Britanniae nostrae veteri ; ut sit *Tav* vel *Stav* idem quod *Stür*, five *Tò ὕδωρ*. Etiam Armeniis *Sue* dicitur *Mare*, quod Persis est *Zau*. Flumen igitur istud (quod vulgò *Cam* & *Grant*, & Monachis etiam *Gronta*, more sequioris sæculi, ab Urbe dicitur) Britannis ipsis *Tav* appellatum est. Esse autem *Ad Tavum*, *Grantanam Arcem*, & per hoc nostrum quoque **Grentbrige** five **Cantebrige** (Britannis forsan *Gan Tav*) vel inde firmari videtur, quòd in Peutingerianâ Tabulâ sequatur *Cambretovium*, five *Camboriturum*, quod nobis est **Chesterford**, five *Castra ad Tavi Traiectum*. Hæc urbs circa annum à nato Christo DCC. deserta fuit Civitatula, prodente Bedâ. Verùm cùm & *Cantabrigiæ* reperiantur Romanorum Nummuli, prònum est credere Arcem quandam five Propugnaculum Urbi *Ad Tavum* appellatæ prætentum fuisse, ubi hodie *Cantabrigia* nostra est, cùm & hoc sit pluribus aliis locis servatum.

ADURNI PORTUS. Vide in **PORTUS MADURNI** ; nam vitiosum puto.

ÆSICA, Vaticano libro *Æsica*, hodie **Nethersby**, five pleniore loquela **Nethereskby**, Oppidum fuerat munitissimum ad *Æsica* five *Isca* flumen, ad limites citerioris Caledoniæ, in Cumbriorum regione, quæ ad Brigantum Ceangos olim pertinebat, uti nos aliàs dicturi sumus. Ingentes esse hoc in loco ruinas monuit Camdenus. Juxta Notitiæ libros, quæ sola hujus Stationis meminit, *Tribunus Cohortis primæ Astorum* hanc Arcem custodiebat. Non alienum fuerit advertere, Britannis *Ûisc* vel *Isca*, *Aquam*, five magis *Agmen* (five *Tractum*) *Aquæ* appellari, quò referendum videtur & Græcorum *Ἰξός*, & Latinorum *Viscus*. Certè Britannis verbum *Ûisco*, five *Guisco* hodie pro *Induere* est, sensu satis vicino ; Ostidamniis etiam pro *Propellere* est. Pro *Isca* autem promiscuè Romanis scribebatur *Ix*, *Ex*, *Ax*, *Ox*, *Is*, *Issa*, *Essa* atque *Assa* ; quod ex pluribus colligere est nominibus. Erat igitur *Æsica* & Flumini & Oppido commune

commune vocabulum. Quid autem Saxonicum **Mether eskby** nisi *Vicus infra flumen Æsicam* five *Isam?* Etiam hodie *Ūisge* Scotobrigantibus Iberniæ dicitur *Aqua*, ut & Pannoniæ Boiis **Ūis** : unde satis probabili ratione coniecit Antiquariorum nostrorum facile Princeps Edvardus Luidius, Iberos primos fuisse Britanniae Incolas ; quatenus scilicet Britannorum utuntur linguâ.

AGELOGUM, pro quo in alio Antonini Itinere mendosè legimus *Segelosum*, puto pro *Ægelogum*. Hic locus modò dicitur **Little-Borough**, five *Exiguus Burgus*, & est ad Troventionem amnem, seu Troantiam (uti nos Ravennati scriptum credimus) in eâ parte Icenorum, quæ de saltu Scipeyuse (five *Conventuali nemore*) à Saxonibus in novum Conventum erecta est, nomine *ſnoʒengaham-ſcipe*, de pulcherrimâ civitate ejusdem nominis, Britannis eodem intellectu *Din ogovaiuc*, five *Dinogoboco*, Civitate scilicet *speluncari*, appellatâ. Siquidem illic in hodiernum etiam diem pluribus habitatum est speluncis. Dicitur autem *Agelogum* Linguâ veteri, quasi *Agel*, vel *Ael o gūi*, quod est *Supercilium undæ* ; nempe Troventionis amnis. Obiter hîc notandum venit veteribus Romanis Literam G sæpe liquidiusculè fuisse prolatam, uti ferè Anglorum Y : sic & inferiùs pro *Caer Voran* legimus *Cager Voran* ex Libro Ravennati. Nihil in hoc loco peccavit Camdenus.

ALABUM apud Anonymum Ravennatem videtur mihi Antonini dici *Abonam* ; quod cùm sit ab *Ael Avon*, five *Amnis supercilio*, *Alauna* scribi possit : unde vel hodie & **Abenton** & **Albenton** promiscuè appellatur. Occurrit & apud Stephanum Byzantinum nomen Ἀλαβών. Vide in **ABONA**.

ALATA CASTRA, Britannis antiquis *Din Ader*, quod est *Urbs Alæ* : Saxonibus eodem intellectu, sed ibridâ compositione **Eoenburgh** ; Ptolemæo Πτερωτὰ σεργτόπεδα, & Anonymo nostro eodem sensu *Alata Cenion* : ita enim prorsus legendum pro vitioso
Alita-

Alitacenon, Vaticano MS. pejus *Alithacenon*. *Kenion* enim veteri Britanniae sunt *Pelles*, Σκηναί, vel *Papiliones*; *Tabernacula* scilicet *pellibus cooperta*. Etiam *Mancunium* nostrum est **Manchester**; quod vide. Est autem inter notissima Arcem, *Alata castra* ab *Alâ* quâdam *Sextæ Legionis*, quæ Eburaci agebat, ita appellatam. Ad hodiernum usque diem hæc urbs universæ Valentiae caput est atque metropolis.

ALAUNA SYLVA in Dumnoniâ Ravennati Itinerario soli memoratur, quam equidem conjecerim ex nomine esse **Woodbury**, five *Sylvestrem Arcem*, non ita longè ab oppido **Copesham**, quod nobis est *Moridunum* Veterum. Dici autem videtur *Alauna*, uti superiùs *Alabum*, ab *Ael Avon*, quod *Supercilium* est *amnis*.

ALAUNA in Belgis, five Regnis, quibus hodie constat Australis Antonæ Conventus, videtur esse **Twinamburn**, five **Christs Church**, vel *Christi Fanum*, ad ostium fluminis *Abonæ*, quod Ptolemæo *Alaunus* dicitur, quasi quis dicat *Alaün üi*, five *Plenus amnis*, cujus nominis & alia plurima sunt per Britanniam flumina. Etsi possit & urbs *Alauna* ejusdem fuisse Etymologiæ, cujus & prior; quod scilicet ad *Supercilium amnis* sit posita. Hic etiam Locus debetur soli Ravennati Monacho. Quid autem Saxonicum **Twinamburn**, nisi ibridâ compositione *Tpezen avon burn*, quod *Duplex* est *Abonæ*, five *Amnis ἐκχυσίς*, five *Effusio*?

ALAUNA in Ordüicibus, five Brannogeniensis Conventûs limitibus, in Pago Warwiccano, eidem scriptori soli memorata, hodie **Alcester** appellatur. Matthæo autem Parisio plenius **Ellencester**, five *Alauna Civitas*. Et est in confluentiâ duorum fluminum, **Auln** scilicet, five *Alauni*, & **Arrow**, five *Garumnæ*; vel plenis Britannorum verbis *Garü Avon*, quod est *Asperi Amnis*. Hic sunt plurimæ rerum antiquarum reliquiæ. Antiquum Loci nomen oportuit fuisse Camdeno ignoratum, Ravennate nondum

dum edito. Haud ita longè fuerat in Viâ Fossâ in-
signe oppidum, hodie **Dorn** appellatum, & Veteri-
bus forsan *Durnium*, de vicino Rivulo **Duran**: illud
enim veteri Linguâ *Rivulus*, quod aliis Celtarum
Dialectis, *Dren*, *Drin*, & *Tren*, *Tern*, & *Trin*, &
forsan etiam *Dron* & *Dorn*, appellari possit. Hîc
plurimi effodiuntur Nummuli.

ALAUNA, Ravennati vitiosè *Alunna*, videtur ex
ordine Itinerarii esse **Awne** in Deiris, sive Boreali
Brigantum Triarchiâ, juxta cognominem sive fluvio-
lum, qui in Oxam amnem, sive Eburam influit, su-
pra Eburacum: nam **Awne** vitiosè effingitur de op-
pido *Alaunâ*.

ALAUNA in Ceangis Brigantum, quâ parte ho-
die Cumborum Pagus est, ad confluentiam *Alauni*
Amnis, & Australis Tinnæ. Hodie Castellum dici-
tur correptè **Whitlaton**, puto pro **Whit Alaun-**
ton, quod, prodente Camdeno, Antiquitatum reli-
quiis insigne est. Hoc in loco ille Notitiæ *Alionam*
felici conjecturâ posuit. Nos verò contendimus
rectiùs à Ravennate scribi *Alaunam* ex cognominum
locorum analogiâ. Hâc in statione *Tribunus Cohortis*
Tertiæ Nerviorum fuerat, prodente Notitiæ Libro.

ALAUNA in Valentiâ Castellum **Sterling**, sive
Stribelin, est, ut verissimè conjecit Vir doctissimus,
Gibson, qui in Camdeni Britanniam nuper commen-
tatus est. Quid enim **Stribelin**, nisi *Es Trev Alaun*,
sive *Oppidum Alauna*? Statio ista & Ptolemæo, &
Ravennati Libro memorata est. Vide in ELTABUM.

ALAUNUS, hoc est, *Alaun iii*, sive *Plenus Am-*
nis. Cùm plurimi fuerint per Britanniam *Alauni*,
duorum tantùm Ptolemæus meminit; ejus scilicet
ad quem Belgarum *Alaunam* superiùs posui, & alte-
rius, qui in Otodinis, etiam hodie **Aine** dicitur, &
Ravennati Libro *Alauna*.

ALAUNUS, flumen **Aine** in Otodinis. Vide in
superiore.

ALANUS, flumen **Colne** apud Gueppones. Vide in CAMULODUNUM.

ALBIMUNNUM: Ita enim in Anonymo rependum, pro eo quod in Libro vitiosè scribitur (sexto etiam Casu) *Albinunno*, & in Vaticano MS. *Albinunno*. Hodie dicitur **Monmouth**, five *Munni Ostium*; quod cum sit in confluentia *ÿi*, five *Durbis*, & *Munni*, Britannis *Ael ÿi Mun ÿi*, quod est *Supercilium ÿi*, & *Mun ÿi*, appellatum est. Est autem flumen *Munnus*, five *Mun ÿi* Britannorum sermone, *Montanum ÿi*, five *Flumen*. *Albimunnum* hodie caput est *Ventanæ Silurum Regionis*, Saxoni Victori **Wentset**, five *Ventanæ Sedis*, appellatæ, de urbe *Ventâ*, olim Regionis capite. Normannicis tandem temporibus Conventus hîc *Monmuthensis*, five *Albimunnius* erectus est, planè spoliatis hâc Regione Silurum Principibus.

ALOBrites apud Anonymum antiquissimum Belgarum nomen fuit, quasi dicas *Gallobritones*. In Vaticano Codice dicuntur vitiosè vel saltem *συνονύμους Alobriges*. Vide in AREMORICI & in BRITANNI.

ALOVERGIUM (ita enim Vaticanus Liber, cum in Editio sit *Alongium*) in Itinere est ab *Isca Dumnoniorum* versus *Abernavim*, quod est nobis **Bernstable**. Atque illud quidem est ultimum Ravennati Monacho ad Vergivium Mare munimentum. Unde pronum est conjicere illud non aliud fuisse quàm *Afferri nostri Arx Kinchüith*, postero tempore, de *Ubbone Dano Abbestow*, five *Ubbonis Sedes*, vel *Locus* appellata. Est autem *Kinchüith* quasi tu dicas *Kendchüith*, quod *Sinistrum* est, five *Septentrionale Caput*, five *Promontorium*. Est autem veteri Britannorum sermone *Alovergium*, tanquam *Ael o ÿerg ÿion*, *Ad supercilium Vergivii maris*, five *undarum Briganticarum*. Verùm inclytus iste locus jamdudum mari absorptus non ampliùs comparet. Est & oppidum apud Belgas vitiosè prolatum *Enguien*, pro *Anguion*, quod est *Undæ*.

ALVION,

ALVION, five *Albion*, Græcis Scriptoribus Ἀλσίον, antiquum Britanniae nostrae nomen, sicuti Ὀυεργίων *Ibernia*: quæ cum in Eustathii Commentariis ad Dionysii Periegesin pro duobus veniant Gigantibus, qui inter se discordantes, & λιθοβολήσαντες, tandem in Insulas nostras transfretaverant, vel inde patet veteris persuasionis fuisse tam Britannos quàm Ibernos de Terrâ Continente huc appulisse, atque hos etiam olim sibi invicem infestos fuisse. *Alli* & *Galli* omnibus Celtis dicebantur quivis *Peregrini*; præsertim verò *Belgæ* five *Senones*, à Cimbris, seu Saxonibus de antiquâ patriâ Germaniâ in Galliam atque Italiam acti, temporibus, ut videtur, antiqui Camilli. Atque hinc horum Coloni in Britanniâ nostrâ Primâ, & *Belgæ* & *Galli* appellati sunt. Unde & *Marinus*, five *Insularis Gallus* appellatus videtur cæteris Gallis Ἀλῖνι, & multitudinis numero *Alüion*. Certè nomen *Allobrox* veteri cuidam Glossatori Latinè redditur *Gallus rufus*; hodierni Britones dicerent *Gal brych*. Convenit autem vox *Al*, five *Gal*, cum Græco Ἀλλο. Britannis etiam *Albtud* est pro Ἀλλοφύλω, five *Alienigena*: sicuti & veteres *Belgæ* Anonymo Ravennati *Alobrites*, quasi *Gallobritones* appellantur, & Vaticano MS. *Alobriges*, levi vitio. Contrà qui Cæsari habentur Aborigines, Briganticæ fuere Originis; ejusdem tamen, cujus & cæteri Galli generis. Siquidem Gens Thracia, five Phrygia, olim per totam Europam divagata est, ad Herculis usque Columnas. Erat igitur Singulari numero *Uerg üi* (five uti nos hodie corruptè proferimus *Uerydh*) idem quod & *Brigas*, *Phryx*, & *Frigo*, imò & *Ibernus*; unde Plurativum *Uergüion*, Græcis corruptè scribitur Ἀυεργίων. Vide in BRIGANTES.

AMBACTI veteribus Celtis nihil erant nisi *Servi mercede conducti*: unde in antiquo Glossatore invenit Turnebus *Ambactus* Ἀδλῶ μισθωτὸς, ὡς Ἐννῶ. Ostendit in Gothico suo Lexico Junius hanc vocem à Germanis fuisse acceptam: nam & Gothi *Andbaughts*

baubts pro *Ministro* est, quod *Emptitium*, five *Conductitium* sonat. Etiam *Britannis Amaeth* vitiosè dicitur *Opifex Agricola*.

AMBOGLANNA (quam *Liber Notitiæ* ad *Linneam Valli* ponit, & in quâ *Tribunus* fuerat *Cohortis primæ Ætiæ Dacorum*) in loco fuit vulgò vocato **The bank end**, five *Valli fine*, ubi scilicet *Vallum Barbaricum* fluvium *Urtium*, five **Irthing**, pertransit. Atque hoc ex pluribus *Inscriptionibus* ostendit *Camdenus*; tametsi alio in loco, sui oblitus, eam existimet esse **Amble side** in Regione Occidentalium dictâ *Paludium* five *Westmoriâ*. In *Ravennate Monacho* reponendum *Amboglanda* pro eo quod vitiosè scribitur *Baboglanda*, & in *Vaticano MS. Codice* etiam pejùs *Gabaglanda*. Est autem antiquo *Britannorum* sermone *Am üog lann* five *land*, *Circa flumineam ripam*: nisi fuerit *Gam üog land*, *Curvati fluminis ripa*, quod suspicor. Dicebatur autem quâdam *Dialecto* *Uag*, & *Uog*, pro *Ui*, vel *Uig*, quod *Aquæ agmen* vel *Flumen* sonat: unde & *Celtoscythis Saxonibus* **pæg** pro *Fluctu* est, quod *Italis* est *Voga* de verbo **pægan** *Moveri*. Idem etiam *Britannis* sonat *Lann* & *Land*, quod & *Teutonicè* loquentibus, nisi quòd *Ripam* solùm significet.

ANASCANA apud *Anonymum Ravennatem* una est ex *Linnisfarnensibus* *Insulis* five *Acmodis*, hodie puto **Wambo** appellata. Est autem *Anascana*, quasi *Anas can*, quod *Dialecto* quâdam veterum *Britannorum* videtur dici *Candida* vel *Albescens Insula*. Neque fanè multùm abludit nomen hodiernum **Wambo**: nam & *Wann* *Britannis* dicitur pro *Wynn*, quod *Candidum* est, & *Po* vel *Bo* etiam hodie *Ostidamniis* est *Regio*, vel *Patria*. Extat etiam ea vox in **POMONA**, quam vide.

ANCALITES, quorum *Regio* dici possit *Ancalitia*, *Cæsari* sunt (quod ego existimo) *Buckenhamiæ* *Incolæ*, *Attrebatumque* *Ceangi*: nam nulla illic reperiuntur antiqua oppida, excepto uno *Lectoreto*.
Videntur

Videntur hi fuisse unà cum Bibrocis, atque Attrebatibus, **Berkshire** scilicet, atque **Oxfordshire**, in potentissimæ Cattieuchlanorum gentis Clientelâ. Siquidem civitas ista, sicuti Taciti prodit Historia, aliquando Dobunos usque imperitavit: unde nulla vel Bibrocorum, vel *Ancalitium* mentio in Tabulis Ptolemæi. Dicti autem videntur *Ancalites*, quasi *An Calidon*, quod est *Caledones*, vel *Celtæ*, de *Fagineo* scilicet *Saltu*, **Buckenhurst**, quem obfedere. Siquidem & Græcis *Κἄλον* est *Lignum*, Latinis etiam vetustis *Cala*, unde & *Calo*, & *Caliga* deducta sunt. Etiam hodie *Coil* Scotobrigantibus Caledoniæ Incolis *Sylva* dicitur. *Buccenham* etiam Saxonibus *Fagineam Villam* sonat, quam veteres Græci *Φηγόπολιν* dicerent.

ANDAREON, (nam vitiosè atque perversè apud Ravennatem scribitur *Ardaoneon*) hodie **Andover** est, ad Amnem Tiscam, apud Segontiacos Belgas, in quibus modo Australis Antonæ Conventus est. Saxonibus hic locus *Anðearpan* dicitur, quasi quis Britannicè dicat *An deu evron*, quod Græcè est, *Τὰ δύο Ἰδῆα*, *Duæ* scilicet *Aquæ*. Idem enim Britannis sonat *Evr* quod & Græcis *ἔρον*, unde Latinæ voces *Urina* & *Urinator*. Fit etiam *Dür* appositâ Præpositivâ *D*. Solus meminit Ravennas.

ANDERIDA, in Notitiæ Libro, Ravennati sexto casu dicitur *Anderesio*, & in Vaticano MS. vitiosè *Anderelio*. Vel ex ordine Ravennatis Itinerarii conijcere licet Locum istum Portum fuisse, quem Cissa Ællæ filius, & Australium Saxonum Rex Secundus, de loco, ut videtur, in quo modò Castellum est antiquo nomine **Apuldurbam** (de quo quidem vocabulo nos suprâ retulimus ad **ABALLABAM**) ad *Cissæ urbem*, hodie **Chichester** de suo nomine appellaverat: ut sit *Urbs Cissæ* nobis pro *Anderidâ* novâ. Quid enim *Anderida* nisi *An deu rid*, sive *Duo Trajectus* solutis verbis? Neque fanè aliud Ravennatis *Anderesium* sonat; cùm possit aliâ Dialecto *Ris* dici
pro

pro *Rid* vel *Rit*, quomodo & Francobelgis nostris & **Rad** & **Reyse** dicitur, quod Italis est *Rota*, Aremoricis *Rout*, & nostrati vulgò **Road**, satis vicino significatu. Quid quod Fluvioli in hunc diem nomen *Ant* vetusti oppidi vestigia servet? Frustra igitur Camdenus *Anderidam* ad **Newenden** sive *Noviodunum*, in Cantiacorum finibus, ablegat. Juxta Librum Notitiæ *Præpositus Numeri Abuliorum sub Comite Limitis Saxonici* erat *Anderidæ*. De *Anderidâ* autem istâ ingens Segontiacorum saltus Britannis veteribus appellatus est *Coit Andred*, Saxonibusque eodem intellectu *Anðpedeþ-pals*, quod est *Anderidæ nemus*: de quo Saxonice temporibus Australis Saxonie Regnum emerfit, cùm antea vasta esset Solitudo, & Segontiacorum Belgarum, ut videtur verisimile, Pecuararia. Ipsa *Anderida* Saxonibus dicebatur *Anðpedeþ-ceasteþ*, sive *Urbs Anderidæ*. Est & Ravennati *Anderetum* in Galliis, hodie *Favols*, Ptolemæo etiam *Ἀνδρείδων*.

ANDRASTA, Xiphilino ex Dione Cassio *Ἀνδράστη*, cùm aliàs corruptè dicatur *Andate*. Etiam hodie *Andras* populari dicto Britannis nostris dicitur Dea *Malen*, sive *Domina*, quam vulgus nostrum nunc appellat *Y Valk*, sive *Faunam fatuam*, & *Mam y Drüg*, seu *Diaboli Matrem*; aliàs *Y Ürách*, quod *Γεῶν*, sive *Matrem vetulam* sonat. Veteribus etiam Græcis *Ἐλῆ*, *Ἐλῶ*, *Ἐλῶ*, & *Ἐλῶ*, uti & Germanis Celtoſcythis **Bela**, quam & ipsorum vetustissima Mythologia Islandorum Edda *Anum* fingit *infernalem*. Quæ omnia Deminutivâ formâ proferri puto de Armenio, Phrygio, atque Britanno vocabulo *Hên*; unde & Græcorum *Ἐνῆ*, & Latinorum etiam *Senex*. Hanc Hebræi dixerunt *לילית* *Lilith*, quam & infantes perimere ferebant; Romani *Accam Larentiam*, *Lamiam*, & *Maniam matrem Lariam* vocitabant; quam & stolidâ persuasionē infantes devorare credebant. Neque diversum sensisse videntur Hebræi prisca de suâ *Sheolâ*, quam & Fœminam credebant. Quâ de re vide *Eſai. cap. 5. vers. 14.* ubi hæc legentibus occurrent:

occurrent : *הירחבב שאל נפשה ופעה פיה בל-קק*
Hirchibbab Sheol nabpsbab uphangara piab libbli-chok ;
hoc est verbis LXX Interpretum, Ἐπλάτυνεν ὁ Ἄδης
καὶ ψυχὴν ὥπλῃ, καὶ διήνοιξε τὸ σῶμα ὥπλῃ, ἔμῃ διαλιπεῖν.
Verùm Ἄδω posuere loco conjugis ejus Φερσεφόνης.
Erant qui & *Volaticam Anum*, five *Strigem* putabant.
Istud nomen non modò cum *Hecate*, *Bellonâ*, & *Enyo*
conveniebat ; verùm etiam cum *Bonâ Deâ*, five *Deo-*
rum Aviâ, & *Terrestri Venere*, quæ & Ἐπιθυμία
Ἀφροδίτη, & *Libitina*. Unde & vulgò fabulantium
Y Vad dbu hyll (quod est *Bona Furva Effera*) appel-
lata est ; uti è contra *Dea Cælestis*, *Y Vad velen*, *He-*
lena scilicet, five *Bona Flava*, vel *Fulva*. Quò verò
altiùs repetatur *Andrastæ* Etymon, sciendum est *At*
vel *As* veteribus Phrygibus *Marem* dici, five *Patrem* ;
unde & hodiernis Armeniis *Ais* pro *Articulo* *Hic* est,
ut & Hebræis *ישא Ish* pro *Viro*, unde & Syris *Asta*
pro *Fæminâ* est, atque forsan etiam pro *Matre*. Græ-
cis etiam Ἑστία, five *Vesta*, *Deorum Mater*, & *Terra*
est. Ab Ἑγξ, *Terra*, fit & Ἑέγξ *Macedonum* Dia-
lecto ; unde Ἑεγοί, Ἑνῑεγοί, & Romanis *Inferi*, qui
Scotofaxonibus dicuntur *Feries*, nostratique vulgo
corruptiùs *Fairies*, Καλαχθένιοι Δαίμονες, five *Dii Ma-*
nes. Est igitur Britannorum Ἀνδράση (five uti Græ-
cis dicitur Ἀδρασηία Νέμεσις,) quasi dicas Ἑνέγξ Ἑστία,
five *Infera Vesta* : contra *Cælestis Mater* Asiaticis ap-
pellata est Ἀσάση, atque Ἀγέμης, quod Britannorum
nostrorum Dialecto foret *Ardb Ama*, vel *Alta Mater*.
Hinc facilè quivis intelligat quid sit in nostris Lapi-
dibus DE ABUS MATRIBUS ; atque etiam Saxo-
num Numen *Easter* ; de quo vide *Bedam*. *An-*
drastæ autem isti Britanni veteres humanas hostias
immaniter immolabant, ritu vetusto, quam & ante
commissum cum Romanis prælium Amazonis nostra
Vondicca precibus invocabat horrendis, uti memoriæ
prodidit *Dion*. Durat etiam in hodiernum diem
hujus five Divæ, five Furix memoria, dum irati in-
fremunt, *Mae rbyü Andras arnochüi*, quod est, *Ali-*

qua *Andrasta* te obsidet ; & *Pby Andras* ! hoc est, *Pby Andrasta* ! Huic Numini potissimum se devovisse Decios ostendit Juvenalis, Satyrâ viii. his verbis :

*Plebeia Deciorum animæ, plebeia fuerunt
Nomina ; pro totis Legionibus hi tamen, & pro
Omnibus auxiliis, atque omni plebe Latinâ
Sufficiunt Diis infernis, Terræque Parenti.*

Vide in MINERVÆ.

ANDROGEUS, Immanuentii Trinoüantum Regis filius, qui quòd cæso à Cassivellano patre in Galliam ad Cæsarem perfugisset, à Britannis *An driug ias*, hoc est, *Vir malus*, appellatus videtur. Ista olim Davisius monuit Camdenum. Vide plura in MANDUBRATIUS.

ANGLI, Suevorum quædam natio, quæ unâ cum Jutis, Saxonibus, Attacottis, Pictis atque Scotis, Provinciam occupavit Romanam, Regnumque condidit Anglorum, quod modò desit, reddito veteri Britannia & nomine & imperio ab ANNA Immortali Reginâ. Ptolemæo hi vocantur *Suevi Angili*. Feruntur isti Piscatores initio fuisse in Regiunculâ dictâ *Deuts-marsch*, sive *Teutonicâ Palude* ; unde & *Angelen* suâ linguâ appellati sunt.

An Captatorem Piscis amare potest ?

Vide in SAXONES.

ANITOCIS : Proculdubiò enim ita reponendum, pro eo quod in Ravennate Codice, malè accepto Literarum ductu, *Anicetis* legitur, nullâ commodâ Etymologiâ. Equidem existimaverim, *Sturanum* fuisse *Monasterium* ad amnem *Sdoram*, *Sturam*, sive *Es dūr*, quod *Aquam* sonat *profluentem*. Idquæ tam ob ordinem Ravennatis Itinerarii, quàm ob vicinum Novi Oppidi Castellum, quod cùm sit ipsum vetustissimum, aliud tamen ostendit fuisse se vetustius in eâdem viciniâ. Quin & ipsæ sinuosi fluminis fauces emendationi nostræ præcipuè favent. Est enim *Anitocis* tanquam *An ütüc isc*, sive *Guttur Aquæ*. Est etiam

etiam in Ordüicibus *Etoceffa*, de quâ nos inferius acturi sumus. In Galliâ etiam Subalpinâ, five Pedemontio, est Flumen *Stura*, de quo vide Anonymum nostrum. Sunt etiam in Britannîâ *Sturæ* plurimæ. In Vaticano Ravennatis Exemplari est amnis *Bdora*, quod vitiosum est pro *Sdora*. Variantes hujus Codicis Lectiones nobis cõmmunicavit Eruditione eximius Doctor Hudson.

ANSA, vel ASSA: Vide AD ANSAM. Hoc nomen fluminis **Chelmer** est. Vide in AXIUM.

ANTIVESTRIUM, Promontorium est in Ostidamniis. In Ptolemæo enim mendosè scriptum putò *Ἀντιέσσιον* pro *Ἀντιέσεον*, quod quidem nihil aliud est Ostidamniorum veteri Dialecto quàm *An diuez Tir*, nobis eodem planè intellectu **The Lands End**, five *Finis Terræ*. Hodiernis Ostidamniis dicitur *Pen von las*, five *Caput terræ viridis*. Cæteris verò Britannis *Pen Uith* dicitur; uti & Saxonibus ibridâ compositione *Penpîþ-ŕteopz*, quod est, *Cauda Pen Uith*. Est autem *Pen Uith* Britannis veteribus *Caput Insulæ*. Vide in BELERIUM, & in VICTIS.

ANTONA, hodie *Australis Antona*, five **Southampton** est. *Antonam* autem fuisse vetustum hujus Portûs nomen multa sunt quæ convincant; etsi contradicat Camdeni eruditus Interpres Gibson. Palmarium mihi videtur argumentum, quod veteri scriptori Nennio, homini Britanno, *Trabannon* dicatur, quod quidem Britannicè *Ulteriorem Antonam* sonat. Sermonis Britannici periti nôrunt Literas *NT* in pluribus vocabulis efferri solere ut *NN*, unde & *Kystennin* scribitur pro *Constantinus*. Atque hinc factum existimo, quod Ravennati Monacho *Onna* scribatur (truncato etiam nomine) pro *Annonâ* vel *Antonâ*, sequiori prolatione. Quin & flumen *Antona*, quod *Septentrionalem Antonam*, five *Eltabonem* præterfluit, idem passum est. Siquidem pro *Antonâ* vel *Antinâ* (nam & *Avon ton*, & *Avon tin* diversâ Dialecto *Distentum flumen* sonat) **Rin** vel **Ren** hodie dicitur: quod

quod & Ravennati vitiosè *Maina* est pro *Naina*, & in Vaticano MS. *Mauia*, in fluviorum Catalogo, cùm deberet esse *Annina*. Quinetiam Ptolemæi Τερσάντων (quo quidem nomine ille *Tiscam* vocat) vitiosè scribitur vel ab ipso Ptolemæo, vel ab ejus exscriptoribus, pro Τερσάντων quod idem affirmare ausim & de Antonini *Clausentum* (quo nomine ille *Antonam* nostram designat) de quo nos olim *Trausantum* fecimus, cùm tamen nominum analogiæ magis conveniret *Trausantona*. Possit tamen ferri & *Clausantum*, modò solutè legamus *Clauz Anton*, quod erit *Fossa*, seu *Munimentum*, *Antonæ*. Supervacaneum fuerit hîc admonere idem esse Britannis *Tra*, *Traüs*, & *Tros*, (imò & Latinorum *Trans*) quæ & *Ultra* & *Ulterior* significant. Neque attinet subjicere, in quibusdam Saxonice chartis reperiri *Damtune*: consuevêrunt enim Barbari Saxones, uti passim cernere est, Britannica vocabula in suum sonum detorquere. In Censuali tamen Willielmi Primi Libro, dicto **Domes dei**, sive *Judicii Dies*, scribitur **Dant-scire** universus Pagus; quod ante me adverterat Camdenus. Vide in *N A I N A*.

ANTONA etiam Tacito dicitur flumen *Abona*, quod *Aguas Calidas*, sive *Badixam*, præterfluit, Ravennati Monacho de Balneorum vicino vocabulo *Badoneffa* appellatum: quis enim dubitet ita reponendum pro vitioso *Ractomeffa*, quod in Impresso est? Etiam plurimæ fuerant per universam Britanniam *Antonæ*, etsi minoris notæ. Vide in *BADIXA*.

ANTONA etiam Fluvii nomen est ad fines Cantii. Vide in *MANTANTONIS*.

AQUÆ, quæ in Anonymo Ravennate in Ablativo scribuntur *Aquis*, de more sequioris sæculi (unde & *Aquæ Granni*, & *Aquæ Sextiæ* Gallis dicuntur *Aix*) in Icenis sunt, sive Lindenfi Pago. Hodie dicuntur **Arey**, & nonnullis **Arel**, unde & Saxonice Insulæ nomen *Axholme*, vel *Eaxelholme* sive *Aquensis Insula*, de quo & curtatum **Arel**. Castellum hîc fuisse constat

constat venerandæ Antiquitatis. Nescio an *Aquæ* dicantur ob situm inter duos amnes, Troventionem scilicet & Daunum.

AQUÆ CALIDÆ, Ptolemæo *Θερμὰ ὕδατα*, uti & Ethnographo Stephano *Βαδίζα*, & Ravennati nostro *Badonessa*. De istis autem *Aquis* inferiùs plura venient dicenda. Ad Dumnoniorum Ceangos five Somersætas istæ pertinent. Belgarum tamen fuerant unâ cum universâ Ceangorum atque Carviliorum Regione Ptolemæi ævo. Vide in *BADIXA*. Antoino dicuntur *Aquæ Solis*.

ARBELA: Apud Brigantum Ceangos hæc erat, ad fontes Eleni five Alauni fluminis, in eâ parte quæ ad Cumbros spectat. Dici autem videtur *Arbela* tanquam *Ar bel av*, quod est *Ad caput fluminis*. In pictâ enim Notitiæ Tabulâ *Arbela* scribitur; cùm in Libro vitiosum hæreat *Arbeia*. Hodie dicitur *Ierbie*, quod ostendit Camdenus. In eâ erant secundum Librum Notitiæ (qui solus hujus meminit) *Præpositus Numeri Barcariorum Tigrisiensium*, ut sic celeberrima Statio.

ARCELEDII. Vide in *CURIA*.

ARDUENNA SYLVA nominata videtur primum à vicinis Belgis; eodem scilicet nomine, quo & altera in Belgicâ Britannîâ Transmarinâ, quæ, prodente Cæsare, à flumine Rheno ad initium Remorum pertendebat. Hæc videtur olim ab Ordüicibus occupata: modò verò de Romano Præsidio *Conventus Warwicanus* appellatur. Quid enim *Uardwic*, nisi *Icenorum* five *Huicciorum Præsidium*? Dici videtur *Arduenna*, quasi quis dicat Britannicè *Ar duneu*, five *Colles*, *Οἱ βυνοί*, quod tamen Etymon meliùs forsan convenire possit *Belgico Saltui*, quàm nostro.

AREMORICI: Britanni Transmarini sic dicti de *Armor* vel *Arvor*, quod Aremoricè est *Litus*. Sunt etiam *Morini Wallonici Flandri* ita dicti Celticè quasi *Mor eni*, five *Marigenæ*. Sunt autem *Aremo-*

rici veteres *Belgæ*, hoc est *Allobrites*, sive *Belgicæ* Britanniae reliquiae, à Francis, seu Sicambris, circa annum à nato Christo CCCXI. in Galliam Celticam actæ. Videtis Zosimi Historiam super hanc materiâ. Vulgò feruntur hi Britanniae nostræ coloni : & credibile est fanè Saxonici Belli tempestate plurimos illuc trajecisse Belgarum nostrorum perfugas. Constat autem Sidonii Apollinaris ævo, quarto scilicet & quod excurrerat sæculo, Regnum fuisse *Britannorum* in Galliâ sub Rege *Riobarno* (*Rbi Othion*, sive *Litoraliū Rege*) Viro strenuo. Hi Dialecto utuntur Belgicâ antiquâ, quam & Ostidamnii nostri, sive Corinavii, hodie ex parte loquuntur. Tractus autem *Aremoricānus* Imperii Notitia dicitur *Saxonicum Litus Galliarum*. Pertendebat autem hic Tractus Anonymi ævo à Ligeri fluvio Sequanam sive Sigugnam usque : hoc est, uti ipse loquitur, ad Galliam Belgicam Germanam ; quam dicit à Francis occupatam. Universus iste Tractus *Neustria* (olim etiam Gallia Celtica) dicebatur ; & *Britannia in Paludibus*, ut apud eundem scriptorem cernere est. Neque enim septimo sæculo Franciæ fuerat, sed veteris Galliae, Cæsari & Plinio contrâ *Aquitani Vascones* habentur *Aremorici*, qui vel apud Notitiam ad Tractum spectant *Armoricanum*. Atque hi quidem Anonymi ævo ad Ligerim amnem pertendebant : imò & ipsius Strabonis : Ita enim ille, Ἐπειδὴ ὁ μικρὸς περὶ τῶν ἡμετέρων, προσέθεσαν ἡ τὴν μελαγχρὸν τὴν Γαργναὶ ἡ τὴν Αἰσίνην. Vide in *NEUSTRIA*. Etiam Cæsaris ævo Venedi Britannorum nostrorum erant Socii, & præcipui amici ; sicuti & sub Constantino.

ARGETOTOXUS ; Ita enim rescribendum pro *Argetocoxus*. Hunc Dionis Epitomator Xiphilinus prodit Severi temporibus imperitasse Caledoniæ. Crediderim Castiensem fuisse Viro nomen : quid enim *Argetotomus*, nisi Britannicum *Ardb Toguis*, quod est *Summus Dux*, sive *Dictator*. Anglosaxonibus etiam *Tuge Duxit* est : unde & Celtoscythis Germaniæ

maniaë etiam hodie Summus Imperator *Hertog*,
 quasi *Her tog*, *Belli Dux*, vel potius *Haar tog*,
Altus Dux, appellatur. Veteribus etiam Franco-
 belgis *Toghen* erat pro *Ducere*, unde & Anglis
Tough pro *Lento* est, & *To Tugge*, vel *To*
Towe pro *Magnâ vi trahere*. Hodiernis Britannis
Ducere dicitur *Tyüys*, unde & *Tyüysog* pro *Duce* est.
 Vide in AR VIR AGUS.

ARGISTILLUM: Hujus unus meminit Raven-
 nas noster; & est in Conventu Glevano, atque in
 Centuriâ etiam hodie dictâ *Kittlegate*, five *Argistil-*
laria Via. Quid vetat illud esse nostrum *Winchel-*
comb, ubi vetustissimum Saxonum Monasterium,
 atque etiam celeberrimum, à Kenulpho Mercio fun-
 datum? Certè antiquissima quæque Loca Monaste-
 riorum erant Sedes. Videtur dici *Argistillum*, quasi
Ar gistl iii, quod est, *Ad latus undæ*. Etiam hodie
Gistleworth (quod vulgò corruptè dicitur *Chistle-*
worth) ad oram est Tamesæ fluminis. Quid igitur
 vetat veteribus Britannis *Gistl* fuisse pro eo quod hodie
 dicitur *Ystlys*, & Ibernis *Slios*, quod est *Latus*? Nam
 Litera G jam olim liquidiuscula fuit. Vox etiam
Winchelcomb efficta videtur ibridâ compositione de
 Saxonica *Pincel*, *Angulus*, & Britannico *Cüm*, *Συνεί-*
κλιον, seu *Convallis*; quod eodem Etymo est, quo &
Cam, *Incurvum*.

ARGITA, Ptolemæo dicitur *Æstuarium Loch-*
Suilli, five *Lacus Voluntiacus*, apud Boreales Iberos.
 Ita dictum puto à Britannis nautis, quasi *Ergid* vel
Ergit, *Ἐρβολή*, vel *Projectio*.

ARIANUS: Ita proculdubiò apud Anonymum
 legendum, pro eo quod in Editò est *Aranus*, & in
 Vaticano vitiosius *Aramus*; quò sit soluto fermone
Arian üisc, five *Argenteus fluxus aquæ*, vel *Fons cla-*
rus, Saxonibus eodem intellectu nominatus *Scipe-*
bupn, olim Episcoporum sedes, apud Durotriges.
 Aliâ scripturâ dici possit *Arganus*, exemplo scilicet
 Græcorum, quibus est *Ἀργεννός* eodem ferè intellectu.

ARICONIUM, hodie, ut ostendit Camdenus, **Kenchester** est, five *Conium* Urbs: atque ea est in eâ parte Silurum, de quâ raptores Saxones erexêre novum Conventum Herefordiensem. Fuit sane *Ariconium* Herefordiæ mater, ut & in Cornaviis meis Veroconium Scrobesburgi, seu Salopiæ. Quid autem Saxonicum **Hereford**, nisi *Ariconiensium Traiectus*? Dicitur etiam *Ariconium* de Britannico *Aricon* iii, quod est, *Super principe aquâ*. Idem enim *Con* vel *Cond*, quod & *Ken*, *Kend*, vel *Kind*, *Caput*, pro variantibus Dialectis. Saxonibus hæc Urbs scribebatur *Earnðceaster*. Cur non dicit possit **Hereford** *Ariconium* novum, cùm vetus jam esse defierit?

ARMINA, quasi dicas *Ar min av*, quod est, *Ad labium undæ*. In Ravennate Libro, qui solus hujus meminit, vitiosissimè scribitur *Ardua*, cùm videretur Librario vetustum *Q* esse *D*, & *IN U*. Hodie vocari videtur **Armin-ton**, quod est ad cognominem fluvium *Arminam* in Dumnoniæ Litore.

ARMINEXA; Ita enim in Anonymo Monacho reponendum pro vitioso atque perverso *Arnemeza*, ut sit hæc Mansio quædam ubi hodie *Armina Magna* ad Eburam five Oxam flumen, in Occidentali Brigantum Triarchiâ. *Ar min isc* Britannis est *Ad labium aquæ*, five *amnis Oxæ*. Frequentissimè peccatur à Librariis in Literis *E* & *Z*, uti nôrunt harum rerum periti.

ARMINIS, in Ravennate nimis correptè scribitur *Armis*, omiſſis duabus Literulis. Eodem hæc est Etymo, quo & superior. Quâ formâ & *Ariminum* est in Cisalpinâ dictâ Galliâ, quasi *Ar min iii*, vel *Ad labium undæ*. Atque hæc videtur esse nostrum **Rumsey**, quod est ad fluvium Traufantonem, five Tiscam in Belgis. Videtur autem **Rumsey** vitiosè translatus, ac si crederent Saxones Britannos dixisse *An Rom inis*, quod est *Romana Insula*. Quid enim **Roms ey** nisi *Romana Insula*?

ARVIRAGUS, apud Satyricum Juvenalem Viri nomen non est, quod vel ipsius Poëtæ versus sub-
indicat :

Regem aliquem capies, vel de temone Britanno

Excidet Arviragus. —

Diversum quid igitur *Arviragus* à Rege. Certè *Ardbrig*, vel alterâ etiam Dialecto *Ardbrag*, ut & *Kendrig* (vitiosè Romanorum ore *Arviragus*, & *Cingetorix*) Dictator erat à communi Gallorum Britanno-
rumque Concilio bellorum temporibus Summæ Re-
rum præfectus; qualis scilicet primis, quæ novimus,
temporibus Divitiacus Gallus, & postero tempore
Provincialis ille miles Ambrosius Aurelianus, Britan-
niæ Primæ, ut videtur, Præfes, qui autoribus Dum-
noniis Romanorum antiquis sociis, purpuram sump-
sit, etsi renuente fatuo atque invido Silurum Regulo
Vortigerno, qui à partibus steterat Barbarorum.
Hinc nata fabulosissima nescio cujus *Arthuri* Regis
Historia, cujus quidem nomen, si verum admitti-
mus, nihil aliud sonabit, nisi *Ardbr* **Heer**, ibridâ sci-
licet compositione pro *Ardbrig*, vel *Ardbrag*, quod
est *Altus* vel *Summus Rex*, *Argetotoxus*, vel **Herzog**,
sive *Dictator*. Atque hic quidem vel nemo fuit om-
ninò, vel *Ambrosius* ille *Aurelianus*, cujus unius &
Gildas *Arthuri* æqualis, & Saxo Presbyter Beda me-
minère. Quis nescit vetusti fuisse moris, præsertim
apud Barbaras Gentes, Imperatores Castrensibus ve-
nire nominibus? *Brennus*, perpetuum Gallorum
Regum nomen, nihil aliud nisi *Regem* sonat; sicuti
neque veterum Ægyptiorum nomen *Pharao*. Siqui-
dem $\Phi\alpha\ \&\ \rho\omega$, duplici cum Articulo, illorum Linguâ
est O Basilus , ut in Prodro-mo Coptico ostendit
Athanasius Kircherus. Verùm (ut ad Juvenalem
redeam) Britanni veteres, excusso Romanorum ju-
go, usque ad Hadrianum Imperatorem, *Arvirago*, sive
magis *Ardirago*, *Dictatori* scilicet proprio, parebant;
qualem puto & sub Augusto atque Tiberio fuisse *Cu-
nobelinum*, etsi quadantenus Romanis vectigalem,
quod

quod *Tasciam*, sive *Portorium*, illis penderet; quod vel ejus nummi ostendunt. Hujusmodi fuisse reor & *Ambrosium Aurelianum* postero tempore, qui quòd *Regulos Britanniae* dicto suo audientes haberet, & *Ardb Ibeer*, sive *Summus Dominus*, sive etiam, ut verbo utar *Persarum*, Βασιλεὺς μέγας, & *Pendragon*, sive *Caput Regum*, appellatus est. Quid enim *Pend Ragon*, nisi quod vetustiore Dialecto *Kend Rigon* vel *Kyndriüyn* est, sive *Cingetorix*, ut nomine utar *Cæsariano*? Neque enim solus fabulosus *Arthuri* sive frater sive pater, nomine *Uter*, *Pendragon* appellatus est; verum etiam ipse *Arthurius*, in *Alani de Insulâ Commentario* ad *Merlini* confarcinata à *Monachis vaticinia*, qui sub *Henrico* ejus nominis *Primo Parisiis Doctorem* agebat universalem, uti aliàs ostendimus. Equidem crediderim & *Cadiäallanum Canganorum Regulum* fuisse postero tempore universæ *Britannorum Genti* præfectum; imo & *Ardb Ibeer* etiam appellatum. Certè hujus *Pronepos Cadiäladrus* universæ *Flaviæ* imperabat, ultimusque audit *Britannorum Rex*. Vide in *CINGETORIX & PENDRAGON*.

ATINAS, Νησιδίων quoddam ἀνώνυμον in *Lindisfarnensibus* sive *Acmodis*, *Ravennati* curtatè scriptum *Atina*, sexto casu: *Britannis* forsan dicebatur *Atinis*, quod quidem foret *Insula Insulæ appensa*.

ATTACOTTI: Gens hæc *Britannica*, autore *Hieronymo*. Cum autem in *Ptolemæi Tabulis* nulli compareant *Attacotti*, facilè adducor ut credam posterioribus *Imperii* temporibus ita vocatos fuisse *Silures*, unà cum illorum *Clientibus Demetis*, & *Cornaviis*, horumque *Canganis*. Quid enim *Attacotti*, nisi *Sylvis accolentes*? Siquidem *At a coit* solutè scriptum est *Apud Sylvas*. Atque hoc firmatur vel maxime ex *Carmine* quodam *Condelüæ* dicti *Prydydh Maiür*, sive *Poëtæ Magni*. *Attacotti* nostri dicti videntur σιωνύμω vocabulo *Argoet* & *Argoetüys*, quod *Viros* sonat *apud Sylvas*, *Lomarchoque Seni Güyr*.
Argoet.

Argoet. Sylvestrem autem & incultam fuisse illam Regionem, etiam ad Normannica tempora, nemo est qui nesciat, modò Higdeni Canticum legerit. Huc accedit vel maximè quod Ammianus Marcellinus scripto prodidit, *Attacottos* unà cum Saxonibus, Pictis, & Scotis Provinciam vastavisse Romanam. En autem ipsius Ammiani verba: “ Picti, Saxones, “ & Scoti, & *Attacotti* Britanniam ærumnis vexa- “ vère continuis.” Imò & Zosimus memoriæ prodidit, ineunte Constantini Imperio, Britannos ope Transrhenanorum Romanum jugum excussisse. Credibile est igitur Constantinum Imperatorem, receptâ jam provinciâ, *Attacottiæ* nostræ novum Præsidem præposuisse, novamque provinciam de suo ipsius nomine *Flaviam Cæsariensem* appellavisse: nam & Isca Silurum Sedes fuerat Archiepiscoporum. Hinc etiam colligere est, in Romanæ Provinciæ excidio Vortigernum Silurum Regem à novo Præsidente malè habitum, à partibus stetisse Pictorum, Scotorum, atque Saxonum; etsi contrarium Monachis nostris feratur, quòd Provinciales Britanni cùm indigenis ab imperitiis confundi soleant. Denique idem gravissimus scriptor *Attacottos bellicosam hominum Nationem* appellat; quod de Siluribus novimus ex Tacito fuisse verum. Quin & in Imperii Notitiâ legimus inter Auxilia Palatina tam Orientis quàm Occidentis, atque etiam in Legionariis numerari *Attacottos*. Vide in SILURES.

ATTREBATES: Ita enim Anonymo dicuntur qui Ptolemæo sunt *Attrebatii*, etsi parum interfit. Oxoniensem hi tenuère Pagum, secus ac putavit Camdenus, qui Bibrocorum illis tribuit Regionem: Credo quòd Caleva hodie censeatur Bibrocorum, quæ Ptolemæo dicitur *Attrebatum*. Verùm & Civitatum fines semper fuère incerti, & credibile est Bibrocos in Clientelâ fuisse *Attrebatum*, cùm horum apud Ptolemæum nulla sit mentio. Ab *Attrebatibus* Belgii in nostram Britanniam transfretavère, & aliquando in

in Cassivellanorum Clientelâ fuêre; uti ex Tacito intelligere est. Quod ad Etymon attinet, sicuti *In Sylvis agentes* dicuntur *Attacotti*; ita & *Oppidani* *At trevaüt*, sive *Apud Oppida*. Quin & hodiernum *Calevæ* nomen **Wallenford**, quod *Trajectus* est *Gal-lorum*, origini *Attrebatum* fidem facit. Etiam Belgarum oppidum **Atrecht**, sive *Arras*, *Trajectus* dici videtur *Attrebatum*.

AVALARIA apud Anonymum (in Vaticano Libro vitiosè *Avalana*) **Woollaver** est, sive **Wooller**, ad flumen *Bramiscam* (*Bram isc* Britannis *Aqua putida* est) in Otodinis, seu Nordanhumbranis. Hæc quidem dici possit Britannis, solutis verbis, *Abhal* vel *Aval ar iü*, quod *Furca* est, vel *Sinus Aquæ*. Vide in **ABALLABA**.

AVALONIA, Insula erat Glastoniensium, Britannis de herba *Glasto* vel *Vitro*, appellata *Inis iüttrum*; ut & Saxonibus eodem intellectu, verùm ibridâ voce **Glasteney**, sive *Insula Glastaria*. Monachi mendaciorum promicondi in hoc Monasterio Sarcophagum Arthuri sui repertum voluêre, sub hoc Titulo: **HIC JACET SEPULTUS INCLITUS REX ARTURIUS IN INSULA AVALONIA**. Britanni forsan dixerunt *Inis Aiëlon*, quod est *Insula Spirituum*: Siquidem *Aiël* etiam hodie *Lenis spiritus* est, sive *Αἰῆλα*, ut Æolico utar vocabulo. Notissimum est Monachos olim appellatos fuisse *Πνευματικὸς*, sive *Θεοφύλακτος*. De Arimathæensi fabellâ vide Origines Magni Stillingfletæ, qui ostendit Josephum, quem jactant Apostolum, Monachum fuisse Gallum sequioris ævi. Spectat hic locus ad Ceangos Dumnoniæ.

AVENTIO: Hodie de *Coloniâ* Verolania **Colne** dicitur, dividitque hic fluvius Trinoüantes ab Ancalitis. Hujus nomen est apud Ravennatem Geographum, in fluviorum Catalogo. Vestigia nominis vel in hunc diem restare videntur in **Ewenney Farm**, sive *Aventoniensi Prædio*, non ita longè ab oppido **Stanes**, sive *Ad Lapidis*: unde, & quòd
Leuca

Leuca ex altero Civitatis limite proximè sequatur, hujus situm expiscati sumus. Quid autem *Aventio*, & *Ewenney*, nisi *A went iiii*, sive *Volubilis aqua*? Vide in *DERVENTIO*. Est etiam huic cognominis fluvius *Ewenney*, sive *Aventio*, in Morganticâ Silurum Regione. Videtur tamen & alterum fuisse fluvio nomen, *Oxa* scilicet, vel communioe loquelâ *Isca*, ob vicini loci nomen *Urbidg*, quod *Pons* est *Oxæ*. Imò & eodem vocabulo fuisse fluviolum *Brent*, sive *Berend*, vel nomen vicini loci *Drendon*, sive *Oxodunum* videbatur probare. Est autem Saxonibus *Bepend* idem ferè quod & *Bupn*; *Ûisc* scilicet, sive *Actus aquæ*.

AUGUSTA TRINOUANTUM, vel olim totius Insulæ Caput, quod vel Antonini ostendunt Itinera: nam illuc omnia majora Itinera, seu Militares Viæ pertendunt. De hâc urbe ita Tacitus Libro Annalium XIV. “ *Londinium* perrexit, cognomento “ quidem Colonæ non insignis, sed copiâ negotiatorum & commeatu maximè celebre.” Certè *Præpositus Thesaurorum Augustensium in Britannis* occurrit apud Notitiam. Vide in *LONDINIUM*.

AURELIANUS: Vide in *ARVIRAGUS*. Nescio an fabulosus *Merlin Ambros* (Britannis nostris admodum vitiosè *Merdhin Emrys* hodie appellatus) idem sit qui *Ambrosius Aurelianus*. Hunc de more rudiorum temporum pro Mago & Vate habent Britanni. Hoc equidem conjeceram antequam vidissem à Nennio Britanno *Merlinum* istum confundi cum *Aureliano*. Adverterat etiam magnus *Stillingfleta*, in Originibus. Hunc purpuram sumpsisse testatur *Gildas*. *Merlini* Vaticinia Officiæ sunt Ecclesiasticorum, novas res semper molientium.

AURELIUS CONANUS apud *Gildam*, *Usserio* *Armachano* *Pouissæ* Rex est. Verùm *Conani* nomen ostendit eum fuisse *Silurem*. Quid *Conan*, sive *Concen*, nisi *Rex Princeps*? ut & Germanis *Celto-scythis* *Conaing*, *Coning*, *Kening*, *Kong*, & *King*,

King, variantibus scilicet Teutonismi Dialectis. Siquidem Britannis vetustis *Cond*, vel *Kend*, Caput est, uti sæpius est dictum: & *Con kend*, *Primum caput*. Alanus dictus de Insulis in Commentario ad Merlinum, Ecclesiæ illorum temporum Ὑδρόμολιν, memoriæ prodidit, suis temporibus (quæ fuere & Primi nostri Henrici) fuisse Aremericanæ Regioni plures Regulos, quorum principem vocatum fuisse *Conanum*. Fuerat igitur *Aurelius Conanus*, sive *Conken*, Vortigerni Successor in Regno Attacottorum, & reliquorum Regulorum in Flaviæ partibus Princeps. Fuere Wallisci nostri in excidendâ Britanniâ Saxonum focii. Quare Reguli ipsorum, attestante antiquo Gildâ, non tam in Saxones quàm inter se movebant arma. Pudet fanè gentem nostram, nescio quo suo fato, omni ævo intentiorem fuisse seditionibus, quàm tuendæ Patriæ.

AVRIANUS, flumen *Rian* in Valentiâ. Vide in **ABERAVANUS**.

AUSOBA, apud Ptolemæum Æstuarium est **Loch Corbes**, juxta Nagüatam, sive Galliüam, Ibernix urbem, & putat mecum Camdenus. Potuere Nautæ Britanni illud *A üisc ava*, sive *Tractus* vel *agmen aquæ*, suâ Linguâ appellavisse, cum ipsi Iberni *Loch corbadb*, sive *Maris Projectionem* vocitarent. Verùm illud in medio relinquimus.

AUTEIRI; Gens Ibernix apud Ptolemæum, quam ille in Naguatix, sive Connactix partibus collocat. Crediderim eos fuisse *Erigenas*, sive Ἀσlochόνας Iberos, & à Brigantibus nostris pulsos, primùm è Britanniâ, deinde etiam in ulteriorem Ibernix partem. Nam & veteri Britannix *Er* erat pro *Terra*, ut & Græcis Ἔρα, & Syris ܐܪܝܐ: unde & Indigenæ Iberni *Erion*, sive *Erii* à Brigantibus appellati sunt: atque ipsa Insula Græcis *Iris*, quasi *Eriorum Insula* vocata est. Et cùm *Ot*, sive *Aut*, Britannis sit *Ora* & *Litus*, quid vetat *Aut Erion* appellatam fuisse *Eriorum oram* sive veterum Ἀσlochόνων; in Ptolemæi Li-
bris

bris & *Avlegoi* & *Avlegoi* scribuntur. Certè Cantabrigi, Vascones & Ibernici ad hunc usque diem ex parte maximâ veteri Aboriginum nostrorum sermone utuntur, interspersis plurimis Celticæ, sive Briganticæ Linguae vocabulis. Nam & Frigones sive Brigantes, Thracici generis, Hispanias etiam tenuere longè ante Punica tempora. Quin & Strabonis ævo maxima pars Hispaniæ Celtarum fuerat. *Erii* isti & *Scoti* vulgò appellantur de Britannico puto *Es guydh iyr*, sive *Viri sylvestres*, & *feri*: à quibus diversi sunt *Gatheli* sive magis *Guydh Alli*, *Brigantes* scilicet, sive *Sylvestres Galli*.

AXELODUNUM: Vide **UXELLODUNUM**: nam vitiosè scribitur in Imperii Notitiâ.

AXIUM: In Ravennate Libro nomen fluminis. Equidem crediderim, quòd proximè sequatur Fraxulam, esse flumen **Chelmer** apud Gueppones sive Orientales Saxones. Est autem **Chelmer** vitiosè prolatum pro eo quod deberet esse *Kil mor*, *Maris* scilicet *Recessus*. Alterum etiam flumen parili vitio *Pant* dicitur, cum deberet dici *Mant*, quod *Os* est, sive *Ostium*. Utrumque autem flumen nomen suum sortitum est de Sinu maris, & de Ostio Æstuarii, *Idumanii*, sive potius *Idumantii* Ptolemæo vocati. Rectius tamen videtur de flumine *Ansa*, *Assa*, vel *Ava*, oppidum vicinum dici *Axium*; cum vestigium hujus nominis etiam adhuc exstet in ibridâ voce **Charted**, quod correptum est de **The Arsted**, quomodò aliàs **Chisleworth**, pro **The Isleworth**. Neque ignotum est, **Sted**, **Stad**, & **Stold** Germanis dici *Urbem*, & quamvis *Sedem*. Est autem *Axa* idem quod *Exa*, *Ixa*, *Oxa*, *Assa*, *Essa*, *Issa* vel *Isca*; quæ omnia variantibus Dialectis *Aquæ tractum* significant. Occurrit & in Saxonum Linguâ eadem Dialectorum varietas: quâ de re vidèsis Anglosaxonicam Eruditissimi Hickeysii Grammaticam. Fuerit & pervetustum oppidum **Chelmerford**, Romanis dictum *Trajectus ad Axam*, sive *Ansam*.

B.

BADIXA: Ita enim legendum apud Stephanum Byzantinum pro vitioso Βαδίζα: ut & apud Anonymum Monachum *Badonessa* pro monstroso *Raetomessa*, in fluminum Catalogo. Urbs hæc celeberrima in Ceangis est Dumnoniorum, Britannis dicta *Caer Badon*, sive *Civitas Balneorum*; quod idem & *Badixa* sonat. Nam & *Ixa* pro *Issa* est, & *Bad*, *Balneum*, à Βαθὺ est, unde & Βάπτειν. Etiam Celto-scythis Germaniæ **Baden** dicuntur *Balnea*, eodem Etymo. Vide in AQUÆ CALIDÆ.

BADONESSA apud Ravennatem in fluviorum Catalogo legimus pro monstroso *Raetomessa*; neque sanus quisquam improbabit. Si hæc non fuerat ipsa *Badixa* (quod sanè suspicor) flumen erat *Abona*, sive *Antona*, quæ præterfluit *Badixam*. Fortasse tamen quod nomen fuerat initio ipsi *Badixæ*, postero tempore & datum est flumini vicino, de more scilicet sequioris sæculi. Vide in ANTONA. In Vaticano scripto Codice adhuc vitiosius scribitur *Rartomessa*.

BANACIA apud Ptolemæum Camdeno Castellum **Bein** est in Mergis seu Muraviis Caledoniæ, ubi & anno à nato Christo MCCCCLX. marmoreum vas quoddam effossum esse scribit plenum Romanorum nummis. Nobis contrà videtur Arx esse pervetusta in *Pago Devanano*, hodie **Aberdeenshire**. Illic enim mons est dictus hodie **Banachi**, quod Britannis est vetustis *Ban aüchys*, Βανός scilicet ὀξύς, vel *Mons acutus*, acuto cacumine conspicuus; in quo rudera sunt insignia veteris Castellum dicti corruptè hodie **Dunadecr**, cùm deberet esse *Dun entrych*; quod Britannis est *Arx Summitatis*. *Entrych* enim dicitur quod *Cælum intuetur*: Siquidem *Drych*, *Aspectus* est à Δέγω Græcorum, & *En* etiam hodie *Armorici* inversè dicitur pro *Nêv* quod *Cælum* est. Ejusmodi compositionem cernimus & in nostro *Eniisg*,

Enüisg, quod pro *Arcu cœlesti* est ; ac si quis dicat *Cœleste amiculum*, quò referendum & Ovidianum illud,

Nuncia Junonis varios induta colores.

Verùm ista dicantur ἐν παρόδῳ. Potuit & Castellum **Bein**, sive *Collium*, Romanis dici *Banna*, ex Analogiâ vocum.

BANIUS flumen **Ban** est apud Icenos. Vide in **BANOVALVM**.

BANNA apud Ravennatem, **Banburg** est in Otodinis, quondam Nordanhumbranorum Arx regia. Nam in Saxonico Bedæ Libro *Cýninglic býrig*, sive *Regius Burgus* appellatur. Idem autem Veteribus *Burgus* quod nobis *Arx* vel *Castellum*. De notatione vocis *Banna* vide in superiore.

BANNIUM. Vide in **GEBANNIUM**.

BANOVALUM, apud Ravennatem mendosè scribitur *Banovallum*, ex ignoratione Etymi : In Vaticano MS. aliquantò meliùs *Bannovalum* est. Insigne hoc erat Romanorum Castellum, cujus reliquiæ adhuc restant, quod ostendit eruditissimus Britanniae Interpres Gibson ; etsi antiquum ignoraverit Loci nomen. Arx ista est in *Banii* fluminis confluentiâ apud Lindenfes Icenos, & vocatur vernaculâ Anglorum Linguâ **Horn** (vel magis **Boxen**) **Castle**, quod *Vernarum* est *Castellum*. Erat igitur *Ban iü*, sive *Banius* fluvio nomen, quod antiquâ Linguâ *Altum* erat *flumen* ; & *Valum* sive *Bala*, *Fluminis ostium*. Siquidem *Bal*, vel *Bala*, veteribus Britannis, imò etiam Phrygibus, & *Capitis* & cujuslibet rei *Rotundâ comprehensio* est : quod & Græcis est *Φαλός*, *Βαλός*, & Pelasgicè *Φαλός* ; unde & *Κεφαλή*, de *Κάεξ* & *Φαλή* est. Quin & Hesychii Glossis *Φάλας* dicuntur *Montes* & *Speculæ*, Ὅρη ἢ Σκοπιαί : unde etiam Latinis *Falæ*, & *Montium* & *Tabulatorum operum altitudines* : Etruscis etiam, autore Festo, *Fala* pro *Cælo* est. Vide plura in **BEL**.

BARDUS “Gallicè *Cantor* appellatur”: verba audis Festi. De *Bâr*, quod Britannis *Animi impetus* est & *furor*, Poëta dicitur *Barydh*, & correptè *Bardh*, quomodo & Græcis Μάρης à Μαίνεσθ. Scotobrigantibus etiam Ibernix *Bara* dicitur *Gravis ira*, quasi *Boeg*, de Pelasgico Βέγειν, pro communi Φέγειν. *Breudbüyd* etiam Britannis dicitur *Somnium*, quasi *Barydhbüyd*, *Bardi* scilicet *Visio*, sive *Vaticinium*.

BASCAUDA: Veteres Britanni non tantum Navigia, verum etiam domestica Instrumenta de vimineo texto, coriis utrinque cooperto, conficiebant. Certè *Cacabum*, sive *Elixatorium ollam*, etiam hodie eodem nomine, quo & navem *Curucam* (illud enim *Crochon* est) appellitare solent. Idem autem Veteribus *Crogn*, vel *Crochon* (Scotobrigantibus hodiernis *Croeckean*) quod hodie dicitur *Croen*, *Aremoricisque Crochen*, Latinis *Corium*, Græcisque Χερς. Ex erudito Viro Georgio Buchanano didicimus, Deucalionios Scotos etiam hodie in *Coriis* carnes elixare, more antiquorum Arabum apud Herodotum. *Bascaudas* igitur Britannica Κυλικόνιπλον fuerat, *Cacabi* nostri formâ (quale nos, de Menteithio Inventore, dicimus **Menteith**) quod vel antiquus Juvenalis Interpretes significare voluit dum ad Satyram XII. *Bascaudas* dicit *Vasa ubi calices lavantur*, & *Cacabos*. Crediderim etiam fuisse Romanis Argenteas atque Aureas ejusdem moduli *Bascaudas*, tam quod à Juvenale inter *Escaria*, sive pretiosas *Delicias* numerentur; quàm ob notum illud Martialis Distichon:

Barbara de pictis veni Bascauda Britannis;

Sed jam me mavult dicere Roma suam.

Quod ad nomen attinet, Participium est Britannicum. Veteri enim Linguâ *ŭascu* vel *güascu*, *Premere* est, & *ŭascaud*, *Pressum*. Unde fit quod etiam *Viminei cophini* genus agrestibus Anglis dicatur **Whisket**. De Celtico etiam *ŭascu* & Romanis *Vexare* dicitur.

BEGESSA: In Anonymo (de Græco Exemplari) legimus *Begeffe*, atque etiam geminatâ scripturâ *Pexa*.

Videtur

Videtur hæc fuisse Arx quædam ubi hodie **parton** est, ad Tuæsim scilicet amnem in finibus Valentiaë. Certè Britannis *Béc*, *Bég*, *Bíg* & *Píg* pro quovis *Roſtro* est, etiam *Amnis prominentiâ*, quæ Anglorum etiam Linguâ **Beche** dicitur. *Essâ* etiam atque *Iſſa*, *Iſca*, *Exa*, & *Ixa*, *Tractus aquæ* est, atque ipsa *Aqua*. Est igitur *Begessa* sive *Pexa*, soluto fermone *Pig essa* vel *exa*, quod est *Rostrum undæ* sive *fluminis*. Propugnaculum fuerat hoc Tuæsis urbis sive Borgovici nostræ.

BEL, & Deminutivâ formâ *Belin*, Celtis omnibus *Sol* fuerat, sive *Apollo*. Gallis veteribus, ut patet ex Inscriptione, *Abellio*, de Græco Ἀφελιός. Verùm ratio hujus nominis altiùs repetenda est. Quicquid erat *rotundum*, præcipuè verò *Caput*, Veteribus vel *Bâl* erat, vel *Bêl*, vel etiam *Ból*, & *Bül*. Etiam hodiernis Persis *Pola* pro *Cranio* est; ut & Franco-belgiis *Bolle* pro *Capite*. Græcorum Πόλῳ, *Vertex* est; & Πολεῖν, *Vertere*. Βῶλῳ etiam *Rotunda gleba* est, Anglisque **Bail** *Pila* est, quod Britannis *Bêl* dicitur. Scotobrigantibus etiam *Bbêl*, *Caput* est; quò spectat & Anglorum **Bill** pro *Avis rostro*. Figuratè etiam Phrygibus & Thuriis Græcis Βάσιλῳ erat *Rex*. Hinc & in Syriacis Dialectis Βαῶλ, Βήλ, atque etiam Βῶλ *Dominus* est, & per hoc etiam *Deus* & *Sol*: quibusdam Dialectis etiam Ἡλ & Ἰλ, unde Ἰλῳ, & Græcorum Ἥλιος, Ἡήλιος, & Βήλιος, imò etiam Celticâ Deminutione Ἐλενος, Φέλενος, & Βέλενος erant pro *Sole*; ut & Ἐλένη, Φελένη, & Βελένη pro *Lunâ*: Teutonibus etiam seu Celtoſcythis idem sonant **hol** & **heil**, unde Adjectivum **holig** vel **heilig**, pro *Divino* vel *Sancto*: & mutatâ aspiratione in Præpositivum *S*, fit Romanis etiam suum *Sol*. Britanni nostri & *Houl* & *Haul*, *Solem* appellare solent, Aremoricque *Heol*: Gothi antiqui etiam **Uil**. Verùm tu audi Servium ad *Æneida* Virgilii: “Apud Assyrios (inquit) *Bêl* dicitur quâdam sacrorum ratione & *Saturnus*, & *Sol*.” Atque iterum: “Omnes in illis partibus *Solem* colunt,

qui ipsorum Linguâ *Hel* dicitur. Quin & Damascio apud Photium Ἡλ, & Βήλ pro *Saturno* veniunt promiscuè. Et cùm *Sol* sit habitus pro Κρόνος, sive *Saturni*, sive *Cæli Filio* (qui ob eam rem & Κόρος, & *Liber* audit) hinc factum esse existimo, quòd Latinum *Filius* dicatur de Græco Ἡλιος. Ita enim Ὀνειροκρίτης noster Artemidorus: Ἡλίας ὃ ἢ τὰ ἀρσενικὰ τέκνα οἱ γονεῖς ὑποκοιζόμενοι καλεῖσι. Verùm ut ad me redeam, memoria hujus *Beli* ad hunc usque diem est apud Ebudas; ut nuperrimè ostendit Martinus harum Insularum diligentissimus Descriptor. Nam & popolare dictum est de his qui magnis versantur in angustiis, *Esse eos inter geminos ignes Beli*. Quin & Anglosaxonibus nostris Bæl-ryr dicebatur *Rogus*. Quid quòd Romanis dicatur *Vulcanus* de Celtico (ut videtur) *Bol can*, quod est *Bêl candens*, quod & Syri dicerent בל כנ *Bel canna*? Possit & hinc Aremoricis *Sacerdos* dici *Belec*, tanquam *Belicus*. Verùm super tali materiâ fatis superque dictum est.

BELANIUM: Vide in BLATUM BULGIUM.

BELATUCADRUS, Brigantum Deus, cujus plurimæ apud Camdenum meminere Inscriptiones, dictus videtur soluto sermone, *Bel at u cadr*, quod est, *Belus ad arcem montis*. Quippe Britannis *Munita arx montis*, *Cadr* dicitur, cùm *Cád*, *Custodia* sit; uti etiam Græcis Κᾶδος, Spartanorum antiquâ Dialecto Κᾶδος, veteribus Gallis *Cator*, ut in *Catorissium*, unde & *Carthusianis* nomen inditum est. De montibus etiam Veteres inclamabant Deos, quo leviori negotio exaudirent precantes. Istud Numen erat etiam pro *Marte*, uti & *Sol* Græcis: unde & *Bellum* Britannis *Rby Vel*, tanquam Ὠρυμὸς Βήλς, seu *Rugitus Martis* appellatur.

BELERIUM: Diodoro Siculo & Ptolemæi Libris alterâ dicitur Dialecto *Bolerium*. Isto venit nomine Promontorium illud, quod alias *Antivestrium* appellatum est, quasi dicas *Bêl*, vel *Bôl e rbin*, hoc est, *Caput Promontorii*. Græcis etiam Πίον idem est quod

quod Britannis *Rbyn* vel *Rbin* : quò referendum & Græcorum Πῡν, vel Πῡς, pro *Nare*. Pythæ Maffiliensi apud Strabonem dici videtur Κάλβιον, quod est quasi *Col üion*, vel *Punctum undarum*, five *Oceani*. Volaterrano & Recentioribus etiam *Helenium* dictum fertur, tanquam de Britannico *Elin*, quod *Brachii cubitum* vel *Ulnam* sonat. Vide in ANTIVESTRIUM, & in BEL.

BEL ESCIUM : Ita enim proculdubio reponendum in Antonino pro vitioso *Blestium*, quò sit *Castell bën*, five *Castellum vetus* ad fluviolum *Æskel*, qui in Durbim influit apud Silures, quà hodie Saxonicus est Conventus Herefordiensis. Erit autem soluto sermone *Bel esc iü*, *Caput tractûs fluminei* : ut sit & fluvioli nomen *Esca*. Videtur etiam *Elefcium* aliquando vocatum ; quasi dicatur *Ael esc*, five *Supercilium aquæ* ; unde & inversum fluviolo nomen *Esc ael*, & corruptè *Æskel*. In Vossiano Antonini MS. scribebatur *Blescium*, quod mecum facit.

BELGÆ, Græcis Scriptoribus Βέλγαι, & Ουέλγαι, sicuti & Anonymo nostro *Üelgæ*. Gens erat hæc, ut ex Rhemis olim inaudiverat Cæsar, origine Germanica : Verùm à Cimbris, five Saxonibus (qui & nobis Celtoscythæ appellantur) Camilli puto temporibus, in Galliam, Italiam, Hispaniam, nostramque etiam Britanniam, sui generis five propagines, five antiquas etiam colonias, tempestate bellorum acti sunt. Nam Galli *Senones*, five *Heneti*, de Germaniâ fuerunt, ut uno ore consentiunt Autores. Galliarum populi suâ Linguâ *Gallos* five *Peregrinos*, appellavêre *Novos advenas* : Teutonum verò Dialecto *Wallisci* dicti sunt ; quod quidem nomen *Frisonibus*, five (uti Anonymo nostro vocantur) *Frigonibus*, seu *Frixis*, Phrygum five Θρηύκων in Germania Colonis, vel Ἀπογόνους, ex eo tempore constanter adhæsit ; cùm antehac universa *Heneta* gens per totam Europam communi *Brigantum* nomine insignita fuerit. Australem autem Britanniaë partem fuisse jam olim à *Belgis*

occupatam, Cæsar in Commentariis suis satis idoneis argumentis confirmavit. Quâ de re nos plura in voce BRITANNIA dicturi sumus. Crediderim tamen Ptolemæi ævo recentiorum *Belgarum* Coloniam Cæsaris Segontiacos occupâsse; tam quòd nulla sit apud Cæsarem *Belgarum* propriè dictorum mentio, quàm quòd *Vindoma*, *Moriventa*, sive **Selchester**, vel *Urbs magna* (Antonino *Vindomi*, Nennioque *Murivintum* vitiosè appellata) *Segontiacorum* Caput olim fuerit; *Venta* verò *Belgarum* *Textrina*. Nam & in Notitiâ Imperii mentio fit *Procuratoris Gynæcei Ventensis*, sive *Bentensis*: ita enim Vir magnus Jacobus Cujacius in Paratitlis suis ad Codicem emendavit, ut olim monuit noster Camdenus, cùm antehàc legeretur *Cynægeum* nullo commodo sensu. Quin & in Devanâ Arâ legendum PRAESENS GYNÆCEI PRIMI, quod hactenus latuit omnes. Nil opus admonere PRAESENS esse pro PRAESES. Appulsis igitur novis *Belgis*, universus *Australis Antonæ Conventus*, extincto *Segontiacorum* veteri vocabulo, in *Regnos* (sive potius *Rencos*) & *Belgas* dispertitus est; uti nos posthàc dicturi sumus. Ptolemæi temporibus etiam *Ceangi* sive *Somersætæ*, *Belgarum* fuerant; nam & *Isca*, & *Aquas Calidas*, *Belgarum* fecit. Erant autem *Belgæ* omnium Gallorum fortissimi, prodente ipso Cæsare, qui novit. Quod & confirmat Strabo Libro IV. his verbis: Τάτων ἡ τὰς Βέλτας ἀρίστες φασίν, εἰς πεντεκαίδεκα ἔθνη διηγερούσας, τὰ μεταξύ δ' Ἡρήνης ἢ Λείγνης παροικούντας.

BELISAMA in Ptolemæi Tabulis Ἐλισαμῖς est sive Æstuarium fluvii **Ribel**; quod quidem nomen idem sonat quod & *Belisama*. Siquidem de *Bêl*, *Caput*, & *Rbiû*, *Fluvius*, quod & Saxonibus est *Rîge*, fit *Ribel*: & *Belisama* est quasi *Bel is ama*, quod est *Amnis caput*, vel *Ostium*. Esse autem *Am*, *Sam*, & *Tam*, idem quod *Av*, antiquiore loquelâ Linguae Celticæ, & *Samara* in *Belgis* hodie *La Sambre*, & *Tamarus* in *Dumnoniis*, sicuti & *Tamesa* in *Trinoû-*
antibus

antibus indicio sunt. Quid enim *Sâm arav* & *Tâm arav*, nisi *Lentus amnis*? Quid etiam aliud est ipsa vox *Amnis*, nisi Celticum *Amon isc*, sive *Aquarum Tractus*, vel *Agmen*? Est autem Æstuarium istud in eâ parte Segantiorum, sive Brigantum Segontiacorum, quæ hodie Ducatu constat Lancastriæ. Erat & *Belisama* Deæ nomen. Vide in *RIGODUNUM*, & in *MINERVÆ*.

BELOX, Ravennati nostro *Velox*, videtur dici Æstuarium *Iscales* fluvii, in Dumnoniorum Ceangis: Est enim *Bel Ox*, *Caput* vel *Ostium Oxæ* fluminis. Vide in *ISCALIS*. Possit & *σωωνύμως* dici hoc nomine *Mentaris*, sive *Oscæ Ostium*, adeoque vel ipsa *Antiqua Lenna*.

BENNONIS (sive etiam sequiori scripturâ *Vennonis*) Antonini Itinerario memorata, videtur olim fuisse princeps Urbs eorum Icenorum, qui Ptolemæo mendosè *Coritau*, & Camdeno de Latino Interprete *Coritani*, pro *Corigaunis*, vel *Coricenis*, appellati sunt; hodie verò *Leircestrenses*, de Romanorum castris olim ad *Ligerim* amnem positis. Quam quidem emendationem firmat vernaculum *Bennonis* nomen. Sunt enim *Corigauni*, quasi quis dicat *Minores Icen*; & *Cleychester* quasi *Minorum urbs*. Siquidem Armeniis (quos Herodotus Phrygum dicit *Ἀποίκης*, sive *Colonos*, quosque in sermone etiam *τὰ πολλὰ φευγίζειν* affirmat) *Lai* pro *Parvulo* est; Britannis etiam nostris *Llai*, *Minor* est, ut & Francobelgis *Kleyn*, *Parvulus*: quò spectat & Scotobrigantum *Clann* pro *Liberis*, Romanorumque *Cientes*. Fuisse autem *Bennonim* inclyti Prasutagi Sedem, adeoque totius Secundæ Britanniae seu Geüicciæ Caput vel hinc conjiciatur, quòd & *Ben onis* Dialecto (ut videtur) loci *Caput Insulæ* sonet, & quòd ad hunc usque diem perdurèt fama, Urbem hanc fuisse olim Senatu nobilem, atque imperio potentem; quod & Camdenus memorat.

BENUTIUM, apud Anonymum sequiori scripturâ, & sexto casu *Venutio* dicitur, hodiéque vitioso (ut puto) Scotofaxonico vocabulo **Kirkowhight**; & est ad Ostium Devæ fluminis in Selgovis. Veteres Britanni forsan dixerint *Caer giû aber rit*, quod est *Arx trajectûs fluminei Æstuarii*. Quin & ipsum *Benutium* videtur Britannicâ Linguâ solutè scriptum *Ben y iiii*, quod est *Caput Devæ*, sive *Ostium aquæ*. Sive enim *Giû*, sive *Diû*, sive etiam *Tiû* dixeris, tantundem fuerit. De Præpositivis Literis aliàs dicturi sumus.

BFREDA: Vide in **VEREDA**.

BERIGONIUM: Ita enim in vetusto Ptolemæi Codice reperit magnus Camdenus, pro eo quod vulgò vitiosè legitur & nullo cum Etymo *Rerigonium*: Atque hoc putat dictum hodie **Bargeny**; & est in Noüantarum, sive Gallovidiorum Regiunculâ **Carria**, de Britannico *Carrec* (quod *Saxum* est atque *Arx*) ita appellatâ. Atque videtur hoc vetustum fuisse Oppidum, & Sinus *Frigonum*, sive *Berigonum*, veterum scilicet Ibernæ *Brigantum*, illinc in Britanniam remigrantium; unde & *Noüantæ*, tanquam *Novi advenæ* Britannis appellati sunt. Vide in **BIGANTES** & in **NOUANTÆ**.

BERNICII apud Bedam idem sonant quod *Otodini*. Ut enim hoc ab *Ot o dineu*, sive *Litore montium*; ita illud etiam à *Berniou*, vel *Brinniou*, sive *Collibus*, est. Britannis etiam hodie *Transtinnani* dicuntur *Bryneich*. Sunt autem & *Rhinn* & *Brinn* de Græco *Πόν*, quod quidem Pelasgicâ scripturâ foret *Βέρον*, sive *Φέρον* omnia de *Πόν*, quod *Naris* est. Aremoricis etiam hodie *Bern* est pro *Brinn*, eodem significato. Fuisse autem *Berniciis* suos Regulos etiam Saxonum temporibus ostendit Stephanus Heddius, Bedæ coævus, in Vitâ Wilfridi Episcopi.

BIBRA: Ita enim apud Anonymum legendum, pro eo quod in Impressio est *Bibra*, nullo planè cum Etymo. Videtur hæc fuisse quod vernaculè dicitur

Fether

Fetherstonhaugh, sive *Arx Bibrana* (vitiosè puto pro **Beverston**) ad *Australem Tinnam*, in finibus Otodinorum. Certè *Fibri* dicebantur Celtis *Bebri*; unde & *Bebrinæ pelles* apud veterem Juvenalis Interpretem. Forsan & urbs **Beverley** huic loco erat cognominis, tanquam *Bebrinus Campus*, vel *Bibromagus*. Vide plura in voce sequente.

BIBROCI apud Cæsarem gens Belgica est, quæ de Galliâ, cum pluribus aliis, huc transfretavit, & *Bibrocesi Pago* (Saxonibus corruptè *Beppocscipe*, hodieque **Berkshire**) nomen dedit. Oppidum **Bray** (sive *Bibrax*, vel *Bibraete* illud fuerat; nam utrumque apud Gallos est) antiquam appellationem adhuc repræsentat. Apud Tacitum legimus & *Bebriacum* fuisse in Cisalpinâ dictâ Galliâ, inter Cremonam atque Veronam, quod à *Fibris* sive *Bebris* nomen habuisse vetusta Juvenalis Scholia indicio sunt. Equidem crediderim *Bibrocos* nostros Coloniam fuisse è Remis deductam, quòd *Bibrax* apud Cæsarem Remorum sit Oppidum sicuti & *Bibraete* Æduorum.

BINOVIVM: Vide **VINOVIVM**.

BIRGUS, nomen insignis Fluminis est in Brigantibus Ibernix, à Ptolemæo memorati, quod hodie dicitur **Barrow**. Linguâ Scotobriganticâ *Fergus* dicitur *Ibernicus*, de *Brigante*, Britanno Colono. Vide in **BRIGANTES**.

BIRINAS: Ita enim legendum in Ravennate, pro eo quod in Libro est *Birila*, & casu sexto. Modò Græcis scribatur Literis, parùm intererit inter *Birinas* & *Birilas*. Hodie Insula **Barrey** est, de numero Ebudarum. Est autem *Birinas* soluto sermone *Brevis insula*. Quod incolæ crepant de nescio quo Sanctulo *Barro*, minus nihilo est.

BLATUM BULGIUM, quod apud Antoninum ad finem Valli est occidentalem in Litore Cumbriæ, corruptè hodie dicitur **Bulneste**, quod est *Bulgii Nêσ* & sive *Promontorium*. Britanni solutè scriberent *Bel at an Bülgi* iii, hoc est, *Caput ad ventrem vel sinum undæ*.

undæ. Nam & Celtis *Bulga*, *Sacculus* est *scorteus*; Græcis etiam Μολγός. Britannis autem idem dicitur *Balog*, quod Saxonibus Bælge; unde Vernaculâ Anglorum **Bag**, atque etiam **Bay**, & **Belly**, & Romanorum etiam *Follis*; quæ omnia ad *Bel* vel *Bol* referenda sunt; quæ, ut suprâ dictum est, cujusvis *Rotunditatis comprehensionem* significat. Apud Anonymum nostrum *Blatum bulgium* duplici venit nomine: nam & *Velunia* corruptè scribitur pro *Belanium*, vel etiam *Velanium*, quasi dicas *Bel an iiii*, vel *Caput undæ*; atque etiam *Volitanio* pro *Bolatanium*, five *Volatanium*, quæ quis solutè scribat *Bol* five *Vol at an iiii*, quod *Caput* est *ad undam*. Vide in **IBELANIUM**.

BODERIA: Ptolemæo Βοδερία. Vide in sequenti.

BODOTRIA Tacito dicitur quod Eulogio est *Mor Werydb*, vel *Vergid*, quod est *Mare Vergivium*, *Briganticum*, *Frisicum* vel *Scythicum*. Vulgus vitiosâ correptione **Frith** appellat, & Maiatas ad Alata Castra à Victurionibus dividit. Ptolemæo eodem intellectu *Boderia* dicitur. Quid enim *Bodotria* nisi *Habitaculum demersum*; cùm sit de *Bodbi*, *Demergere*, & *Tre* vel *Tri*, *Habitatio*? Quid etiam *Boderia* nisi *Demersa Terra*, cùm *Er* sit *Terra* Veteribus? Equidem crediderim plerosque ejusmodi Sinus aquarum illuviei deberi.

BODUNNI: Ita enim Dioni dicuntur *Dobuni*, cum *Bodo* vel *Bodun*, autore Plinio, Gallis *Profundum* sonet, quod Græcorum Βόθυνος & Βόθος satis confirmant. Valle fanè constat maxima Glevanorum portio. Vide plura in **DOBUNI**. *Bodincomagus*, quæ & *Industria*, & modò *Casale*, huc nomen refert. Hæc urbs est in Gallis Cisalpinis.

BOGRANDIUM: Vide in **BROGRANDIUM**.

BOLERIUM: Vide in **BELERIUM**.

BOLNELAUNIUM: Nam quis dubitet ita scribendum in Ravennate, pro eo quod in Libro est,
casu

casu etiam sexto, *Bolvelaunio*? Ut sit *Bol ne laün iü*, quod est *Caput* vel etiam *Sinus plenæ undæ*. Hodie curtato nomine **pool** dicitur: & est in *Durotrigibus* fatis vetustum oppidum.

BONIUM apud Antoninum, Saxonum *Bancopna-býnig* est, & Anglorum antiquum **Wangoz**, vetustissimi Monasterii Locus, ad amnem Devam in Venedotiæ finibus. *Bovium*, quod in nonnullis libris reperitur, aliüs est Loci. Videtur autem *Bonium* fuisse dictum quasi *Bon iü*, quod est *Altus amnis*: nam Britannis *Ban* & *Bon* promiscuè dicuntur, sicuti & Anglosaxonibus *Man* & *Mon*, pro *Homine*. Quinetiam *Ban Cor* correptè dici videtur pro *Boniensi Choro*, vel *Ecclesiâ*, seu *Monasterio*. De tantâ urbe nihil hodie restat præter duarum Portarum nomina, à se invicem ad duo millia passuum distantium; *Porth Cleis* scilicet, & *Porth Üogan*; quod apud Camdenum legere est. Dirutâ jam urbe, nominatæ videntur istæ Portæ. Quid enim *Porth Cleis* nisi *Porta quassata*, & *Porth Üogan* nisi *Porta valida*? De *Cleis mab Mervin* (sive *Mervini* Montis filio *Cleis*) quæ referunt Britannorum *Næniæ*, inter somnia censenda sunt. Gallorum *Bononia* eodem penè est Etymo; quasi dicas *Bon avon*, sive *Bon aün*.

BOREUM PROMONTORIUM, cujus Ptolemæus meminit apud Iberos, fatis probabili ratione Camdeno videtur illud esse, quod nobis hodie dicitur *Sanctæ Helenæ*, cùm sit maximè ad Ventum *Boream*, uti alterum, Notium scilicet, ad Austrum.

BURGOVICUS, ita dictus de **Borg**, quod Teutonicum *Arcis* nomen est (de Græco Πύργος, & Πέρις Phrygum) & *üic*, quod in eâdem Linguâ *Fluvii sinus* est. Hujus loci meminit Liber Notitiæ, & hodie **Worwick** est, non longè à Ponte Ælii in Otodinis ultra Vallum, ad flumen de Ponte vulgò Pontem appellatum. Germanorum jampridem hîc fuêrunt *Coloniæ*, saltem veteranorum militum; quod & *Medio-borgi* nomen in Deiris, ad Tuæsis ostium ostendit:
nam

nam Etymo indicio sunt. In hâc autem arce Romanorum tempore *Tribunus* erat *Cohortis primæ Tugrorum*, juxta Notitiam.

BOTIS apud Anonymum Ravennatem, Infula est in Clotano sinu, hodie dicta **Buthe**, à *Demergendo*, sicuti & *Bodotria* superiùs. Usque adeò nihil est quod de Sancti Brendani *Buthe*, sive *Monasticâ cellulâ*, vulgò crepant supersticiosuli.

BOVIUM apud Antoninum (etiam vitiosè scriptum *Bomium* atque *Bonium*) nomen dedit oppidulo **Boberton** in Morganticâ Silurum Regione, juxta quod & Sancti Illuti Fanum est; quo in loco Camdenus noster plurima antiquæ Urbis vestigia reperit. Et cum Britannis dicantur *Vaccæ*, *Beu*, quis dubitet in hoc loco *Pecuarium* fuisse *vaccarum*? Certè vel ipsa vox **Boberton** videtur esse de *Bugarth* vel *Buarth*, *Bovili*, ibridâ compositione. Vide in **MIBA**. Erat & antiquâ Elide Βραχέσιον.

BRAGA, sive malles *Brachia*, Antonino Græco casu *Brage* dicitur. Hæc Camdeno mecum oppidum **Broughton** est ad fluviolum **Wellop** sive *Guellop*, seu *Volubilem*, qui in Belgarum Traufantonem influit. Possit dici *Braga* sive *Brachia*, quasi *Braich iü*, vel *Brachium undæ* sive *amnis*. Ipsum **Broughton** ibridâ dicitur compositione quasi *Braich iü tun*, *Oppidum* scilicet *ad brachium amnis*.

BRACHIUM: Arx ista erat *Sextæ Cohortis Norviorum*; quod ostendit Camdenus ex veteri Lapide in Deiris effosso; & in eâ parte Septentrionalis Brigantum Triarchiæ, quæ hodie (de nescio cujus *Ægmundi* Regnulo) **Richmondshire**, correptè pro Ric *Ægmund* rcipe, appellatur. Locus est in colle quodam de Romano *Burgo* seu Castello hodie **Burgh** appellato, juxta **Baintbzigge** ad confluentiam fluviorum **Baint** atque *Eburæ*. Videri possit fuisse & fluviolum, qui hodie de *Ponte* dicitur **Baint**, vero nomine vocatum *Brachium* sive *Braich iü*, *Brachium* scilicet *undæ* sive *amnis*: unde & tractum Brigantico illi Castello

Castello nomen. Fuerat forsan & alterum *Brachium* sive *Brachioleuca*, ubi hodie oppidum **Brakeley** in septentrionali Antonianâ, & Oxæ fontes.

BRACIACA in Camdeni Inscriptione *Mars* est; quasi dicas hodiernâ Britannorum scripturâ *Braich-iauc*, sive *Brachiosus*, & per hoc *Prævalidus*. Formâ hic erat forsan giganteâ, cum *Brachiis* plurimis, quod in medio relinquimus.

BRANAVIS, apud Anonymum levi vitio scribitur *Brinavis*. Saxonum hæc erat urbs *Bepan-býrig*, hodie correptiùs **Banbury**, in Attrebatibus sive Conventu Oxoniensi. Dici autem planè videtur quasi *Bran a iisc*, sive *Frons amnis*. Nam & *Bran* & *Bron* pro ratione Dialectorum Britannis diceretur quælibet *Anterior pars*. Est etiam Saxonicum loci nomen ibridâ prolatione deformatum. Neque fanè aliunde Latinum *Frons* quàm de Celtico *Bron*.

BRANDON apud Anonymum etiam hodie eodem videtur venire nomine; & est ad *Bramiscam* amnem (quæ Britannis dicitur *Putida aqua*) in Otodinorum Regione. Atque hoc quidem plenius proferretur antiquâ linguâ *Bram iiii don*, quod est *Arx* vel *Oppidum ad putidam amnem*. In edito Ravennate viti-ose scribitur *Biandon*. Vide in **LUBDON**.

BRANNODUNUM, cujus meminit Imperii Notitia, in litore fuerat Icenimagnorum, quâ hodie Nordofolciæ Conventus est: & nunc pro *Brannodunum*, eodem planè intellectu **Wancaster** sive *Brannodunum* urbs, appellatur. *Bran na iioo dun*, *Arx* est ad frontem undæ sive maris, si Britannorum solutis verbis scribatur. Hic erat, secundum Notitiæ Librum, *Præpositus Equitum Dalmatarum* sub Comite Limitis Saxonici.

BRANNOGENIUM, Ptolemæi *Βεγννοχένιον*, & Anonymi *Branogenium*, Antonino pessimè scribitur *Bravonium* (neque enim diversus fuisse videtur locus, quod non videatur præteritum ab Antonino primæ notæ Oppidum) cum sit Ordüicum Caput, *Caer*
Urangon

Ūrangan; quod quidem solutè scriptum efficiet *Caer ūyr ebangon*, quod est, *Civitas liberorum hominum*. De voce *Ūyr* fit nostrum **Worcester**, hoc est, *Virorum Civitas*, sive *Castra*. Latinizantium verò *Wigornia* de Saxonico *Wigpagan* est, quod *Viros Wiccios* vel *Icenos* sonat. Verùm super hâc materiâ vide plura in **ORDUICES**.

BREMENIUM apud Ptolemæum & Antoninum, ultimus à Vallo Limes est; quod quidem **Rocheſter** eſſe in editâ rupe, ad caput ferè fluminis **Read**, Camdenus ex veteri Arâ manifestiſſimè probavit, ut mirum videatur huic contradicere potuiſſe eruditiſſimum Gibſonem, qui nuper in Britanniam ejus commentatus eſt. De *Trajectu* iſtius fluminis **Rocheſter** appellatur, quaſi *Rot-cheſter*; nam & *Rot* & *Rit* Britannorum Dialectis idem ſonant. Quin & ipſe fluvius **Read** de *Trajectu* iſto nomen ſuum fortitus eſt. *Bremenium* autem dici videtur quaſi *Bre man iū*, ſive *Arx collina ad amnem*; nam & *Bre*, *Arx montis* eſt, & *Man*, *Locus*. Videtur & alterum fuiſſe *Bremenium* in Ordūicum finibus, ubi hodie celeberrimum oppidum **Birmingham**.

BRENNA apud Geographum Ravennatem (Vaticano MS. *Bremia*) hodierna *Brynbiga* eſt in Morganticâ Silurum Regione, ad *Byrdbin* amnem ſita. Antonino corruptè ſcribitur *Burrium* pro *Burnium* vel *Brunnium*, uti ego exiſtimo. Ut ſit idem *Brun* quod *Bryn*; ut & Caledonibus *Brun Alban*, hodie vitioſè **Waid Alban**, idem ſonat quod *Albaniae collis*. Neque fanè aliud videtur flumen *Byrdbin*, quàm *Burnii* vel *Brunnii* urbis flumen. Sic & *Bernicii* dicuntur *Otodini* apud *Bedam* pro *Brenicii*, qui & *Britannis* vocantur *Bryneich*. Apud Anonymum etiam *Princaſtellum* legitur in Belgis vitioſè pro *Brincaſtellum*, quod hodie **Bern caſſel** eſt ad Moſellam. Eſt & in Vaſconibus, & in Helvetiis, nomen *Bernæ* ſatis celebre. Credibile eſt & urbem hodie dictam *Montes*, & *Bergen*, apud Belgas, olim appellatam fuiſſe *Brennas*.

BRENNE-

BRENNETONACIS VETERANORUM: In Antonino vitiosè scribitur *Bremetonacis*, in Anonymo monstrosè sexto etiam casu, *Bresnetenati* (in Vaticano MS. *Bresnetenaci*) *Veteranorum*, & in Libro Notitiæ *Bremetenræcum*, adhuc inquinatiùs; ubi *Cuneus Armaturarum* sive *Armigerorum Equitum*, qui Græcis dicuntur *Ὀπλίται*. Arx hæc erat in Segantiis sive in Segontiacis Brigantum, & de edito loco hodie vocatur **Overborough**, sive *Superna Arx* (vel *Burgus*) juxta *Tonacim*, vel *Durolanum* amnem sita. Est autem *Brennetonacis* solutè scriptum, *Bren ne ton ax*, sive *Collis tenti amnis*. Hodie *Lan*, *Lon*, vel *Lun* dicitur hic amnis, corruptè omnia pro *Laün* vel *Len*, *Plenus*: unde & Urbi **Lancaster** nomen. Vide in DUROLANIS, & in LUGANDIUM.

BRENNUS Celtarum sermone *Rex* dicitur, quasi *Supremus*, de *Bre* scilicet sive *Bri*, quod veteri Britanniae tam *Locus editus* est, quàm figuratè etiam *Summus Honos*, *Libertas* & *Ἐξουσία*. Hinc & Celto-scythicâ Saxonum Dialecto *Brego* dicitur *Princeps*: Anglis etiam hodiernis **Free**, *Liber* est, Francobelgisque **Urit**. Hodiernis Britannis *Rex* dicitur *Brenin*, & vetustiori etiam loquelâ *Breyenin*. Equidem existimaverim veteribus temporibus, quibus plures imperitabant *Reguli*, *Breon* populi venisse sermone eodem modo quo & apud Hebræos **אלהים** *Elohim* numero multitudinis, etiam pro uno *DEO*, quòd antiquo vulgo fuerint *Dii* plures: postero verò tempore effectum fuisse singulare nomen *Brenin*, vel *Breoniñ*, adjectâ terminatione in usitatâ formâ, quæ *unitatem* significat; quomodò exempli gratiâ, de *Güráidh*, *Radicibus*, *unam radicem* dicimus *Güreidbin*. Ad Græcorum *Τυραννον* accedit alterum *Regis* nomen *Teyrn*; unde & *Teyrnas* pro *Regno*, quasi *Τυραννίς*. *Turnacum* etiam veteribus Belgis dicebatur *Arx* **Cournay**, tanquam *Regia*. Huc etiam referenda videntur Romana nomina *Turnus* & *Saturnus*, appposito Celtico Articulo *Sa*; ut sit idem *Saturnus* quod *Moloch* sive *Rex*.

BRIGANTES, commune Britannorum, imò & omnium Gallorum, nomen, ante appulsum Belgarum è Germaniâ. Verùm aliis repetenda est hujus nominis origo. Atque ut universam rem quam paucissimis expediam verbis, Gens *Heneta* sive *Veneta* (quam & *Japeti genus* appello) antiquâ Phrygiâ atque Armeniâ orta (unde & humanum genus originem ducere credimus) in Thraciam trajecta, primis temporibus universam penè Europam occupavit. Dicti autem *Heneti*, quòd vetustâ Phrygum atque Armeniorum Linguâ, ut & nostrâ Britannicâ hujus propagine, *Hên* pro *Antiquo* & *Vetusto* sit (undè & Græcis etiam suum Ἐνϙ, & Latinis *Senex*) quod numero multitudinis prolatum facit *Heneit*, imò & *Henon* sive *Senon*. Atque hi quidem *Heneti* jam in Thraciam transvecti, de regionis illius frigore Βεΐγες, Βεύγες, Φεΐγες, & Φεΐγες, & corruptè etiam (mutatâ scilicet Literâ Φ in Θ) Θρηϊκες sive Θεῖακες appellati sunt; nostris etiam Dialectis *Brigantes*, *Frixi*, *Frigones*, *Frisones*, *Frisii*, *Brisones*, *Britones*, *Britanni*, *Ferguson*, & *Vergivii*, seu *Uergydhon* & *Uerydhon*. Siquidem quòd Latinè dicimus *Frigus*, illud Pelasgicè Φεΐγος erat, & Βεΐγος, cùm commune Græcum sit Πίγος. Redeunte autem posteris temporibus Coloniâ quâdam de Thraciâ in Asiam, antiquam Patriam (quod & Strabo & Herodotus monuère) *Phrygum* nomen etiam illuc transiit. Atque hinc quidem factum est quòd Gens *Phrygia* semper fuerit pro antiquissimâ habita. *Phrygas* autem, sive malles *Thrakas*, ad nostrum mare olim pertendisse vel inde patet, quòd tametsi Herodoti ævo Ister fluvius *Thrakas* à Scythis, vel saltem à Celtoscythis, disterneret; eodem tamen autore, *Thraces* pro maximâ post Indos gente habebantur. Θρηϊκων ἡ ἔθνος μέγιστον ἐστὶ μέγατε Ἰνδὸς πάντων ἀνθρώπων. Tempore verò Furii Camilli, uti superius diximus, factâ ingenti Cimbrorum sive Saxonum in Germaniam de Palude Mæotide irruptione, *Heneti* (qui & alterâ Dialecto *Senones* appellati)

lati sunt) partem septentrionem versus, undè *Venedi*, & *Vandali*; partim verò in Galliam, Hispaniam atque Italiam, duce Brenno; partim denique, uti probabile est, in nostram Britanniam, jam olim gentis suæ Coloniam sive propaginem, aufugère. *Phrygicæ* autem Gallorum originis subobscura fama etiam ad Ammiani Marcellini tempora perduravit. “ Aiunt enim quidam (inquit ille) paucos post excidium “ Trojæ fugitantes Galliam tunc vacuum occupâsse.” “ Dicuntur autem non tantùm *Vandali*, sed & *Venedæ*, “ & *Vendi*, & *Veneti*, & *Viniti*, & *Vinuli*, & *Slavi* “ denique & *Vali*, sicut apud Saxonem Grammaticum, Helmoldium, Æneam Sylvium, Crantzium, “ Irenicum, Reineccium, Lazium, & complures alios “ patet.” Verba audis Suffridi Petri in Libello de Frisiorum Antiquitate & Origine, qui quidem & *Ostüaliæ* & *Westüaliæ* nomina *Venedis* tribuit, oppidaque circa Albim fluvium ad hunc usque diem **Uendelsche itedde**, sive *Venedicas urbes* appellari ostendit. Quid quod & Tacitus memoriæ prodat *Æstios* sive *Borussos*, Germanos moribus retulisse, sermone verò Britannos? Appellentibus igitur in Britanniam suæ gentis hospitibus (quos Germani gentili quodam convicio **Belgischen** atque **Welschen**, hoc est *Peregrinos*, appellabant, & Romani etiam *Ουέλγας*, atque *Belgas*) antiqui *Brigantes*, ut verisimile videtur, suis sedibus pulsi, novas quærebant sedes in Ibernîâ: undè & in illâ Insulâ celebris *Brigantum* Natio, quam postea Dumnoniorum Belgarum Ceangi secuti sunt; Ibernis Scotobrigantibus appellati *Fir Bolg*, sive *Viri Belgæ*, & *Fir Domnan*, sive *Viri Dumnonii*. Britannica verò *Brigantia*, propriè dicta, etiam olim in tres divisa est Triarchias, quas hodie vitioso nomine vocant **Ridings**, pro **Thridings**. Harum *Primam* Segantii tenuère, qui Ravennati dicuntur Siguntiaci, qui tandem à Saxone Victore versus mare pulsi, Ducatum condidère Lancastrensem, qui videtur initio Præfectura quædam fuisse Cumbriorum sive Aboriginum

Regni. *Secunda Triarchia*, sive **East-Þyrding**, seu *Orientalis Triarchia*, Parisorum sedes fuerat, ut & *Tertia Deirorum*, de quâ longè melior portio à Saxonum Regulis, S. Cuthberto & Monachis donata, Episcopatum efficit Dunelmensem. In Westmoriâ sive Occidentalibus Paludibus, fuère *Brigantum* Æstivi Ceangi (seu Pastoritia Pubes) qui & ipsâ Saxonum sævitiâ Caledoniam versus pulsi, Cumbro- rum Regnum condidère. Atque hic quidem obiter notandum venit, *Brigantes* omnes, sive primos Britannos, à *Belgarum* appulsu se *Cumbros* (qui quidem Cæsari sunt Aborigines, quales visi sunt Veteribus nullâ fuisse origine) novo nomine appellâsse. Nam de *Kend*, quod est *Caput*, atque etiam *Primum* & *Præcipuum*, & *Bro*, quod *Patria* est, fit composita vox *Cumbro*, Ostidamnicè veriùs *Kenbro*, sive *Prior Patria*. Contrà verò Romanis *Picti* appellati sunt: nam hi sunt Eumenii *Picti*; sicut & Noüantæ Iberni.

BRIGANTIUM: Vide in **ISURIUM**; neque enim *Eburacum* est, quod vulgò existimatum est. De *Brigantibus* primâ omnium Celtarum appellatione Allobrogibus est urbs *Brigantium*, hodie *Briançon*; uti & Rhætis, hodie **Bregentz**, & Gallæcis in Hispaniâ, hodie *Braganza*: nam & Lusitanos ex parte magnâ Callaicæ sive Celticæ fuisse originis constat ex Strabone. Erat & in Hispaniâ Tarraconensi oppidum percelebre, *Flavium Brigantium*, hodie *Corunna*. Apud Pannonios etiam Ptolemæo vitiosè scribitur Βρεγαίτιον, pro eo quod debuit esse Βρεγαίνιον: nam Aurelio Victori *Bergentium* dicitur. Nihil attinet dicere de *Brigantino Lacu*, hodie *Lago di Constanza*: ut sit maxima post homines natos *Brigantum* Natio, universaque penè Europa *Britannorum* Patria, ut de Asiâ taceam.

BRITANNI: Prodente Dionysio Afro hi Germanis proximi Flandriam, sive Wallonum Patriam occupavère. Dionysii Interpres Eustathius & alios esse scribit

scribit in adversâ Insulâ *Britannos*, quos quidem fuisse *Belgas* veteres, sive *Wallones* (corruptè hodie *Ulaenderen*, pro *Walanwaran* sive *Gallos Viros*) nullus dubito. Et cùm Plinius scribat *Herbam Britannicam* à *Frisiis* Germanici militibus ostensam, pronum est credere ipsos *Frisios* dictos fuisse *Britannos*, imò & initio *Belgas* universos. Certè *Aremoricis* *Britannis* horum *Ἀπρυόνοις*, *Breiz* eorum dicitur *Britannia*; & *Prezec Brizonec*, *Aremoricè* loqui est. Cumbris etiam nostris seu Walliscis, *Siarad Britbonec* proverbiali dicto est, pro *Barbarè* vel *Oscè* loqui. Unde proclive est credere, neque *Cumbros* nostros unquam se vocâsse suâ linguâ *Britones*, sed initio quidem *Brigantes* seu *Vergivios*, & deinde *Cumbros* sive *Ἀυλόχθονας*. Etsi dissimulandum non sit tantundem esse, sive quis dicat *Frisones*, *Brifones*, *Britones*, sive *Brigantes*, pro Dialectorum scilicet diversitate. Etiam Ravennati Geographo *Frisones* dicuntur *Frixi* & *Frigones*, quod idem sonat quod & *Brigantes*. Quid quod & Procopio in Libro de Bello Gothico *Frisii* dicantur unâ cum Anglis *Britanniam* nostram incolere? Plinius etiam *Belgicorum Britannorum* meminit: imò vel Anonymo Ravennati *Galliæ Belgicæ*, sive *Franciæ Rhinensis* Incolæ *Alobrites* tanquàm *Gallobritones* appellantur. Verùm super hâc materiâ satis suprà dictum est.

BRITANNIA prioribus Romanis *Prima* fuerat, quæ *Cantiacis*, *Cattieuchlanis*, *Belgis* propriè dictis, sive *Segontiacis* atque *Dumnoniis* constabat, unâ cum horum *Clientelis*, omnibus *Belgicæ* originis, *Saxonum* verò temporibus hæc erant *Cantii*, & *Orientalis*, *Australis* & *Occidentalis Saxoniarum* Regna, unâ cum *Ostidamniæ* Ducatu, *Britonum* proprio. *Britannia* deinde *Secunda*, quæ initio videtur fuisse *Belgarum* quædam *Præfectura* & *Provincia*; atque postero tempore, sumptis pro patriâ *Libertate* armis, in *Belgas* *Dominos* rebellâsse, & *Icenorum* *Regnum* condidisse. Credideram hanc *Provinciam* *Pufaniæ*

dictam fuisse *Geüicciam* : quid enim Γεῦγία, quod hodie est in Libris? Constabat autem prioribus temporibus *Geüicciorum*, sive *Üigantum*, sive etiam *Icenorum* Imperium, Ikeneldis, sive Icenis majoribus, Lindanæ scilicet Colonæ Pago, unà cum horum Clientelis (Icenimagnis scilicet, & Borealibus Girviis) & Icenis etiam Minoribus, sive Coricenis, vel Corigaunis, Ordüicibus, Dobunis, Siluribus, Demetis, Cornaviis, horumque utrisque Canganis. Saxonice temporibus *Geuiccia* cessit Walliscis, Merciiis, & Orientalibus Anglis. Præcipuum inter hæc erat Merciæ Regnum, cui nomen datum non est, quod vulgò fertur, de Walliæ limitibus, verùm de antiquis Limitibus Brigantum atque Belgarum, qui *Britanniam Primam* obsedère. Hos autem Limites vel nuda camporum facies satis ostendit fuisse antiquitus ad Borealem Antonianam. Nam notum est Veteres, succensis non tantùm oppidis, verùm etiam sylvis, hostium fines latè vastavisse, juxta notissimum illud Historici, “ Ubi solitudinem fecère, pacem
“ vocant.” De veteribus Germanis ita Cæsar : “ Civitatibus maxima laus est quàm latissimas circum
“ se vastatis finibus solitudines habere : hoc proprium
“ virtutis existimant, expulsos agris finitimos cedere,
“ neque quenquam prope se audere consistere.” Fuerat igitur *Icenia* initio Marchia quædam Belgarum, & postero tempore potentissimum Britannorum Regnum. *Tertia Britannia* Brigantia fuerat ; quam alii de Maximo Clemente Tyranno *Maximam Cæsariensem* appellatam volunt ; alii à Constantino Magno : verùm cùm Tacitus *Brigantes maximam Britannorum nationem* dicat (quod hercle vel hodie cernere est) equidem ob eam rem *Maximam* dictam existimaverim hanc Provinciam. In Brigantum etiam Clientelâ fuerant & Ceangi, & Otodini sive Bernicii, imò & Caledonia tota, quæ Brigantici erat sanguinis. Hadriani vallum dividebat Brigantiam à suis Clientelis. Certè Saxonice temporibus Nordanhumbrorum

humbrorum Regnum etiam pertendebat in Pictos ad Æthelredi necem. Erat autem Bernicia Nordanhumbrici Regni ferè Caput. Maximè enim hæc arridebat Regibus tam ob Valli reliquias, quàm ob innumeras Arces atque Castella à Romanis, frænandis Brigantibus atque Caledonibus communita. Erant etiam Britannis sua Regnula, quæ tamen maximâ ex parte parebant Saxoni: quorum præcipua erant Attacottorum, Cumbrorum, Dumnoniorum, atque Pictorum: Erant & Satrapiæ quædam Berniciorum, Galloüidiorum sive Noüantarum, & Scotorum. Constantini tandem tempore, redactis jam in Romanorum potestatem Attacottis sive Walliscis, & Pictis horum sociis, qui ope Saxonum & Scotorum universam Insulam subegère, & *Quarta Britannia* erecta est de sylvestri parte *Secundæ*; & de Flavio Constantino *Flavia Cæsariensis* appellata est: atque hæc quidem *Wallia* est, Archiepiscopali sede olim decorata. His adjecta est & *Quinta*, quæ de Valentiniani Imperatoris nomine dicta est *Valentia*, quæque totâ constabat Caledoniâ. Danicorum verò bellorum tempestate *Valentiam* rapuère Scoti, & de suo nomine dixère *Scotiam*. Nostrâ tandem tempestate ANNÆ Reginae Providentiâ & hæc civitate olim suâ redonata est.

BRITANNIA IN PALUDIBUS Anonymo nostro dicitur *Britannia Transmarina*, sive *La Basse Bretagne*. Vide in AREMORICI & in NEUSTRIA.

BRITOMARUS, apud Florum atque Livium Gallorum Insubrium Dux, videtur vel ex nomine de Britannia nostrâ (vel saltem Belgicâ) accersitus. Castrense viro nomen *Brito maior*, Gallorum linguâ *Brito magnus* fuerat.

BROCARA apud Anonymum videtur dici *Stincar* sive *Arx Stincar* in Noüantis sive Gallovidiis, quasi dicas *Arx in Rupe*: quæ quidem *Rupes* & nomen dedisse videtur Dynastiæ dictæ *Carrit*. Nam & *Caer* & *Carrec*, *Rupes* est sive *Saxum*, & *Bro*, *Arx*

vel *Burgus*. Et quid **Stincar** est, nisi *Es din caer*, sive *Arx* vel *Oppidum in Rupe*? *Ardb* etiam pro *Excelsa* est, Britannorum prisco fermone.

PROCOLITIA: In Libro Notitiæ malè scribitur *Procolitia*, Ravennati alio vitio *Brocoliti*, tanquam *Arx Coliton* sive *Colidiorum* vel *Caledonum*. Nam & Otodinia olim fuerat *Caledonum*, utpote in Clientelâ potentissimi Brigantum populi. Ad Tinnam amnem est hoc validissimum munimentum, in quo secundum Librum Notitiæ *Tribunus* erat *Cohortis Primæ Batavorum*. Hodie vitiosissimo vocabulo **Hydlehaw**, sive *Arx Procolitiana* appellatur. Camdenus in primâ Britanniae suæ Editione putavit esse **Colecester**, quem errorem ipse postea correxit.

BROENIACIS: Ita enim in Ravennate legendum censeo pro inquinatissimo *Praematis*, quod necesse est nihili esse. In Vaticano MS. Codice vitiosius scribitur *Pinnatis*. Aremoricis *Funci* dicuntur *Broen*, nobis etiam *Brüyn*; de Substantivo etiam *Broen* fit & Adjectivum *Broenec*, quod pro *Funcoſo* est, nobis autem *Brüyniaüc*. Erit igitur *Broeniatis* solutis verbis *Broeniaüc isc*, sive *Funcoſa aqua* vel *amnis*. Vide an *Bramton* in Otodinis possit vitiosè proferri pro *Broentun* ibridâ compositione, quasi dicas *Funcoſum oppidum*. Græci nostri temporis *Funcos* vocant Βένδια, quod indicio est nostrum *Brüyn* de Græco esse Βένον. Vide in CANIBROIANA.

BROGMALIUS est quasi *Broch* vel *Brych* vael sive *Rufo Capite*. Clarissimus hic erat Britannorum Dux à Bedâ memoratus, & erat cognomento *Eſciþbraüc*, sive *Dentatus*: nam *Yſgithr* erat Veteribus pro *Dente*. Vetere etiam Celtarum linguâ *Brog* sive *Broch*, pro *Rufo* fuerat; undè *Allobrox* antiquo Glosfatori redditur *Gallus rufus*. *Mael* autem seu *Vael* idem fuerat quod & *Bel*, *Caput* scilicet, & figuratè etiam *Princeps*. Sic & *Malen* dicimus pro *Balen*, mutatâ de more vetere Labiali litera; sic & Græcis denique dicitur Μολγός pro *Vulga*, & Latinis etiam *Promul-*

Promulgare, pro *Provulgare*. Est igitur *Brogmalius*, *Rufus Princeps* seu *Capitaneus*.

BROGOMONUM: Ita certè reponendum in Anonymo, pro eo quod vitiosè editum est, sexto etiam casu, *Brigomono*, quod vel Saxonicum nomen **Burghill** vel **Barhill**, in ulteriore Vallo, arguit. Est enim Britannorum *Bro* vel *Brog* idem ferè quod Teutonicum **Burg**, *Arx* scilicet, & per hoc quævis *Sedes*. *Mon* etiam idem est, ut & *Bon* & *Ban*, & Græcorum *Βρυός*, quod est *Collis*: neque multum abludit Latinum *Mons*, nec Britannorum Ostidamniarum *Monedb*. Sit igitur *Brogomonum*, vel soluto sermone *Brog o mon*, *Arx collina*, vel **Burghill**. Urbs etiam Flaviæ *Pennobroga*, & *Penbro* & *Penbrog* promiscuè dicitur. In Belgicâ etiam Primâ *Bruxellæ* dici videntur, quasi *Brog isel*, sive *Mansio* vel *Urbs humilis*: undè & universæ Regioni *Brachbantiæ* nomen in hodiernum adhæsit diem; quod *Alobritum* antiquo sermone fuerit *Brogbant*, seu *Regio in Valle*.

BROGRANDIUM: Ita fidenter reposui pro *Bograndium*, quo constaret Etymon; cum in Ravennate Libro *Bograndium* sit, nullo commodo intellectu. Est autem *Bograndium* solutè scriptum *Bro grant iiii*, *Arx* scilicet *curvaturæ amnis*. Et videtur fuisse Castellum aliquod prænobilis familiæ de **Grant**, ad fluvium *Tuæsim*, sive **Spey**, in Victurionibus.

BROVONACIS: Ita enim scribitur Antonino, etsi in Sexto Itinerario vitiosè legatur *Brocovum*. Notitiæ Libro *Braboniacum* est, ubi & *Præpositus Numeri Defensorum* fuerat. Hæc *Arx* ad ripam est fluminis *Lugat Dür*, sive *Lugatrenæ*: illud enim est **Lowther**, vel *Low der*, id est, *Loyw dūr*, vel *Limpida aqua*, in Occidentalibus Paludibus sive Westmoriâ. Hodie corruptissimè **Browham** vocatur, cum plenè scribi deberet *Bro avonaüc*, vel *Arx fluminea*. Certè Saxones Britannicarum Originum ignari, sæpius mutabant *Avon* in finibus Nominum, in suum **Bam**, veluti in **Grantham** pro *Grant avon*, & similibus aliis.

In Libro autem Notitiæ pro *Braboniacum*, legendum censeo *Broaboniacum*, quasi dicatur *Bao avoniaüc*, eodem Etymo. De hoc Loco convenit Camdeno mecum.

BULÆUM: In melioris notæ Ptolemæi Libris Βύλαιον scribitur, in aliis vitiosè Βύλλεον: & planè assentior Antiquariorum nostrorum Principi Edvardo Luidio, hoc esse vetustissimum Silurum Castellum, modò vitiosè dictum *Caer Phyli*, pro *Caer Falach*. Nos superiùs ostendimus, ad vocem *Banovalum*, quid Veteribus fuerat *Bala* sive *Fala*. Diximus etiam ad vocem *Bêl*, illud figuratè quidem esse *Regem*, propriè autem *Caput*. Tantundem igitur fuerit sive quis scribat veteribus Dialectis *Bâl*, *Bêl*, *Bîl*, *Bôl*, *Bûl*; sive *Mâl*, *Mêl*, *Mîl*, *Môl*, *Mûl*; sive *Uâl*, *Uêl*, *Uîl*, *Uôl*, *Uûl*; sive *Fâl*, *Fêl*, *Fîl*, *Fôl*, *Fûl*; sive denique *Gâl*, *Gêl*, *Gîl*, *Gôl*, *Gûl*. De *Gôl*, *Cranium*, Scotobriganticè dicitur *Col*, Anglis **Skull**, & Hebræis *Golgoleth*, unde & Syrorum Γολγοθᾶ, imò & Latinorum *Galea*, atque *Galerus*. *Fal* etiam Scotobrigantibus est *Rex*; quod veteribus Siluribus fuisse videtur indifferenter *Bûl* & *Fûl*: undè nostrum *Bulæum* & *Caer Fyli*, vel *Caer Fala*; cùm deberet esse *Caer Bulach* & *Caer Falach*, quod *Arx* est *Regia*. Certè vel ipsi novimus in Montegomericâ nostrâ Regione Domunculam antiquâ Rhesi filii Theodori progenie nobilem, vel hodie nominatam *Caer Bulach*, tanquam *Principis* dicatur *Domus*. Quis autem nesciat Theodorum cognomento Magnum Britannorum fuisse Principem? Fuerit igitur *Bulæum* antiquissima Principum nostrorum Regia. In Anonymo etiam legimus *Bulfinis* & *Bulterræ*, pro *Volsiniis* & *Volaterræ*, apud Italos.

BUNDUICCA: Vide in **VONDICCA**.

BURRIUM, *Burnium*, sive *Brunnium*. Vide in **BRENNÆ**: nam vitiosum est apud Antoninum; & est Giraldi *Castrum Oxæ*, nostratibus *Caer Ūisc*, sive *Brynbiga*.

BUVINDA

BUVINDA apud Ptolemæum celeberrimum Iberniæ Flumen, nuper etiam fugato Rege Jacobo nobile. Hæc Britannis solutè diceretur *Bu iien dav*, five *Candidæ Juvençæ flumen*, ob nescio quem five casum five supersticiosum cultum. Certè Beda *Inis Boiind* in Galliua five Naguatâ *Insulam candidæ Juvençæ* reddit. An & *Io* à Brigantibus nostris culta est?

C.

CADMAGON in Camdeni Inscriptionibus planè videtur dici *Deus Terminus*, five Lapis sacratu tuendis finibus, qualia & Phœnicum Βαίβλια, & Carthaginienfium *Abadires* fuerant. Siquidem *Câd*, Tutela est, de Græco Κᾶδος, & *Magon*, Agrorum; qui & Latinis de Celtico fermone & *Magi* & *Pagi* appellati sunt. De Termino Deo apud Romanos ita Flaccus Siculus: “Cùm Terminos disponderent, ipsos
“quidem Lapides in proximam terram collocabant,
“proximè ea loca quibus fossis factis defixuri eos
“fuerant, & unguento velaminibusque & coronis
“eos coronabant.” Crediderim ejusmodi fuisse juxta Cantabrigiam in **Gogmagog Hill**, uti hodie perverfè appellant, atque etiam in Segontiacis Belgis, & in Dumnoniis, in quibus idem durat vocabulum, cum nescio quâ Giganteâ fabellâ.

CADUALLA: Nomen inclyti Dumnoniorum five Geuifforum Regis apud Bedam. Vide in VELLOCATUS: nam idem & illud nomen valet. Est & alterum Regium nomen *Cadüaladur*, quod est *Imperator Exercitûs*, quo tamen nomine etiam vilissimus quisque hodie nominari solet.

CÆSAREA apud Antoninum, est Insula hodie dicta **Jersey**, corruptè pro *Caesars ey*, eodem modo quo & *Algezir* five *Algiers*, pro *Isl Cæsarea*, apud Afros. Quin & oppidum est in vicino Litore, quod eodem penè vitio *Cherbourg*, pro *Cæsaris burgus*, à Gallis profertur. Incertum tamen cujus *Cæsaris* fuerit

fuerit & *Insula* & iste *Burgus*. Vide in *GARNIA*.

CÆSAROMAGUS apud Antoninum, Ravennati vitiosè *Cæsaromagom*, hodie **Dunmaw** est, sive **Dunmawg**, apud Gueppones sive Saxones Orientales; quod me docuit Gibson, Camdeni eruditus Interpres. Forſan etiam *Dunomagus* altero erat nomine, à *Dun* ſcilicet, quod *Arx* eſt & *Civitas*, & *Maes* quod, cùm ſit *Prædium* & *Campus*, olim etiam prodente Plinio, *Celtis* & *Urbs* fuerat. Certè ut à *Pagus* ſit Gallis *Païs*, ita & Britannis noſtris à *Magus*, *Macebes*, & *Maes*, ut & Pannoniis Boici generis **Mezeu**. Crediderim hìc fuiſſe *Cæſarum* quædam Prædia, quæ olim forſan fuerant Magni Cuno- belini. In Tabulâ etiam Peutingerianâ truncato capite ſcribitur *Baromagi*, Plurativo etiam numero, cùm deberet eſſe *Saromagi*: In eâdem Tabulâ & *Riduno* eſt pro *Moridunum*, & *Ravimago* pro *Soravimagus*. Hiſpani etiam hodie *Saragoſſam* vocant *Caesar-auguſtam* Urbem.

CAGER VORAN: Ita enim proculdubio rep-
nendum in Anonymo pro *Tagea Voran*, & numerus
Literarum, & res ipſa loquitur, & hodiernum etiam
nomen *Caer voran*: atque hoc eſt ſolutis verbis, *Mu-
nimentum iior aun*, ſive *Præ amne*. Litera G olim
erat liquiduſcula, ſicuti noſtrum Y. *Caer voran* eſt
ſuper fluviolo **Tippal**, ſive *Tüi Bêl* (quod *Amnis
caput* eſt) in Otodinis.

CAIUS BERICUS, quaſi dicas *Kei Berig*, ſive
Caius Haſtatus: nam *Bâr* vel *Beri* Britannis *Haſta*
eſt. Regulus erat hic Britannus, qui à Civibus ſuis
in exilium actus, Aulum Plautium cum Romanis
Legionibus ſub Claudio, in patriæ ſuæ peſtem atque
exterminium, impiâ & crudeli vindictâ armavit. Fre-
quenter occurrit nomen *Kei* in Britannorum Næniis.
Forſan & hinc Anglorum nomen **Guy**, quod in me-
dio relinquimus. Huius *Berici* argenteum nummum
vidiſſe ſe teſtatur Luidius noſter in Archæologiâ,
cujus

cujus capiti circumscribebatur **B I R I C** : & in averſâ parte Porci erat Signum. Verùm oportuit Percuſſorem hujus Nummi fuiſſe Romanum.

CALAGUM : Ita enim in melioribus Ptolemæi Libris legimus, cùm in plerisque vitioſè ſit *Κάλαλον*, ut & in Antonino perverſè ſcribitur *Galacum* pro *Calagum*. Hic locus hodie dictus **Kirkby Thor**, ſive *Vicus Fani Jovis*, eſt in finibus Paludium Occidentalium ſeu *Westmoriæ*, quod me Camdenus docuit, & eruditiffimus ejus Interpres Gibſon confirmavit. Certe *Cal a Güi*, *Nemus eſt Jovis* : nam & *Cál* (Græcis *Κάλον*) & *Lignum eſt* & *Sylva* ; & *Üi*, *Düi* & *Güi* (adjectis literis Præpoſitivis) *Jupiter eſt*, antiquâ Linguâ : Britannis hodie *Jau*, & *Aremoricis Jou* & *Gou*, & *Jupiter eſt* & *Juvenis*. Vide in **JUPAPANIA**.

CALAVA Antonini (quæ vitioſè Camdeno ſcribitur *Galana*, atque etiam ipſi Antonino *Galava*) plane nobis dici videtur *Arx ad Vallum*, ſive **Cheſter on the Wall**, non autem **Walwick**, quod videtur Camdeno. Atque hoc quidem ſatis oſtendunt ipſius Antonini Milliaria. Siquidem verum eſt, ut nobis videtur, *Alionam* (ſive magis *Alaunam*) fuiſſe Caſtellum **Laton**, correptè prolatum pro *Alaunton*. Nescio an *Calava* nomen ſuum de vicino Lacu trahat, qui ſcilicet ad ſaltum dictum **Lawes** eſt ; ut ſit ſoluto ſermone *Cal a üi*, ſive *Nemus ad Aquam*. Imò forſan & ipſum vocabulum **Lawes** correptè dictum eſt pro *Cal a üiſc*, eodem intellectu ; niſi ſit *Laiü iſc*, *Ad manum aquæ*, quod ſanè verius videtur.

CALBIUM : Vide in **BELERIUM** & in **CARRIUM**.

CALCARIA Antonini, Bedæ dicitur *Galcearſep*, ſive *Calcaria urbs*, & de coquendâ *calce* ita appellata eſt. Eruditus Camdeni Interpres Gibſon, plurium acerrimi judicii virorum fultus teſtimonio, oſtendit eam non eſſe **Cadcaſter**, quod nobis *Verdotalia* eſt, verùm fuiſſe juxta **Newton Kyme**, ſive *Novum Oppidum* dictum **Kyme**, (de nomine puto cujuſdam

cujusdam Viri) ad Verbeiam amnem in Segontiacis Brigantum : ubi & plurimi Romanorum nummuli (vulgò dicti **Langborough pennyes** five *Longoburgenses Denarii*) quotidie eruuntur. Unde conjece-
rim *Calcariam* Saxonibus fuisse appellatam *Langby-
nig* five *Longoburgum*. Facile equidem consenserim
egregium illum Nummum, quem Camdeni Interpres
Gibson adducit signatum DOMITIANVS CALCAR.
AVCI. fuisse percussum *Calcariae* ab ipso Proprætore
Agricolâ : crediderim tamen evanuisse Anni nume-
rum ; nam AVCI videtur esse A. V. C. Anno scilicet
Urbis Conditæ, unâ cum particulâ characteris Arith-
metici jam deperditi.

CALEDONIA, hodie de Scotobrigantibus Iber-
niæ appellata est *Scotia*, olim autem Romanis de *Val-
entiniani* Imperatoris nomine *Valentia*, & hoc sub ti-
tulo fortissimi Populi. Erant fanè *Caledones* Brigant-
tici generis, atque horum perpetui in bellis Socii
five magis Clientes. Dicti sunt *Caledones* de *Sylvis*
quas incolebant, Britannis nostris *Kelydhon* five *Coly-
dhon*, atque ipsæ eorum *Sylvæ*, *Coit Kelydhon* : neque
fanè aliunde peregrini *Brigantes* audiebant Κέλδ, nisi
quòd in *Sylvis* agerent (ut ferè antiqui) sicuti neque
Caletes Attrebatum *Sylvis* vicinus populus. Scoto-
brigantibus etiam hodie *Coil* pro *Sylva* est ; Græcis
etiam Κᾶλον *Lignum* est, ut & Romanis antiquis *Cala*,
unde & *Caliga* & *Calones* deducta sunt. Neque *Be-
dæ Colidii* his videntur diversi. Taciti temporibus
Caledones ultra Antonini Vallum fuerant, Romano-
rum armis puto coerciti. Ammiani etiam Marcellini
ætate Maiatæ tenebant *Laudoniam*, *Victuriones Ca-
ledones* *Pictiam*, & *Deucaledones* *Scotiam*. Post oc-
cisum autem Saxonem Æthelredum, Anno scilicet à
nato Christo DCCXCIV Scoti tenuère *Noüantiam*,
five *Galloüidiam*, cognatam sibi gentem, *Pictique*
Caledones *Laudoniam*, exceptis folis *Alatis Castris*,
quæ & ipsa expugnata sunt à Scotofaxone Anno
DCCCCLX. Vide in SCOTIA.

CALEVA ATTREBATUM, Ravennati Libro *Caleba Atrebatium*, in Vaticano corruptè *Arbatium*, & monstrosè in plerisque Ptolemæi exemplaribus Ναλ-
 αῖα pro Καλήα: Antonino etiam scribitur geminato
L, Calleva. In duplici versatur errore magnus Cam-
 denus; & quòd de *Calevâ*, solâ conjecturâ fecerit
Gallena, & quòd non viderit **Wallenford** *Trajectum*
 dici *Gallorum* sive *Attrebatum*. Adde quod *Attreba-*
tios suos immisceat *Bibrodis*, nec *Oxonienſium* Pa-
 gum illis tribuat. *Calevam* dici puto quasi *Calai ūa*,
 sive *Lutosam undam*: nam & *Calai* vel *Clai* Britan-
 nis est pro *Luto* (quod & Persis est *Caly*) & *pæg*
 etiam Angloſaxonibus *Fluctum* sonat, unde & Anglo-
 rum **Wabe**, & Italarum *Voga*. Britanni dicebant,
 variantibus Dialectis, *ŭag*, *ŭig*, & *ŭog*: Angloſaxo-
 num verbum erat *pægan*, *Movere*. Existimaverim
 etiam *Abbandunum*, de *Abbatiâ* postero tempore ita
 appellatum, fuisse Saxonum inclytum locum **Gleo-**
ferho, sive *Calevanorum Arcem*; quòd ab his ad
 tuendos fines munitum fuerit. Inclytum *Oxonium*
 Romanis temporibus vel viculus vel omninò nihil fue-
 rat, nisi *Rit ochein*, *Ritochion*, Βόσχορος scilicet, sive
Boum tantùm *Trajectus*. Plerisque celebrioribus ur-
 bibus Arcem fuisse in vicino positam aliàs osten-
 dimus.

CALUVIUM: Ita reponendum duxi in Anony-
 mo, cùm in Libro geminato errore legeretur, sexto
 etiam casu *Calunio* & *Gallunio* de eo quod procul
 omni dubio in Græco fuerat Exemplari Καλοῖον.
 Nam & in Vaticano MS. *Caluvio* est atque *Galluvio*.
 Hoc vel nomen dedisse videtur Dynastiæ cuidam ho-
 die dictæ **Cleveland**, sive *Terræ Caluvianæ*, quæ in
 illâ parte Deirorum est, quæ Borealis Brigantum Tri-
 archia dicitur. Videtur etiam urbs *Caluvium* hodie
 dici **Sisborough**, sive potius **Sheffborough**, quasi
 dicas *Spiritualis Burgus*. Satis vetustum hoc oppidum
 & antiquo monasterio celebre; undè & Saxonicum
 nomen tractum videtur. Britannicum autem nomen
 fortitur,

fortitur, ut suprà *Caleva*, de *Lutosâ undâ*, ac si solutè scribatur *Calai iii*. Quò spectat & popularis Nænia, ab erudito Camdeni Interprete huc adducta :

————— *Cleaveland in the Clay*

Brings in two soles, and carries one away.

CAMBODUNUM Antonini, Bedæ mendosè scribitur *Campodunum*. Crediderim in causâ fuisse Etymologiæ errorem; quòd nesciret Saxo Beda *Cam iog dun* Britannis Civitatem dici ad curvaturam undæ. Camdeni eruditus Interpres Gibson docet hunc nobilem Locum stetisse diversâ in parte fluminis *Caladurii* sive **Calder** (quod est quasi *Calai diir*, sive *Lutosâ aqua*) juxta *Albanoburgum*, vulgò vitiosè dictum **Almondsbury**, in Segontiacis Brigantum, sive Occidentali horum Triarchiâ, non autem in Arce Montis, in quâ eum Camdenus posuit, quod ait immanes cineres adhuc demonstrare. Initio Saxonorum temporum hæc erat Regum sedes & Episcoporum, uti Camdenus memorat. Magno tamen versatur in errore quòd non credat Ptolemæi *Camulodunum* alterum (Ravennati dictum *Camulodunum*) huic diversum; verùm *Camoluduni* nomen suppositum esse *Camboduno*. Certè longè diversa Ravennatis atque Antonini Itinerum ratio est. Hoc enim Eburaco, per Calcariam atque Cambodunum, Mancunium tendit; illud verò Lindo Coloniâ Gabrocentum, per Banovalum, Vainonam, Aquas, Arminexam, Verdotialiam, Mantium, Alaunam, Camulodunum, Caluvium, Medioborgum, Cantuivetrin, atque Tunocenum: ut stet *Camulodunum* proximè Caluvium. Neque hercle cuiquam debet mirum videri nullam factam tam clari loci à Ravennate mentionem, cum universum Antonini Itinerarium Blatumbulgio Rutupias Ravennati sit omissum. Sit igitur nobis *Albanoburgus*, *Cambodunum* novum, quando antiquum in cineribus jacet. Potuerit & in monte fuisse Arcem *Camboduni* de more Propugnaculum, ut concilietur Camdenus Gibsoni.

CAMBORITUM, Antonino mendosè *Camboricum*, in alio ejus Itinere *Combretovium* pro *Cambaretovium*; ut & in Peutingerianâ Tabulâ *Convetom* pro *Camvaretum*. Verùm siue *Camboriturum* dicas, siue *Cambaretovium* (neque enim diversa sunt, quod sensit Camdenus) tantundem fuerit. Siquidem Britan-
 norum veteri Sermone *Cam iïog rit*, *Curvatura* est *fluvialis Traiectûs*, & *Camva ret Tav*, *Curvatura* est *Traiectûs Tavi* siue *Fluvii*. Etsi Antonini Milliaria satis convincant hoc esse nostrum **Chesterford**, siue *Castrum ad Traiectum Tavi*, juxta **Walden** siue *Gallodunum*, ad Guepponiæ siue Orientalis Saxonizæ fines; Camdenus tamen & *Camboriturum* putat esse **Grantchester** siue *Grantam urbem* juxta Cantabrigiam quæ nobis est *Ad Tavum*; & *Combretonium* (ita enim ex conjecturâ reposuerat) **Brettenham** siue *Britonum Villam*, in Citerioribus Icenimagnis siue Sudofolcis; quod hercle nollem factum. Obiter hîc advertendum venit *Icenorum Viam* vulgò appellatam **Ikeneld**, siue *Icenorum majorum*, in orbem ferè redire, dum Durolico per Camulodunum, Faustini Villam, & Icianos pertendit *Camboriturum*: Quod idem ferè & in Flaviâ Provinciâ cernimus, dum Iter Bonio per Mediolanium, Rutunium tendit. Crediderim in causâ fuisse ingentes sylvas atque paludes, & quòd Itinera ista militum usui magis inservirent quàm aliorum. Existimaverim & olim *Camborigum* appellatum fuisse quod hodie *Cameracum* est siue **Camerûk** in Belgicâ Secundâ, tanquam *Camva rig*, vel *Flexura amnis*.

CAMULODUNUM Antonino simpliciter *Colonia* dicitur, Ravennati etiam vitiosè & sexto casu, *Camulodulo Coloniâ*, & in Vaticano *Monulodulo Coloniâ*. Etiam in veteri Lapide *Colonia* est *Viêtricensis*; quòd Veterani XIV *Legionis Geminae Martiæ Viêtrici*, quos Tacitus Domitores Britannizæ dicit, hîc agebant. In Inscriptione quâdam satis luculentâ *Camalodunum* legitur, at in Ptolemæo *Καμυλόδουνον*. Equidem

Equidem non video cur Camdenus majorem fidem habeat imperito marmorario quàm ipsius Cunobelini nummo, in quo planè signatum est CAMV. Quin & Antoninus & noster Ravennas eodem modo scripsere. Verum voluit Vir magnus *Coloniā Camulodunum* esse **Maldon**, parùm advertens Othonam, validissimam Stationem, esse ferè in conspectu tantæ urbis à se ipso positam; quod sanè inutile foret & supervacaneum. Redeat igitur *Camulodunum* quò & Talbottus & magnus Stillingfleta illud posuere, *Colecestriam* scilicet; cujus vel ipsum nomen, cum cognomine fluvio **Colne**, *Coloniā* sibi vendicat. Sunt etiam ingentia Castrorum vestigia in vico vel hodie de Legione vocato **Lerdon**, circa duo millia Passuum citra *Colecestriam*; parte tamen maximâ in egregio Ericeto dicto **Stany way heath**, sive *Lapideæ viæ Ericeto*, ubi & ingens Puteus, vulgò dictus *Coili Regis Culina*. Etymon hujus urbis planè Britannicum est: nam si solutè scribatur, *Cam a laün üi dun*, *Civitas* erit *ad Alauni* sive *Pleni amnis curvaturam*. Atque hoc confirmant cognomina loca, & *Camalan* in Ostidamniis, & *Camalon* apud Damnios in Valentiâ. Atque hinc quidem constat fluvium hodie dictum de loco *Coloniā*, olim fuisse *Alaunum*. Spectabat hæc urbs ad Trinoüantes Ptolemæi ævo; cùm olim sedes fuerit Cunobelini Icenorum Imperatoris. Vide in OTHONA.

CAMULODUNUM alterum (Ptolemæo vitiosè Καμυλόδωνον Νικηφόρον appellatum, atque Ravennati Libro, sexto casu, *Camulodono*) initio Castra quædam fuerat *Legionis Sextæ Νικηφόρος* sive *Victricis* quæ Eburaci agebat. Et erat ad Dervationem flumen in Limitibus Brigantiæ, ubi hodie **Old Maldon** sive *Vetus Camulodunum* est, antiquâ Arce insigne. Hoc diversum esse à *Camboduno* nos suprâ ostendimus. Vide in CAMBODUNUM.

CAMULONESSA: Hoc si solutè scribatur erit *Samva laün isc*, sive *Curvatura pleni amnis*: & est ad

ad ripam Corabonæ fluvii in Damniis juxta ulteriorem Prætenturam. Etiam hodie **Camelon** dicitur; unde & in Ravennate Monacho (qui solus hujus meminit) nos levi negotio *Camuloneffa* fecimus de *Camuloffesa*.

CANDIDA CASA apud Bedam, Episcoporum Sedes est in Noüantis sive Gallovidiis. Ptolemæo vitiosè scribitur *Λακοπίδα* pro *Λακομίδιον*: Neque fanè meliùs Ravennati nostro *Lucotion*, quod in Vaticano est *Lucocion*, pro *Λακοίκιον*, vel *Leucæcion* dicitur; quorum utrumque *Candidam Casam* valet. Saxonicum nomen **Whithern** plenius diceretur **Whitbeeren huys**, *Candidum* scilicet *Prætorium*, sive *Villa*. Res nota est Celtas antiquos, atque Germanos insigniora tuguria dealbâsse. Quin & in Legibus Hoüelianis Regia Silurum *Ty güynn*, sive *Domus Candida* appellatur.

CANGANI: Vide in **CEANGI**.

CANIBROIANA apud Anonymum videtur dici quod hodie dicitur **Canoby** in Æsicanâ Valle, apud Selgovas; ac si dicatur *Cand i broen iii*, vel *Caput juncosæ undæ*. Vide in **BRONIACIS**. In Vaticano MS. *Cambroianna* est, vitiosè puto scriptum.

CANTÆ, Caledoniæ populus in Victurionibus apud Ptolemæum; hodie (uti ego existimo) corruptâ voce **Buchan**, pro *Poü chant*, sive *Pagus Cantarum*. Sæpiùs modò diximus *Cant* dici Britannis *Rotundam* quamvis *flexuram*; quod (sicuti Græcorum *Κανθός*, & Latinorum *Canthus*) de Verbo *Κάμπτεν* est, quod est *Incurvare* & *Flectere*. *Poü* etiam hodie Ostidamniis sive Corinaviis *Pagus* est, vel *Regio*. Vide in **CANTIUM**.

CANTENNIS: Ita enim ausus sum reponere in Antonino pro vitioso *Causennis* vel *Gausennis*, ut edidit Simlerus, quod nihili esse necesse est. Solutè quis scripserit *Cant en* (vel *an*) *isc*, sive *Ambitius* vel *Flexura aquæ*. Hæc urbs hodie **Grantban** est in Majoribus Icenis sive Lindensi Conventu. Siqui-

dem idem sonat Britannis *Grant* quod & *Cant*, sicuti nos supra docuimus in voce *Ad Tavum*: Et **Grant-ham** etiam ibridâ compositione profertur pro *Grant avon*, *Amnis* scilicet *curvatura*. Camdeno videtur esse **Brig Casterton**, sive *Arx ad Pontem*, in Ice-norum Dynastiâ Rotelandiâ, sive Regione Putri. Verùm repugnant Antonini Milliaria.

CANTIVM, hodie **Kent**, & Regionis nomen est, & Promontorii hodie appellati **The Fozeland**, sive *Prominens Terra*. De rotundo Litoris ambitu Cantium videtur Veteribus nominatum, ut & Caledonum *Cantæ*. Hodiernis etiam Francobelgis **Kant** pro *Angulo* est vel *Extremo*. Quibusdam Ptolemæi Libris promontorium istud Νεγκάντιον dicitur, de *Nucantiis* scilicet, sive *Novis Cantiacis*, Belgici generis; ut & Diodoro Siculo Κώγων, quasi *Cor üion*, *Vertex* scilicet *maris undarum*.

CANTII (sive *Cantiaci*, uti Ravennati dicuntur) *Cantii* populus, Saxonibus dicti **Eant-papa**, sive *Cantii Viri*; unde & **Eant-papa-býpuz** sive *Cantiorum virorum Burgus*, pro *Duroverno*. Crediderim Indigenas dictos fuisse ἀπλῶς *Cantios*, novosque Advenas de Belgio postero tempore *Nucantios*, quasi *Novos Cantios*. Vide in TRINOUANES & in NOVIO-MAGUS. Longè sunt humanissimi qui Cantium incolunt. Cæsar Libro V. Cap. IV.

CANTUIVETRIS: Ita enim in Ravennate reponendum duxi pro prodigioso *Cantiumeti* (quod in Vaticano Libro est *Cantamenti*) quod & sexto casu dicitur. Est autem soluto sermone *Cant üi üetr*, *Curvatura* vel *ora amnis Vedræ*, sive *cæruleæ*. Hæc videtur esse in Deirorum parte, hodiè dictâ *Episcopatu*; Caput scilicet universæ Dynastiæ, in sinuoso *Vedræ* sinu positum, & à Deiris Incolis ibridâ voce appellatur **Durham**, cùm deberet esse *Deirodunum*; ut vel ex alterâ ibridâ voce **Dunholm**, quod est *Urbs insularis*, manifestissimè patet. Nihil hîc attinet Monachorum officias referre. Vide plura in VEDRA, & in VIVEDRA. CANU-

CANUBIUM apud Ravennatem, Antonini Conovium est, in Cornavorum Æstivis Canganis five Venedotis, hodie *Aberconwy*, five *Conovii* fluminis Ostium. Britanni veteres variantibus Dialectis *Cand*, *Kend*, *Kind*, & *Cond* dixere indifferenter: quod & in suâ Linguâ fecere Saxones. Vide in CONOVIIUM.

CARATACUS, & vitiosâ scripturâ *Caractacus*, & Britannorum vulgo *Cradoc* pro *Caradoc*, quod antiquâ linguâ *Ἀγάσμιος* est, five *Amabilis*. Hic vetusto Libro Triadum *Caradauc vreichvras*, five *Caratacus* *παχυβεγχιών* appellatur. Silurum validissimo populo præfectus est à Cunobelino Patre, totius Insulæ Ardirago five Pendragone, & Uigantum five Icenorum Rege, sub Augusto Cæsare atque Tiberio. Frustrâ foret atque instituto etiam nostro alienum, tam claro lumini facem prætere, cum omnibus notum sit quàm fortiter pro patriâ Libertate per novem annos depugnaverit, & quales Triumphos Ostorio Scapulæ atque Imperatori Claudio præbuerit, novercæ suæ Cartismanduæ Brigantum Reginae perfidiâ proditus. Vir siquis alius veræ Britannicæ virtutis, imò & *ὑπεροψίας*.

CARBANTIUM: Vide in sequenti.

CARBANTORIGUM: Ita enim Ptolemæo dicitur, cum sit apud Ravennatem correptiore vocabulo *Carbantium*; quod tamen ego tantundem esse contendo. Nam & *Carbantorigum*, soluto sermone conceptum, erit *Guar vant o rig*, five *Super ostio fluminis*; & *Carbantium* etiam *Guar vant iu*, quod est *Super ostio undæ*; planè *συωνύμως*. Hoc etsi Camdenus *Glen Car*, five Britannicâ nostrâ loquelâ *Glyn Gaer* (quod *Vallis* est *munimentum*) esse existimet; ego contenderim illud esse quod hodie dicitur *Mall-rosse*, pervetusto Monasterio celebre. Atque hoc præcipuè ob *συωνυμίαν*. Nam & *Mel yr osc*, Caput est aquæ five fluminis, quâdam Dialecto, & *Mant*

sive *Vant iü*, *Undæ ostium*. Idem autem fuisse *Mél* quod & *Bél* nos aliàs ostendimus.

CARDONIUM : Hoc in Ravennate Libro mendosè, & sexto casu, *Sandonio* dicitur, & in Vaticano *Saudonio*, nullâ commodâ notatione ; & est in Canganis Cornaviorum sive Venedotiâ. Neque aliud fuisse videtur, quàm quod sagacissimo Antiquitatum Indagatori Edvardo Luidio *Caer y Ddynod*, sive *Arx Collium* dicitur. Quippe Romana erant Castra ad flumen *Alien*, sive Alaunum, quorum vestigia vel hodie existant. Est & ad ripam Mosellæ vicus **Caerden**, qui Ravennati dicitur *Cardena*.

CARINI apud Ptolemæum populus est in extremis Caledoniæ partibus, de quibus Camdenus satis ingeniosè fecit *Catini*, quòd populi **Suderland** & **Catnes** Caledonum veteri linguâ dicantur *Catii*, quod confirmat & Branda in Orcadum Historiâ nuper editâ, nisi illum secutus est. Nobis tamen & *Carini* rectum videtur : neque enim solùm *Cad* & *Cand* idem est Celtis quod & Pelasgis *Κότλα* & *Κόνλα*, verùm etiam & *Cor* & *Corin* idem est quod *Κάρι* & *Κέρις* Græcis, *Vertex* scilicet *Capitis*. Sicuti igitur de *Dar*, *Quercus*, & *Eni*, *Nasci*, *Dareni* dicuntur quasi *Quercigenæ* ; & de *Mor*, *Mare*, & *Eni*, *Nasci*, *Morini* dicuntur tanquam *Marigenæ* ; & de *Lug*, *Liquor*, atque eodem verbo dicuntur apud Iberos *Luceni* quasi *Liquorigenæ* ; atque denique de flumine *Gada* in Citeriore Caledoniâ *Gadeni*, quasi *Gadigenæ* : Ita & de *Car* vel *Cor*, *Summus vertex*, sive *Promontorium*, dici possint *Carini* quasi *ad Britanniae verticem geniti*, sive *omnium ultimi*. Vide in **ORCADES** plura huc facientia.

CARIUM : Diodoro Siculo *Κάριον* dicitur *Cantium Promontorium* ; tanquam *Car* vel *Cor iüon*, quod est *Caput* vel *Vertex undarum maris* ; sicuti & Pythææ Massiliensi *Calbion* pro *Belerio* est sive *Antivestrio*. Vide in **CALBIUM**.

CARIKA :

CARIXA : Ita proculdubiò reponendum in Anonymo pro monstro *Canza* ; quò sit antiquissimus Portus **Carmouth**, sive *Carixæ Ostium*, ad flumen **Car** sive *Carixam* in Durotrigibus. Est etiam *Carixa* de Britannico *Car isc*, quod *Caput* vel *Ostium* est fluminis. Idem autem valet *Car* (sive *Cor*) quod & *Mouth*, sicut & in *Herudford* (vulgò **Hertford**) *Rud* & *Ford* ; ut sint ταυτόλογα.

CARNOUACÆ Deucaledoniæ natio est apud Ptolemæum, ad Corabonam fluvium, correptè hodie dictum **Carron**. Pagus iste hodie, de *Russeo* puto graminum colore, **Rossen** dicitur : nam ejusmodi Ericeum pascuum Britannorum vulgo *Rhos* dicitur. Aliàs autem ostendimus *Corabonam* Britannis dici *Brevem annem*, eâdem scilicet compositione quâ & *Corgi*, *Corbedii*, *Cornant*, & similia alia. Apud Ptolemæum diversâ veniunt scripturâ *Καρνοακάαι*, *Κάρνονες*, *Κρέονες*, & *Κέρονες* : de quibus *Κρέονες* certè mendosum est : *Κέρονες* autem *συωνύμως* poni videtur pro *Κάρνονες* vel *Καρνοακάαι*. Idem enim *Keron* (vel magis *Coron*) quod & *Coraün* vel *Carron*, ut & *Carnon* quod *Corn* vel *Corryn aün* : nam & *Corn* *Aremoricè* dicitur pro *Corryn*. Dicuntur igitur *Carnouacæ* de *Coru üag*, quod *Brevis* est *unda*, atque *συωνύμῳ τῷ Coravon*. Quis credat *Κρέονας*, *Κέρονας*, *Κάρνονας*, & *Καρνοακάας*, uno acervo positos diversas fuisse nationes, tantùm non cognomines? Quid quòd in pluribus Ptolemæi Exemplaribus desint duo istorum nominum ; ut non sint diversi *Creones* à *Ceronibus*, neque *Carnones* à *Carnouiacis*? Quin & duplex ejusdem nominis scriptura Ravennati nostro admodum familiaris est ; uti cernere est in *Epoessa* & *Υποessa*, *Mediomano* & *Mediolano*, *Calunio* & *Gallunio*, *Sinetria* & *Smetri*, *Velunia* & *Volitatio*, *Pexa* & *Begeffe*, & in *Cermo* & *Cermium*. Verùm de istis plùs fatis. Dicuntur & *Belouacæ* *Belgæ* tanquam *Bel o üag*, vel *Ad caput undæ*, hodie *Beauvois*.

CARTISMANDUA, famosa Brigantum Regina, magni Cunobelini vidua, Caratacique noverca & proditrix. Arrogabat hæc sibi totius Insulæ Imperium, tam ob Brigantum suorum potentiam atque clientelas Caledonias, quàm ob Cunobelini Pendragonis connubium: Et quòd ipsa vellet, uti prior maritus ejus Cunobelinus, in clientelâ esse Romanorum, per quos Barbarorum Reges tunc temporis regnabant. Caratacum igitur privignum contra jus fasque illis prodidit, cùm ille sumptis pro patriâ Libertate Arminis Silurum (imò forsan & universæ Geuicciæ sive Iceniae) Imperium patris jure sibi vendicaret. Fuerat igitur *Cartismandua* Castrense mulieris nomen: siquidem jactantiùs se *Guaretes mandu* sive *Patriæ suæ Custodem* sive *Procuratricem* appellabat. Ambiebat enim Pendragonis sive Ἀρχιβασιλείας nomen. Quanto meliore jure nostris tandem temporibus Inclytissima Regina ANNA universæ Britanniae, imò & ipsius terrarum orbis Pendragon esse meruit? Vide plura in VELLOCATUS, & in VENUTIUS. Vide etiam in MANDUBRATIUS, & in MANDUESSEDUM.

CARVILII: Vide in CARVILIUS.

CARVILIUM, Oppidum *Caer Guiloii*, sive **Wilton**. Vide in sequenti.

CARVILIUS: Sicuti *Segonax*, Taximaguli Cantiacorum Regis in Cæsarem socius, videtur vel ex nomine *Segontiacis* præfuisse; ita & *Carvilius* suis *Carviliis*. Veterum Celtarum Ducibus, sicuti & Græcorum, Castrensia fuisse nomina aliàs sæpiùs diximus. Quin & inter notissima est etiam hodie Cantiacorum esse in acie signa ferre, & *Carviliorum* agmen cogere. Quis autem inficiabitur dici posse *Wiltunenses*, *Carvilios* de Principe eorum urbe *Caer guilou* (uti Afferio Britanno dictam reperimus) quod quidem, veteri Dumnoniorum Dialecto, *Civitas* dicitur *Salicum*? Etiam communi Britannorum fermone *Güial* dicuntur *Vimina*. Quis ambigat Anglis etiam inde

inde *Salices* dici **Willows?** Certè *Carvilium* per-
vetustum esse oppidum ostendit Camdenus, etsi non
sit illius *Ællandunum*; quod nec sensit Gibson. Equi-
dem existimaverim *Carvilios* fuisse ex parte magnâ
Durotrigum Ceangos sive Pastoritiam Pubem; cùm
vel hodie ob Camporum vastitatem, huic usui maxi-
mè inferviant. Neque minùs apti fuerant bello quòd
pastoritiam vitam agerent. Videmus enim & Dum-
nonios Ceangos sive Somersætas, fortem operam in
Ostorium Scapulam navavisse. Imò Campestris Bri-
tanni Romanorum Legionibus vel præcipuum facef-
sebant negotium.

CASSII apud Cæsarem iidem sunt, qui & Dioni
Cattivellani, & Ptolemæo *Cattieuchlani*, aliàs *Cassi-
vellani* appellati; quod vel Regis Cassivellani Ca-
strense nomen indicat. *Cattos* sive *Cassios* Belgicam
esse gentem omnibus notum est; verùm Frisicæ sive
Britannicæ originis. **Katten**, *Viri insignes & Proce-
res*, inquit Hadrianus Junius in Historiâ Batavicâ.
Certè *Κόππα* & *Κότλα* & *Κότλος* veteri Græciæ *Vertex*
fuerat, & per hoc quodvis *Summum*. Sunt autem
Cattivellani, quasi soluto fermone dicas *Cattieu vél
lan iū*, sive *Catti ad Caput fluminæ ripæ*, Aventionis
scilicet, ad cujus caput est Verolanum præcipua
Cassiorum sedes. Siquidem hi Herudfordiæ Pagum
tenuère, plurimasque gentes, prodente Tacito, Do-
bunos usque in clientelâ tenuère, Trinoüantes scili-
cet, Ancalites, Bibrocos, & Attrebates, unâ cum
Australibus Girviis horum Pecuariis. Saxonibus tan-
dem temporibus hoc regnum Occidentalibus Saxoni-
bus, Merciiis, & Orientalibus Saxonibus, in membra
conscissum cessit. Unde & bellicosam *Cattivellano-
rum* gentem à Romanis fuisse deletam constat. *He-
rudford* sive **Hertford**, hodie Pagi caput est: ita
enim Compositione ibridâ *Trajæctus* dicitur. Siqui-
dem idem Britannis *Rit*, quod & Anglofaxonibus
Ford, & *He* pro Articulo est vetusto. Fuerit igitur
nostrum *Herudford* temporibus Romanorum *Tra-
jectus*

jectus ad Leucam. Princeps hujus Civitatis Cassivellanus Cæsaris terga vidit: nam quod ait Lucanus in *Pharfaliâ*,

Territa quæsitis ostendit terga Britannis.

Vide in *SUELLANIACIS*.

CASSITERIDES sive *Stannariæ Insulæ*. Vide in *SIGDELES*, atque in *VICTIS*. De *Albi Plumbi fodinis* appellatæ sunt *Cassiterides*.

CASSIVELLANUS: Vide suprâ in *CASSII*. Vide in *SUELLAN*.

CASTRÆ EXPLORATORUM, hodie *Camdeno* mecum *Vetus* est *Lugubalim* sive **Old Carlisle**, in *Brigantum Ceangis*, ubi hodie *Cumbrorum Dynastia*. Certè plurimæ hîc erutæ sunt *Inscriptiones*, ex quibus constat *Alam Augustam Gordianam* aliquando hîc fuisse. Hujus Stationis solus meminit *Antoninus*. Hoc fuisse videtur *Propugnaculum* quoddam *Luguvali*.

CATARRACTONIUM *Ptolemæi*, *Bedæ* dicitur *Vicus ad Catarraetam*. Nam juxta *Catarraetam* est fluminis *Vahalis* sive *Süael iiii*, quod *Britannis Humilem undam* sonat. Atque hujus situs est in illâ *Deirorum* parte quæ *Ægmundi Dynastia* (sive **Richmond**) appellatur. Nam, prodente eruditissimo *Britanniæ* *Enarratore Gibsone*, juxta viculum de memoratâ *Catarraetâ* dictum hodie **Cateric**, villa quædam est nomine **Choyburgh**, sive *Διόσπολις*, ubi ingentia sunt veteris *Catarraetoni* rudera. *Ptolemæus* *Parallelum XXIV* per *Catarraetonium* describit. *Antoninus* *Catarraetonem* appellat, atque etiam *Saxo Beda*; *Ptolemæus* autem *Deminutivâ* formâ *Καταρράκτονιον*. *Prodigiosè* scribitur in *Vaticano scripto Codice Caetabaetoni*.

CATTIEUHLANI: Ita *Ptolemæo* dicuntur *Cattivellani*, tanquam *Cattieu uch lan iiii*, sive *Catti supra flumineam ripam*. Vide superiùs in *CASSII*.

CATTIVELLANI: Vide itidem in *CASSII*.

CAVATA, flumen **Caud** in Cumbris. Vide in CONGAVATA.

CAUCI, Ibernix quædam natio apud Ptolemæum. Fuerant & gemini *Chauci* apud Germanos, Majores & Minores; de corporum puto staturâ ita appellati. Idem autem Britannis *Caïc* vel *Coc*, quod & Germanis **Hauch** vel **Hoch**. Vide plura in Voce COCIDIS.

CAUNONIUM: Ita enim planè reponendum in Antonino, pro eo quod in Libris est *Canonium*: Nam & in Peutingerianâ Tabulâ sexto casu *Caunonio* est. Deductum hoc nomen videtur de *Caïn* sive *Caïnon*, *Arundines*, & *Iü*, *Unda* vel *Flumen*, ut sit solutè scriptum vel *Caïnon iü*, vel certè *Caïn an iü*, *Cannæ* scilicet sive *Arundines fluminis*. Quod Græcis est Κάυνη, illud Hebræis etiam קנה *Kanneb* dicitur, & nobis etiam altero numero *Caïn*. Antonini Millia-ria ostendunt hoc esse **Coggeshall**, apud Orientales Saxones sive Gueppones. Suspicio etiam olim alio nomine venisse *Coccilii Villam*, undè & Anglosaxonibus appellari possit **Coggeshall**. Hoc videtur innuere Inscriptio à doctissimo Camdeni Interprete Gibsone huc adducta, COCCILII M. sive *Coccilii Manibus*. De Camdeni **Canonden** nihil attinet dicere, cùm non sit hujus Loci.

CEANGI: Ita enim in Lapide scribuntur, etsi Tacito dicantur *Cangi*. Sicuti autem de Singulari *Ceang* fit Latinis *Ceangus*, ita & de Plurali *Ceangon* fit illis *Canganus*. Fuere autem singulis ferè Civitatibus sui *Ceangi*, qui quidem Minorum erant coloniæ sive Pastoritia pubes, quique nunc in montanis, nunc in paludosis locis Pecuariam exercebant. Sic legimus & veteribus Romanis fuisse apud Calabros & Lucanos Æstiva & Hyberna quædam Pastorum. “Pe-
“ cora Pastores nunc in hybernos, nunc in æstivos
“ saltus trajiciunt,” inquit Justinus, Historiarum Lib. VIII. Cap. V. Derivatur autem vox *Ceangus* sive *Canganus*, de Britannorum *Ceang* sive *Cang*; quod

quod illis *Ramum* significat, simili figurâ quâ & apud Græcos *Adolescentes* Poëtis dicuntur Ὀῖοι Ἀρῆες five *Rami Martis*. Videtur etiam huc referri & Saxonicum *Geong*, quod *Juvenem* significat; imò & Hebræorum חנך *Chanoch* vel חניך *Chanich*, quod *Vernam* sonat, & per hoc etiam *Scurram*, vel Ἀνθρωπάρεσκον, *Psal. lii. vers. 6*. Dumnoniis five Domniis fuere sui *Ceangi* in Regione de Pastorum Æstivis appellatâ *Somersæten*, five *Sesseres Æstivi*; & Britannis etiam eodem intellectu *Gulâd yr bâv*, five *Regio Æstiva*: in quâ & **Somerton** five *Æstivale oppidum*, satis vetustum; quod equidem crediderim nominatam fuisse Britannis *Habodan*, five *Mansionem Æstivam*. Constabat olim hic Pagus Paludibus, & ingenti Sylvâ Britannis appellatâ *Coit maur*, quæ Saxonibus eodem sensu fuerat *Selpude*, five *Sylva magna*: unde & universo Conventui antiquum nomen *Selpud-rcipe*. Atque ex his quidem Iberni *Cangani*, qui Ptolemæo mendosè scribuntur Γάγλανοι, originem suam trahunt. Unde & *Fir Domnon*, five *Viri Domnii* vel *Dumnonii*, incolis appellati videntur. Ptolemæi tamen ævo *Ceangi* isti parebant Belgis. Crediderim etiam Ostidamnios five Corinavios fuisse Dumnoniis pro Pastorum Hybernis; cùm horum proprius sit Pagus, & Ocrinum dicatur Ptolemæo Dumnoniorum Promontorium. Fuere etiam Cornaviis meis gemini *Cangani* five malles *Ceangi*; nam & in his Lapis est repertus, autore Camdeno, sub titulo *CEANGI*. Hyberni Cornaviorum *Ceangi* videntur fuisse in Devano Pago, hodie **Cheshire**, correptè pro *Chester-scire* five Castrensi Pago, ubi Ptolemæo est *Canganorum* Promontorium, ad Peninsulam **Wirral**, five *Uidr bal*, quod *Aqua est cærulea salsa*. Fuere etiam Æstivi *Ceangi* in Venedotiâ, ubi & eidem Ptolemæo est *Canganorum* Promontorium, hodie dictum *Llyn*, five *Stagnum*, ut adverterat Camdenus; quod tamen in nonnullis exemplaribus pravè scribitur Λαγλαῖον Ἄγων, pro eo quod deberet esse Καγλαῖον. Neque aliunde

aliunde fanè ipsum *Venedotiæ* nomen. Quid enim nomen *Güinedb* nisi *Servilis Regio*; cùm & hodie *Gueini*, *Servire* fit, & *Gueinidb* five *Gueinidaüc*, *Servus* five *Minister*? Veteri Bardo Lomarcho dicto Seni Venedoti dicuntur *Wynnion*, corruptè pro *Wynnion*, quod eódem redit; atque etiam magis montani *Mæriones* five *Pecorum Custodes*, *Gorwynnion*, *Ceangi* scilicet *superiores*. Quin & inclyta Dynastia *Poüys* appellata $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{3}$ $\beta\kappa\acute{o}\lambda\omega\nu$ $\gamma\lambda\omega$ videtur significare. Idem enim veteribus Britannis *Boü* & *Beu*, quod & Saxonibus *Kou* & *Keu*; *Uys* etiam antiquis dicebantur *Viri*, nam *Britanni* & *Saxones* veteribus Bardis *Argoetüys* dicuntur & *Lloegyriüys*. Est igitur *Boüys* vel *Poüys* idem quod Anglis dicitur **Cowmen**. Existimaverim etiam Orduicibus fuisse Hybernos *Ceangos* in Anonymo Pago, hodie de *Stavano* seu Flumineo *Trajectu* dicto *Staveford* five **Stafford**; unde & immenso Ericeto nomen **Cank-beath**, quod *Ceangorum* est *Ericetum*. Æstiva forsan fuerant in immensâ Arduennâ Sylvâ, quâ ferè Præsidarius Conventus five Warwicanus hodie constat. Nam & iste Pagus Ptolemæo est $\alpha\nu\acute{\omega}\nu\nu\mu\omicron\varsigma$; atque ipsum nomen **Warwick**, quod *Præsidium* dicitur *Huicciorum*, satis indicio est illum fuisse Orduicum, five Huicciorum. Fuerint & Coriis five Coricenis Æstiva versus montem Beccum in Dervationensi Regione; Hyberna autem in Borealis Antonianæ vastatis à Gallis campis; nam & isti Pagi Romanæ Geographiæ sunt anonymi. Cattieuchlanis Hyberna videntur fuisse in *Bedfordiano* Conventu, de *Tabulato Oxæ Trajectu* ita Saxonibus appellato; Æstiva autem in Australibus Girviis, qui quidem hodie Hundedunensis Conventus dicitur. Salenæ certè ad Cattieuchlanos spectabant Ptolemæi temporibus. Fuerint & Ancalitim immensæ Sylvæ Attrebatibus pro Hybernis, ut & Bibrocorum pro Æstivis, cùm harum etiam gentium nulla sit apud Ptolemæum mentio, qui imperitantium Civitatum tantum meminit. Icenis majeribus

ribus Hyberna fuerunt apud Icenimagnos, Nordfolcienſes ſcilicet Paſtores, & Sudofolcienſes Bubulcos; Æſtiva verò apud Boreales Girvios, ubi hodie Cantabrigiæ Pagus eſt, & Anguillaria Infula. Siquidem *Gyrriys* appellabantur veteribus Britannis *Aſtores pecorum*. Fuerint etiam Orientalis Saxonix five Guepponiæ Saltus atque Paludes Trinoüantum Æſtiva, Regioque Tranſtameſina (Saxonicè dicta *Sudþrige*, five *ad Auſtrum fluminis*) Hyberna. In quâ regione & *Gætezun* five **Gatton** forſan fuerat *Caprile Septum*, quod poſſit Britannis dici *Gabrodunum*; certè vel Romanorum nummuli Antiquitatem Loco aſſerunt. Segontiacis five Belgis propriè dictis ſufficiebat Anderidæ immenſa Sylva: Durotrigibus etiam Carviliorum campi, qui forſan ob eam rem anonymi ſunt Ptolemæo. Cantiis fuère ſui Saltus & Solitudines in mediterraneis ſui partibus, hodie **The Woulds**, five *Nemoribus*: quod idem & de Dobunis affirmare licet in ſuo **Coteſwould**; quod ibridâ voce proferri videtur de Britannico *Coit*, Teutonicoque **Wold** vel **Wald**, quod idem ſonat. Neque enim aliud **Wolds** quàm **Woods**, etſi nullæ hodie compareant illis locis *Sylvæ*. Quin & *Nemus* à *Sylvâ* diverſum eſſe oſtendit in Metamorphoſi ſuâ Ovidius hiſce verbis:

*Eſt nemus Æmonix prærupta quod undique claudit
Sylva, vocant Tempe —*

Neque tamen minùs *Nemus* pro *Sylvâ* habendum eſt. Siluribus erant ſui Demetæ five Pecorarii, de quibus ſuo loco. Denique Brigantibus fuiſſe *Cean-gos* Hybernos in Weſtmoriæ five Occidentalium Paludium Regione atque Cumbriâ, vel *Concangiorum* nomen in Imperii Notiâ ſatis manifeſtum reddit; ut taceam de Deo *Cean-go*, Cumbriorum Genio, de quo nos inferiùs dicturi ſumus in voce **CONCANGII**. Fuère & Æſtivi Brigantum *Cean-gi* in Pariſis. De Caledoniâ nihil attinet dicere, cùm tota eſſet Sylva, quod & nomen indicat.

CEANGUS,

CEANGUS, Cumbrorum Genius. Vide in CON-
CANGII.

CELNIUS fluvius est in Cantis Caledoniæ, in partibus Victurionum, à Ptolemæo memoratus. Videtur solutè scriptus fuisse *Kil ne iü*, quod est *Sinuofus undæ* vel *maris Recessus*. Et videtur ostium Dabrianæ amnis ita appellatum; ut sit magis *Æstuarium* quàm *Fluvius*. Camdeno videtur dici *Killian* flumen in Mergis (etsi contradicat Ptolemæi ordo) tantùm ob sonum nominis. Nihil obstat tamen & alterum flumen huic esse cognomine, cùm Κέλνις, five *Kil ne iü*, nihil sit nisi *Aquæ secessus*, & per hoc *Sinus*. Frustra fuerit hic admonere & *Abrianam* & *Sabrianam* & *Dabrianam* Britannorum vetustis Dialectis idem valere.

CENA: Vide in CENIO.

CENIMAGNI: Vide in ICENIMAGNI; nam curtatè scribitur vel ab ipso Cæsare, vel certè ab ejus exscriptoribus. Diversi sunt ab his Gallorum *Cenimanni*.

CENIO, Ptolemæo Κενίων, flumen *Geney* est in Ostidamniis: Ravennati Monacho scribitur mendosè *Senua*, cum deberet esse *Genua*, tanquam *Geneu üag*, five *Fauces fluctûs*. Eidem Scriptori etiam est oppidum *Giano*, corruptè scriptum pro *Ganio*; atque illud Corinaviorum Dialecto (quibus *Geneu* dicitur *Ganou*) pro *Cenio*, vel magis *Genio*; hodie *Tregeney* five *Tre Geneu*, vel *Oppidum Genevæ*. Nam & *Geneva* & *Genua* ejusdem sunt Etymologiæ, cujus & nostrum *Genio* vel *Ganio*. *Cenio* autem *Kend iu* est, five *Caput undæ*. Eodem est Etymo & *Genabon*, hodie *Orleans*; tanquam *Geneu Arvon*, sicuti & in Belgicâ Provinciâ inclyta urbs *Gandavum*, vetustâ Belgarum Dialecto *Ganau Dav*, five *Fauces Amnis*.

CENIO, apud Ravennatem *Giano*, Oppidum *Tregeney* est. Vide in superiore.

CENIO: Est & in Nouantis Caledoniæ aliud flumen *Cenio*, quod Ptolemæo vitiosè dicitur 'Ιήνα pro

pro Κῆνα, vernaculè autem **Ken**, quod est *Caput*.

CENIO : Ad ostium *Cenionis* fluminis est & oppidum cognomine flumini, dictum *Cenio* ; quod Ravennati nescio quâ Dialecto scribitur *Jano* ; verùm voluit dicere *Ganio* (ut suprâ in *Ostidamniis*) quod est *Ganeu* vel *Geneu iü*, hoc est, *Fauces undæ*. Hoc videtur esse oppidum **Uigton**, quod ibridâ compositione *Fluctûs oppidum* est. Idem enim *Uæg*, *Uig*, & *Ui*, quorum Thema occurrit in Saxonico verbo *ƿægan*, *Movere* ; quod de Æolico videtur esse *ῥάγειν* pro *ἄγειν*.

CERDANTONA : Ita ausus sum reponere pro eo quod in Ravennate monstrosè scribitur *Termonin*, cùm deberet esse *Cerdonnin*, correptâ & veteri prolatione pro *Cerdantonâ*. Primi Britanni plenis verbis dicerent *Cerdb avon ton*, sive *Cursus amnis tenti*. Etiam *Antona* in Segontiacis Belgis Ravennati nostro recentiori loquelâ dicitur *Onna* pro *Annona*, quod est *Antona* prolatione illorum temporum. Oppidum autem *Cerdantona* Saxonibus dictum est *ƿrīdiantune*, hodiernoque vulgo **Crediton**. Satis hic vetustus locus in *Dumnoniis*.

CEROMORUM : Ita enim duxi reponendum pro eo quod apud Ravennatem duplici scripturâ venit, diversâque etiam fede. Nam & in recto casu dicitur *Cermium*, & in sexto *Ceromo*, & in Vaticano *Cermo*. Equidem hunc locum **Chirmers** esse sentio ad ripam **Loch cur** in *Noüantis*, unde flumen *Deva* oritur, ut sit solutè scriptum *Cür o mor*, sive *Ora lacûs* : Neque aliud fanè est **Loch cur** Linguâ Scotobriganticâ veterum *Novantarum* sive *Gallovidiorum* ; & *Scotosaxonum* **Chirmers** corruptâ dicitur prolatione. *Ker* etiam Dialecto dici videtur pro *Cürr*, *Limbus* vel *ora*.

CERONES, sive *Creones*, sive *Carnones* : Ita enim in *Ptolemæi Libris* variè scribuntur, cùm non videantur esse diversa à *Carnovacis*. Vide in *CARNOVACÆ*.

CEROTI INSULA apud Bedam ea dicitur, quæ hodie nobis est **Chertsey**, in Transtamesinâ nostrorum Trinoviuntum regione. Quis fuerit ille *Cerotus* necesse est hodie ignorari. Ejus nomen certè non videtur ab simile Britannico *Carataco*. Verùm Dumnoniorum veteri Dialecto *Kêr*, *Carus* est; Ot etiam sive *Got* Veteribus erat pro *Adultero*. *Car* etiam Armeniis *Carus* est, de *Kêæ* vel *Kê* *Cor*. Videtur & hæc Insula Ravennati Libro dici, pro *Cerottinas*, vitiosè *Certisnassa*. Nam illud nomen in Vaticano Libro comparet in fluminum Catalogo.

CICUTIO apud Anonymum videtur dici **Strettham Grantam**, sive magis *Grantavon*, hoc est, *Villa Stratæ ad amnis flexuram*; atque hæc est in Silurum Dynastiâ dictâ **Hereford** sive Ariconiensi, ad confluentiam duorum fluviorum **Lodden** (sive *Magnis* vel *Main-isc*) atque **Frome**, sive *Fraumæ*. Est autem Britannis *Main isc*, *Tenuis amnis*, quod Saxoni est *Lod* vel *Lodden*, & *Fraumæ*, *Fluor*, à *Freu*, quod est *Leniter fluere*. Æoles etiam dicerent *Fgêev* pro *Pêev*. Est etiam Britannis nomen *Cicutio* tanquam *Keg u Tiü*, quod *Guttur* est *undæ* sive *amnis*. Erat cùm crederem de verbo esse *Kydgydio*, *Copulari*. Idem autem erat antiquâ Brigantum Dialecto *Keg* sive *Kic*, quod posterâ Belgarum *Pip*: Siquidem Brigantibus, Æolibus, & antiquis Ibernis nullum erat *P*. Est etiam natio quædam Hyperborea sive Americana quæ nullâ utitur Labiali literâ; de quâ videtis *Hontani* nuperum Itinerarium apud Canadenses. Certè Articulatio omnis Linguâ fit, cùm de Guttur prodeant ferarum voces atque volatiliū: Labiales Literæ tentamina sunt rudiuscula, sive magis infantilia, voce utendi. Vide in DURNOVARIA, & in RIGODUNUM.

CILURNUM in Libro Notitiæ Statio est *Præpositi Alæ Secundæ Astorum*. Ravennati Geographo *Celunno* dicitur vitiosè, & sexto casu; in Vaticano etiam *Celumno*. *Cilurnum* istud Camdeno mecum videtur

videtur *Fanum* esse *Sancti Osualdi*, sive **Cilchester**, vel *Arx Cilurnum*, ad citerius Vallum, non ita longè ab utriusque Tinnæ confluentiâ. Si solutis verbis Britannicè scribatur, *Kil Evron* erit, quod *Sinus* est *Aquarum* sive *Fluminum*.

CINDENISCA: Ita enim fidentèr lego in Ravennate pro monstro *Ejudensca*; & numerus literarum, & res ipsa loquitur. Nam *Cindeniscam* **Kinkarden** esse censeo ad *Isam* amnem, in partibus Victurionum. Britannis certè *Kind en isc*, Dialecto quâdam *Caput* est *Isæ* sive *Fluminis*. *Isca* ista Ptolemæo *Tuæsis* dicitur; atque urbs etiam *σωονύμως Tuæsis*. Verùm & *Uisc*, & *Tüisc* cum Præpositivo *T*, idem valent. Hodiernum nomen **Kincarden** compositum videtur de *Kind*, *Caput*, & *Caer din*, *Arx urbana*; ut sit quasi *Princeps Arx* sive *Munimentum*. Vide in **TÆXALI**, & in **TUÆSIS**.

CINDOCELLUM in Ravennate Libro videtur esse Scotofaxonum **Elsbury-head**, quod est *Antiquæ Arcis Caput*; in eâ Noüantarum sive Galloüidiorum Dynastiâ, quæ de Sylvâ dicitur **Kyle**, mendosè puto pro Scotobriganticâ voce *Coil*. Quid autem *Cindocellum*, nisi *Kind uchel* sive *Caput altum*? Vide in **OCELLUM**, & in **UANDOGARA**.

CINDOUIGLA: Ita enim audacter reposui in Anonymo pro monstroso *Lineojugla*; quod quidem necesse est esse nihili. Atque hoc est quasi dicas *Kind iii üegil*, sive *Principis aquæ* (*Vedræ* scilicet fluminis) *cervix*. Et *Cindouigla* planè videtur esse quod nobis est **Chester on the Street**, sive *Urbs ad Stratam*, in Deirorum Episcopatu. Saxonibus antiquis ibridâ compositione *Concerþen* appellatur: nam *Cand*, *Kend*, *Kind* & *Cond* variantibus Dialectis efferebant Veteres. Camdeno hæc statio *Condercum* putatur, ob primam puto syllabam. Vide in **CONDERCUM**.

CINGETORIX, quasi dicas Britannicè *Kenta Rig*, quod *Primus* est *Rex* sive *Ductor*, Germanis Celto-

Celtescythis *Hendric*, Britannisque *Kendric*, & viti-
osè *Kynnburig*. Hic erat Cantiacorum atque Socio-
rum (Segontiacorum scilicet & Carviliorum) in bel-
lo adversus Cæsarem atque Romanos Imperator sum-
mus sive Ardiragus. Erat etiam ejusdem nominis in-
clytus Rex *Vercingetorix* apud Gallos tempestate Cæ-
saris. Quid enim *Ουεγκινγέτωριξ* (uti Straboni scribi-
tur) nisi fermone Celtarum veteri *Ur kenta rig* cum
Articulo Britannico? Cùm autem veteribus Britan-
nis, variantibus Dialectis, idem fuerit *Kend* quod &
Pend, quid vetat & *Ἀρχιβασιλέα* Britannorum, sive
Ardiragum, nominatum fuisse modò *Pend Ragon*,
modò etiam *Kend Rig* vel *Kend Ragon*, quod *Caput*
est *Regum* & *Rex Princeps*, qualis & *Βασιλεὺς μέγας*
apud Persas? Etiam *Rag* Dialecto quâdam dici posse
pro *Rig*, vel *Ardiragi* nomen indicat. Imò & ho-
diernorum Gallorum *Roy*, magis de Celtico *Rag* est
quàm de Latino *Rex*, ut & *Loy* de Saxonico *Laga*, quod
ab *imponendo* nomen habet. Vide in ARVIRAGUS.

CINNOLSA: Apud Anonymum immanni vitio
scribitur *Linnonfa*, & in Vaticano MS. *Linonfa*. Est
enim *Collonsay* Insula ex Ebudis; quæ veteribus
Brigantibus dicta videtur *Kinnel siii*, Dialecto quâ-
dam pro *Canol siii*, sive *Medium Maris*: imò etiam
σικωνύμως Colan siii, sive *Cor maris*. Ostidamniis
etiam hodie *Colan* dicitur pro Britannico nostro *Cal-*
on, quod pro *Corde* est.

CLAUANIS: Ita enim certè in Anonymo legen-
dum pro vitioso *Elaviani*. Ille scripserat geminato
N, *Clauinnis*. Maxima hæc est Ebudarum in *manûs*
sive *brachii* formam protensa, hodieque *Lewes* ap-
pellata. Quid autem Britannis *Clauanis* nisi *Claii*
inis, sive *Brachialis Insula*? Idem enim Britannis
Lbaii, quod & Francobelgis *Klauwe*. Hæc olim
continebat puto & *Haries* & *Eust* Insulas. *Ar ais*
Ibernorum hodierno fermone *Retrò* sonat: atque
Eust forsan *Orientalis* est, de voce Teutonicâ *Doff*.
Crediderim hanc dici Ptolemæo κατ' ἐξοχήν *Ebudam*.

CLAVINIUM apud Ravennatem mihi videtur dictum quod hodie *Portus Weymouth* est, sive *Fluctūs Ostium*; nam *Wey* sive *Ui* fluviolo nomen est. Equidem existimaverim datum *Clavinio* nomen de Insulâ *Vindeni* sive *Portland*, de *Clavinio Portu* ita nominatâ. Poterat & hæc Insula de curvati *brachii* figura *Claiuinis* nomen mereri. Vide in **CLAUDIANIS**, & in **VINDENIS**. In Vaticano scripto Codice vitiosè dicitur *Clauimo*.

CLAUSENTUM: Vide in **ANTONA**.

CLED in Ravennate Libro flumen est Iberniae nobis ignotum, nisi sit (quod sanè videtur) *Deblanensis Amnis*. Siquidem urbs ista dici videtur *Bala Cleach*, correptè pro *Cledach*; ut sit quasi *Ostium Clotæ*. *Cled* autem sive *Clüyd* Britannis dici videtur de *Crate vimineâ*, quâ pisces prehendi consuevère: nam & *Clüyd* Britannis ejusmodi *Claustrum* est (uti & Scotobrigantibus Iberniae quivis *Sinus* sive *Angulus*) de verbo *Cloi*, quod & Græcis *Κλείειν* est. Vide in **DEBLANA**.

CLOTA: Ita enim Ptolemæo scribitur rectiùs quàm Tacito *Glotta*; crediderim eum cogitâsse de Græco *Γλωττα* pro *Lingua*. Nomen hoc insignis fluminis est in Valentiâ, quod vulgò dicitur *Clyde*, cujus Etymon est in priore. Est & altera *Clota* in Venedotis, Veteribus omissa.

CLOTA, Antonino *Glotta*, Insula est *Iberran*; quam vide.

COCCIUM apud Antoninum mihi videtur fuisse in Viâ vicinali, sive in anfractu Itineris, quod à Brennetonaci tendit ad Mancunium, in Seguntiis sive Segontiacis Brigantum, in loco ubi hodie *Adel Mill* est, sive *Vetus Molendinum*. De Coccio isto & vicinus locus dictus videtur *Cookridge*, sive antiquiore scripturâ *Cuceryge*, quod *Dorsum* sonat *Coccianum*. Illic sanè plurima rerum vetustarum vestigia dudum reperta sunt; inter quæ & sepulchralia quædam monumenta. Vide *Acta Philosophica* N° 282.

Forſan

Forſan & *Coccium* idem valet quod & *Cuceryge*; poſſit enim Veteribus dici *Coc cevn*, *Conſpicuum dorſum*. In Scotobrigantium Gloſſis etiam adhuc *Coc* reperitur pro *Conſpicio*. Vide in ſequenti.

COCIDIS: Vetus Inſcriptio apud Cumbros Brigantium Ceangos reperta ſub Titulo DEO COCIDIS videtur fuiſſe ex voto facta Genio fluminis, hodie **Coqued**, in Otodinis, quod quidem nomen correptè prolatum videtur de *Coc*, & *Neidio*, *Subſilire*, quod de fluminis fonte poſſit eſſe verum. Idem potuit valuiſſe Brigantium. Linguâ *Coc*, quod & antiquis Gothiſ **Hauch**, & Teutonibus hodiernis **Hoch**: quò referendum & Anglorum **Cock-horſe** & **Cock-loſt**. Certe vel Hebræiſ **גג** *Gag* dicitur *Teſtum*. Vide in FANUM COCIDIS.

COCUNEDA apud Ravennatem videtur dici **Cocburn** in Gadeniſ Valentiaë; de *Cocneidio*, quod eſt, *In altum ſubſilire*. Vide in prioribus. In Vaticano dicitur *Cocenneda*.

COGIDUMNUS: Ita enim legendum cenſeo apud Tacitum pro vitioſo *Cogidunus*. Hic erat cui Oſtorius Scapula tanquam instrumento patriæ ſervitutis Civitates quaſdam permittit, ut autor eſt Tacitus. Videtur vel ex nomine fuiſſe Dumnonius, & dictus veteri linguâ *Coc o Dumn*, quod eſt, *Altus Dumnonie*, **His Highneſs of Devon**. Vide in ſuperioribus. Fuerant autem Dumnonii (utpote Belgæ & Brigantium hoſtes) perpetui Romanorum focii.

COLANICA Ptolemæi & Ravennatiſ, hodie **Colceſter** eſt ad Tinnam amnem in Otodiniſ, ut rectè advertit Camdenus; neque ita longè à Curia eſt. In quibuſdam Ptolemæi Codicibus legimus etiam *Kolævia*. Dicitur autem videtur *Colanica* quaſi *Col an viq*, ſive *Punctum* vel *Crepidò fluctûs ſive amnis*. Extant illic & ingentia Antiquitatum rudera.

COLDANA, ſive *Coludi urbs* ut vocatur Bedæ, hodie **Coldenham** ſive *Coldana Villa* eſt. Et eſt in

Gadenis, nomenque suum traxisse videtur à *Colidiis* sive *Caledonibus*.

COLIDII: Vide in CALEDONIA. Fuerant etiam Boïci generis Κόλδοι in Hercynio Saltu, pro-
dente Strabone.

COLOMÆ: Apud Ravennatem vitiosè legitur *Coloneas*, & in quarto casu. Nullus dubito quin hoc sit Anglorum **Camalet**, Nennique nostri *Caer Cale-
mion*, juxta flumen *Iwel*, quod plenis verbis est *Ui
vel*, sive *Undæ caput*, cui σωώνυμον est & Anonymi
nostri *Velox* sive *Belox*. Hoc flumen est in Ceangis
Dumnoniorum sive Somersætis. Quid autem veteri
Brigantum sermone *Coil Omion*, sive alterâ Dialecto
Cal Emion, nisi *Pastorum Sylva*? Nam Francobel-
gis antiquis *Am* pro *Nutritio* est, sicuti & Græcis
Ἀμμα, *Mater Nutritia*, Hebræisque & Ægyptiis
Ἀμμεν, *Nutritius Pater*, quæ omnia ab Ἀμμός de-
ducta videntur: Siquidem & Hebræis אמם *Ammah*
dicitur *Cubitus*. Erat autem universus iste Pagus de
ingenti Nemore dictus *Coit māir*, Saxonibus olim
appellatus *Selpudrcipe*; quod Νόμος est vel *Pagus
Magni Nemoris*. **Camalet** igitur prolatione in-
versâ dicitur pro *Calamet*. Vulgus etiam fabulosi
Arthurii Castra hîc fuisse crepat. Forsan Arx ista ab
Ambrosio Aureliano communita est. Erant autem
Dumnonii fidissimi Romanorum focii, utpote trans-
marinæ originis.

COLONIA: Vide in CAMULODUNUM; ne-
que enim ab illâ diversa est, quod nonnulli senserunt.

COMBRETIVUM apud Antoninum vel σωώνυμον vel vitiosum est: Vide in CAMBORITUM. In
Voissiano Codice dicitur *Compretonium*.

CONCANGII apud Imperii Notitiam, Raven-
nati turpissimè scribuntur *Coganges*, & in Vaticano
Ceganges. In his erat *Præpositus Numeri Vigilum*.
Solutè scriberent Britanni Cūm Cangon sive Ceangon,
quod *Convallis* est *Juvenum Pastorum*. Siquidem
Cūm Σανάγισον est, sive *angusta & profunda vallis*,
idemque

idemque penè significat quod & *Cam*, *Incurvum* : nam & Scotobrigantum sermone & *Cūmadb* & *Cam-madb* promiscuè *Recurvum* sonant. Saxonum **Kendale** vitiosè profertur *Ceang dale*, sive *Ceangorum Vallis* : Juxta hoc, in viculo dicto **Waterbrook** Britanniae Enarrator Gibson vestigia reperit hujus Arcis. Sit igitur **Kendale** in Westmoriâ sive Occidentali Palude *Concangii* novi. Fuisse autem Brigantibus suos *Ceangos* constat & ex ipso præmemorato nomine, & ex Votivâ Arâ, quam in Camdeni Cumbriâ reperimus pessimè exceptam. Nos tandem ita reposuimus ;

DEO.

CEANGO. AVRELIVS. DIOTOVA.

MARTI. ET. MATRI. SVAE. ET.

EBVRACIO. PRO. SE. ET.

SVIS. VOTVM.

LIBENTER. MERITO.

Vide plura in voce CEANGI.

CONDATE Antonini est in Ceangis Devanis, hodieque vocatur **Northwiche**, sive *Borealis Salina*. Hoc & Militaris via illuc tendens & Antonini ipsius Milliaria satis declarant, etsi Camdenus ejusque sequaces, ducti nominis sono, stent pro **Congleton**. Græcis *Ἀλυνίδες* dicuntur ejusmodi Salinae.

CONDATE Ravennatis Monachi videtur esse **Loughborough** sive *Ligaroburgus* in Coricenis vel Minoribus Icenis, Saxonibus olim dictus *Ligapbýrig*. Hanc urbem olim fuisse Regiam Villam, & à Britannis primis Saxonum temporibus direptam, autor est Camdenus. Atque hinc equidem conjicere licet *Condate* dictum fuisse Britannorum solutis verbis *Condate*, sive nostri temporis scripturâ *Kynta ty*, *Prima* scilicet *Domus*, *Regia* sive *Prætorium*.

CONDATE etiam in Arâ quâdam occurrit apud vicum quendam nomine **Consby** effossâ, juxta **Piers Byog**, sive *Petri Pontem*, ad flumen Tuæsin in Deiris, quod me docuit eruditus Camdeni Interpres

Gibson. Atque hujus quidem nominis vestigiū etiam hodie est in voce **Conshy**, quod correptè profertur pro *Condatesby*, sive *Condatis vicus*. Est quartum *Condæ* apud Gallos non longè à Rhodano fluvio, quod nunc *Chana* dicitur, teste Valesio. Erat etiam & quintum non ita longe ab altero situm; quorum utriusque & Peutingerianæ Tabulæ & Ravenas noster meminere. Denique & sextum etiam fuerat in *Aremoricâ*, *Rhedonum* Caput scilicet, hodie *Rennes*, cujus meminit Antoninus; quod & *Surita* putat *Condati* nostro dedisse nomen. Verū nihil fuit necesse, cū nomina ista de communi sermone *Brigantum* desumpta sint. Fuerit forsan & *Condæ* oppidum *Condé* apud Belgas.

CONDERCUM in Imperii Notitiâ est; cū *Ravennati* sexto casu sit *Conderco*, & in Vaticano *Condecor*. Proximus hic *Segeduno* locus est, & prodente Notitiâ, ad *Lineam Valli* positus. Unde conjecerim eum esse *Arcem* **Wolsey**. Certè *Condercum* & **Wolsey** synonyma videntur vocabula. Nam & *Bol* sive *Britannis Vertex* dicitur *Undæ* sive *Fluvii*, & *Condergūi*, *Caput undæ*. *Camdeno* videtur esse **Chester on the Street**, sive *Arx ad Stratam*; quæ tamen non est *Ad Lineam Valli*. Hic erat *Præpositus Alæ Primæ Astorum* juxta Notitiam.

CONGAVATA: Hæc in Notitiæ Libro tantū invenitur. Ingeniosissimè conjecit *Camdenus* hanc esse Castellum hodie dictum **Rose-Castle**, ad *Cavatam* amnem in *Cumbris* sive *Brigantum* *Ceangis*. Dicitur enim quasi *Cūm cavaiūt*, sive recentiori loquelâ *Kyvodi*, quod est *Surgere*; quasi dicas *Rosendale*, sive *Surgens convallis*: unde & *Cavata* (hodie correptè **Caud**) flumini nomen est. Hæc erat *Statio Tribuni Cohortis secundæ Lergorum*, prodente Notitiâ. Vide in **CONCANGII**.

CONOVIVM Antonini hodie **Conwey** est sive *Merconii*, in *Canganis* *Venedotiæ*. Est enim *Condæ*, *Princeps fluvius* *Brigantum* *Linguâ*. Hæc urbs
Ano-

Anonymo nostro *Canubio* scribitur sexto casu : nam & *Cand* aliâ Dialecto dicitur pro *Cond*. Vide in CANUBIUM.

CONOVIVS fluvius exscribentium errore apud Ptolemæum Τοισόβις dicitur, cùm ipse Ptolemæus fecisset *Conobius*. Hoc adverterat ante me in Britannia suâ Camdenus.

CONSTANTINUS, Dumnoniorum Regulus, antiquo Gildæ memoratus. Crediderim Romanæ fuisse originis.

CORABONA, flumen **Carron** in Valentiâ. Vide in ABERCORN, & in CARNOVACÆ : nam duæ sunt *Corabonæ*.

CORDA Ptolemæo & Ravennati Libro eodem modo scribitur ; & videtur dici quasi *Cor Dav*, sive aliâ Dialecto *Div*, ut sit *Vertex Divæ* amnis. *Dav* autem & *Div*, adjecto Præpositivo *D*, *Aquam* sonat. Unde suspicari licet eam fuisse ipsum Lacum, dictum vulgò **Loch cur**, apud Selgovas, ad *Devæ* sive *Divæ* Caput. Vide simile exemplum in LEVINOXANA. Vide etiam in CEROMORUM.

CORGUBA : Ita fanè legendum in Ravennate pro vitioso *Corfula*. Monæ appenditur hæc Insula, quæ vel hodie vetusto nomine *Caer Gybi*, sive Scotobriganticâ Dialecto *Caer Coib* appellatur. Atque hoc *Munimentum* est *Cohortis* : De Latino enim *Copiæ* Ibernorum *Coib* pro *Turmâ* vel *Cohorte* est. Sunt etiam hodie in Arce Montis veterum Castrorum vestigia. *Caer Gybi* autem modò *Sacrum* dicitur *Caput* sive *Promontorium*. Græci Ἱερὸν ἄνερον dicerent ; sicuti & hodiernum vulgus **Holy head**. Quæ de nescio quo minorum Gentium Sanctulo crepant superstitioni quisquiliæ sunt.

CORIGAUNI, sive malles *Coriceni*, Ptolemæo vitiosè scribuntur Κοριταῖοι pro Κορυθαῖοι, de quo ex Latino Interprete Camdenus fecit Coritani. Hi *Minores* erant *Iceni* sive *Igauni* sive etiam *Ūigantes* : nam ejusmodi composita in hunc diem Britannis sunt

familiaria, uti cernere est in *Cornant*, *Corgi*, *Corbedū*, atque his similibus. In Ravennati Libro dicuntur *Corii*: In Græcò certè Exemplari *Ῥάϊ Κορίων* fuerat; unde & Latina Versio suum *Ratæ Corion* traxit. Plurima Ptolemæi Exemplaria habent etiam *Ῥάγαι* pro *Ῥάται*, simili planè errore quo & *Κοριταῖοι* pro *Κοριγασῖνοι*, quod & emendationem nostram præcipuè firmat. Crediderim horum Parentes, *Icenos* scilicet *Majores* vel *Lindenses*, Saxonis temporibus vocatos fuisse **Ikeneld**, cùm & Via quæ Londinio Augustâ per Durolicum & Cæsaromagum ad Ventam Icenorum pertendit, illud nomen repræsentet: nam **Ikeneldstreete**, sive *Icenorum majorum Strata* in nunc diem appellatur. Nomen etiam *Stratæ* (ut & hæc obiter moneam) per omnes penè vicos à Londinio per Durolicum sive **Waltham**, usque ad **Stratford** quod dicitur *Episcopi*, etiam nunc vulgo in ore est. Hodie *Coriorum* Pagus *Leircestriæ* dicitur Conventus. Suspicio etiam *Prasutagum*, omnium *Britannicorum* Regum *Thesauris* locupletissimum, in his Regni sui sedem habuisse, quòd *Lindenses* jam coloni essent *Romani*. Ad horum *Ceangos* sive *Pastores* spectâsse videntur & lati *Antoniani Campi*, & *Dervationensis* etiam *Conventus*. Quâ de re vide plura in voce **CEANGI**. Neque prætereundum hoc loco censeo *Icenos* in *Taciti Libris* mendosè dici *Jugantes*, exscriptorum vitio pro *Uigantes*: ut sint *Corigauni* *Britannis* antiquis *Corüigon*, sive *Corüigantes*, hodiernâ prolatione *Corüychon*, sive *Corüychont*: nam & *Pluralia* in *on* antiquitùs etiam desinebant in *ont*, quod vel *Latinizata nomina* ostendunt. Vide in **ICENI**.

CORINAVII: Ita puto vocatos fuisse *Veteribus* quos hodie ibridâ voce *Cornuiallos* sive *Corinavios Gallos* dicimus. Video enim de *Corin*, *Vertex*, nescio cujus *Corinæi* *Phrygis* *sabellam* fuisse *Monachis* *con-farcinatam*; atque oppidum quoddam ad hujus *Pagi terminos* *Ravennati* *Geographo* *Durocoronavim* appellatum;

pellatum ; de quo nos quidem levi negotio *Durocorinavim* fecimus, quò omnia quadrarent Etymologia. Constat autem ex Ptolemæi Tabulis fuisse Pagum istum in partibus Dumnoniorum ; cùm ille Ocrinum Promontorium dicat Dumnonium. Imò Pythæ Massiliensi Græco Scriptori & Ὀσιδάμνιοι dicti videntur, tanquam *Ueis ti Duvnon*, sive *Vernæ Dumnoniorum*. Quâ de re vide plura ad vocem OSTIDAMNII. Et forsan hîc fuerant Ceangorum Hyberna, uti nos suprâ retulimus ad vocem CEANGI. Utcunque illud fuerit, satis constat, Britannis jam ab Occiduis Saxonibus ultra Tamarum fluvium actis, ortum hîc fuisse novum *Corinaviæ* sive *Ostidamniæ* Regnum, Latinizantibus Monachis *Cornubiam* appellatum ; in quo Lingua Belgica antiqua, quæ & *Aremorica*, nondum ex toto extincta est. *Corinavia* autem, si solutè scribatur, erit Britannis *Corin aü*, vel hodiernâ Britonum loquelâ *Kern aü* sive *Kern iü*, quod & *Vertex* est, & *Cornu Maris*. Vide in DUROCORINAVIS.

CORINIUM : Ita enim Ptolemæo dicitur, cum Antonino sit *Durocornovium* ; quod quidem solutè scriberent Britanni *Dür o corn o iü*, quod *Profluens* est *principis undæ* sive *amnis* ; ut sit *Corinium* idem quod *Corn iü*, sive *Princeps unda* vel *amnis*. Siquidem *Corn o iü*, & *Corn aü*, & *Corn iü*, idem ferè sonat quod & *Sav Rian*, sive *Amnis Regina*. Dicitur enim *Corn iü*, *Princeps unda* vel *amnis*, eodem modo quo & *Carn lheidr*, & *Carn buttain*, *Latro* est *princeps*, & *Scortum princeps*. Imò & Hebræis ipsis קרן הפוך *Keren happuch*, quod *Cornu* est *Stibii*, & קרן עמו *Keren gnammo*, quod *Cornu* est *populi ejus*, *Princeps* est *Stibium*, & *Princeps Populus ejus* ; accepto scilicet *Cornu μέλωνυμῶς* pro *Capite*. De flumine igitur, quod & *Corinius* erat Veteribus & *Durocornovius*, hodie verò correptè **Churn**, nomina sua traxit Civitas. Saxonibus antiquis hæc urbs dicta est *Gýpen-cearτερ*, quod *Urbs* est *Corinium*. Fuisse autem

Roma-

Romanorum temporibus hanc principem Glevani Conventûs urbem vel inde patet, quòd in Ravennate Libro scribatur *Corinium Dobunorum*, & in Vaticano MS. vitiosè *Ciromum*. Principem autem modò dico Britannici generis, non Romani. Diversi enim habitabant initio Britanni atque Romani, quòd minimè inter se fiderent.

CORINIUS, five *Durocornovius*, **Churn** flumen in Dobunis. Vide in superiori voce.

CORIONDI, gens Ibernica apud Ptolemæum, qui Camdeno satis probabili ratione videntur esse *Corcagienses*. Cùm autem veterum Britannorum *Coriaceæ naves* dicantur *Curucæ*, satis verisimile est oppidum *Corcach* dici quasi *Navale*, incolasque Regionis de *Curucis* istis appellatos *Coriondos*, quasi *Navigatores*. Dici potuerat & ipsum oppidum *Coriondium*, de *Corion Diu*; quod Dialecto quâdam possit esse pro *Coria Marina*. Certè *Pelles* etiam hodie Britannis dicuntur *Crüyn* de Græco *Χρῆς*, quò spectat & Latinum *Corium*. Vide in CURUCA.

CORNAVII apud Ptolemæum Scrobesburgensem Pagum, unà cum utrisque eorum Canganis five Ceangis, Devanis scilicet & Venedotianis, tenuère. Et videntur hi fuisse primis temporibus unà cum Siluribus cognatis suis in Icenorum Clientelâ, quòd hi omnes Geüicciâ Provinciâ five Britanniâ Secundâ continerentur. Verisimile est etiam universam istam Provinciam quondam paruisse Belgis, armis eorum sub primum eorum adventum subactam; postero autem tempore, receptâ patriâ Libertate, potentissimum Icenix Regnum condidisse. Lingua certè quâ hodie loquuntur Britanni Belgobriganticam sapit originem; nam Literâ *P* utuntur, quâ vetustissimi Brigantes abstinebant. Ævo tandem Magni Constantini Attacottia nostra Præsidialis facta est Provincia, & Flavia Cæsariensis de Constantino Flavio appellata, sicuti nos superiùs retulimus in voce BRITANNIA. Validissimam autem fuisse *Cornaviorum* gentem,

gentem, præterquam quòd *Legio XX Valeria Victrix* huic frænandæ opposita est, vel inde patet, quòd eâ uterentur Romani in Legionibus. Siquidem legimus in Imperii Notitiâ *Tribunum Cohortis Cornoviorum* fuisse *Ponte Ælii* in Otodinis. De flumine autem *Sabrianâ* nomen suum fortiti videntur. Siquidem, uti superiùs diximus ad vocem *CORINIUM*, & *Corn aü*, & *Corn oüi* idem ferè sonabat, quod & *Sav Rian*. Fuisse autem & *Sabrianæ* fluvio nomen *Cornavio* sive *Carnovio*, fatis indicio est *Carnaü*, sive *Carnovius*, insignis *Sabrianæ* ramus in Dynastiâ Montegomericâ; ubi & viculus est cognomento *Carnaü*. In Anonymo autem *Ravennati Cornovinorum* legendum censeo, pro eo quod in edito Libro est *Cornoninorum*, & in Vaticano *Cornoviorum*. Unde novimus eos & *Cornavios*, & *Cornovios*, & *Cornovinos* fuisse indifferenter appellatos.

CORNAVII: Erant & in Valentiâ Provinciâ *Cornavii* alteri, quos Ptolemæi Libri & *Κορνάρις* & *Κορνάβις* diversâ scripturâ appellant. Fuerant isti in **Strathnavern**, quod quidem correpte dicitur pro *Strath na av Rian*, quod *Strata* est (& per hoc etiam *Vallis*) *Annis Reginae*, *Abrianæ* scilicet sive *Sabrianæ*. De cognomine igitur flumine & *Populus* etiam cognominis est. Vide in **NABRIANUS**.

CORNOVINI: Vide in **CORNAVII**.

CORSTOPITUM: Vide in **CURIA OTODINORUM**.

COUNENOS, Ptolemæo *Κωνήννο*, & plurimis ejus Libris nimis correptè *Counos*: Tamesina hæc Insula est, modò continenti ripæ juncta, vulgoque Anglorum dicta **The Isle of Dogs**, id est, *Canum Insula*. Idem fane Veteribus *Cün inis* sive *enis*, quod & Græcis *Κυνών νῆσος*. Antonino hæc Insula mendosè dicitur *Conuennos*; ut & *Ravennati* inversâ compositione *Insenos* nimis correptè pro *Inisecounos*; Britanni dicerent *Inis e cün*, eodem intellectu quo & *Cün inis*. Quid apertius? Faceßat igitur *Camdeni* Insula

Canvey,

Canbey, five *Canubia*, quæ & ipsa dici poterat *Britannis de Cand & Ui*, *Fluctûs* scilicet *Capite*.

CREGIDONA: In *Ravennate Libro* perversè scribitur *Credigone*, Græco etiam casu, sicuti aliàs *Navione* pro *Vainona*. Est autem *Cregidon* solutè scriptum *Cregin don*, *Testaceorum* scilicet five *Cochlearum oppidum*: & videtur esse **Creighton** in *Maia-tiâ* five *Citeriore Caledoniâ*. In nostro etiam *Cantio Cregandunum* five *Cregidona* est, quæ hodie cor-reptè dicitur **Croydon**.

CROCOLANUM, aliàs mendosè *Antonino* dic-tum *Crocolana*, hodie **Antcasser-Heath** est apud *Ice-nos Majores* five *Lindenses*; quasi dicat quis *Y Grug lân*, five *Ericetum speciosum*: quomodo & in *Stad-fordienfi Pago Pennocrucium* est *Pen o grug*, five *Ca-put Ericeti*, *Anglis* vitiosè **Penkridge**. Vide in **VENTA ICENORUM**.

CROTA, *Britannorum Inventum*; nam *Venan-tio Poëtæ Crotæ Britanna* dicitur: vulgò hæc *Violi-na* appellatur. *Crôth* five *Crüth* *Britannis* pro *Utero* est & quolibet *Ventre*; uti etiam *Syris* כְּרַת *Crath*. Græcis etiam Κρωσός *Uter* est five *Hydria*. Dicta videtur etiam *Veteribus Telon*, quæ vox nostratibus *Citharam* sonat; cùm contrà *Deucaledoniis* *Scotis* *Crüth* hodie *Cithara* sit. Certè *Straboni* Κιθάρης dicitur *Telonis* quoddam *Promontorium* de formâ pu-to *Portûs*; qui tamen *Crotæ* magis quàm *Citharæ* figuram refert. Nescio an Græcum Κιθάρα de voce *Crüth* sit; certè *Tâl* *Armeniis* pro *Hymno* & *Cantico* est, unde *Deminutivâ* formâ *Telyn* five *Telon* pro *Ci-tharâ* nostris *Britannis*.

CROUCINDUM: Malè scribitur *Anonymo* *Crou-cingo* sexto etiam casu. Hodie ibridâ compositione *Scotofaxonice* dici videtur **Craghead**. *Veteribus* autem *Britannis* *Crug*, *Saxeus tumulus* erat, & *Kind*, *Caput*. Est autem **Craghead** in *Clotanâ Valle* five **Clydesdale**.

CRUMON:

CRUMON: Vitiosè in Ravennate dicitur *Cirimon*, & in Vaticano *Eirimon*: nam **Crumstone** hodie dicitur Infula quædam Lindisfarnensis. *Crüm man* Britannicè loquentibus *Curvatus* est *locus*: verùm cùm Infula Anglis dicatur ibridâ voce **Crumstone**, equidem crediderim illam Britannis vocatam *Crüm maen*, quod *Incurvum* est *Saxum*.

CUNETIO apud Antoninum, Ravennati vitiosissimè scribitur sexto casu *Cimetzione*, pro *Cunetzione*. Notissimum est sequiori tempore *tzio* scribi solitum pro *tio*, de corrupto scilicet oris sono; quòd etiam Vocalis *I* haberetur pro Consonâ. Hodie **Marlborough** (sive *Marlburgus* vel *Marlberga*) dicitur; & est in Carviliis sive Wiltunensium Pago, ad cognominem fluvium *Cunetionem* sive **Kennet**, Saxonibus *Gýnetan* appellatum, quasi *Kynnyt avon*. Verisimile est tamen factum ab urbe flumini nomen de more sequioris ævi. Est autem urbs *Cunetio* de Plurativo *Kynnytion*; quo nomine Britannis veteribus *Focalia ligna* appellantur, de *Kynneu* quod *Accendere* est, & *Ûydion*, *Ligna*. Videtur hic Locus antiquissimo Bardo Lomarcho Seni, qui sexto sæculo floruisse fertur, in Threnodiâ quâdam, quam in amissos filios composuerat, appellatum fuisse duplici vocabulo, *Rhyt Kynnyt* scilicet sive *Trajectus Cunetionensis*, & *Rhyt Vorlas* sive *Morlais*; unde conjicere licet *Morlais* vetustum fuisse flumini nomen (de *magnâ* scilicet voce sive *sonitu undarum* ita dictum) quasi *Grandisonum*, cùm sint in Flaviâ nostrâ alia etiam duo huic cognomina flumina. Equidem existimaverim & de *Morlais* flumine tractum fuisse hodiernum urbis nomen *Marlburgum*. Est & in Britannia Transmarinâ oppidum *Morlaix* sive *Morlais*. Ponitur etiam in veteribus Britannorum Genealogiis nescio quis *Kynynd Kynüidion*, qui forsan *Cunetus* dicendus est *Cunetionensium*, de Loci nomine. Longè latèque temporibus nostris per totum terrarum orbem inclarescit *Cunetionis* nomen cognomento sui Ducis, Gallorum Triumphatoris.

CUNINIS:

CUNINIS: Ravennati correptè extritâ mediâ syllabâ *Cunis* dicitur; & est Insula **Kannev** in Ebudis. Idem habet Etymon quod & suprâ *Counennos*. Quin & ibridâ compositione **Kannev** dicitur pro *Cūn ey*, quod *Canum* est *Insula*.

CUNOBELINUS, hoc est, *Cond velin*, *Capite flavo* sive *Ἡλιώλης*: nam de *Bél* sive *Belin*, *Sole*, *flavus* color & *Melin* & *Velin* dicitur. Hic sub Augusto atque Tiberio totius Insulæ Ardiragus sive Pendragon fuit, Cartifmanduæ Brigantis connubio potens: Portoria tamen, prodente Strabone, Romanis pendebat; unde & vox *Tascia* in nummis ejus vel hodie comparet. Crediderim etiam Icenorum fuisse Regem, adeoque Brigantici generis, quòd Caratacum filium præfecerit Siluribus, & Togodumnum (uti ex nomine conjicio) Dobunis; ut sit antiquissimus Glevanorum Ducatus. Quinetiam, autore Dione, Camulodunum Regni ejus caput fuerat; quod cū in finibus Icenimagnorum fuerit, illorum juris initio fuisse censendum est, cū in Ptolemæo sit Trinoūantum. Credibile est Icenos veteris Britanniae populos, amicitia usos Romanorum frænandis Belgis Primæ Britanniae populis, quibuscum solis Cæsar bellum gesserat. Belgobrigantes isti, ut verisimile videtur, dudum Belgarum jugum excusserant, creato sibi Silure Pendragone. Siquidem gens Silurum, prodente Tacito, omnium Britannorum fortissima habita est, quod & inclyti Carataci gesta satis probant. Erat autem Camulodunum satis opportunè situm, cū ingens possit esse metus Icenimagnis, Icenorum Pecuariis, à Trinoūantum Ceangis, qui nemora & paludes Orientalis nostræ Saxoniae seu Guepponiae obsedēre. Certè Campestris Britanni omnium erant bellicosissimi. Vide in TASCIA.

CUNOGLASUS apud Gildam, Brigantibus dici videtur quasi *Cond glās*, quod est, *Capite subcano*. Ipse tamen Gildas *Leonem fulvum* reddidit; quod *Keneu* sit Britannis *Catulus* vel Leonis vel cujuslibet aliūs

alius feri animalis, & glâs etiam quivis *medius color*. Verùm magis Derisor erat Gildas quàm Grammaticus. Credibile est hunc Cumbrorum sive Brigantum fuisse Regem; quod & ante me conjecerat Stillingfleet.

CURIA DAMNIORUM Ptolemæi, Ravennati nostro monstrôsâ planè scripturâ *Coritiotarcelerion* (in Vaticano MS. *Coritiotar celouion*) dicitur; de quo nos felici, uti quidem fidimus, conjecturâ, Græcis Literis (nam & de Græco est Ravennate Itinerarium) Κορία ἢ Ἀρχηλεδίων fecimus, quod quidem Latine proferendum foret *Curia Arcelediorum*; ut sint *Arceledii* sive *Ardcaledones* iidem qui & Ptolemæo *Damni*, correptè puto pro *Daneu müieu*, vel *Montes maximi*. Quin & *Arceledii* iidem planè videntur (si sedes spectes) qui hodiè *Albani* & *Ardguideli*, *Alti* scilicet seu *Montani Scoti* appellantur. Est autem *Curia* ista ad ulterius vallum posita, hodieque corruptè **Caer-pen-talloch** dicitur, cùm deberet dici Pictorum veteri Dialecto *Caer-bein-taloch*, quod est *Arx* vel *Curia montium sublimium*. Unde constat etiam Deucaledoniæ Monticolas Romani fuisse juris. Constabat *Curia* ista Cohorte sive Comitatu Præfecti illius Alæ quæ Alatis Castris agebat. Atque hinc quidem luce meridianâ clariùs patet Scotos, exeunte jam septimo sæculo, admodum obscuri fuisse nominis in Valentiâ, cùm neque nomen eorum compareat in Geographiâ: Contrà *Arceledii* seu *Deucaledonii Picti* toti *Arguideliæ* nomen dabant. Caroli Magni tandem temporibus Nordanhumbrani Saxones, metu Danorum atque Pictorum, Scotobrigantes (veteres scilicet socios) de Ibernîâ accersivère; cùm antehac admodum angusta esset Dalreudinarum portio, neque publicâ memoriâ fatis digna. Caledonum igitur Triarchia eâdem ferè tempestate migravit in Monarchiam, quâ & Saxonum Heptarchia, eâdemque de causâ, Danorum, seu Vandalorum metu. Vide in DALREUDINI.

CURIA OTODINORUM, quæ apud eundem Ptolemæum est, non minori prodigio Ravennati dicitur *Corielopocarium*, de quo nos pari fiduciâ fecimus Græcè *Κορίας Οροδανίων*, servato Literarum numero; ut sit & Latinis Literis *Curia Otodaniorum*. Iidem enim *Otodanii* diversâ Dialecto qui & *Otodini* & *Bernicii*. *Curia* ista certè posteris temporibus *Cohorte* constabat sive Comitatu *Ducis Britanniarum*, quæ jura reddebat Brigantibus atque Otodinis: Dux ipse forsan Prætorii agebat apud Parisos. In Anonymo videtur *Curia* dici in Genitivo, omisso generalitatis nomine, quod idem factum est & in *Minervæ*; quâ de re nos inferiùs dicturi sumus. Hodie, ut ostendit Camdenus, ibridâ voce **Corbyrig** sive *Curia Pons* dicitur: etsi crediderim & **Corbyrig** corruptè scribi pro *Corbyrig*, ut sit *Curia burgus* sive *Castellum*, adjecto generalitatis nomine. Hic locus ad ripam Tinnæ est, Henricoque Huntendunensi **Cure** dicitur. Unde & pronum est credere Antonini *Corstopitum* vitiosè scriptum esse pro *Cohortis Oppidum*; præsertim cùm aliàs nulla sit tam clari loci apud Antoninum mentio. *Cohortem* autem modò dico non militarem, verùm *Curialium gregem*, quam & nos hodie corruptè **Court** appellamus. De Ravennatis etiam *Corie* nos idèò fecimus *Κορίας*, quòd crediderimus & Græcum hujus Itinerarii Exemplar retulisse Græcis literis Latinum Genitivum *Curia*. Neque illud mirum videri debet, cùm & Latini *Casus* in ipso Ptolemæo reperiantur, ut in *Ὀυεῖςβισμ*, *Ὀυεῖςέδεσμ*, & similibus. Nam de Latino quodam Codice multa hausit Ptolemæus. Crediderim & in Belgio olim fuisse *Cohortis Oppidum*, quod hodie appellatur **Kortrijk**.

CURUCA, navis Celtica *coriacea*, & penè rotunda, quales & veterum Saxonum *Giulæ* (sive **Pawles**) & Italarum *Liburnicæ*. Romanorum Naves à figurâ *Longæ* vocatæ sunt: quò referendum Britannorum nostrorum *Lhong* pro quâvis *Nave*. Vide in BAS-

CAUDA. Plinio *Curucæ* dicuntur *Vitilia navigia corio circumfuta*. Talibus enim Silures navigasse scribit ad Cassiteridem Insulam Victim. Quin & Cantabros reliquosque Boreales Hispanos διφθερανοῖς πλοίοις fuisse usos ex Strabone constat; imò & Babylonios ipsos ex Herodoto.

D.

DALREUDINI SCOTI: Hi confedère in Deucaledoniâ circa annum à nato Christo DIII. & Arguideliam & Drumalbaniam sive Dorsum Albanicum tenuère. Verum fuerant adeo obscuri nominis, ut jam septimo exeunte sæculo Ravennati Monacho vel ignoti fuerint vel neglecti: nam Arcelediorum sive Ardcaledonum Pictorum tantum meminit. Neque est ut quis dicat eum Veterum Geographiam descripsisse, cum Orcadum vera nomina ignorare se prodat, quòd à Barbaris occupatæ sint. Constat etiam eum neque Ptolemæum neque Antoninum unquam legisse; vel si legerit eorum scripta, neglexisse. Est autem *Dal Reuda*, Scotorum antiquâ linguâ *Portio Reudæ* Ducis, ut prodit Beda. Verum huic contradicit ingeniosissimus Flahertius, qui ostendit Ibernis *Dal Riota* dici Familiam quandam è *Riotâ*, Regiunculâ Septentrionalis Ibernix. Nam & *Dal* illis tam *Portio* est quàm *Familia*; & possit etiam *Riotæ* nomen idem sonare quod hodie *Rioghabhd* sive *Regnum*; unde etiam Anglis nostris **Riot** *Insana* dicitur *lascivientium turba*, & *comeffatio*. Britannis etiam nostris *Rhiolty* dicitur opiparus epularum in magnatum prætoriis apparatus: nam *Rhiolty*, *Regia domus* est. Etiam Flahertus cœpisse putat Scotorum Regnum sæculo septimo.

DAMNII: Hi quibusdam Ptolemæi Exemplaribus vitiosè scribuntur Δαμνόνιοι. Deucaledoniæ populus hi fuerant, de quibus nos suprâ ad CURIAM DAMNIORUM retulimus. Pro diversis autem

Britannorum Dialectis, *Dan, Den, Din, Don* atque *Dun* indifferenter efferebantur. Quin & ipsis Græcis Δίνη & Δόνος vel Δῆνος, *Vertigo* quædam dicitur.

DANMONII: Vide in DUMNONII.

DANNAVANTRIA, hodie **Daventry**, quasi dicas *Dan avon tre*, quod est *Oppidum intra amnem*. In Antonini Codicibus mirâ errorum varietate *Bannavantum, Bennaventa, Bennavenna, Isannavaria & Isannavantia* leguntur; de quibus omnibus nos *Dannavantriam* expiscati sumus. Etenim pronum fuerat scribere *IS* pro *B*; reliquæ verò literæ vel in hâc vel in illâ comparent lectione. Adde quod maxima sint *Dannavantiæ* Romanorum Castrorum vestigia, quod vel ipse advertit Camdenus; etsi in primâ Britanniae suæ Editione Jovem Lapidem juret *Bennavennam* (quam & ex ingenio *Pennavennam* appellavit) esse *Borealem Antonam*, quæ Ravennati *Eltabon* dicitur; & in novissimâ *Uidunum* sive **Weedon**, etsi nulla Antiquitatum vestigia illud confirment. Verùm in illo falsus est Vir alioquin sagacissimus, quòd crediderit Antoniniani Itinerarii tempore militarem viam processisse per **Stony-Stratford** sive *Lapideum ad Stratam Trajectum*; & quòd non adverterit desertam fuisse ex parte magnâ eam viam, postquam Legiones à Flaviâ nostrâ revocatæ sunt. Unde factum esse existimo quod Ravennati nulla sit hujus *Stratæ* mentio. Nam per Tamesam, Branavim, & Alaunam, Londinio Veroconium tendit. Nobis certè *Durocobrivis* ad Abbatiam **Woburn** est, & *Laetorodum* sive *Leetoretum* ad viculum appellatum **Lathbury**, sive *Laetoburgum* in Ancalitem Agri Limitibus. Certè Antonini Milliaria non multùm abludunt, etsi sint vitiosa. Existimaverim etiam, ob Itinerarii intervalla, militarem viam processisse anfractu quodam *Dannavantiâ* Bennonim per *Dunomorum*; ita enim crediderim Romanis appellatum fuisse **Stretton**, sive *Oppidum ad Stratam* in Pago Præfidiario sive **Warwick**, ob vicinum Ericetum nomine **Dunsmore**.

DANUM (five magis *Daunum*) ab Antonino memoratum, hodie **Doncaster** est five *urbs Daunum*, ad *Daunum* fluvium, qui Britannis, adjectâ Præpositivâ, *Davon* est, & correptè *Daun*; quod quidem antiquâ Linguâ *Annem* tantum significat. Raven-nati Monacho hoc flumen corruptè *Naurum* dicitur. Urbs ipsa Nennio Britanno *Caer Daun*, five *Arx Dau-ni* appellatur; & est in Segantiis five Occidentali Brigantum Triarchiâ. Statio hæc fuerat *Equitum Crispianorum*, prodente Notitiâ.

DARENI (in quibusdam Ptolemæi Codicibus vi-tiosè *Δάρενοι*, & in pluribus *Δάρενιοι*) dici videntur quasi *Quercigenæ*. Nam *Dâr* Britannis pro *Quercu* est, & *Geni* vel *Eni*, pro *Nasci*. Populus hic Iber-niæ est in *Voluntiâ* five **Ulster**, de quo forsan & Urbs **Derry**, ut & *Dairmach* five *Quercea Civitas*, quæ & **Ardmach** five *Alta Civitas*, nomina sua for-tita sunt. Veteres Romani *Daromagum* & *Ardima-gum* dicerent, urbemque **Derry**, *Darquam*. Vide in sequenti.

DAREOGLAS: Ita planè reponendum in Ano-nymo pro truncato *Daroecla* (quod in Vaticano vi-tiosè *Daræda* est) quò sit solutè *Dareo glas*, five *Quercus virides*. Nobis ignoratum hujus Acmodi-cæ Insulæ hodiernum nomen: Sed forsan absorpta est. Etiam hodie Ostidamniorum Dialecto *Glaſtan* dicitur *Quercus*.

DAREOGLASSIS, Anonymo vitiosissimè *Por-
eo classis*, Britannis solutè positum *Dareoii glas*, seu *Quercus virides*. Hodiernis Scotosaxonibus urbs ista dicitur **Glasco**, five potius *Glas coit* five *Sylva viridis*.

DAUNUS, flumen **Daun** five **Don**. Vide in **DANUM**.

DAURONA five *Dabrona*, fluvius est Iberniæ fatis notus. Ita enim Ptolemæo scribitur, cùm Gi-raldo nostro sit *Saverenus*, cùm deberet esse *Sabriana*. Idem enim Veteribus nostris *Dav Rian* quod & *Sav Rian*, & utrumque *Annem Reginam* sonat. Ibernis

eodem intellectu *Avon Mor*, sive *Fluvius Magnus* appellatur, Brigantico scilicet sermone. Ravennati Libro *Sodismam* dicitur, ac si dicatur Scotobrigantice *Süi Disman* sive *Fluctus Dismond*. Quid autem *Dis mam*, vel *Düisc mam*, nisi *Aqua matrix*? Forfan etiam & Regioni *Momonie* nomen à *Moü mam* vel *Poü mam*, quod est *Regio mater*. Erant autem *Moü* & *Poü*, eadem quæ & *Magus* & *Pagus*, *Maes* & *Païs*.

DEBLANA: Ita enim planè reponendum in Ptolemæo pro truncato *Eblana*. Siquidem princeps ita Ibernæ urbs flumini Brigantibus appellato *Avon Lif*, sive *Flumineo profluenti* (quod alio nomine *Duv lun* fuerat) nomen suum debet. Unde & de vitioso *Eblani* & *Blani*, nos levi negotio fecimus *Deblani*. Est autem veteri Britannorum sermone *Duv lun*, *Niger liquor*: atque ipsum *Lun* correptum est de *Lugan*, *Lugaün* & *Lugavon*; quo nomine *Limpidus* dicitur *Amnis*. Literæ initiales frequentissimè in Locorum Nominibus apud Geographos deperduuntur. Sic & *Epiacum* & *Epidii* in Ptolemæo legimus pro *Pepiacum* & *Pepidii*, in nostrâ Britannia; atque etiam apud Dalmatas *Ulcinium* pro *Dulcinium*, hodie *Dulcinio*; ut nihil dicam de Antonini *Etocetum* de quo nos fecimus *Letocerum*.

DEBLANI, Ibernæ populus: Vide in superiore.

DECHA apud Anonymum Arx quædam est ad flumen *Decham* hodie vitiosè appellatum **Teith** sive **Teich**, in Regiunculâ Deucaledoniæ hodie dictâ **Menteith**; quæ possit esse quod hodie dicitur **Doun-Castle** sive *Duni Castellum*. Britannorum veterum verbis *Ment* vel *Mant Tech av*, *Ostium* est *Techæ* sive *Dechæ* vel *Fugacis aquæ*. *Techu* enim Britannis *Fugere* est, de Græco puto Τήχειν, *Colliquescere*, satis vicino sono. Eiusdem notationis videtur esse & Lusitanorum flumen *Tagus*: nam & hi, prodente Strabone, Celtici erant generis seu Brigantici. Imò &

& Parisiorum nobile Caput *Lucotecia* appellatum videtur (tanquam de altero Secuanæ fluminis nomine) *Lug o Tech iiii*, quod est *Liquor Amnis Fugacis*.

DEIRI apud Bedam, totam Brigantiæ Borealem Triarchiam, unà cum Episcopatu, complectebantur. Qui quidem *Deiri*, unà cum Berniciis sive Otodinis, Saxonibus pro Nordanhumbranis fuerant; etsi Nordanhumbranorum Regnum universam ferè Brigantiam, unà cum Romanorum in Valentiâ castellis frequentibus temporibus contineret. Latinum nomen *Deiri* (ut & nostrum Britannicum *Deivir*) Dialecto quâdam dici videtur pro *Duyn üyr*, *Profundi* vel *Vallici viri*; sicut è contrario *Bernicii* sive *Otodini*, quasi *Collini* appellati sunt. Scotobrigantes Ibernæ *Dumnán Fir*, & *Dovain Fear* appellarent. Brigantes autem nostri alio forsan prolato *Deiv üyr*.

DELGOVICA Antonini, Camdeno videtur vicus esse hodie vocatus **Wighton**, juxta fluviolum **Foulness** sive potius *Volinis*, id est, *Caput Insulæ*: Insulam enim efficit versus Abontri Æstuarium, in Parisiis. Hoc nomen, si solutè scribatur, Britannicè efficiet *Delgüe* sive *Delüe üicion*, quod est *Simulacra sacra*. Quid enim vetat *Uic* sive *Üych* Britannis dici etiam *Sacrum*, cum illud sonet Gothiis, Saxonibus, & Francis? *Delgü* autem sive *Delü* Britannis dici *Imaginem* inter notissima est. Imò vel ipsi Servio *Delubrum*, *Simulacrum ligneum* est sive *Εὐαρον*. Fuit autem insigne Idoli cujusdam Templum in vico quodam inde dicto **Godmundham**, ut ostendit ex Bedâ Camdenus. Possit igitur videri istud **Godmundham**, sive *Divini oris villam*, esse veterem *Delgoviciam*. Possit & apud Ravennatem *Deuouicia* (quod in Vaticano libro vitiosè scribitur *Deuovitia*) non minùs rectè scribi; ac si planè dicendum foret *Deüioü Uicioü*, sive *Dii Sancti*, antiquâ Britannorum Declinatione, quibus Pluralia exhibant in *oü*, ut & hodie nostris Ostidamniis atque Aremoricis Britannis. Atque ex eodem Ravennate didicimus imperitè scribi in

Antonino *Delgovitia* per *T.* Quid autem in Ibernis **Merford** nisi *Sacer Trajectus* (Scotobriganticè forsan *Rit iùic*) cùm juxta fuerit Ptolemæi Ἱερὸν ἄγκρον sive *Sacrum Promontorium*.

DEMETÆ, Ptolemæo Δημῆ) (& in quibusdam libris vitiosè Διμῆ) gens est Britannica Pennobrogensem, Muridunensem, & Kereticanam Dynastiam complectens; imò etiam, ut mea fert sententia, & Brechiniacam & Radnorianam, cùm in his vix ulla sint Romanorum Arcium vestigia: unde constat eas Pecuarias fuisse Silurum. Certè res nota est Historias nostras legentibus, vel ipsum Pennobroganum Agrum ad Henrici Primi tempora mansisse incultum, atque eum fuisse peregrinis de Belgio Francis à Rege permissum; qui de sylvis & paludibus exiguo temporis spatio cultissima prædia effecere. Vel ipse Plinius universam hanc Regionem Siluribus tribuit, quod videtur & à Tacito confirmari. Huc facit vel maximè quod *Oves* dicantur Britannis *Deveit*, quodque ipsi *Demetæ* hodie dicantur *Dyveit*: *Damb* etiam sive *Dav* Ibernis pro *Bove* est. Quid quod vel ipsum gentis caput *Muridunum* sive *Murdbin* dicatur? quæ quidem vox etiam hodie ad *Havodas* sive *Æstiva Pastorum* spectat; quibus castellula quædam esse solent, tumultuario opere congestis lapidibus munita; atque illud quidem & nomen *Murdbin* significat. Vide in MURIDUNUM.

DERVENTIO: De verbo Britannico *Derüent* (præsenti Dialecto effertur *Dirüyn*, ut & Francobelgis **Deur-winden**, quod Latinè est *Pervolvere*.) quivis *Volubilis Annis* Britannis *Derüent iü* (atque aliâ etiam Dialecto *Gerüynt iü*) appellatur; quorum magnus in Britanniâ cùm sit numerus, quatuor cum cognominibus oppidis in Romanâ Geographiâ hodie comparent. Anonymo autem Ravennati, in Fluviorum Catalogo, *Dorvatium* mendosè legitur pro Δορξαντίων sive *Doruantio* aliâ quâdam Britannicæ Linguæ Dialecto. Imo verò existimaverim vitiosè fuisse exscriptum,

tum, & pro *Dorvatium antrum* legendum esse *Dervantio Mantium*, duabus vocibus. Quin & *Coantia* scriptum puto turpissimo errore pro *Trovantio*, atque illud etiam Dialecto quâdam dici pro *Troventio*, quod nobis nimis correptè dicitur **Trent**.

DERVENTIO STATIO (nam Anonymo falsò scribitur *Statio Deventia*, & in Vaticano *Stadio Deventia*) Portus **Dertmouth** est sive *Derventionis Ostium* in Dumnoniis, fatis vetustum oppidum.

DERVENTIO itidem Ravennati ponitur ad amnem *Derventionem*, in Agro *Derventionensi*, juxta urbem **Derby**, in viculo dicto **Little-Chester**, sive *Parvâ Urbe*; ut sit etiam **Derby**, *Derventio* nova.

DERVENTIO eidem Scriptori ponitur ad *Derventionem* amnem, in Deirorum Episcopatu; quam equidem crediderim esse *Urbem Sanctæ Ebbæ* sive **Ebchester**, fatis antiqui nominis. Hic erat *Præpositus Numeri Derventionensis*, juxta Notitiam. Vide in VINDONORA.

DERVENTIO Antonini est in Parisiis sive Orientali Brigantum Triarchiâ, ad *Derventionem* itidem fluvium, ut adverterat Camdenus. Hodie vocatur **Auldby**, sive *Antiqua Statio*. Est & in Allobrogibus flumen *Druentia*, eâdem puto Etymologiâ; ut & in Piceno *Druentinus* amnis. Ad Cantiacum *Derventionem*, hodie **Darent**, oppidum est **Dartford**, sive *Trajectus ad Derventionem*.

DEVA, nomen est nobilissimi fluminis, quod Venedotiæ Canganos sive Ceangos perfluit Coloniam *Devanam* usque; quæ cum Ptolemæo sit *Δησιόνα*, tamen in Septimii Getæ Nummo DIVANA est. Antonino dicitur *Deva XX. Legio Viëtrix*; & Anonymo Ravennati vitiosè *Dena Viëtrix*; & in Vaticano *Deua viëtris*; verùm error est exscribentis. Fluvius ipsi Ptolemæo in cognomine loco *Δησιόνα* est, & Civitas vulgo Britannorum *Caer Leon Vaür* sive *Civitas Legionis Magnæ*; atque etiam *Caer Leon ar dbür Düi*, sive *Civitas Legionis ad profluentem Düi*, *Aquæ* scilicet

five *Amnis*, adjectâ Præpositivâ *D.* Dicitur & alio nomine Veteribus *Dûr Donii*, five *Profluens Tinuæ* five *Tinnæ* five *Tenti Amnis*. Fuisse & *XX.* huic *Legioni Aureliæ* nomen ostendit Vir doctus ad Camdenum. Romanum hoc erat Cornavorum Caput, sicuti & Vereconium Britannorum.

DEVA five *Dea*, ab eodem Ptolemæo in Selgovis posita: etiam hodie dicitur *Dee*.

DEVA, Ptolemæo (uti suprâ monuimus) *Δῖσα*, fluvius est apud Victuriones Caledones, in eâ Cantarum parte, quæ hodie de *Mor* puto five *Mari*, *Magno*, & *Marria* & *Morria* dicitur. In confluentiâ hujus fluvii, atque Dauni, urbs erat Ptolemæo dicta *Δησανα*, hodie **Old Aberdeen**. Quid autem Britannicum (five malles Picticum) **Aberdeen** nisi solutis verbis *Aber-deu aün*, five *Ostium duorum fluviorum*? Ravennati nostro inquinatissimè scribitur *Devonimanturum*, pro *Devanina*, *Manturum*; ut sit & *Devana* & *Devanina* urbis antiquum nomen.

DEVANA vel *DEVANINA*: Vide in superiore voce.

DEUCALEDONES: Ita enim in Ammiano Marcellino reponendum pro *Dicaledones*, cùm in Ptolemæo de eodem Populo *Virgivium Mare* sit *Deucalionium*. Erant autem *Deucaledones* ad Libonotum positi, ubi Ravennatis ævo *Arceledii* fuerant, hodieque Scotobrigantes Iberni, qui & veri Scoti. Nam Britannorum veterum sermone *Deboü* five *Debeu*, & *Dextra* est & *Auster*, sicuti & Hebræis *מִן* *famin*. Vide plura in *CURIA DAMNIORUM*, & in *VICTURIONES*.

DEUTIONISSUM: Ita planè restituendum in Anonymo, pro eo quod sexto casu *Devionisso* dicitur; quò sit **Cotenes** in Dumnoniis, pervetustum atque inclytum Oppidum. Interamnina est Urbs ista; unde & *Deutionissum* dictum censeo, quasi *Deu ti an isc*, five *Utrinque flumini*. De *Deutionissum* Barbari fecêre suum **Cotenes**.

DICTIS

DICTIS apud Notitiam, Ravennati corruptè
Dixio est, & Camdeno falsò *Dictum* scribitur, & ad
 Canganorum Venedotiæ oppidum *Diganwy* indictâ
 causâ relegatur, etsi constet Notitiæ ævo Legiones
 ab Iscanâ & Devanâ Coloniâ ad Antonini Pii Vallum,
 & Saxonicum Limitem tuendum fuisse amandas.
 Videmus enim *Præpositum Legionis Secundæ Augustæ*
 apud Notitiam esse Rutupiis; constatque ex Lapide
 antiquo, ab erudito Equite Sibbaldo adducto, *Vexil-*
lationem Legionis XX. Valeriæ Victricis fuisse Victo-
 riæ, ultra Antonini Vallum. Unde existimaverim
 & occasionem Attacottis nostris, unâ cum Saxoni-
 bus, Pictis, & Scotis datam, Provinciam immaniter
 devastandi, quod apud Marcellinum legere est. Ve-
 rùm ad *Dictim* revertendum est. In eâ Brigantiaco-
 rum Ceangorum parte quæ hodie de Paludibus West-
 moria dicitur, prægrandis est Lacus, hodie **Uman-**
der-Mere, vitiosè puto pro *Ūion ūedr môr* appellatus,
 quod Britannis quidem valet *Undarum cærulearum* sive
marinarum lacum. Ad fauces hujus Lacus præclaræ
 Stationis vestigia, prodente Camdeno, vel hodie com-
 parent. Vernaculum Loci nomen est **Amble-side**,
 quod nequeo satis mirari Virum doctum pro *Ambo-*
glannâ habuisse, cùm illa ad Lineam Valli fuerit,
 cùmque vel ipsi alio in loco sui immemori **The**
Bank-End sive *Ad finem Valli* putetur. In Lacu
 autem præmemorato *Ictis* est sive *Parva Insula*, quæ
 appositâ Præpositivâ consonâ, & *Dictis* & *Sictis* ap-
 pellari possit. Forsan etiam Ravennatis *Dixio* sive
Dizio sexto casu est pro *Dictio*, quod possit de vitiosâ
 vulgi prolatione ita scribi, quomodò & superiùs *Cu-*
netzione pro *Cunetione*. Neque fanè nostrum **Amble-**
side quicquam aliud videtur quàm *An bël siēt*, sive
Caput parvæ insulæ, vel *Nηοιδις* ut nihil sit in hâc re
 negotii. In hâc Arce fuit Notitiæ tempore *Præpo-*
situs Numeri Nerviorum. Vide in SIGDELES.

DOBIA sive DOVIA, in Ravennate malè scri-
 bitur *Rovia*, & in Vaticano *Novia*, nullâ commodâ
 Etymo-

Etymologiâ. Videtur dicta veteri linguâ *Dov iü*, *Profunda aqua* : nam veteri Scotobrigantum linguâ *Dovain* hodie pro *Profundo* est, quod nobis est *Duvn*. In Demetiâ est *Aber Dyvi* sive *Dov iiii*, id est, *Ostium Dobia* vel *profundæ aquæ*. Huic cognomine est & flumen *Dobia* in Agro Stavefordiensi sive Ordüicum Hybernis Ceangis. Est & in Burgundiâ flumen *Duba* apud Ravennatem. Fuisse etiam *Scharpæ* flumini in Belgio nomen *Dobia* sive *Dovia*, ostendit vicina Urbs *Doüay*, Latinizantibus appellatum *Duacum*, pro *Dobium*.

DOBUNI apud Ptolemæum hodie dicuntur *Glevani* ; & cùm *Duvn* (quod Aremoricis est *Doün*) Britannis sit *Profundum*, credibile est *Dobunos* de *Vallibus* quas incolunt fuisse nominatos, quod & ab altero nomine *Bodunni* (quod vide suo loco) videtur confirmari. *Dobuni* videntur in Clientelâ fuisse Icenorum, quòd ad Britanniam Secundam spectent. Nonnunquam etiam, florente scilicet illâ Civitate, Cattieuchlani *Dobunos* usque imperitavêre. Forſan etiam *Togodumnos*, inclyti Cunobelini alter filius, illis fuerat à Patre præfectus. Quid enim *Togodumnus* nisi *Tog o Duvn* vel *Dubn* sive *Dux Dobunorum* ? Etiam hodie Celtoscythis Germaniæ **Tog** pro *Duce* est ; quò spectare videtur & Britannorum *Togüis*, vel hodiernâ scripturâ *Tyüys*, quod est *Ducere*, ut & *Tyüysaüc*, *Ductor*.

DOLA Nennio Britanno dicitur nostrum **Deal**, de *Curvatura* puto litoris : illud enim Britannis est *Dól*, ut ferè Græcorum Δόλος. Est & altera *Dola* apud Aremoricos Britannos, quò Galfridus noster prodit Archiepiscopalem Iſcanæ Coloniae Sedem à Sampſone Episcopo fuisse translata, ob quandam pestem Britannis dictam *Y Vâd Velen*, Deæ puto *Andraſtæ* Nemefin, de quâ nos suprâ retulimus.

DOLOCINDO : Vide in **DUNOCINDUM**.

DOMNII : Vide in **DUMNONII**.

DORCADES : Vide in **ORCADES**.

DRUIDES

DRUIDES sive *Druidæ*, veterum Gallorum atque Britannorum *Theologi* sive *Aruspices* & *Magi*, atque etiam pro veteri more *Magistratus*. Britannicâ linguâ appellati sunt *Derüidhon*, quasi dicas *Persapientes*. Idem enim Celtis *Der* vel *Dre*, quod & Germanis Celtoſcythis **Deur** vel **Door**; ut sint & illis *Druides*, **Deurwitten**. Altera notatio de *Quercuum* Cultu, etsi ferri possit, minùs tamen videtur probabilis. Hi tradidère Chaldæis atque Persis Magiam, prodente Plinio. Certè Orpheus, qui & ipse Thrax erat sive Phryx vel Brigas (& per hoc de numero *Druidum* atque Bardorum) & Musicam & Theologiam Græcos docuit. Ex Athenagorâ etiam didicimus hunc mundi *Νογονία* tradidisse; quod vel præcipuum erat Magorum atque Ægyptiorum Dogma. *Σαργόνιδες* veteri convicio Græcis dicuntur de veterum *Quercuum* Cultu, ob vulgarem puto *Δεῦδων* notationem.

DRUMABON: Ita cenſeo legendum in Anonymo, pro vitioso *Rumabo* sexto casu; quò sit Arx **Dummond** in Abrianâ valle, seu **Strathern**. Est autem *Drum Avon* antiquâ Britannorum atque Pictorum linguâ *Dorsum Amnis*: hodierni Scotobrigantes *Druim Avan* dicerent. **Dummond** igitur ibridâ voce profertur pro *Drum Avon*: Certè *Rumabo* nihil est.

DUBRIS, Antonino *Portus Dobris*, ut & Anglis hodie **Dover**. Hic est satis notus locus in Cantio; & est de Britannico *Duvr isc*, sive *Aquæ tractus*: Siquidem antiquis temporibus valdè portuosum fuisse illic mare ostendit Camdenus ex Eadmero. Tempore Notitiæ *Præpositus Militum Tungricanorum* hîc agebat, qui *sub Comite* erat *Saxonici Limitis*.

DUI in quâdam Camdeni Inscriptione *Jupiter* est. Etiam adhuc Dialecto quâdam *Deus* Britannis dicitur *Dyü*, ut & Aremoricis *Dûc*. Vide plura in JUPANIA.

DUMNA apud Ptolemæum ex Orcadum numero est, quod quidem vocabulum videtur correptè prolatum pro *Deumona*; ut sit & **Deu** truncatè dictum pro *Deheu*, *Dextra* five *Australis*: quod de Pomonâ sit versus *Austrum*. Vide in **MENAVIA**, & in **POMONA**.

DUMNANI Solino dicuntur *Dumnonii* five *Domnii*. Vide in sequenti.

DUMNONII: Ita enim Antonino scribuntur, cùm Ptolemæo vitiosè dicantur *Δαυμόνιοι*, Librario-
rum puto incuriâ; nam ipse levi vitio fecerat *Δαυμό-
νιοι*. Solino dicuntur *Dumnani*, Ravennati nostro *Domnii*; Monachisque eorum Regio, *Dompnonia*. Verùm *Domnii* de Singulari tractum est *Dumn* vel *Duvn*, & *Damnonii* de Plurali *Dumnon* five *Duvnon*, vel etiam antiquiori Declinatione *Duvnont*, unde & Britannis dicuntur *Dyvneint*. Crediderim eâ voce Veteribus dictos fuisse *Geüiffos* five *Occidentales*; tam quòd Saxonia *Occidentalis* originem suam illis videatur debere, quàm quòd *Δύσις* five *Δύμη*, Græcis etiam *Occidentem* vel *Solis Occasum* significet, de verbo scilicet *Δύειν*, quod illis *Mergi* est. Neque aliunde fanè est Britannorum *Duvn*, quod pro *Profundo* est; unde & altera gens, *Dobunorum* scilicet, nominata est. Gens ista Saxonici belli tempestate (Ambrosio Aureliano Romano Duce, in Pendragonem five Ardiragum erecto) patriam libertatem strenuè tuebatur. Horum Hyberni *Ceangi* five *Corinavii* *Pythæ* *Masfilienfi* apud Strabonem dicuntur *Ostidamnii*. Vide in **CORINAVII** & **OSTIDAMNII**.

DUNBLISSIS: Anonymo levi vitio dicitur *Dunablis*, uti & hodie **Dunbasse** ibridâ pronuntiatione. Arx quædam hæc erat ad Antonini Pii Vallum in Valentia. Est autem *Dunblissis* Britannico sermone, *Dun bêl isc*, quod est, *Arx ad caput aquæ*. In Vaticano Codice scribitur *Duabfissis*.

DUNCLIDUM: Anonymi Exscriptor de *Simetria* atque *Dunclidum* monstrosè fecerat *Sinetriadum*,
Clidum

Clidum (& in Vaticano Libro *Clindum*.) *Dunclidum* autem nobis est **Dunbryton**, five *Arx Britonum*, ad ulteriorem Prætenturam. Atque illud erat Saxonibus temporibus validissimum Noüantarum contra Scotos munimentum. Veteri scriptori Bedæ *Alt cluid* Britannicè dicitur, tanquam *Clotanus clivus*; ut sint *Albt* & *Dun* *συνώνυμως* dicta. Idem autem Celtarum linguâ *Dun*, quod & Teutonicum **Berg** five *Burgus*, *Collis* scilicet *Arce munitus*.

DUN IUM: Ita enim in Ptolemæi Libris scribitur, de quo Camdenus fecit *Durnium*, quo conveniret hic Locus cum *Durnovaria*. Verùm *Durnovaria* urbs erat quæ hodie dicitur **Dorchester**; & *Δέρνιον* (cujus folius meminere Ptolemæus atque Ravennas) *Arx* in excelsa monte posita, ad mille ferè Passuum à *Durnovariâ*. Hodiernum Loci nomen est **Maiden-Castle**, quod Castellum est *Mai dun*, five *Ingentis collis*, & per hoc *Arcis* etiam five *Burgi*. Confirmant sententiam meam insignia Castrorum vestigia in hunc diem ibi comparentia. Anonymi Exscriptoribus mendosè *Dolocindo*, etiam in sexto casu, pro *Dunocindum* dicitur: Erat autem *Dun kind* veteribus Britannis *Montis caput*. De mendoso autem *Dolocindo* facilè conjecerim Itinerarium istud initio conscriptum fuisse majusculis Græcorum Literis. Siquidem tam proclive erat *ΔΟΛΟΚΙΝΔΟΝ* legere pro eo quod erat scriptum *ΔΟΥΝΟΚΙΝΔΟΝ*, quàm alibi *KAMOYΛOΔOYΛON KOΛΩNIA* pro *KAMOYΛOΔOYNON KOΛΩNIA*, fallente Literarum ductu. Vide in *CAMULODUNUM*. Hujusmodi Arces extra urbes positæ etiam veteribus Hebræis appellatæ sunt מגדלי נוצרים *Migiddelei notzerim*, five *Vigilum turres*. Vide 4 Reg. xvii. 9.

DUNOCINDUM: Vide in Voce superiore.

DUNOMORUM: Vide in *DANNAVANTRIA*.

DUNUM Sinus est Ptolemæo ad Iscam fluvium in Deirorum Triarchiâ, ubi vel hodie **Dunsby** five *Duni vicus* est, Saxonibus *Stapeonep-healh*, & postero tempore

tempore **Strenshald** appellatus: Beda *Phari Sinum* interpretatur. Certè **Steirn** etiam hodie Thulensium Dialecto dicitur *Lapis*, & *Hale* vel *Heale* pro *Cavitate* est *valleculæ* & pro *Curvaturâ sinûs*; ut possit dici figuratè *ſtpeoner-heale*, *Titulus* vel *Phari sinus*. Veteribus etiam Francobelgis **Hael** pro *Furno* fuerat, ob formam puto excavatam: sicuti & Germaniæ Saxonibus **Hale hand** pro *Vola manûs* est. Hic Locus nobilitatus est vetustissimo *Strenshaldano* Cœnobio atque inclytâ Abbatissâ Hildâ, de quâ vide Historicorum nostrorum Principem Bedam. Pro *ſtpeonerheale* hodie dicitur **Whitby**, quod est *Candidus vicus*. Vide in AD LAPIDEM TITULI. Fuisse videtur & huic cognominis Locus in Morinis, qui hodie **Duykerck** dicitur.

Donum eidem Ptolemæo Urbs est Ibernix, in Voluntiis, etiam hodie **Down** appellata, eodem penè sono.

Dur apud Ptolemæum fluvius est Ibernix in Momoniâ: etiam hodie caret proprio nomine. Nam & *Dür* Britannis *Aqua* tantum est: Est autem idem illis *Doür* quod & Græcis *ὄρον*, appposito Præpositivo *D*: unde & Romanis *Urina* & *Urinator* deducta sunt. Sunt & in nostrâ Britanniâ plurima flumina appellata *Es dūr* sive *Sturæ*, Anglorum sermone **Stour**. **Dordrecht** in Belgio videtur fuisse *Trajectus ad Dür*. Et in Gallæciâ & in Subalpinâ Galliâ flumen *Duria* est.

Durbis apud Antoninum fluvius est, quem de nomine conjecerim esse *Dür Güi*, sive flumen vulgò dictum **Uy**, in Siluribus. Quid autem *Dür Üi*, nisi *Profluens Aquæ*?

Durnium: Vide in **Dunium**.

Durnovária apud Antoninum hodie urbs est **Dorchester**, in Durotrigibus, Pagique universi Caput, ad quam spectabat & Arx *Dunium*, vitiosè Camdeno *Durnium*. Britanni solutè dicerent *Dür na ùar üi*, quod est *Profluens Varii* sive *mansuetæ undæ*.

undæ. Qui quidem fluvius & συνώνυμος *Fpau* dicitur & **Frome**, de antiquâ Scotobrigantum Dialecto, quibus *Freuv*, & *Freum* est pro *Fluento* & *Rivo*. Britannis nostris etiam *Fraü* dicitur eodem intellectu, atque etiam quâdam aliâ Dialecto *Rbig* & *Rbiü*; quibuscum convenit & Latinorum *Rivus*, de Græco *Ῥέειν*, quod Æolicè foret *Ῥέειν*, pro *Fluere*. Fuisse autem & *Fraü* flumini nomen ostendit Camdenus ex *Afferio*. Est etiam *Freu* Britannis pro *Fluere*; unde & antiqua Principum nostrorum Regia apud Monam Insulam, appellata est de vicino fluento *Aber-Fraü*, tanquam *Fraumæ Ostium*. Fuisse etiam *Fraumæ* Durotrigum, nomen *Vario* ostendit *Moriconii* vernaculum nomen **Warham**, quod est tanquam *Ad Varium*. Est & flumen *Varus* in Allobrogibus Gallorum. *Durnovariæ* autem vel præcipuam Antiquitatem asserunt plurimi Romanorum nummuli illic effossi, qui Regis *Dorni* vulgò feruntur. Conditor hic fuit *Durnovariæ*, quo tempore Ludus regnabat Londini, Ebraucus Eboraci, & Coilus Coloniae Camuloduni, imò & Brutus Britanniae. Sunt autem ejusmodi somnia omnium vetustissima & miserrima ignoratae Antiquitatis subsidia. Vide in **RIGODUNUM**.

DUROBIUS: Ptolemæo excusabili linguæ nostræ imperitiâ *Tuerobius* dicitur. Demetiae hoc flumen est, & in Dynastiâ Kereticanâ. Britannis solutè dici potuit *Dür ov iü*, vel *av iü*, vel *ev iü*, quod est *Profluens avidæ undæ*: hodie eodem intellectu dicitur *Teivi*, *Deivüi*, vel *Teivüi*. Vide in **EBIUM**.

DUROBRIVÆ apud Antoninum Ravennati mendosè scribuntur *Durobrisin*, exscribentium certè errore; nam ipse fecerat *Durobriga*, quod *Urbs* est *ad profluentem*. Saxones dicebant *Dupmund-cearpen*, *Castra* scilicet sive *Urbs ad Durmant*, quod Britannis *Aquæ profluentis os* est sive *ora*. Hic Locus sequioris ævi Britannis correptè *Caer Dorm* appellatus est, Anglisque hodie ἀπλῶς **Casser** sive *Urbs*: & est
juxta

juxta **Dorimford** sive *Trajectum Durmant*, ad flumen Antonam, Antinam vel Anninam (Ravennati *Nainam*) in Australium Girviorum finibus atque Antonenfium. Superiùs ostendimus quid Britannis sit *Dûr*: est etiam idem illis *Bre*, *Bri*, *Bro*, sive pleniore sono *Breg*, *Brig* & *Brog*, quod & Celtoscythis Germanis **Berg**, **Byrig**, **Borg** & **Burg**, Phrygibusque antiquis Πέρις & Πέριςαμος, *Arx* scilicet & *Montis* & *Urbis*; figuratè etiam *Civitas*, & quivis *Habitandi locus*, sive *Sedes*: neque abludit Græcorum Πύριος. Fuisse etiam Βερία veteribus Thracibus pro *Urbe*, ista Strabonis verba satis declarant: Τῆς γὰρ πόλεως Βερίας καλεσμένης Θρακίης, ὡς καὶ ἡ Σήλυος πόλις Σηλυμβερία προσήγορεύ. Idem igitur *Bria* quod & *Bri-va* & *Briga* & *Bro*, variantibus scilicet Dialectis.

DUROBROVIS, pro variantibus Dialectis Antonino dicitur *Durobrivis*. Bedæ *Durobrevis*, Ravennati Libro *Darobrabis*, & Peutingerianæ Tabulæ corruptissimè *Rarabis* pro *Brabis*. Hoc inter omnes constat Cantiorum esse urbem, ad fluvium Madum sive Maduiacim sitam; quam Saxones truncato nomine *Þrope-cearþen* appellavêre: unde & Latini-zantes Episcopum hujus urbis *Roffensem* nominavêre. Siquidem sequiori tempore & *Rabis* & *Rcibis* & *Robis* dicebatur. Vide in superiore quod ad Etymon spectat.

DUROCINDUM: Ita enim reposui, ad nomen Analogiam, cùm in Bedâ nostro vitiosè scribatur *Dorcinca* pro *Dorcinta*: Urbs hæc in Attrebatibus fuerat, olim Episcoporum Sedes; hodie verò Viculus antiquo nomine **Dorchester**; quod de Britannico *Dûr* est, & Latino *Castra*. Est autem *Durocindum* de *Dûr* & *Kind*, quod *Caput* est *Aquæ*.

DUROCINDUM alterum: Vide in sequenti.

DUROCINONTE: Antonini Libris turpi vitio scribitur *Duroliponte*, & Ravennati etiam Monacho correptè *Durcinate*, vel forsan *Durcinante*. Oppidum hoc est Saxonibus ibridâ voce *Þuntanþun* appel-

appellatum; cùm, si plenè scriberetur, deberet esse *Durocinontedun*. Siquidem ipsum vetus *Durocindum* possit esse *Garmonceaster*, de Germanis Incolis ita appellatum; *Durocinonte* autem, quod Girviis Britannis cesserat, *Huntedun*, five magis *Ontedun*. Idem enim *Hunte* vel *Onte* (quod & Britannis *Ante*, *Unte*, & *Hünt*) quod Saxonibus etiam *Leorð* est, Anglisque *Pond*, five *Ultra* & *Uterior*. Sit igitur *Durocindum* nostrum *Gormancester*, & *Durocinonte*, *Huntedun*, five *Huntington*. De Gormundo five Guthruno Dano, quærant quibus fabellæ placituræ sunt.

DUROCOBRIVIS: In sexto Antonini Itinere *Durocobrium* exscribentium vitio dicitur; cùm in secundo & octavo sit *Durocobrivis*. Equidem existimaverim urbem istam fuisse in Pecuariâ Cattieu-chlanorum, quæ hodie de *Tabulato Oxæ Trajectu Bedfordshire* appellatur; Oppidum scilicet *Woburn*, nobili Abbatiâ insigne. Turbatum autem esse Antonini ordinem Itineris vel inde patet, quòd secundo ejus Itinerè Magiovinium distet Lactorodo M. P. XVII; sexto verò Lactorodum *Durocobrivi* XVI: ut non intersit inter Magiovinium atque *Durocobrivim* nisi Milliare unum, quod nemini probabile videbitur. Quin & Saxonicum *Woburn* convenire videtur cum Britannico *Dür o güog*, quod *Aqua* est motitantis paludis. Quid enim *Woburn* nisi *Pægburn*, quod idem sonat? Quid quod & Ibernorum *Bog* convenire videtur cum Anglorum *Duagg*, five magis *Gewag*, cum & Aremoricis Britannis *Güac*, *Tenerum* sit & *Melle*? Ipsi etiam *Woburni* Indigenis *Guegs* dicuntur *Woburnici* fluvioli paludosi fontes. *Güogr* etiam Britannis nostris idem ferè est cum Thulensium *Cio gur*, *Salum* scilicet five *Σειρόν* undarum: quin & ipsis Aremoricis *Goagüen* & *Guagren* *Unda* est, altero etiam numero *Goagou*; unde & Italis *Voga* pro *Fluctu* est. Certè *Æoles* facilè dicerent *Ῥάγειν* pro *Ἄγειν*, quò referendum & Anglosaxonicum

Verbum *pægan*, *Movere*, quod Anglis hodie est, **To wagg**. Adjecto igitur *Briva* (de quo nos modò retulimus) *Dür o güog bria* vel *briva*, *Civitas* erit *paludosi profluentis*. Constat etiam ex ipso Ravennate Viam militarem vulgò appellatam **Watling-street**, posteris Imperii temporibus fuisse neglectam (sicuti sanè hodie ex parte magnâ) subductâ jam de Devanâ Coloniâ Legione; ut non suppeterent militum manus, quibus posset refici. Ravennatis enim Iter Londinio Veroconium Cornavorum tendit per Tamisam, Branavim, & Alaunam, hodie **Thame**, **Banbury**, & **Alcester**. Antonini verò temporibus Iter tendebat Magiovinio Vennonim per nostram *Durocobrivim*, Lectorum sive Lactorodum, Tripontium, Dannavantriam atque Dunomorum. Wetelingâ autem Strata (ut & hoc ex occasione moneam) videtur ab ipsis Britannis adornata, quâ tenderetur à Galliâ versus Iberniam: nam à Portu Dubri Devam usque processerat. Neque quicquam aliud sanè Anglorum ore *Weteling* quàm *Oedeling*, *Originarius* scilicet *Civis* vel *Ingenuus*. Est & in Cornaviis nostris Viculus quidam nomine **Wattlesburgh** vulgò appellatus pro *Oedelsburgh* (quomodò & *Avenæ*, *Wats* dicuntur pro **Dats**.) Hic idem Vicus Britannis dicitur eodem planè intellectu *Trev rydh*, sive *Oppidum liberum & ingenuum*: cum fuerint Britannis nostris (quod ex Houëli Regis Legibus constat) diversi generis Vici; *Trev rydh* scilicet sive *Mansum ingenuum*, *Trev gordh* sive *gorydh*, sive *Mansum libertinum*, & *Trev gaeth*, sive *Mansum vernile*: imò atque ipsis Saxonibus & *Oedelenmentun* fuerat, & *Horentun* diversis in locis. Verùm hæc in mantissam adjecta sunt.

DUROCOGIS, fluviolus **Uoburn**: Vide in superiore. Videtur alterum fuisse & *Durocogin* & *Durocobrivim* in Cumbris sive Brigantum Ceangis, ubi & flumen **Cocker** & oppidum **Cockermouth**. Quid si & Gallorum flumen *Sequana*, Ravennati

Sigugna,

Sigugna, eodem veniat Etymo, tanquam *Si güog Avon*, de paludosis fontibus apud *Sequanos*?

DUROCORINAVIS: Videtur fuisse vetustissimum Castellum hodie dictum **Cre-maton**, sive *Man-sum virorum bonorum vel nobilium*, ad fluviolum **Liber** (seu *Profluentem brevem*) in finibus Ostidamniorum sive Corinaviorum: Quem quidem Rivum con-jecerim initio fuisse appellatum *Dür o Corinaüon*, sive *Fluvium Corinaviorum*, cui & Arx ista, ut vide-tur, limitanea cognominis fuerat. Atque hoc qui-dem in causa fuit, quòd de Ravennatis *Durocoronavis*, permutatâ unâ literulâ, fecerim *Durocorinavis*. Vide in **CORINAVII**. Vaticano dicitur *Purocoronavis*.

DUROCORNIVIUM: Vide in **CORINIUM**.

DUROLANIS: In Ravennati sexto casu *Duro-lani* dicitur (in Vaticano *Durolam* vitiosè) cùm ple-nis Britannorum verbis *Dür o lân isc*, sive *Profluens plenæ aquæ* dicendum foret. Neque aliud nobis vide-tur quàm flumen **Lan** sive **Lon**, ad *Lugandinum* sive *Lancastrum*, Segontiorum caput. Vide plura in **BRENNETONACIS**, & in **LUGANDINUM**.

DUROLEUCA: Vide in **LEUCA**.

DUROLEVUM Antonini, malè Camdeno scri-bitur ex ingenio suo *Durolenum*, quo sit **Lenham**, sive *Prædii villa* in Cantiis, cùm reverà sit vetustum oppidum **Sittingbourn** sive *Sittenburn* appellatum, quod *Indigenarum fontem* significat. In Alfredi Re-gis Vitâ *Cantiani fontes* appellati sunt. Mirè huc fa-cit de Britannicâ Linguâ peritum Etymon. Siqui-dem *Dür o leü üi*, sive hodiernâ Linguâ *Dür y gloyü üi*, *Profluens est Aquæ limpidæ*: idem enim *Glevum* quod *Durolevum*, sicuti & *Leuca* & *Duroleuca*, de quo & oppidum *Durolicum*. Vide in **GLEVUM**.

DUROLICUM: Levi errore in Antonino legi-tur *Durolitum*; sicuti vice versâ aliàs *Camboricum* pro *Camboritum*. Posset & *Duroleuca* nominari, cùm positum sit ad amnem *Leucam*. Verùm cre-diderim *Durolicum* Romanis dictum, cùm plenè

Britannis diceretur *Dür o lugaïn*, sive *Profluens limpidi amnis*. Hoc flumen etiam Saxonibus appellatum est *Lizean*, de Britannico *Lugaïn*, vel *Lugavon*. *Durolicum* autem in finibus erat Trinoüantum ad spatium XII. M. P. à Londinio: nam in Antonino levi admodum mendo legimus XV. M. P. pro XII. ut sit Oppidum **Waltham**; quod quidem veterum Saxonorum Regum *Nemorensē* fuisse *Villam*, non tam ex nomine **Waltham** conjecerim, quàm quòd *Haraldus* Rex de Prædio suo, ante commissum cum Normannis prælium, Abbatiam ibi dedicaverit in spem futuræ victoriæ. Peccatum autem fuisse à Librariis in Antonini numeris vel inde patet, quòd cùm in Itinere à Londinio ad Luguvalum Cæsaromagus distet Londinio M. P. XXVIII. cùmque in alio à Ventâ Icenorum ad Londinium *Durolicum* distet Cæsaromago M. P. XVI. & Londinio M. P. XV. (unde cōficitur summa Milliarium XXXI. à Cæsaromago ad Londinium) supersint tamen primo numero M. P. III. unde manifestum est illud quod modò diximus, pro M. P. XV. legendum esse M. P. XII. Camdenus igitur noster magno versatur in errore; cùm *Durolicum* habeat pro viculo **Leighton** sive *Leucoduno*, & M. P. V. reponat pro XV. deletō scilicet charactere X. Quid quòd manifesta sint Icenianæ Viæ vestigia, cùm per omnes penè vicos Londinio Cæsaromagum usque Stratæ nomen adhuc perduret?

DURCTRIGES: Britannorum Civitas est apud Ptolemæum, etiam Saxonibus ibridâ compositione *Dop-jæten* sive *Aquatici Sessores* appellata. Certè *Trigo* Britannis *Habitare & Morari* est, & *Dür* etiam *Aqua & Fretum*. Credibile est hos olim fuisse in Dumnoniorum Clientelâ, & Pecuarias habuisse in Carviliis, quòd hi omnes postero tempore ad Occidentales Saxones sive Geüiffes pertinuerint. Elegantissimus iste Pagus plurimis Romanorum Castellis communitus est.

DUROTUOBRIGA: De monstroso *Punctuobice* apud Anonymum ita ex ingenio reposui: quid enim non audendum in tali monstro? Antonino hic *Locus Traiectus* dicitur: & quando *Traiectus* iste distet Abonâ sive Alabo in Dobunis M. P. IX. non potuit esse Camdeni **Oldburgh** sive *Antiquus Burgus*; sed oportet (nisi me graviter fallit ariolatio) è regione fuisse **Newenham** sive *Villæ Novæ*, ubi hodie **Framelod-passage** sive *Parvæ Fraumæ Traiectus* est, ad confluentiam Sabrianæ atque **Stroud**: quod quidem **Stroud** de nomine *Traiectus* Britannis videtur dici *Es traud*, quod idem sonat. *Dür dou briga* autem veterum Britannorum solutis verbis *Duarum Aquarum* erit *Civitas*. Quin & ipsum nomen **Newenham** indicio est fuisse etiam alium locum in viciniâ se vetustiore. Equidem existimaverim in ipso Ravennati Autographo fuisse ΔΟΥΡΟΤΟΥΟΒΡΙΓΗ. Si cui conjectura nostra minùs arrisura est, licet per me ut commodiorem inveniat.

DUROVERNUM Antonini, vitiosè scribitur Ptolemæo Δαρεβερνον, Bedæque aliquantò meliùs *Dorobernum* & *Dorobernia*; apud Anonymum autem nostrum sexto casu *Duroverno* (& in Vaticano *Duroverno*) *Cantiacorum*. De Peutingeriano autem monstro *Duroaverus* nihil attinet dicere. Saxonice tandem temporibus *Gantuapa-býrig*, quod est solutis verbis *Cantiacorum virorum burgus* vel *castellum*, appellatum est: nam hoc semper fuit genti Caput. Cùm autem veteri Brigantum sive Celtarum sermone *Vern*, *Sanctuarium* fuerit (de Pelasgico antiquo *ἱερόν* pro *ἱερὸν*) & cùm *Dür* etiam sit *ὕδωρ* sive *Aqua*; quid vetat sacram istam Sedem Latinè reddi *Fanum profluentis amnis* sive (sicuti Fluvius iste vulgò appellatur) *Sturæ*, de Britannico—scilicet *Es dür* sive *Τὸ ὕδωρ*? Vide in *VERNOMETUM*.

DUROVERNUM etiam Anonymo est in *Dumnoniis*; quod in edito Libro mendosè concipitur *Duriarno*, sexto etiam casu, cùm ille fecerit Dialecto

quâdam *Duruarno*. Suspicio hoc esse *Dulyshe*, inter *Stenam* atque *Uxelim* situm, quod à *Dür*, *Aqua* vel *Fretum*, & *Lis*, *Curia* nominatum videtur. Possit etiam *Lis* idem dici quod & *Vern*, cum Veteribus omnes *Curia* dedicatæ fuerint in *Templa*. Est autem Britannicum *Lis* idem ferè quod & Græcum *Λεὼς* five *Λαὸς*, Saxonicumque *Leod*, de quo & Anglorum nostrorum *Leet*, quod *Conventum populi* sonat, five *Mallum*. Quid quod & Latinorum *Lis* huc videatur pertinere?

DUROVIGUTUM Anonymo soli notum, sexto casu *Duroviguto* dicitur. Idem tamen hic Locus Antonino nomine Latino *Ad Pontem* nominatur; & est hodie **Paunton** Magna ad flumen *Viëtium* five *Vigutium* (hodie **Witham**) in Majorum Icenorum *Pago* seu *Lindano*. Quid autem *Vigutum* nisi *Üigot* *Avon* five *Üigantum flumen*? Nam & *Üigot* & *Üigont* Plurali numero dicebant Veteres. Erit igitur *Dür* o *Üigont*, *Aqua Vigantium* live *Icenorum*. Etiam *Venta* Icenorum dicitur Nennio *Caer Went Güic*, quod est *Civitas Ventæ Huicciorum*, ut Bedano utar vocabulo. Denique advertendum in Ravennate Geographo *Durobrigam* occupare locum *Duroviguti*, manifesto exscriptoris errore.

DUROVIGUTUS, fluvius *Vigutus*, Anonymo nostro correptè *Viëtius*. Vide in superiore.

E.

EBIUM: *Ebio* Anonymo sexto dicitur casu: in Græco Libro forsan fuerat *Ἐβιον*. Arx hæc ad Antonini Pii Vallum erat, loco scilicet qui vitiosè dicitur vulgò **Achindeby**, de Britannico *Aüch an düi*, quod *Acritudo* est *undæ* five *amnis*. Tantundem autem fuerit five *Ebium* dicas five *Debium*, sublatâ scilicet vel adjectâ Præpositivâ. Certè Britannorum verbum *Deivio*, *Avidissimè absumere* est tam *radendo* quàm *ustulando*; quin & *Aüch* (five productiùs *Avüch*).
Acritudo

Acritudo est & *Celeritas*. Est & Latinis *Avidus* & *Aviditas*, de nostro *Aaydh*. Crediderim etiam antiquis Belgis *Deviam* sive *Doviam* fuisse fluvium qui hodie Francobelgis dicitur **Scharp**, eodem planè intellectu, quod vel confirmat nomen Urbis *Douay* sive *Dobium*.

EBLANA: Vide in DEBLANA.

EBUDA: Vide in CLAVANIS. Ravennati dicitur *Evania* pro *Ebonia*.

EBUDÆ vel *Ebudes*, vulgòque vitiosè *Hebrides* (sicut & Jordani *Mevaniæ*) Insulæ sunt ignoto numero in Deucaledonio Mari sitæ. Hodie Scotobrigantibus Ibernis *Inseu Gal*, sive *Brigantiæ Insulæ*, appellantur: nam & *Brigantes* Ibernix pro *Gallis* sive *Peregrinis* fuêrunt antiquis Eriis sive Scotis. Neque fanè *Evaïd* vel *Evon* (nam & *Eboniæ* & *Evo-nes* nonnullis dicuntur *Ebudæ*) quicquam aliud significat quàm *Insulas*: Nam *Aii* vel *Eii* Veteribus tam *Mare* quàm *Insula* fuerat, ut & Saxonum *ſege* vel *Ëy*. Hodiernis autem Ebudarum incolis **Au** esse pro *Oceano* ostendit harum Insularum diligentissimus descriptor Martinus. Plinio hæ dicuntur *Hæbudes*, & Marciano apud Stephanum Byzantinum *Αἰβῆδες*, Ptolemæo verò rectiùs *Εβῆδες*.

EBURA flumen *Eura*: Vide in EBURACUM.

EBURACIUS, in veteri Inscriptione apud Brigantum Ceangos sive Cumbros repertâ, pro *Genio* est *Eburacensium*. Veteres nostri & *Genios* & *Deos* sibi finxêre de Locorum nominibus, ut & *Monachi*, longè his infulsiore, *Sanctulos*. Vide in CONGANGII.

EBURACUM: Ita enim & Antonino & Anonymo scriptum reperio, cùm Ptolemæo sit *Eboracum*, quod tamen tantundem esse scio. De Britannico *Eur* vel *Ebr*, quod ipsis Græcis est *Ἐβρον* (unde adjectâ Præpositivâ de more nostro fit *Dür* & *Dovr*) Adjectivâ formâ fit *Evraïc*, *Aquosum*, unde & urbi Britannicum nomen *Caer Evraïc*, sive *Aquosa Civitas*.

Quin & ipsis Romanis *Ebrius* est *Benè madidus*. Vicinum etiam flumen *Eura* (sive *Ebura*) dicitur; cuius nominis & fluvius est in Galliis, ut & populus *Eburones*; de quibus & insigne cognomentum **D'EUREUX**, atque oppidum etiam *Eburodunum*, hodie viciose *Embrun*. Videtur etiam Belgarum *Xpres* vel **Yper** eodem esse Etymo tanquam *Ebura*, atque etiam flumen hodie *Xper Le*, *Eburoleuca*, ac *Ebura*, atque *Lega* vel *Leuca*. Vide in **LEUCA**. Hæc Statio fuerat *VI. Legionis*, nomine *Viêtricis*, frænandæ *Brigantiæ* atque *Valentiæ* positæ. Nequeo fanè mirari unam Legionem suffecisse, cùm duæ opponerentur *Siluribus* & *Cornaviis* nostris. In veteri quâdam Inscriptione Urbi nomen est **COLONIA EBORACUM**, cùm in Aurelio Victore dicatur *Municipium*; verùm improprie hoc, quo sensu scilicet *Coloniæ* omnes dici solent *Municipia*.

EBUROCASSUM: Hoc in uno Ravennate hodie occurrit, estque ad *Alauni* ostium in *Otodinis*, & de flumine *Alauno* nomen habet **Alnwick**; juxta quod & viculus est etiam hodie dictus **Eberwick**, quo nomine Saxones dixêre nostrum *Eburacum*, ibridâ scilicet compositione. Nomen autem *Eburocassum*, sive *Euraüc Afsü*, *Sinistrum* sonat *Eburacum*, & per hoc *Septentrionale*. Siquidem veteribus Britannis *Dexou*, *Dextrum*, & *Afsü* sive *Chüüth*, *Sinistrum*, pro *Australi* fuerant atque *Boreali* mundi parte. Hinc constat moris fuisse primis temporibus *Orientem Solem* præcipuè adorare. Hebræis etiam cæterisque *Orientis* incolis *ימין* *Jamin* sive *Dextra* pro *Austro* est. Contrà Græcis, quorum Auguracula spectabant *Austrum*, *Oriens* erat pro *Manu sinistrâ*, atque *Occasus Solis* pro *Dextrâ*; quæ omnia contrà erant Romanis, quorum scilicet augurandi loca spectabant *Boream*: nam illis *Dextra* felicitis erat Augurii, ad quam fuerat mundi *Latus orientale*; & contrà *Sinistra* infausti, quod à partibus esset *Syderum occasûs* sive *Inferorum*. Græcis verò *Sinistra* manus, quod boni esset Auspicii *Εὐώνυμον* appell-

appellata est, & *Dextra* contrà infauſta, quòd Dii Manes ab illâ eſſe ferrentur. Rudioribus autem populis, cùm nullæ eſſent Deorum Imagines, vel fanè Tempſa, his *orientia Sydera* ſummis excipiebantur honoribus, cultibus, atque poppyſmis. Scitè igitur Virgilianus ille Paſtor ut agreſtis loquitur ;

Daphni, quid antiquos Aſtrorum ſuſpiciſ ortus?

Ecce Dionæi proceſſit Cæſaris Aſtrum.

EDROS: Vide in ADROS; nam vitioſè in quibusdam Ptolemæi Exemplaribus legimus *Edes ἐγνη*.

ELAVIANI: Vide in CLAUANIS.

ELCONIUM: Sexto caſu in Ravennate legimus *Elconio*, & videtur ex ordine Itinerarii antiquiſſimus eſſe locus in Corinaviis, ad Alauni amnis caput ſitus, hodie **Camelford** appellatus, ibridâ compositione; olim autem *Camalan*, tanquam *Cam a laün iii*, quod eſt *Pleni amnis flexura*. *Elconium* autem ſolutis verbis dici potuit *Ael cond iii*, ſive *Supercilium principis amnis*. Nihil attinet quicquam mutire de fabuloſi Regis Arthuri proelio apud *Camalaunam* commiſſo; niſi idem ille fuerit qui & Ambroſius Aurelianus, de quo nos ſuprà retulimus.

ELETA: Anonymo hæc Græco caſu *Elete* ſcribitur, & videtur eſſe Inſula **Wanſman** (ſive veriore ſcripturâ, *Brads man*) in Lindiſfarnenſibus ſive Accomdis. Dicta autem videtur Britannis *Eii letan*, ſive *Lata Inſula*. Nefcio an & vernaculum nomen ibridâ ſit compositione de **Wad**, quod *Latum* eſt, & *Maen*, *Saxum*.

ELTABON: Hoc eidem Anonymo truncatè & ſexto caſu eſt *Eltabo*, & videtur eſſe *Petroci oppidum*, vulgò correpto vocabulo **Padſtow** pro *Petrocſtow*, in Oſtidamniis ſive Corinaviis. Arx hæc olim erat munitiſſima, & ad Alauni oſtium poſita. Erit autem *Eltabon* ſolutè ſcriptum *Ael tavon*, ſive *Amnis ſupercilium*. Idem enim *Avon*, *Davon*, & *Tavon*, uti ſæpiùs memoravimus.

ELTABON

ELTABON sive *Eltavon*: Ita enim planè repōnendum in Anonymo pro vitioso *Eltanuri* (in Vaticano *Eltauori*) nullâ omninò Etymologiâ. Hoc vel ex Itinerarii ordine dici videtur hodie *Borealis Antona*. Saxonice dicitur *Northaventun*, unde facile est colligere & *Avontonam* sive *Antonam* fuisse alio nomine vocatam. Flumen etiam quod præterfluit urbem, *Antina*, *Annina*, & *Nina* appellatum videtur, cùm & Ravennati sit *Naina*. Vide in ANTONA & in NAINA.

EPIACUM: Vide in PEPIACUM.

EPIDII: Vide in PEPIDII. Utrumque truncato capite est.

ERDINI apud Ptolemæum Ibernix populus, & dici videntur solutè *Eri dineu*, sive *Erigenæ montium*.

ESSEGRADENAS: In Anonymo, deperditâ unâ literâ, dicitur *Essegradena*. Hæc videtur esse **Holy-Island**, sive *Sacra Insula* in Lindisfarnensibus sive Acmodis. Quid enim aliud *Essegrad Enas*, nisi Dialecto quâdam veteris Lingux, *Sacrata Insula*? In Vaticano scripto Codice geminatâ voce dicitur *Esse, Grandena*.

ETOCessa: Ita proculdubiò corrigendus est Anonymus, cùm duplici errore & *Epoessa* & *Ypoessa* repræsentet. Hæc urbs in Dobunis est ad confluentiam Sabrianæ atque Abonæ, unde & *Etoessa* nominata est, tanquam *Etoc isceu*, sive *Faux aquarum* sive *fluminum*. Possit enim Antiquis dici *Etoc*, pro eo quod hodie Britannis est *Ûthüc* vel *Güthuc*, & Novæ Angliæ Barbaris, *Cuttuc*. Hic locus Saxonibus dicebatur *Theocrbýnig*, hodieque **Tewksbury**, tanquam *Etoessæ Arx* vel *Burgus*. Quæ de nescio quo minorum gentium Sancto *Theoco* crepantur vulgò minus nihilo sunt. Crediderim etiam alteram fuisse *Etoessam* in Ceangis Ordüicum sive Stavefordiano Pago, quæ hodie **Uttoreter** est. Vide in ANITOCIS. Haud absimili Etymo dici videtur *Eburonum Castellum* apud Belgas nomine *Atnacuca*, tanquam

At ütüc av five *Ad fauces undæ*, quod modò est *Leodium* five *Leodicum*. Ptolemæo vitiosè hoc scribitur Ἀττάκσλον.

ETOCETUM Antonini vitiosè scriptum puto pro *Letocerum*, quod vide suo loco. Causa erroris quòd non ita longè abesset *Etoceffa* five *Utoc-cearτερ*, hodie **Uttoreter**, in confluentiâ duorum fluminum, Dobiaë scilicet atque aliùs cujus nomen modò non occurrit. Si quis tamen mallet & illud magis *Eto-cetum* fuisse nominatum quàm *Etoceffam*, non me repugnantem invenerit: Potuit enim *Letoceri* nomen altero *Etoceti* obscurari. Sit igitur & *Etocetum* Britannicè *Etoc e Tüi* five *Düi*, quod *Faux* est *Amnis* five *Dobiaë*. Antonini Milliaria, ipsiusque Itinerarii ratio nunquam finent aliud iudicium ferri, nisi me multùm fallit ariolatio.

EXOBANES: Penè jurarem ita scripsisse ipsum Anonymum, etsi in edito Libro sit *Exofades* prorsus nullo cum Etymo. Idem enim veteri scripturâ *Exob* quod & *Escob*, quod Britannis dicitur *Episcopus*, ut & *Anes* five *Inis* sit *Insula*: Ut planè sit ipsa **Sarn** five **Fern** Insula, veteribus Britannis *Medicante*, quod me docuit Camdenus primùm. Nam & *Fern* vel *Vern* Brigantum veterum linguâ fuisse *Sacrum*, nos in DUROVERNUM & in VERNOMETUM ostendimus. **Lindisfarn** autem de *Lindiffa* Amne appellata est. Sanctæ istæ Insulæ Monachis illorum temporum fatis erant accommodæ, neque enim longè aberant Bannâ Nordanhumbranorum Regiâ; & opportuna fuerant perfugio, si quid à litore incommodi suboriretur. Videtur autem Britannicum nomen *Inis Medic Ante* five *Unte*, interpretari posse *Insula Regis Ulterioris*: Siquidem Regulus Berniciorum (cujus mentio est apud Stephanum Heddium Bedæ coævum, in Vitâ Episcopi Wilfridi) potuit dici Briganticè *Medic Ante*, seu *Rex Ulterior*. Certè Oscè five Celticè loquentibus Italiæ populis *Meddix* fuerat pro *Magistratu summo*, qualis & veteri Græciæ dicebatur Μέδων. Ita

Ita enim Pompeius Festus; “ *Meddix* apud Oscos
“ nomen *Magistratûs* est.” Ennius etiam,
Summus ibi capitur Meddix, occiditur alter.

Sin autem hoc longiùs videatur petatum, proclive
foret reponere *Medhic Anse* seu *Pratenses Insulæ*, quod
vel nomen *Acmodarum* aliquatenùs confirmat. Ve-
rùm *Inis Medicante* priori adstipulatur *Ἐτυμύτητι*, cùm
Singulari dicatur numero. Hæc Insula fuerat è re-
gione Bannæ, sicuti modò retulimus. Vide in
LINDISFARNE & in ACMODÆ.

F.

FANUM COCIDIS: In MS. Regis Galliarum
curtatè scribitur *Fanocodi*, & in Editio vitiosius
Fanocedi, cùm in Vaticano Codice plenè scribatur
sexto casu *Fanococidi*. Possit hoc videri locus ille
celebris ad Amnem *Cocidem* in Otodinis, ubi Paulinus
ille tot millia baptizâsse fertur, nomine **Walpston**
sive *Sacer lapis*, forsan ob *Στήλην* aliquam Amni *Cocidi*
sacram. Vide in COCIDIS.

FRAXULA: Fluvii nomen apud Ravennatem (in
Vaticano vitiosè *Traxula*) hodie correptè **Froshwell**.
Et est in Orientali nostrâ Saxoniâ sive Guepponiâ.
Britanni solutis verbis dicerent *Fraü süacl*, sive *Fluctus*
brevis: Siquidem *Fraü* Britannis *Fluor* est, & *üael*,
Güael & *Süael*, *Vilis* & *Bassus*. Sunt autem in Bri-
tanniâ plurima flumina nomine **Swale** sive *Vabalis*,
sive etiam malles *Fraxulæ*. Vide in IDUMANTIUS
& in MANTIUM.

G.

GABRANTUICON PORTUS, de commodi-
tate suâ Ptolemæo *Ευλίμδονος Κόλπος* appellatus,
Latinoque Interpreti *Portuosus Sinus*; unde, pro-
dente Camdeno & vicinus Viculus hodie dictus est
de securitate loci **Sureby** sive *Securus vicus*, qui in
finu

sinu est **Burlington**; quem quidem Sinum ille mecum habet pro *Grabrantuicon Portu*. Quid autem *Gabrantuicon* Britannis nisi *Gavr ant* (vel *gant*) *üigon*, quod *Capella* est *exadversum maris fluctibus*? *Fluctus* enim *maris* veteribus Britannis & *Uigon* erat & *Uion*, uti & Saxonibus de *motu* *pægen*, Anglisque **Waves** vel **Waben**. *Kent* etiam hodie *Corinaviis* & *Armoricis* pro *Ante* est, de *Kent*, *Caput*; sicuti & nostratibus *Gan* vel *Gant*, *Apud* est: *Gavr* etiam *Capra* est. Fuerit igitur *Gavr ant üigon* Insigne alicujus ad hunc Portum noti Hospitii publici, sicuti & sequens *Gabrocentum* etiam hodie **Gateshead**, sive *Ad caprina capita*. Falsus est igitur *Camdenus* cum de *Gabrantuicon* Genitivum fecerit Pluralem, cum nullus fuerit ejus nominis *Popellus*. Adde quod in nonnullis melioris notæ *Ptolemæi Libris* *Γαβρογντίκων* legatur, non verò *Γαβρογντίκων*. Quid quod vel ipsum nomen *Burlintun* (nonnullis vitiosè **Bridlington**) ibridâ dicatur compositione pro *Büch ar lin*, quod *Caper* est *ad marinum liquorem*? Quid apertiùs?

GABROCENTUM: In Anonymo sexto casu legitur *Gabrocentio*, & in *Notitiæ Libro* *Gabrosentum*, levi vitio; quod & nobis jam olim deprehensum est, cum nondum ederetur *Ravennas* qui *Gabrocentium* scripsit, quòd videremus *Gabr cent* Anglorum vernaculâ dici **Gateshead**, uti superiùs monuimus. *Tribunum Cohortis Secundæ Thracum* Stationem habuisse *Gabrocenti* ex *Notitiâ* didicimus. De ruderibus autem tam antiquæ urbis nobis *Novum Castellum* in viciniâ ortum est, meliori quidem, uti speramus, auspicio; atque hoc nobis *Gabrocentum novum* sit.

GADA, flumen **Jed** in Citeriore *Valentiâ*. Vide in sequenti.

GADENI: *Ptolemæo* ita dicuntur *Maiatæ* in *Valentiâ*. Hi orientale *Valentiæ* latus tenuère, de *Bodotriâ* Sinu *Otodinos* usque. Vestigia hujus gentis etiam hodie existant in **Keddoubour n**, atque etiam in flumine **Jed**, & in urbe **Jedburgh** sive *Gadoburgo*.

Quid

Quid enim *Gadeni* nisi ad *Gadam* amnem *geniti*? Eiusdem formæ occurrunt *Carini*, *Morini*, *Dareni*, & *Luceni*, uti nos priùs monuimus. Ignotum non erat Britannis *Gadæ* nomen; nam *Gadam* sive *Gadefsam* fuisse illis fluvioli nomen ostendit vicus **Gadesden**, sive *Gadessodunum*, ad fluviolum *Gadam* in *Cattieuchlanis*. Est & flumen **Cheete** in *Belgicâ Primâ* seu *Brachbantiâ*, quod & *Gadam* Veteribus appellatum equidem existimaverim. *Ravennati* forsan erat *Gata*: Nam de vitioso *Catalumis* feci *Gata*, *Lumis*; quò *Lumis* sit alterum nomen fluminis *Dilæ*, quod ita dicitur à *Dilin*, *Insequi*. Vide in *LIMIA*. Certè *Gadaü* Britannis *Relinquere* est, & per hoc etiam *Fugere*; unde & *Aremoricis* *Gadoü* dicuntur *Lepores*, tanquam *fugaces*. Quid quod & *Sarmatis* & hodiernis *Persis* *Chod* dicatur *Profectio*, quò referri possit & Græcum *Ὀδός*, *Via*, & *Borealium* nostrorum **Gate**? *Persis* etiam *Choda* pro *Summo Numine* est, quod Veteribus *Sol* erat, tanquam *Ἦρεῖων*; nam pro *Aurigâ* habebatur. Vide plura in *MAIATÆ*.

GALGACUS: *Caledonum* hic erat *Ardiragus*, *Argetotoxus*, sive *Imperator summus*, temporibus *Proprætoris Agricolæ*. Videtur autem vel ex nomine fuisse *Noüanta* sive *Gallovidius*. In vetusto *Libro Triadum* *Galaiüc ap Llienaiüc* dicitur. Est autem *Llienaiüc* Britannis *Parthenius*, sive *furtivo toro genitus*; nam *Lbian*, *Puella* est vel *Virgo*. Unde conjecerim eum notho fuisse patre. Est autem *Galaiüc* tanquam *Peregrinus*, *Gallicus*, vel *Scotobrigas*.

GAMBÖGLANDA: Ita conjicio legendum pro *Amboglanna*, quod vide.

GANGANI: Gens hæc *Ibernica* est apud *Ptolemæum*. Vide in *CEANGI*.

GANIO: Vide in *CENIO*.

GARIENUS apud *Ptolemæum*, fluvius est in *Ice-nimagnis* ulterioribus sive *Nordofolcis*, hodie correptè **Pare** appellatus. Videtur mihi ostium hujus amnis *Garienum* tanquam *Garü üi eneu* sive *Asperæ undæ*

undæ os appellatum. In Vaticano Ravennatis Exemplari hoc flumen vitiosè scribitur *Anava*.

GARIONENUM: In Libro Notitiæ mendosè scribi videtur *Garionnonum*: atque hæc quidem Statio fuerat *Præpositi Equitum Stablefianorum sub Comite Limitis Saxonici*. Et planè videtur fuisse nostrum **Paremouth** sive *Garieni ostium*. Ipsi Camdeno visum est in primâ Britanniae suæ Editione fuisse **Caster** sive *Castra*, non longè à nostro **Paremouth**. Verùm **Caster** illud nihil aliud fuerat quàm *Castrorum locus* extra urbem positorum, qualis & **Lerdon** est extra Camulodunum. In alterâ Britanniae suæ Editione Arx quædam insignis, Bedæ (de Tuberculo puto in quo sita est) dicta *Enobheperburg*, Camdeno habita est pro *Garioneno*: Hodiernum loci nomen **Burgh-Castle** est sive *Castellum collinum*. Sunt autem illic immanes vetusti operis reliquiæ. Erant sanè hujusmodi Arces veteribus Romanis frequenter commodioribus locis extra urbes positæ, qualis & suprâ Dunocindum extra Durnovariam. Dicatur igitur Arx ista in præsentiarum Arx *Garionena*, atque ipsum **Paremouth**, *Garionenum*; quod quidem solutis verbis Britannicè dicatur *Garü aün eneu*, sive *Garumnæ vel asperi amnis ostium*. Aquitanorum flumen *Garumna* Straboni dicitur Γαργυῶς: Siquidem Literæ *mn* Veteribus proferebantur ut *nn*.

GARNIA: Hæc Insula in Antonino turpi vitio *Sarnia* dicitur, cùm nobis hodie sit **Garnsey**, quasi *Guaronum* sive *Baronum Insula*: Siquidem Celtis sive veteribus Brigantibus & *Uaron*, & *Baron* & *Güaron* dicebantur *bellici Gallorum Clientes* sive *Soldurii*. Sit igitur **Garnsey** Britannorum plenis verbis *Güaron inis*, vel etiam *Güaron iü*, quod idem valet: Ut sit probabile Insulam istam datam fuisse quibusdam Militibus, qualiter hodie Melita.

GAUSENNIS: Vide in **CANTENNIS**.

GEBANNIUM: Antonino vitiosè scriptum esse *Gobannium* ostendit hodiernum urbis nomen **Aberge-venny**,

benny, seu potius *Aber geban iü*, quod est *Alti fluminis ostium*: Ostendit etiam mons *Gebenna* (Straboni *Κέμμενον*) in Galliis, hodie *Les Cevennes* sive *Montes præalti*. Erat autem Syllaba *Ge* Veteribus (uti & hodie Germanis) Articulare quid sive Augmenti loco, quod & vitiosè scribitur nostratibus *Y*; sicuti & priori sæculo Anglis dicebatur **Yboyn** pro **Geborn**, & similia multa. Est autem hic locus in Siluribus ad cognominem fluvium *Gebannium*. In Ravennatî nostro sexto casu & truncatè dicitur *Bannio*, quod tamen tantundem esse scio. Idem enim Britannis *Ban iü* sive *Altum flumen*, quod & præmisso Articulo *Geban iü*. Vide in **BANOVALUM**.

GEBANNIUS: Vide in voce superiore.

GENUA: Vide in **CENIO**.

GEUICCIA: Apud Pausaniam monstroso verbo dicitur **ΓΕΝΟΥΝΙΑ**, vitio certè exscribentium, pro eo quod ipse fecerat **ΓΕΥΟΤΙΚΙΑ**, oculos fallente literarum ductu, ut ferè fit in ignotis nominibus. Hæc fuerat olim Icenorum, Üicciorum sive Üigantum latum Imperium; ut & Britannia Secunda Romanorum. Incolæ Belgobriganticæ fuere originis, uti nos superiùs memoravimus. Camdenus inscitè pro *Gennia* reposuit *Guinethia*, quod barbarum nomen est Venedotiæ, & nuperrimè ad aurem tantùm ab imperitis confictum; quod quidem nollem à tanto Viro factum. Vide in **BRITANNIA** & in **ICENI**.

GIRVII, Britanniae quædam natio apud Bedam; sive potius Icenorum Majorum non tam Ceangi quàm Vernæ. Australes tamen *Girvii* sive *Huntedunenses* videntur fuisse Æstiva Cattieuchlanorum; & Boreales tantùm seu Cantabrigienses, Icenorum. Tandem verò, Saxonum puto temporibus, de immanibus istis paludibus & sylvis erecti sunt duo Pagi seu Conventus, qui tamen uni parent Vicecomiti. Certè instructissimus Camdeni enarrator Gibson ostendit non nisi sub Henrico Tertio *Huntedunenses* servilem conditionem exuisse. Credibile est igitur *Girvios* istos

istos fuisse Icenorum & Cattieuchlanorum Civitatibus pro Helotis, atque tales etiam in Saxonum jus transfuisse, adeoque Britannici fuisse generis. Certè vel *Ivonis* nomen, cujus in tutelâ est oppidum *Sleppa* sive *Nova Ritomagus* (ut de Neoto Ainulphoburgi Numine nihil dicam) indicio est eos esse Britannos. Hi enim *S. Joannem* etiam hodie *Ivanem* dicunt. Fabella de *Ivone* Persâ de Monachorum venit cerebellis. Quin & Ostidamniorum Britannico populo est etiam alterum oppidum *Ivoni* dedicatum. Videtur & Urbs *Sleppa* Britannicæ planè originis. Siquidem in Houëli nostri Legibus *Ysleppan* dicitur Britannicè *Παγλῆ* sive *Decipula*. Quod ad *Girviorum* nomen attinet, planè de Britannico *Gyrwys* est, quod veteri linguâ est *Pecorum Actores*; vetustiori etiam scripturâ *Girvîis* atque *Girvîr*. Vide in RITOMAGUS.

GLANNOBANTA: In Imperii Notitiâ legitur *Glannibanta*, & in Antonino pejus *Glannoventa*, de quibus nos levi negotio fecimus *Glannobanta*. Britanni vetere linguâ solutè dicerent *Glen* sive *Glyn o bant*, quod est *Vallicula loci pandi vel subsidentis*. Hæc Statio fuerat *Tribuni Cohortis Primæ Morinorum*; quod ostendit Notitia. Et cùm hæc Arx fuerit ad Lineam Valli (quod nos docet Notitia) neque potuit esse **Bainbridg** in Agro Brigantico, quod primò visum est Camdeno; neque ad flumen **Wensbeck**, ut idem Vir magnus postea conjecerat; neque denique *Caer Voran*, quod eruditissimo Camdeni Enarratori placuit, cùm *Caer Voran* suo sub nomine compareat in Anonymo: Equidem existimaverim *Glannobantam* fuisse **Routcheffer** ad Vallum, quod & Antonini intervalla hoc confirment, & quod in Notitiâ hæc Statio proxima stet à Tunoceno. Quid quod nomen **Route** etiam *Iter* significet? Nam & hodiernis Gallis ea vox in usu est, & Britannis etiam *Rhodio* pro *Ambulare* est. Antonini etiam XI Iter ab hac Statione orditur. Est igitur **Routcheffer** tanquam *Castra Itineris*.

GLEVUM Antonini, Ravennati Libro *Glebon Colonia* est: Britannis hodie *Caer Gloyü*, correptè puto pro *Caer gloyü iii*, vel *Civitas amnis limpidi*. Græcè scribebatur Γληβον, unde & Anonymo dicitur *Glebon*. Confirmat etiam Camdeni Inscriptio Aquis Calidis reperta *Glevum* fuisse *Coloniam*. Vide in **DUROLEVUM**.

GLOTTA apud Tacitum, Ptolemæo veriùs scribitur Κλωττα. Vide in **CLOTTA**.

GRAMPIUS Caledoniæ mons Tacito memoratus, hodie dicitur **Grantz-Bein** sive *Granni Colles*, Γενναίῃς βενοι, de antiquo scilicet *Beli* sive *Beleni* vel *Apollinis Granni* cultu. Notissimum est antiquissima *Sacra* in *Montium* apicibus fuisse celebrata, quò scilicet *Dii immortales* faciliùs exaudirent precantes.

GRANNUS: *Beleni* vel *Apollinis* cognomentum hoc fuisse apud antiquos *Brigantes* sive *Celtas* ex pluribus *Velferi* Inscriptiōibus constat. Atque inde novimus *Caledones* nostros fuisse eâdem origine quâ & *Galli veteres*, quòd *Mantovii* sive *Musselburgi* reperta sit *Ara* sub hoc Titulo, **APOLLINI. GRANNO. Q. LUCIUS. SABINIANUS. PROCOS. AUG.** Atque hic etiam antiquis *Doribus* Κάρεντος, *Phrygibusque* Γενναῖος appellatus est, de Γεννὸς scilicet sive Γεννός, quod *Veteribus* idem fuerat quod & Κορμὸς, nempe *Truncus arboris*. Sub eâ enim formâ *Veteres* colebant summa *Numina*, ante inventum *Statuarum* usum. *Aquæ Granni* dicuntur *Belgarum Fontes*, hodiernis *Gallis Aix la Chapelle*, & *Francobelgis Aken*. Atque hinc est quòd etiam hodie *Grein* *Ibernis Scotobrigantibus* sit pro *Sole*.

GRUCIUS, fluminis nomen in *Ordüicibus*. Vide in **PENNOCRUCIUM**.

H.

HABITANCUM, **Risingham** in Otodinis, Antiquitatum reliquiis celebre. Hoc ex veteri Inscriptione ostendit Camdenus. Nescio an Brigantice dictum fuerit *Havot an cūm*, quod est *Mansio Æstivalis in convalle*. Situm est hoc oppidum ad flumen **Read** sive *Rit*, de *Trajectu* ita appellatum; nisi & *Rit* sit etiam pro *Cursu*, quod vix credo. Vide suprā in BREMENIUM.

HAVNUM: Ausus sum ita reponere in Anonymo pro vitioso *Daunoni* (quod in Vaticano est *Dannom*) quod ipse videtur scripsisse *Haunom*, vel magis etiam Græcâ Declinatione *Haunon*. Hodie **Hownam** esse videtur in Gadenis sive Maiatis, unde & Camdenus docet Viam militarem procedere versus Tuæsin nostram sive Borgovicum. Ingenuè fateor me nescire quid ea vox sibi velit, nisi Dialecto quâdam sit idem quod *Hunnum*.

HEBRIDES: Vide in EBUDÆ.

HERCULIS PROMONTORIUM apud Ptolemæum **Hertland** est sive *Litus Herculis* in Dumnoniis. Vide plura in JUPAPANIA.

HESUS, *Mars* sive *Orcus*, Celticis gentibus idem fuerat qui & Germanis *Celtoscythis* (quod in Islandorum Edda cernere est) *Omnipotens As* appellatur. Sarmatibus *Os* pro *Patre* est, quod (apposito Præpositivo *T*) Britannis & *Tâz* fit & *Tât* eodem intellectu. Phrygibus Asiæ Deus iste & *Ἀτῆς* erat & *Ἀσις*, & *Μηνολύγεγνος*, Deus scilicet *Lunus* sive Phrygium Pantheon, Thracibus dictus *Ἀτῆς* sive *Ἀτῆς ἡς*, vel *Pater Filius*, quod idem Romanorum est *Liber Pater*. Hic erat & Syrorum *Aziz*, qui pro *Marte* illis fuerat: *Ἄρης Ἀζίζος λεγόμενος ὑπὸ τῶν οὐκ ἐνίων ἢ Ἐδεσσαν*, inquit Imperator Julianus. Neque diversus fanè Græcorum *Dis Pater* sive *Ἀἰδωνεύς*, sicuti neque Germanorum *Odin*, qui & Hyperboreis Canadensibus dici

videtur *Odcon* non absimili significato. Quid enim Germanorum *Odin* nisi *Ot kind*, sive *Pater Filius* correptè prolatum? Erat hic igitur antiquissimis populis pro Summo Numine tam Cœlesti scilicet quàm Infernali; *Superis Deorum gratus & imis*, quod ait de Mercurio Horatius. Vide in **TEUTATES**. **Oppidum** est in Belgio hodie dictum **Dudenaerd** Francobelgarum sermone, quasi dicas Anglosaxonum Dialecto *Odin geard*, quod *Odini Septum* est sive *Arx* vel *Domus*. Equidem contenderim hoc non esse diversum à *Fano Martis*, quod in Libro Notitiæ & in Antonini Itinerario Tabulisque Peutingerianis occurrit. Veteres Belgæ *Asgardb* appellaverint.

HIBERNIA: Vide in **IBERNIA**.

HORESCI: Ita enim apud Tacitum legunt Eru- diti pro eo quod in Libris vitiosè scribitur *Horesti*, etsi Sibbaldo placeat suum *Ὁρέσαι*. Populus hic erat Caledoniæ, ad flumen *Isam*, *Tuiscam* sive *Tuæsin*, in Dynastiâ quâdam de *An gũisc* sive *η' Ιοχα*, hodie **Angus** appellatâ. Adeò nihil est quod de nescio quo *Ængus* sive *Æneâ* vulgò crepatur. Dicuntur autem *Horesci* de *Gor iũsc*, quod est *Supra Isam* sive *Flumen*. Hi Ptolemæo *Taxali* dicuntur. Vide in **TÆXALI**.

HUICCI: Ita Bedæ nostro dicuntur *Ordüices*. Vide in **ICENI**, **ORDUICES**, & in **UIGANTES** & **GEUICCIA**.

HUNNUM: Statio hæc est in Notitiæ Libro *Præfæti Sabinianæ Alæ*, ad Vallum Hadriani; unde vel hodie **Seventhales** corruptissimo vocabulo appellatur, uti Camdenus satis doctè monuit. In Ravennate Libro legimus, *Onno* sexto casu, ut sit admodum credibile traxisse sibi nomen de aliquâ *Fraxina*, quæ Britannis dicitur *Onnen*.

I.

IBELNIUM: Anonymo nostro pravè scribitur sexto etiam casu *Ibernio*, mutato scilicet *L* in *R*, quod quidem aliàs haud rarerè fieri solet. Videtur hoc fuisse vetustum oppidum in Durotrigibus, hodie ibridâ compositione vocatum **Blandford**. Nam & Itinerarii ratio illud poscit, & pronus est lapsus in ignotis vulgo vocabulis. Britanni nostri solutè dicerent *I bêl na iü*, quod & *Caput* est & *anterior pars undæ*, sive *amnis*. Possit & plenius efferri *Ibelanium*, imò etiam (dempto Præpositivo *I*) *Belanium*, quasi *Bêl an iü*, quod tantundem valet. Unde & Saxonibus effectum **Blandford**, tanquam *Belaniensis Trajectus*. Vide in **BLATUM BULGIUM**, quod & *Belanium*.

IBERNIA, Græcis Scriptoribus Ἰβερνία, Ἰβέρην & Ἰέβην, Diodoro etiam Siculo Ἰεῖς. Vulgò hæc vitiosè scribitur *Hibernia*, tanquam de Latino. Veteres solutè dicerent *Iü Erion*, tanquam *Insula Terrigenarum* sive Ἀντοχθόνων. Siquidem *Aü*, *Eü* & *Iü* tam *Insula* erat quàm *Aqua* Veteribus: quæ & plenius scribebantur *Aug* vel *Og*, sicuti & Teutonibus *Æge* atque *Ooghe*, de Græcâ voce Ἀυγή, quòd omnis *Aqua splendeat*; unde etiam & alterum nomen *Lug*, de Λύκη, quòd *Lux* est: Quin & Ὠγήν veteribus Græcis dicebatur *Oceanus*, unde & Plutarcho Ὠγγυία pro *Ibernia* est. **Ege* etiam antiquæ Græciæ *Terra* est, sicuti & Britanniae nostræ *Er*, & Syris ארנגא *Arnga*. Certè ipsi *Iberni* & *Erin* sive *Erion* se appellant; unde & *Erigenæ* Scoto nomen, tanquam *Ereiniaic*, quòd ab *Er*, *Terra*, est & *Geni* vel *Eni*, *Nasci*. Videtur fanè gens ista ante appulsum nostrorum Brigantum sive Phrygum universam Galliam, Hispaniam, atque Britanniam tenuisse: nam & Vascones & Cantabri etiam hodie ex parte magnâ (sicuti & olim universa Aquitania, prodente Strabone, Garumnam

usque) veteri *Eriorum* Linguâ utuntur; quod ostendit Antiquariorum Britanniae facilè Princeps Edvardus Luidius in luculentâ suâ Archæologiâ. *Ibernorum* autem hodiernus sermo ferè tertiâ sui parte Briganticus est sive Britannus; unde & Scotobrigantes hodiernos *Ibernos* nomino, cùm & ipsi se Gallos seu Peregrinos vocent. Primi autem Mortales ideo & *Terrigenæ* & Ἀυλόχθονες habebantur, quòd ad instar cuniculorum Τρωγλοδύῳ & *Antricolæ* fuerint; unde & Scythæ Γέῳ sive Γεάῳ Græcis appellati sunt. De nostris certè *Ibernis* notissimus est Propertii versus,

Ibernusque Getes, pictoque Britannia curru.

Firmatur hoc vel maximè antiqui Gildæ dicto; “Prorepfêre è cavernulis suis fusci vermiculi *Iberni*.” Neque sane ab his videntur diversi qui vulgò etiam hodie feruntur nobis antiquiores, *antris*que & in sylvis vitam egisse; & *Coüri*, *Milryr* & *Güidbonod* appellantur. Singulari certè numero *Caür* dicitur *Gigas*, correptè pro *Cau ür*, quod *Homo* est *speluncaris*; qualis *Cacus* & *Cyclopes* veteribus feruntur fabulis. *Milur* etiam *Vir ferinus* est vel *sylvestris*, & per hoc *Venator*, sicuti *Milgi*, *Venaticus canis*: nam Britannis *Mil*, *Fera* est, ut & Græcis Μῆλον pro quovis *Pecore*; atque huc spectare videtur Ibernorum *Clanna Miledh*. Denique *Gigas* *fæmina*, *Coüres* dicitur & *Güidbon*, quod est *Saga*. *Antricolæ* Scythiæ prodit Strabo, Libro suæ Geographiæ XI. *Troglis* suis frigus devitâsse: Τρωγλοδύῳ (inquit ille) ἐν φωλεῶσι οἰκῶντες Ἀφ’ τὰ ψύχη. Vide plura in *BRIGANTES*, *SCOTI*, & *UERGION*.

I B E R N I: Quibusdam Ptolemæi Libris corruptè dicuntur Ὀυτεργοί, nisi sit illud συνωνύμως positum; sicuti & suprâ Ἀυτεργοί seu *veteres Iberni*. Populus hic erat *Iberniæ*; ubi & *Ibernus* fluvius, in extremâ *Momoniâ*. Ita autem videntur appellati à Britannis, postquam bona *Iberniæ* pars a Brigantum & Belgarum colonis occupata est. Vide in *AUTEIRI* & in *ERDINI*.

IBERNIS Ptolemæo urbs est *Iberniæ*, ad *Ibernum* flumen posita. Si **Dunkeran** est (sicuti Camdeno mecum verisimile videtur) nomen suum fortiri possit de *Corinaviis*, Dumnoniæ Colonis, quasi *Dun Kernaü* sive *Corinaviorum* urbs. Certè antiquitatem arguit, quòd Episcoporum Sedes olim fuerit.

IBERNUS; Fluvius hic Iberniæ est apud Ptolemæum. Vide in superiore. Ptolemæi Libris Ἰέβρος dicitur.

IBERRAN apud Anonymum, Insula *Clota* est, & Castellum hodie correptè dictum **Arran**. In Catalogo Insularum apud eundem Scriptorem vitiosissimè scribitur *Union*, cùm deberet esse *Iuerion*, vel, uti priùs scripserat, *Iberran* pro ipsâ Arce, hodie etiam **Arran** appellatâ. Est autem Brigantibus *Iü Erion*, *Insula Erigenarum*, Noüantarum scilicet sive Gallovidiorum, qui origine erant Scotobriganticâ vel Iberni mixto genere. Vide suprà in IBERNIA.

ICENI, magna Britannorum Civitas atque inclyti Prasutagi atque Vondicæ Regnum, quorum Clientelis universa Geüiccia, üigantia, sive Britannia Secunda constabat. Venerabili Bedæ gens ista *Hüiccia* dicitur; & *Venta* etiam *Icenorum*, primis temporibus Britannici generis Caput Nennio nostro *Caer üent Güic* appellatur. Unde conficitur ex facili eosdem fuisse omnino *Icenos* & *Hüiccios*, nisi quòd *Hüiccii* dicantur de Singulari nomine *üic*, sicuti & suprà de *Ceang*, *Ceangi*; & *Iceni* contrà de Plurali *üicon*, sicuti & de *Cangon*, *Cangani*. Erant autem *üicon* (hodiernâ scripturâ *Wycho*n & *Gwycho*n) Tacito dicti *Uigantes* (nam *Fugantes* manifestò vitiosum est) quod quidem vocabulum *Viros fortes* & *strenuos* significare videtur. Unde & στανύμωος olim *Kedyrn* sive *Strenui* appellati sunt Britannis, ut & universâ Insula *Inis y kedirn*, sive *Insula virorum fortium* στανδοχικῶς de *Uigantum* populis. Certè vel hodiernis Francobelgis **Uig** pro *Prælio* est, & **Uigand** pro *Bellatore strenuo*: Nec multùm fanè abludit Anglicum

nomen **Quick** quod pro *Vivido* est ; quod Scotofaxones efferunt Britannico adhuc sono *Huick* sive **Whigg** : neque absimili significatu est Latinum nomen *Vigor*. Videntur isti post Belgarum appulsum fuisse his pro Provinciâ ; verum processu temporis, orto nescio quo civili tumultu, virtute præcipuè Silurum atque Cornavorum, novum sibi condidisse Geüicciæ Regnum. Certè vel hodiernis Britanno- rum sermo originem sapit Belgobriganticam. Fuisse etiam veterem Belgarum Linguam Teutonismis quibusdam inquinatam, sicuti & contrà Teutonum Celticismis, multa declarant quæ non sunt hujus loci. Erunt tamen duo Exempla instar omnium. Unde nostri homines *Proditorem* dicerent *Bradiir* de Teutonico **Uer-raeder**, sicuti & *Proditionem*, *Brád* de **Uer-raed** ; unde etiam *Anudon*, *Perjurium*, est de Teutonico **Aneed-doen**, quod est *Falsum juramentum facere*, nisi ea vocabula à veteribus Belgis accepissent ? Neque enim antiqui Saxones ita locuti sunt ; atque ipsæ voces compositionis sunt planè Teutonicæ. Fuisse autem Belgicæ & Transmarinæ factionis *Icenos* nostros vel inde patet, quòd societatem Romanorum etiam sub Claudio libenter amplexi fuerint. De his enim ita Tacitus Annalium septimo ; “ *Icenì* valida
“ gens, nec præliis concussa, quia societatem nostram
“ volentes accesserant.” Verum de diverticulo redeundum est. Habuit hic populus utrosque Icenimagnos, Corios sive Coricenos, Boreales Girvios, Ordüices, Dobunos, Silures cum suis Demetis, & Cornavios, unà cum utrisque eorum Canganis in fide & clientelâ, vel certè in societate. Temporibus autem Constantini Magni de Attacottiâ nostrâ sive Walliâ facta est nova Præsidialis Provincia, nomine Flavia. Verum ruente tandem Romanorum militum potestate, Britannia Secunda, sive Geüiccia, in tria dissiluit Regna, Britannorum scilicet sive Walliscorum, Merciorum, atque Orientalium Anglorum ; ita tamen ut Mercii antiquo jure Principatum tenerent.

Augusti

Augusti atque Tiberii tempestate Icenorum Rex Cunobelinus, amicitia Romanorum adjutus, & Cartimanduae Brigantis nuptiis auctus, universae Insulae Pendragon sive Ardiragus factus, Caratacum filium Siluribus praefecerat, atque alterum etiam nomine Togodumnum Dobunorum sive Glevanorum creavit Ducem, ni me fallit ariolatio. Ante Romana autem tempora praecipua Regum Sedes videtur fuisse Lindi Coloniae, postea etiam Archiepiscoporum illius Provinciae. Postero verò tempore, occupato jam à Romanis Colonis Lindo, Cives quidem migravere Crocolanum, quod exinde Ventam sive Μητρόπολιν dicebant *Icenorum*: Reges verò jam facti vectigales, ad Coricenos seu Minores *Icenos*, Bennonim atque Ratas sese recepere. Neque praetereundum censeo vetustum Monasterium **Icanhoe** sive *Icenorum Arcem* appellatum, quod in Lindenibus est, Lindensem Conventum planè *Icenis* vendicare, meaeque Geographiae fidem facere. In Ptolemæi Tabulis gravimendo pro Ὀικενοὶ hodie legimus ὀικηνοί, quod oportuit hoc loco subnotari. Tacito in Vitâ Agricola *Iceni* Brigantibus accensentur; unde constat eos Brigantici fuisse generis.

ICENIMAGNI: Clientes hi fuerant *Icenorum Majorum*. Constabant enim initio horum Ceangis sive Juventute Pastoritiam rem apud Nordofolcas & Sudofolcas faciente. Vel ipse Camdenus censet *Icenos* dici à Cæsare *Cenimagnos*; verum non advertit truncatum esse eorum nomen vel ab ipso Cæsare, vel certè à Librariis. Ratio autem hujus nominis altiùs repetenda est. Britannis priscis, pro diversitate Dialectorum, vel *Magn* vel *Mogn* (Aremoricis hodie *Moan*) vel etiam *Megn*, liquidiusculâ scilicet G, efferebatur pro nostro *Main*, quod pro *Parvo* & *Tenui* est; sicuti & Armeniis *Mân*, Latinis *Manis* (ut in voce *Immanis*) atque etiam Græcis Μανός. Qui igitur hodie dicuntur Gallis *Le menu peuple* (uti etiam Francobelgis **De Menigh**, atque ipsis etiam Roma-

Romanis *Minuta Plebes*) poterant & Britannis dici *Megni*; nam & hodie *Plebecula* dicitur & *Meini*, quod Veteres scriberent *Gemegni*. E diverso de alterâ voce *Magn*, *Icenimagni* dici videntur quasi *Parvi* vel *Juvenes Icen*. Neque sanè abludunt *Icenimagnum* Saxonica vocabula; siquidem hodie **Norfolk** & **Suffolk** nominantur, quæ quidem novimus Romanis sonare *Borealem* & *Australem Pubem*. De **Fole** enim, sive *Pullo* vel *Parvulo*, fit **Folk**; sicuti & de **Tale**, **Talk**; de **Stale**, **Stalk**; & de **Hull**, **Hulk**, Deminutivâ quâdam formâ: Et nomen *Folcath* etiam hodie Britannorum est de *Plebe minorum gentium*. Verùm de istis plùs satis. Fuerint igitur *Nordofolcæ*, *Icenorum* Pastores, & contrâ *Sudofolcæ* (quod vel hodie sunt ex parte) *Bubulci*: Atque hæc quidem primis fuerant temporibus. Cæsaris autem ævo satis ampla Civitas hæc fuerat, etsi (ut videtur) *Icenorum* in fide; cùm nulla sit apud Ptolemæum tanti populi mentio. Tandem etiam sub Saxone Victore Orientalium Anglorum Regnum fuit; quod satis indicio est fuisse *Icenimagniam* jam antea sui juris, non minùs quam Flaviam nostram sive Attacottiam: neque enim ut fungi nascuntur Regna. Apud Germanos etiam fuère Chauci *Majores* atque *Minores*.

ICIANI apud Antoninum, urbs est in Borealibus *Icenimagnis*, hodie dicta **Ickborough**, sicuti Talbotto mecum videtur. Dicebantur autem *Iciani* de *Populo*, tanquam *Ic ceangi* vel *ÿic ceangeu*, quod *Pubes* est *Icenorum* seu *Uigantum*; ut sit & **Ickborough**, *Icianorum* *Arx* sive *Burgus*. Crediderim & nostrum *Nordovicum* fuisse alicujus nominis Romanorum tempore: nam & locus Castrorum (hodie etiam **Caster**) ad tertium lapidem est ab inclytâ urbe, & Saxonicum nomen **Norþwic**, *Boreales* sonat *Icianos*. Si quis in re tam obscurâ conjecturæ locus, equidem divinaverim duplices, imò triplices fuisse *Icianos*, Occidentales scilicet ad *Icburgum*, & Boreales ad *Nordovicum*, & Australes etiam sive Orientales (respectu habito
ad

ad priores *Icianos*) ad *Lýper-ric* five *Ipswich*. Britannis enim & *Güippa* & *Güeppa* pro *Ore* & *Facie* est, & forsan etiam pro *Mundi facie* five *Oriente*. Cum enim *Chüith* five *Sinistra manus* sit pro *Boreâ*, & *Deheu* five *Dextra* pro *Austro*; quin possit & *Güeppa* dici pro *Oriente*? Ut possint & *Saxones* nostri *Orientales*, *Gueppon* five *Gueppones* Britannis appellari; imò & *Guepponum nemus* dici quod Anglis est *Epping-Forest*. Etiam *Sarmatis Geba* est pro *Ore* & *Buccâ*; *Scotobrigantibus* vitiosè *Gulbâ*. Est & *Guepponium* oppidum *Epping*.

ICTA: Vide in *VICTIS*.

IDUMANTIUS, Orientalis Saxoniae Æstuarium, Ptolemæo vitiosè appellatum *Εἰδρυμένιος*. Hoc erat Fraxulæ atque Ansæ vel Axæ fluminum ostium, quod & Ravennati truncatè dicitur *Mantium*, & in Vaticano monstrosè *Intraum*, *Antrum*; unde mutatâ literâ Labiali vitiosum *Pant* pro *Fraxula* est, cum deberet dici *Mant*. In Ravennate tamen Libro mendosè scribitur *Mantrum*, pro eo quod deberet esse *Mantium* five *Mant iion*, quod *Ostium* est vel *Os fluminum*. Quin & ipse *Idumantius*, si solutè scribatur, erit *I deu mant iü*, five hodiernâ loquelâ *Y dbeu vant wy*, hoc est, *Duo flumineæ ora*.

IENA: Vide in *CENIO*; nam Ptolemæo vitiosè *Ἰήνα* dicitur pro *Κήνα*, quod & ipsum est quasi *Kendâv*, vel *Caput aquæ*. In Vaticano MS. *Lano* est vitiosius.

ILA apud Ptolemæum fluvius est in Carinis Caledoniæ, qui quidem hodie plenius *Uisfe*, tanquam *Uí bel* vel *Aquæ Os* vel *Caput*, appellatur. Fuerat igitur magis Æstuarium quàm Flumen.

IMMANUENTIUS, Trinovantium Rex, Cæsari memoratus, & à Cassivellano obtruncatus. Nescio quid hoc nomen sibi velit, nisi sit (quod equidem suspicor) *Hynav y Noüanteu*, five antiquiore scripturâ *Hinam a Noüantou*, *Trinovantium* scilicet five *Noüantum natu maximus*, quem & nos hodie dicimus
Majorem

Majorem Londinii. Vide in *NOUANTÆ*, & in *TRINOUANTES*.

INISECOUNOS: Ita enim proculdubiò in Anonymo legendum pro eo quod in Libro est nimis curtè conceptum *Insenos*; cùm sit in Antonino *Counennos*, quod vide.

IRIS Diodoro Siculo Infula *Ibernia* est, quomodò & nobis hodie **Ireland** sive *Eriorum Terra*. Vide in *IBERNIA*.

ISACA: Ita enim in quibusdam Ptolemæi Libris vitiosè scribitur pro *Isca*. Flumen hoc est ad Dumniorum Iscam.

ISAMNIUM, Ptolemæo Ἰσάμνιον ἄλγεον sive *Isam-nium Promontorium*, hodie *S. Johannis* in Voluntiis Ibernix, ut Camdeno mecum videtur. Certè Scotobrigantibus *Isavn iü*, *Ostium* sive *Os* est *undæ* sive *maris*.

ISANNAVARIA: Vide in *DANNAVANTRIA*.

ISCA, hoc est *Aqua*; atque hæc veterum Brigantum fermone *Ûisc* erat, & hodiernis etiam Pannoniis sive Boiis **Üis**. *Ûisc* autem proprio positum intellectu, *Traëtus* quidam est sive *Agmen aquæ*. Certè verbum *Ûisco* sive *Güisco* Ostidamniis est *Adigere*, & Britannis nostris *Induere*. Erant *Iscæ* in Britannia penè innumeræ: Apud Belgas etiam flumen **Esch** vel **Asch** est, quod pro *Isca* venit. Quin & flumen *Axona*, quod in Belgicâ Secundâ est (modò dictum *Aisne*) dici videtur tanquam *Asc avon* vel *Asc aün*, quod *Traëtus* est *amnis*.

ISCA AUGUSTA: Ita enim in Anonymo dicitur celeberrima urbs Silurum; cùm Antonino sit *Isca Legia Secunda Augusta*, de *Legione Secundâ*, quæ & *Britannica Secunda*, ex quo eam Claudius de Germaniâ traduxit, Vespasiani ductu. Ab hac igitur *Legione* urbs ista ad hunc diem *Caer Leon ar Ûysc* sive *güar Ûysc* appellatur; atque hoc est *Civitas Legionis ad Iscam* sive *ad aquæ traëtum*. De cineribus tantæ urbis

urbis **Newport** five *Nova porta* in viciniâ ortus est. Ptolemæus egregiè lapsus est dum *Isca* nostram cum *Isca Dumnoniorum* confuderit. Hæc fuit primis temporibus Archiepiscoporum Provinciæ Flaviæ Sedes, quæ modò, prodente Galfrido, Dola est in Britannia Transmarinâ.

ISCA DUMNONIORUM, Saxonibus *Eaxan-ceaster*, tanquam *Isca civitas*, & Latinizantibus Monachis *Exonia*. Nequeo satis mirari convenisse Ravennati cum Antonino in inquinatissimo errore: Siquidem utrique horum *Scadum* Urbis nomen est, Antonino verò *Nanniorum* vel *Nunniorum*, Populi, quod Ravennati est *Namorum*; alio tamen loco aliquantò rectiùs *Scadomorum* posuit, cùm deberet dici *Isca Domniorum*. In MS. Regis Galliarum *Scadoniorum* est; malè editur *Scadomorum*. Poterat enim de Singulari *Domn* (antiquâ scripturâ pro *Dumn*) Plurali numero dici *Domnii*; sicuti & de Plurali *Dumnon*, *Dumnonii*. Peutingerianæ etiam Tabulæ *Isca-dum Nomorum* est. Ipsa Regio Monachis *Dompno-nia* dicitur. Liquet inde quid audendum sit in veteri Geographiâ purgandâ, cum veterum Locorum nomina prorsus fuerint ignota Librariis.

ISCALIS apud Ptolemæum urbs est in Ceangis Dumnoniorum, ad flumen **Ivel** five *Guivel*, quod solutum erit *Güi bel*, vel *Fluvii os & caput*; unde Florentio dicto Wigornienfi urbs hæc *Givelcester* appellatur. Nennio verò Britanno *Pen sâv vël coit* est, quasi dicas *Ad caput fluminei oris in sylvâ*. *Coit* autem dicit Nennius dictum *Coit maiür*, *Ingentem* scilicet *sylvam*, vel *Selpude*, quâ constabat olim universus iste Pagus. Erit autem *Isca* solutè positum *Isca vël*, five *Os vel Ostium fluminis*. Hoc Ravennati inversè dicitur *Velox* five *Belox*; quod vide suo loco.

ISCALIS; Flumen **Ivel**: Vide in superiore.

ISURIUM BRIGANTUM: Ita enim & Antonino & Ravennati dicitur. Caput hoc erat *Brigantum*
Britan-

Britannici generis, sicuti & Eburacum, Romanorum; nam diversi habitabant Britones & Romani primorum temporum, quòd minùs inter se fiderent. Hodie dicitur **Aldburg** sive *Urbs vetus*, & est ad Eburam amnem positum. Imò dictum videtur *Isurium* tanquam *Is eur*, quod est *Infra Eburam* sive *aquam*. Atque hoc quidem fuerat Ptolemæi *Brigantium*; non verò (veluti Camdeno & sequacibus videtur) *Colonia Eburacum*. Vide in **BRIGANTIUM**.

ITUCODON apud Anonymum hodie **Wester-Cowdon** est ad ulteriorem Prætenturam in Valentia. Forfan autem *Itüc üi don* solutè scriptum *Arx* erit *ad fauces undæ*. Siquidem *Den*, *Din*, *Don* & *Dun* pro diversis Dialectis *Arx* est, atque etiam *Oppidum*: *Etoc* etiam vel *Itüc* (quod hodie est *Ûthuc* vel *Güthüc*) *Faux* est sive *Guttur*; etiam Novæ Angliæ Barbaris *Cuttuc*: neque aliunde Romanorum *Guttur*. Vide in **ETOCessa**, **ETOCERUM**, **ANITOCIS**; & in **BRANDON** & **LUBDON**.

ITUNA, Ptolemæo flumen **Eden** est in Brigantium Ceangis, hodie Cumbris. Hoc si solutè scribatur erit *I tun üi*, hodiernâque scripturâ *Y tynn wy*, sive *Tentum flumen*; cujus nominis plura sunt per Britanniam flumina. Vide in **ANTONA** & in **TINNA**.

ITYS Ptolemæo flumen est Deucaledoniæ, sicuti Camdeno mecum videtur. Hodie dicitur **Allint**, tanquam *Asc hynt*, quod *Aquæ iter* est. *Itys* autem solutè positum videtur esse *I tüisc* vel *Y twysc*, sive *Aquæ tractus* vel *fluvius*. Vide in **TUÆSIS**.

IVERION: Vide in **IBERRAN**, & in **IBERNIA**.

JUGANTES: Vide in **UIGANTES**.

JULIA STRATA quæ Nechamo Poëtæ dicitur, juxta Camdenum Via militaris est ad Iscam Augustam, à *Julio* Frontino Silurum subactore constrata. Hic autem advertendum ἐν παρόδῳ, Saxonicum vocabulum *Epming-ſtræt*, *Stratam* dici *militarem*; siquidem

liquidem *Hermen* Teutonibus dicuntur *Milites* sive *Bellatores*.

JUPAPANIA: Non dubitavi apud Anonymum ita rescribere; cùm in Libro sit (nullâ planè cum Etymologiâ) *Jupania*, elisâ scilicet repetitâ Syllabâ. Siquidem (quod advertit Placidus Porcheron, eruditissimus Ravennatis Editor atque Interpres) sæpe evenit in MSS. Codicibus, ut Syllaba, cùm bis debeat consequenter, à Librariis semel tantùm scribatur. Atque equidem existimaverim hanc fuisse vetustissimam Silurum Urbem, hodie duplici nomine insignitam, *Caer Dyv* scilicet, de amne *Tavo* sive *Rhato-staubio*; & *Caer Dydh*, de *Jovis* vel *Herculis* cultu. *Aü*, *Eü*, *Iü*, *Oü* & *Üi* vetustissimis Briganticæ linguæ Dialectis pro *Liquore* fuerant *aquæ*; imò & pro quovis *Nitore* & *Lumine* sive *Aquæ* sive *Diei*, sive etiam figuratè ipsius *Juventæ*. Appositis etiam Præpositivis Literis *D*, *G*, *S*, *T*, fit Græcis atque Britannis $\Delta\epsilon\upsilon$ s, *Deü*, *Diü*, & *Düi*, tam pro *Die* quàm pro *Deo*: Nam & Cretes olim *Diem* dicebant $\Delta\acute{\iota}\alpha$, sicuti vel hodie Scotobrigantes *Deum*; imò & Romanis ipsis idem est *Jupiter* qui & *Diespiter*. Sicuti & Britannis nostris *Diü* vel *Dyü* etiam hodie & *Dies* est & *Deus*. Armeniis seu veteribus Phrygibus *Tüü* est *Deus*, appositâ alterâ Præpositivâ *T*; quod si apponatur *S*, fiet Lacedæmonium $\Sigma\iota\omicron\epsilon$ s, & commune $\Sigma\Delta\epsilon$ s; si *G* vel *I*, Aremoricum *Goü* vel *Ioü*, quod & *Jupiter* est & *Juvenis*. Britannis verò *Güi* pro *Unda* est, & *Düi* pro *Aqua* & *Deus*. Celtoscythis autem seu Teutonibus plenius dicitur *Dags* & *Daeg*, Armeniis tamen hodiernis *Te*. Denique antiquis Phrygibus, Argivisque & Ægyptiis horum Colonis, Ἰάω , Ἰανῶ atque Ἰῶ pro *Juvene* erat *Deo*, *Baccho* scilicet sive *Attide Menotyranno* & *Apolline*, qui quidem & *Deus Lunus* fuerat & Κόρος & *Liber*, & Ἡεγκλῆς sive *Hercules*; quem & Ægyptii, prodente in Iside Plutarcho, *Conchâ* sive *Lunari* scaphâ circumvectum ferebant. Erant autem Græcis $\Delta\iota\omicron\kappa\lambdaῆς$, Ἡεγκλῆς , cum similibus aliis

aliis ejusdem ferè formæ, cujus & apud Romanos *Marcipor* pro *Marci puer*, atque ejusmodi alia. Si-
quidem Ἡερκλῆς est quasi *De Junone nominatus* vel *Junonius*; uti & Διοκλῆς, *De Jove* vel *Jovius*; & Διονυ-
σικλῆς, *De Dionysio* vel *Dionysius*. Certè Μηνοτύρην-
νος iste puer Phrygibus pro *Matris Magnæ* erat *Amasio*
sive *Deliciis*; Græcis verò rudiori populo, contrà pro
Calone vel *Ministro*. Idem Numen & Thracibus
dictus est Ὑιὲς Ἀτλῆς, eodem sensu quo & Romanis
Dius Fidius, quod est Διὸς υἱὸς, *Lunofolare* scilicet *Nu-*
men sive Phrygium Pantheon; quod cùm (ut Paphia
Venus) Ἀρσενοθήλυ fuerit, utroque sexu & Ἰὼ & Ἰώα
dicebatur: *Solem* enim in *Lunâ* colebant Veteres.
Hic *Minor* erat *Jupiter*; sicuti *Cælum* vel *Æther*,
Major. Videbatur enim Veteribus hic Mundus non
unius Opificis Δημιέργημα, quod nos docent & Philo-
sophi & Sacri Judæorum libri; verùm Familia quæ-
dam Deorum, quibus *Cælum* & *Terra* pro Parentibus
fuerant, *Sol* autem & *Luna* pro Majoribus Liberis;
atque hi quidem fuerant Divipotes, Dii magni, Sa-
mothracumque Cabiri, sanctissimus idemque vetustis-
simus cultus. Et Phrygibus etiam & Thracibus Ἰάω
Σάβε sive Ζδὺς Σαβάζιος, *Juvenis* erat *Bacchus*, Cho-
reæ repertor. Ἦσαν γὰρ ἡ ἔθνος Θρακικὸν Σάβαι, ὅπερ
τῆς Βάκχης δηλοῖ Φρυγία διαλέκτῳ, inquit Eustathius ad
Dionysii Περίληψιν. Βάκχης autem Κορύβαντας dice-
bant Veteres, hoc est, *spiritu vini percitos*, & *insanos*
Διονύσας χορεύτας; quales & Arabibus Σαβαῖοι diceban-
tur Διονυσιακοί, imò vel Judæis ipsis סובאים *Sobeim*
sunt Ὀινοφλυγῆς. Atque hinc videtur & Mohammedes
Arabibus suis interdixisse *Vini* usu, quo *Dionysiacæ*
eorum aboleret *Sacra*. In Gemmâ quâdam quæ in
nupero Cornelii Itinerario ad Orientem est, reperi-
mus Phrygum Ἰάω Σάβε alati Cupidinis formâ de Leo-
nis dorso (qui ad *Magnam Matrem* spectabat) sagit-
tas jaculantem: Et in aliâ etiam ejusdem Scriptoris
Gemmâ duo sunt Cupidines, se invicem quasi confo-
dientes sagittis; qui quidem de geminâ *Lunari Phasi*

interpretandi videntur. Atque hi fuisse videntur Græcorum Ἑρως & Ἀντέρως. Cùm autem veteribus Phrygibus, Thracibus & Celtoſcythis Πάπα ſive Παπαῖος & *Jupiter* ſit & *Pater*, inde factum eſt quòd *Hercules* iſte ſive *Apollo* Græcis dicatur Παῖαν & Ἰὼ Παῖαν, quod *Juvenis* eſt *Pater* ſive *Deus*, qui & Κόρος & *Liber Pater*, & Teutonibus hodie eodem planè intellectu *Sohn* ſive (uti noſtri ſcribunt) *Sun*, quod Participium eſt *Satus*: Britannis etiam veteribus *Jau Papan* idem ſonat. Nam & *Jau* etiam hodie noſtrati populo tam *Juvenis* eſt quàm *Jupiter*, ut & Aremoricis *Jou* & *Gou*; & *Papan* eſt pro *Filio*, etiam Novæ Angliæ Barbaris *Papus*. Neque tamen hoc nos morari debet, cùm notum ſit etiam hodiernis Saxonibus *Pueros* atque *Puellas* dici *Faderkinden* & *Moderkinden*, ſicuti & Arabibus *Aben* dicitur *Filius*, quaſi *Paterculus*, de אב *Ab* vel Ἀπα, *Pater*; quod quidem aliàs truncate dicitur *Ben* tam Arabibus quàm Judæis. *Papan* autem veteribus Britannis & *Belenum* Jovis filium fuiſſe vel inde patet, quòd in vetuſtâ eorum Mythologiâ ipſum *Cælum* (quod ſæpe à natu Majoribus, harum rerum peritis, audivimus) *Bugarth Papan* ſive *Bovile Papæi* appellatum eſt. Firmatur etiam vel inde Anonymi Monachi emendatio à nobis inſtituta, quòd è regione Silures, in Dumnoniis, *Herculis* Promontorium ponatur. Quod quidem ſatis bono argumento eſt iſta Sacra non fuiſſe Britannis veteribus peregrina. Imò & Artemidorus apud Strabonem Libro IV. Geographiæ, ait Inſulam eſſe juxta Britanniam, in quâ ſimilia Samothracibus, Cereri atque Proſerpinæ fiebant Sacrificia. Hanc equidem exiſtimo fuiſſe *Malenon* ſive *Minervæ Inſulam* Pythæ dictam *Unifamam*.

JURA: De duabus Inſulis *Saponis* & *Sufura*, quæ hodie in Ravennati Libro ſunt, nos levi negotio fecimus *Pepidioniffa* atque *Jura*; quod neminem improbaturum ſcimus, cùm *Jura* ſit vel hodie in Ebudarum numero. Ipſe verò Ravennas non *Pepidioniffam*

sed *Papidionissam* scripserat; cùm nesciret quid esset Græcum Πεπιδίων νῆσος, diversâque forsan uteretur Britannicæ Linguæ Dialecto. Neque dubitandum cenſeo quin *Jura* Britannis solutè dicatur *Jau Rig*, vel alterâ etiam Dialecto *Jou Rag* quod est *Jovis Regis*; præſertim cùm vicina *Mula* ſive *Malenos* dicatur Ravennati *Minervæ*, & cùm Gallorum mons *Jura* ſive *Jurassus* huic Inſulæ ſit cognominis. Vide in ſuperiore.

JUTÆ: Hi apud Bedam perverſè ſcribuntur *Uitæ*, erantque in vaſtandâ Romanâ Provinciâ Saxonum & Anglorum focii. Etiam hodie horum Patria dicitur *Jutia* apud Danos, quorum veteri Linguâ **Jot** vel **Jotum** pro Gigante eſt vel Homine ſylveſtri, *Getâ* ſcilicet vel *Geatâ*, *Troglodyticam* vitam agente. Eſt etiam *Danus* à Saxonica voce *Ðegn*, quod illis *Vir ſtrenuus* eſt, & *Minister*, & *Servus*, atque etiam *Miles*, **Kemper**, ſive *Cimber*. Etiam Britannis noſtris *Dên* ſive *Dyn* idem ferè ſignificat, nam uſquequaque *Hominem* ſonat.

L.

LABERUS, Ptolemæo Λάβηρος, locus quidam fuerat in mediâ Ibernîâ nobis hodie ignotus. Equidem conjecerim Curiam fuiſſe Brigantum ſive Κοινοβέλιον vel Parliamentorum Locum, quòd Britan-norum Linguâ *Lbavar* ſit *Sermo* ſive *Concio*. De Camdeni **Kil-laſr**, quod Caſtrum dicit eſſe in mediâ Ibernîâ, alii melius judicabunt. Hujusmodi Curiam fuiſſe crediderim & **Stone-Þenge** ſive *Penſiles* dictos *Lapides* in lato Carviliorum Campo, modò dicto Sa-riſcano ſive Sorbiodunenſi.

LACTORODUM: Hoc in pleriſque Antonini Libris vitioſè *Laëtodorum* ſcribitur, Ravennatique aliâ Dialecto *Leëtoretum*; ita enim legendum cenſeo pro *Leëtocetum*, quod in Vaticano eſt geminâ voce *Leëtø Ceto*. Antonini Milliaria indicio ſunt hoc fuiſſe
quod

quod hodie ibridâ compositione **Lathbury** sive *Laetoburgus* dicitur; & est ad Oxam sive lîcam flumen in finibus Ancalitium, inter Durocobrivim atque Dannavantriam. Valet autem *Laetorodum* sive *Leetoretum* solutè scriptum *Lhaith ryd* (antiquâ scripturâ *Laet rit*) quod *Trajectus* est liquoris. Britannis etiam hodie *Lhaith* pro *Humido* est; & Veteribus *Ret*, *Rit* & *Rot*, variantibus Dialectis, dicitur *Trajectus*. Etiam Gallorum urbs inclyta *Arelate*, *Supra liquorem* sonat. Etiam *Lac* Britannis dicitur *Lhaeth*, de Græco Γάλα, Γάλακτος, quod & *Aremoricis* *Leth* dicitur. Hic locus Camdeno videtur fuisse juxta Lapideum dictum *Trajectum* ad veterem *Stratam*; quod quidem nobis eò minùs placet, quòd *Nova Porta Laetoburgo* vicina bono indicio sit, juxta fuisse aliam urbem se ipsâ vetustiorē. *Nova Porta Paganelli* hodiernum est *Laetorodum*.

LAGENTIUM: Ita enim *Ravennati* scribitur quod in *Antonini Itineribus* duplici errore & *Lagecium* & *Legeolium* dicitur. Hæc *Statio* fuerat in *Segontiacis Brigantum*, ad confluentiam fluminis *Garrüi*, *Are* (sive *Arü üi*, vel *Asperi amnis*) & *Caladurrii*, **Calder**, sive potius *Calai dü*, vel *Lutosi amnis*. Hodie *Lagentium* ibridâ linguâ **Castelford** (*Mariano* verò **Casterford**) sive *Castra* vel *Urbs* ad *Trajectum* appellatur. Est autem *Lagentium* *Britannorum* solutis verbis *Laü gant* (vel *gent*) *üion*, quod est *Ad manum flexuræ undarum*, quòd sit in ipsâ conflentiâ. In *Vaticano codice* perversè scribitur *Laguentium* pro *Laugentium*. Forſan & pervetusta urbs **Lewes** apud *Auſtrales Saxones*, etiam *Danicis temporibus* celebris, appellata est Veteribus *Lauisca*, tanquam *Ad manum Iscæ* sive *Amnis* hodie ἀνωρύμης.

LANGANUM vel **IANGANUM** **PROMONTORIUM**: Vide in **CEANGI**; nam vitiosè *Ptolemæo* scribitur.

LAPIS TITULI: Vide in **AD LAPIDEM TITULI**.

LAVATRIS: Ita enim in Antonino est, cùm sit apud Notitiam Plurativo vocabulo *Lavatres*, & in Anonymo corruptè *Lavaris*, omissâ literâ *T*. Statio ista in partibus Deirorum est, in Ægmundi Dynastiâ, ad fluviolum de Urbis nomine hodie appellatum **La-
ver** five *Lavatrim*. *Lavatrim* autem Romanis dici *Balineum* vetus Inscriptio apud Camdenum manifestum facit, atque etiam Anglorum nomen **Bowes**, quod *Balinei Arcus* designat, quod & Camdenus monuit. Vitiosè etiam scribitur *Levatris* atque etiam *Lavatræ*.

LAVOBRIGA: Ita scribendum in Anonymo pro *Lavobrinta*. In exemplari Græco forsan fuerat *Lavobinga*, Græcis autem Literis ΛΑΟΥΟΒΡΙΓΓΑ: Exscriptores fecêre *Lavobrinta*. Certè *Cetobriga* in Hispaniâ (Antonino *Catobriga*) eidem Ravennati pari mendo *Cetobrigga* dicitur, five, ut in Impresso est, *Cetobricca*. Est autem Britannis *Lavobriga* soluto sermone *Laü üog briga*, quod *Civitas* est *ad manum paludis*. *Paludem* autem dici existimo quæ Britannis hodie dicitur *Tralbünc* five *Vorago*, Anglisque **Welsh pool** five *Palus Gallica*. Urbs hæc omnium quæ in Montegomeriâ Dynastiâ sunt, videtur nobis antiquissima. Quin & Anonymi *Lauobriga* media est inter Veroconium atque Mediolanium, quod & hæc est. Vetustissimo etiam Bardo Lomarcho Seni dicta videtur *συνώνυμος* *Caer dan aü* vel *adan aü*, quod *Urbs* est *infra aquam*, *paludem* scilicet modò memoratam. Vide in DUROCOBRIVIS.

LEBANONIUS: Vide in LEVINOXANA.

LEGIO II. AUGUSTA: Vide in ISCA.

LEGIO VI. VICTRIX: Vide in EBURACUM.

LEGIO XIV. GEMINA MARTIA VICTRIX: Vide in CAMULODUNUM.

LEGIO XX. VICTRIX: Vide in DEVA.

LELAONNONIUS: Vide in LEVINOXANA.

LEMANIS sive PORTUS LEMANIS ut Antonino scribitur, Ptolemæo est *Καινὸς Λίμνην* sive *Novus Portus* in Cantiis. Hodie **Withe** dicitur sive *Ὀχθη* vel *Litus*, & per hoc *Portus*, juxta quod & **Stut-fall** Castellum est sive potius *Stadfall*, quod videtur *Ruentem arcem* significare, neque longè abest **Lime** viculus, antiquæ urbis locus. Hic Portus etiam Ravennati dicitur *Lemanis*; Peutingerianæ verò Tabulæ plenius *Lemavio* pro *Lemavon*, de flumine puto *Lemana*. Juxta Librum Notitiæ hîc erat *Præpositus Numeri Turnacensium* sub Comite Limitis Saxonici. Constat apud **Stutfall** egregias esse veteris Arcis reliquias. Vide in sequenti.

LEMANA apud Ravennatem hodie **Lime-water** est ad Portum *Lemanim* in Cantiacis. Qui quidem fluviolus plenius *Lem aîn* sive *Lem avon* scriberetur, quod Britannorum linguâ *Acris* est *amnis*; siquidem Aremoricis Belgis *Lem* dicitur quod nobis est *Lhym*. Atque hinc quidem Peutingerianæ Tabulæ ipse Portus corruptè dicitur *Lemavio*, sicuti nos suprâ monuimus. De Celtico etiam *Lim* Romanis dicitur *Lima*, atque etiam *Limis oculis*.

LENDA apud Ravennatem fluvii nomen est. Et videtur sanè dici **Weland** in Antoniniano Conventu. Quid enim *Lenda* nisi *Len dav*, sive *Plena aqua*? Corinaviis enim etiam hodie *Len* dicitur quod nostratibus est *Lbaÿn*: *Dav* etiam idem esse quod *Av* aliàs ostendimus. Hoc *συωνύμω* vocabulo appellari possit *Ui len*, & Saxonibus vitiosè *Welud*, Anglisque adhuc vitiosius **Weland**. Erat autem Saxonibus ibridâ compositione *Welud* tanquam *Aquæ ductus*. *Trajectus ad Lendam* fuerit nomen *Stanfordiæ*.

LETOCERUM: Equidem dudum suspicatus sum *Etocetum* fuisse ab ipso Antonino per errorem nominum loco suo submotum, & *Letocero* nostro suppositum. Certè quod antiquis Saxonibus ibridâ prolatione dicebatur *Licis-fels*, Anglorumque imperitò vulgo hodie **Lichfield** in Stavefordiano Pago, vide-

tur mihi potuisse meliùs efferri *Letocfield*, quo conveniret cum Britannico *Letoc erii* sive Πλατεία ἀρεγγε vel *Latum arvum*; eoque magis quòd vocabulum *Licid* ἑσσημον sit utrique populo. Nihil attinet Monachorum somnia recensere. Vetus *Letocerum* ad locum fuisse, hodie de vetere *Muro* dictum **Wall**, ad Passuum ferè mille à Novo, ostendit in Britannia sua Camdenus. Vide in **ETOCETUM**.

LETOCETUM: Vide in **LACTORODUM**, nam vitiosè ita Anonymo scribitur pro *Lectoretum*; etsi possit & *Lectoretum* ferri Dialecto Belgicà pro *Lactorodum* vel etiam pro *Lactoretum*, quomodò & *Leth* dicitur Aremoricis pro nostro *Lhaeth* quod *Lac* est.

LEUCA: Ravennati nostro sic dici videtur flumen *Lega*, *Leigh* vel **Lea** in Trinoüantum finibus versus Orientem. Saxonibus certè dicebatur *Ligean*, correptè puto de Britannico *Lugaïn* vel *Lugavon*, quod *Lucidum amnem* sonat. Crediderim & hunc fluvium productiùs fuisse appellatum *Duroleucam*, ob nomen vicini oppidi *Durolicum*. Notum est vocabulum *Lug* antiquâ Celtarum linguâ *Clarum aquæ liquorem* denotâsse, qui & veteribus Latinis *Lix* fuerat. Est igitur *Leuca* quasi *Lug av*, vel *Translucidus amnis*, qualem vel hodie cernimus. Vide in **LEUCARUM** & in **LEUCOMAGUS**. Huic cognomine videtur & Belgarum flumen *Lega* Ravennati dictum, hodie *Leye* sive **Lys**. Etiam Armeniis Λοῖς pro *Luce* est, sicuti & Hyperboreis Canadæ Barbaris.

LEUCARUM apud Antoninum, hodie *Càs Ly-chür* est, sive *Castellum Leucarem* ad amnem *Ly-chür* sive *Ligurem* in Morganticâ Silurum Dynastiâ, uti nos docuit Camdenus. Erat autem veteribus Britannis idem *Ligur*, quod & Gallis *Liger* vel *Ligeris*; & compositio vocabuli est de *Lug* quod *Clarus liquor* est, & *Eur* vel Οὔρον, *Aqua*. Vide in **LIAR**.

LEUCOECION: Vide in **CANDIDA CASA**.

LEUCOMAGUS: In Ravennate Libro *Leucomago* est sexto casu. Hæc eadem urbs Antonino dicitur *Verlucio*. *Leucomagus* autem Britannis diceretur *Lug aü maes*, quod *Civitas* est *ad Leucam amnem*. Siquidem *Magus* veteribus Celtis tam pro *Urbe* erat quàm pro ipso *Agro*, ut olim monuerat Plinius. Erat etiam *Abonæ* isti proprium nomen *Leuca*, ut vel ex compositione vocabuli apparet. Vide in *LEUCA*, & in *VERLUCIO*. In Vaticano Exemplari vitiosè scribitur *Leucumagna*.

LEUGOBALENA: Ita planè in Anonymo Libro legendum duxi pro eo quod nullâ commodâ Etymologiâ *Leugosena* est, deperditâ mediâ Syllabâ, & mutatâ Literâ *L* in *S*. Æstuarium hoc erat *Lugubali* sive *Lugubaliæ* in Brigantum Ceangis, qui hodie sunt Cumbri. Lomarcho Seni antiquissimo Britanorum Bardo dici videtur *Aber Lhyü*, correptè puto pro *Aber Lbug üi* sive *Ostium limpidi amnis*. Vide in *LUGUBALIA*.

LEVINODUNUM: In Anonymo monstrosè scriptum est *Leviordanum*, de quo nos nullo negotio *Levinodunum* fecimus, quò sit **Levingstow** in Maiatis sive Gadenis. Britanni soluto dicerent sermone *Luvn aü dun*, quod est *Levis amnis oppidum*. Idem enim illis, variantibus Dialectis, *Levn*, *Livn*, *Lovn* & *Luvn* quod & Græcis *Λῆος* & Romanis *Levis*.

LEVINOXANA: Hæc Ravennati levi mendo dicitur *Levioxana*, omiffâ Literâ *N*, quæ solutis verbis foret *Levn osc anau*, quod *Os* est *levis amnis*. Siquidem Ostidamniis *Anaü* sive *Ganau* pro nostro *Geneu* est, quod *Os* est & *Guttur* sive *Fauces*. Lacus hic est in Valentiâ hodiernis Scotofaxonibus vitiosè prolatum **Loch-Lomund**, quod veteri Pictorum Britanorum Dialecto foret *Lug lovn munt*, quod est *Liquoris levis ostium*. De Lacu isto *Libnius* amnis oritur, qui vitiosè Ptolemæo dicitur *Λελαοννόνιος*, & in quibusdam Libris *Λεμαννόνιος*, pro eo quod dici deberet *Lebanonius*, verbisque solutis *Levn aün isc*, sive *Levis*

amnis aqua. Atque de hoc Lacu universa ista Dynastia hodie dicitur **Lennox** correptè pro *Levn ox*, vel *Levis aqua.* Vide in CORDA.

LIAR: Ita enim Anonymo correptè scribitur Corigaunorum flumen *Ligur*, quod quidem *Leircestricæ* sive *Ratis* nomen dedit. De hujus autem Etyymo vide suprâ ad LEUCARUM. Flumen etiam *Liar* sive *Ligur* appellatur hodie **Soar**, quod Britannicè foret *Sor iii* sive *Acerbus amnis*, & Latinis *Sarua* vel *Saruba*. Hodierni etiam Galli de *Ligeri* suo fecere correptum *Loyre*, liquefactâ scilicet Litera G de more antiquo: Atque hoc quidem flumen Straboni dicitur *Λείγης*. Vide in SARUA.

LIBNIUS Ptolemæo, Ibernix fluvius est in Sinu **Slegach**, prodente Camdeno. Et hic etiam Brigantibus erat *Livn iiii* sive *Levis unda*. Sunt & plures *Libnii* in Valentiâ, Veteribus non memorati.

LIMES: Vide in VALLUM BARBARICUM.

LIMIA: Anonymo levi vitio dicitur *Cimia*: Et flumen **Lim** est in Durotrigibus, quasi *Lim iiii* vel *Torrentis unda*. Est autem *Lim* productum pro *Fluento* sive *Torrente*, hodiernâ prolatione *Lbiv*, & Armoricè *Linvat*, de Græco puto *Λίμνη*. Erat & flumen *Lumis* in Belgio quod *συωνύμως* hodie *Dila* dicitur; ad quod forsan & Urbs *Lumis*, hodie *Lovanium* vitiosè pro *Lumanium*. Est autem *Lumis* quasi dicas *Lbim isc*, quod est *Profluens amnis*. Vide in GADA. Vitiosum puto Ravennatis *Catalumis*, cùm deberet esse duplici voce *Gata*, *Lumis*.

LIMNUS, apud Ptolemæum *Λίμνη ἑρμῆος*, Insula est hodie dicta **Ramsey** (sive *Romana Insula*) in Vergivio mari, non ita longè ab insigni Pennobrogano Portu. Hæc & Plinio *Silimnus* dicitur, appositâ scilicet Præpositivâ syllabâ *Si*, quæ Britannis nonnunquam pro Articulo est. Ipsis Britannis Insula dicitur *Limen*, quod plenè scribendum foret *Liv inis* sive *Insula in fluento*; Antiquis enim *Lim* dicebatur pro *Liv*. Unde existimaverim & alteram Insulam **Birdsey** (quæ

(quæ Ptolemæo eodem intellectu est Ἀδελφεινός) eodem nomine à quibusdam insigniri. Nam & hodie *Inis Enlbiv* appellatur, quod quidem veteri prolatione foret *Inis en lim*. Altera autem Monachorum sive Sanctorum erat propria, & in Justiniani Martyris Vitâ *Limineia* dicitur, more scilicet Latinizantium Saxonum.

LINDISFARNE Bedæ dicitur quædam Monachorum Insula è regione Bannam Otodinatorum Regiam. Nomen habet de fluviolo *Lindissâ*, diciturque tanquam *Vern inis* vel *Sacra Insula*. Vide in **DUROVERNUM**. Dicitur & flumen *Lindissa* quasi *Lim disc* vel *Fluentum aquæ*; nam & *Tisc* & *Disc* idem valent quod & *Isc*, adjectis Præpositivis. Vide in **EXOBANES** & in **ACMODÆ**.

LINDUM COLONIA: Ita enim Ravennati dicitur, cùm Ptolemæo & Antonino sit ἀπλως *Lindum*. Saxonibus est *Lind-cýllan-cearτερ*, unde & Latinizantium *Lincolnia*. Normannis denique perridiculè *Nichol* appellatur hæc urbs. Equidem existimaverim & hanc fuisse *Coloniæ Londiniensem*, Geüicciæ Caput, cujus Episcopus nomine Adelphius Arelatensi adfuit Concilio. Nam sive *Lindum* dixeris sive *Londinium* tantundem fuerit; cùm de *Lug avon* sive *Lug aün* (correptè *Lûn*) atque *Din* vel *Dun* utrumque sit formatum. Certè hoc fuerat *Londinium* Taciti à Vondiccâ concrematum; nam illa Trinoüantes habuit socios. Quæ post Nennium huc adducit Camdenus de Britannico nomine *Caer luit coit* ad alterum *Lindum* spectant: Neque enim sunt hujus loci. Ptolemæus urbem istam ad Corigaunos retulit, cùm & hi fuerint Iceni. Est etiam in Belgio urbs **Machelen** sive *Magiolinum*.

LINDUM alterum Ptolemæo est in Citeriore Valentiâ, & hodiernis Scotofaxonibus **Linlithquo** vitiosè dicitur, cùm plenis dicatur verbis *Lindum Collidiorum* seu *Caledonum*. Nam & *Lithquo*, *Lûdb coit* est sive *Curia sylvarum*. Britannis autem veteribus
idem

idem dici videtur *Lys* & *Lúdh* quod & Saxonibus *Leod*, Atticisque *Λεὼς*; quò spectat & Anglorum *Leet* pro *Curiá* vel *Mallo*. Notissimum est autem Britannis nostris *Caledoniam* dici *Coit Kelydhon*, sive *Sylvam Caledonum* vel *sylvestrium hominum*.

LISSIA apud Antoninum exigua est Insula ad Dumnoniorum extremum Promontorium sita, Ostidamniisque etiam hodie *Lefoueth* appellata: quod videtur esse de nostro *Lysoüen*, *Anguilla*, & *ÿiët* vel *ÿith*, *Parva insula*; ut sit *Lissia* correptè dicta pro *Lefouëtia*, *Anguillarum* scilicet *insula*, qualis & in Borealibus Girviis est *Elig*, *Eley* vel *Ely*, quam & ab *Anguillis* nominatam prodit Beda. Erat igitur *Eley*, *Lefouëtia* vel *Lissia*.

LITANA in Ravennate videtur esse *Lpne* in Gadenis, quòd (ut autor Camdenus est) Via militaris eò tendat Randulphi Fossis. Imò vel ipsum *Lpne* correptè dici videtur pro *Litana*. De Etymo hujus loci vide in sequenti.

LITANOMAGUS: Vitiosum est in Ravennate *Litinomagus*. Hic locus nobis dici videtur *Flodden-field* insigni prælio nobilis. Certè Britannis veteribus *Litan makes* vel *Lbydan maes*, *Campus erat latus*. Ibridâ etiam prolatione hodie dicitur *Flodden-field* quasi *Lbydan-field*. Romanis autem, uti credi par est, Arx fuerat in præalto isto colle communita nomine *Litanomagus*; & est ad Valentiaë fines in Otodinis. Vide in **LONDONÆ**.

LITUS ALTUM, sive *Ripa alta*, Ptolemæo *Ὀχθη ὑψηλὴ*, Camdeno satis probabili ratione videtur esse *Carbarth* in Victurionibus: Nam & *Carbarth* corruptè Scotosaxonibus dicitur pro *Tarvâ ardh* vel *Altus venter*; Certè Scotobrigantum antiquo sermone etiam *Tarr* dicitur *Venter*, sicuti & nostratibus *Torr*; & *Litus* etiam *Torlan* seu *Venter riparius*. *Ardh* autem (Ibernicè *Aird*) *Altum* esse sæpius diximus.

LODONÆ: Ita enim scribendum puto quod in Vaticano Ravennatis Exemplari & in Libro Regis Galliarum est *Lodone*, & in edito Libro vitiosè *Le-done*. Est autem Britannicè loquentibus *Led doneu*, *Latitudo collium*, & per hoc etiam *camporum*. Et videtur iste locus **Flodden** esse in Otodinis, cujus Propugnaculum sive Arx videtur fuisse *Litano-magus*.

LOGIA Ptolemæo fluvius est Ibernix sive magis Ostium **Loch-foil**. Plenè scriberetur *Lug iiii*, quod *Clarus* est *undæ liquor*. Est etiam **Loch Foil** quasi dicas *Lacus caput*. Possit etiam *Foil* dici Dialecto quâdam pro *Bêl* & *Vêl*, quod veteribus Brigantibus pro *Capite* fuisse atque *Ore* aliàs memoravimus.

LONDINIS: Hæc Ravennati dicitur Portus **Lime** in Durotrigibus. Olim (ut me monuit Antiquariorum nostrorum facilè princeps Edvardus Luidius) Britannis nostris dicta est *Lhongborth* sive *Navalis portus*; unde crediderim & *πυρρὸς* appellatum *Lhong-dinas* vel *Navium urbem*, etsi hodie vix sit Portus. Fuerit etiam huic loco & *Limia* nomen, de fluviolo *Limiâ*. Vide in LIMIA. In Vaticano Libro fortasse meliùs scribitur *Lindinis*, de flumine *Limia*.

LONDINIUM: Ita enim & Tacito & Ptolemæo appellatur: Stephanus etiam Byzantinus *Λυδόνιον* vocat. Ammiano verò Marcellino *Lundunum* & *Augusta* dicitur. Denique Ravennati Monacho *Londinium Augusta* est. *Londinium* à Vondiccâ Reginâ concrematum *Lindum Colonia* fuerat sive *Colonia Londinensium*. Nam Trinoüantum Natio eâ tempestate amica erat & focia Icenorum. Sive antem *Lindum*, sive *Lindonium*, sive *Londinum*, sive *Lundunum*, sive denique *Lugandinum* appelletur, tantundem fuerit. Siquidem Celtis *Lug*, *Aquæ liquor* est, & de *Lug avon* sive *Lugaün*, quod *Liquidus* est *amnis*, fiunt correpta *Lin*, *Lon* & *Lun*: Item *Din*, *Don* & *Dun*, *Arx* est & *Oppidum* sive *Civitas*, atque etiam *Collis*, sicuti & Teuto-

Teutonibus **Berg**; Plurali etiam numero *Dain* atque *Donieu*: Unde in sequioris ævi Scriptoribus legimus *Lundoniæ*, & Galli hodie vocant *Londres*, quasi (ut olim Athenæ, Thebæ & Syracusæ) pluribus constarent oppidis, quod fanè vel hodie cernere est. Supervacaneum foret admonere idem dici Britannis *Tre* vel *Dre*, quod & *Din* vel *Dun*: unde & *Londin* & *Londre* promiscuè possit appellari; Plurativè etiam *Lundain*, *Londoniæ*, & Peregrinis *Londres*. Saxonum nomina fuerant *Lonðen-pic*, *Lonðen-býrig*, & *Lonðen-cearþen*. Britannorum verò Bardis hæc urbs de *Belenæ* vel *Dianæ* cultu, *Dinas Belen* sive *Urbs Belenæ* appellata est; imò etiam *Caer Lúdh* sive *Civitas Curia*: Siquidem *Curia* hæc olim fuerat *Trinoüantum*. De *Ludo* Rege somnium est; nam & **Ludgate** Saxonibus dicebatur tanquam *Porta fluminalis*. *Lod* etiam Saxonice loquentibus *Ductus* est *aquæ*. De Britannico autem *Lúdh* jam in *Lindo* diximus. Ptolemæi autem ævo *Londinium* nostrum Cantiorum fuerat. *Ædes* autem modò *Pauli* olim fuerat *Belenæ* seu *Dianæ*: sicuti & *Occidentale* dictum *Monasterium Petro* dicatum, *Taranis Dei*, Teutonibus dicti *Thoronis*; unde & *Thorneia* seu *Tarania* Loco nomen. Vide in AUGUSTA.

LONGINIS: Ravennati more suo nimis correptè scribitur *Longis*: Et insula hæc erat *Acmodica* sive *Lindisfarnensis*, sed videtur jam olim mari absorpta. Siquidem *Longinis* sive *Lbync inis*, *Absorpta* est *insula*. Vide in *ACMODÆ*.

LONGOVICUS in Libro *Notitiæ* *Statio* est *Præpositi Numeri Longovicanorum*. Probabile est (quod & initio senserat ipse Camdenus) *Longovicum* istam fuisse **Lanchester** in Deirorum Episcopatu, inter *Durolan* amnem atque *Tuæsim*; etsi in ultimâ Britannia suæ editione eam fecerit esse *Lancastrum*, quod nobis Ravennatis est *Lugandinum*. Videtur autem huic Loco nomen à Germaniæ Veteranis fuisse inditum; sicuti etiam aliàs *Borgovico* & *Medioborgo*,
quæ

quæ omnia Germanicam habent Etymologiam. Et **Langwic** Germanis dicitur *Longum oppidum*; siquidem idem illis **Wic** quod & antiquis Pelasgis *Foros* pro *Ὀϊκος*, & Romanis *Vicus*.

Loxa Ptolemæo flumen **Loſſe** est in Mergarum finibus: Ravennati autem Libro antiquissimum Castellum **Elgin** eo nomine melius vocatur. Atque hoc solutè scriptum videtur esse *Ael ox* vel *osc*, *Supercilium* scilicet *aquæ*: Quid enim Scotofaxonicum **Elgin** nisi *Ael gūion* sive *Supercilium undarum* veteri Pictorum nostrorum sermone? Arx erat hæc Romanis maximè Borealis omnium, quarum quidem nomina ad nos pervenêre.

Lubdon: In Anonymo legendum censeo pro prodigioso *Subdobiandon* (quod nihil esse necesse est) duabus vocibus *Lubdon*, *Brandon*. De *Brandone* nos suo loco retulimus. *Lubdonem* autem **Levintoun** esse existimo, ad *Libnium* amnem in Æsicanâ valle apud Selgovas, hodie appellatâ ibridâ compositione **Eskdale**: Ut plenè scribi possit *Luvn iii don*, sive *Oppidum* vel *Arx ad Libnium* vel *levem amnem*. Potuisset fanè meliori typo dici *Lubnodunum*; verùm in Barbaro ferenda sunt Barbara. Vide in **LEVINO-DUNUM**.

Luceni: Apud Ptolemæum Ibernix populus est, quasi dicas *Marigenas*. Hi videntur initio fuisse Dumnoniorum Belgarum Coloni, nomenque dedisse *Lugenix* Provinciæ sive **Leinster**, quod quidem *Lugenorum terram* sonat; verùm posteris temporibus ulterius in Momoniam concessisse. Sæpiùs jam diximus *Lug* dici Veteribus nostris *Liquorem aquæ*; atque hoc modo pro *Mari* est: Est etiam *Geni* vel *Eni*, *Nasci*. Hinc & Piratæ Saxones Britannis dicti videntur *Lhoegyr*, vitiosè puto pro *Lug iür*, seu *Marini viri*, unde & hodiernum *Angliæ* nomen. Quin & Scandinavienses eodem penè intellectu *Güyr Lbychlyn*, *Lochlun* vel *Luglun* appellati sunt. Quid autem *Luglun* nisi *Marinum stagnum*, quod quidem
Mare

Mare fuerat Germanicum? Hodiernis etiam Britannis *Lbüch* pro *Lacu* est, Ibernisque *Loch*. *Logur* etiam Thulensibus quivis *Humor* dicitur. Atque hæc quidem notatio videtur eò verior; quòd antiqua Britannorum Patria Plurativo etiam numero dicatur *Kymru*, ut sint *Kymru a Lhoegüyr*, *Aborigines & Advenæ Lochlunii* seu *marini*. Sin minùs placitum est hoc *Loegriæ* Etymon, est & alterum nobis ad manum. *Lhoi gyrr* antiquo sermone *Vitulorum agmen* sonat: Fuerit igitur Gentile hoc convicium in Teutonicæ gentis simplicitatem, quod etiam adhuc hæret Orientali nostræ Saxonix. Quin & *Aufones* antiqui, prodente Timæo in Historiis atque Varrone, à Græcis primùm dicti sunt *Ἰταλοί*, tanquam *Vituli* vel *Boves*, ob *Rusticitatem*.

LUCIUS, Britannix Rex, à Monachis Bedæ interpolatoribus confictus. Neque enim temporibus Eleutherii Papæ quisquam erat Britannix Monarcha. *Lucius* autem iste videtur Monachis ita appellatus, quòd primus Regum nostrorum Evangelii *Lucem* accepisse ferretur; ideóque & Nennio Britanno *Levær maür* sive *Lux magna* fingitur nominatus. De Papæ Eleutherii Epistolâ ad *Lucium* istum conscriptâ, quæ hodie apud Bedam est, ita eruditissimus Eques Spelmanus in Glossario ad vocem *Manutenere*: “ In Angliam
“ cum Normannis trajecisse reor, nec hîc auditam
“ priùs. Reperio tamen *Manutenere* in Epistolâ Eleutherii Papæ *Lucio* Regi Britannix An. Dom.
“ CLXIX. conscriptâ, videlicet: *Gentes verò Regni Brytannix & populi vestri sunt, & quos divisos debetis in unum ad concordiam & pacem, & ad fidem & legem Christi, & ad sanctam Ecclesiam congregare, revocare, fovere, Manutenere, protegere, regere, &c.*
“ Nollem Epistolam non suspicere, sed terret vox
“ *Manutenere*; quam licèt gratiorem reddideris dividendendo, eâ tamen nec gaudet Romana Dialectus.
“ Psalmi etiam quam citat versio, *Dolosi non dimicabunt dies suos*, non videtur tum adhuc condita,
“ præsertim

“ præfertim si sit Hieronymiana ; nec vocabulum
 “ *Dimidicabunt* adeò grandævum esse.” Atque hac-
 tenus quidem ille. Nihil tamen super hâc materiâ à
 Stillingfletâ dictum est in Originibus, quod subit
 mirari in tanto & tali Viro.

L U E N T I N U M Ptolemæi, hodie *Lhannio* est sive
Cae'r Kestylb, id est, *Campus Castellorum*, ad amnem
 Tibium in Kereticânâ Demetarum Dynastia ; quod
 ostendit ad Camdeni Britanniam Vir Britannicarum
 rerum scientissimus Edvardus Luidius. Neque sanè
 diversum nomen videtur *Luentinum* à *Lugandino*,
 quod vide.

L U G A N D I N U M : Anonymo levi vitio, & sexto
 etiam casu dicitur *Lugundino* (in Vaticano *Lugunduno*)
 atque hoc videtur nobis *Lancastrum* dici Segantiorum
 Caput. Britannis nostris *Lugavon* & correptè *Lu-*
gâin, *Lucidus amnis* dicitur ; & *Din* etiam *Arx* vel
Civitas. Est igitur *Lugandinum* Britannis *Civitas ad*
amnem lucidum, hoc est ad *Leucam*, *Durolanim*, sive
Tonacim. Tot enim videntur fuisse huic flumini sive
 Nomina, sive Epitheta. Cògnomine huic loco vide-
 tur fuisse & superiùs *Luentinum* ; imò & *Londinium*
 & *Lindum*, etsi diversis scribantur Literis. Vide in
 DUROLANIS.

L U G A T R E N A : Hæc vitiosè Ravennati scribi-
 tur *Locatrene* (& in Vaticano *Locatreve*) casu etiam
 Græco : Et videtur dici oppidum **Lauder** sive *Lugot*
tren, *Rivus fulvus* ; unde & *Lugatrena Vallis* Scoto-
 saxonice dicitur **Lauderdale**. Sunt autem συνώνυμα
 vocabula *Dür* & *Tren* : idem enim *Tren* quod & Go-
 this **Rino** atque Anglosaxonibus nostris *Rýne*, quod
Rivus est vel *Torrents*, unde & *Rheno* nomen est.
 Atque hinc quidem Ravennati *Trinis* & *Drinius* dici-
 tur Dalmatarum flumen *Drino*, quod Ptolemæo Δρεϊ-
 νος est, Plinioque *Drinium* : Straboni verò Δείλων
 vitiosè appellatur pro Δείνων, exscriptorum vitio.
 Est & in Franciâ Rhinensi (quam vocat Ravennas)
 amnis *Lugatrena* vel *Lugot dür*, hodie **Lauter**.

LUGATRENA fluvii nomen est in Westmoriâ. Vide in BROVONACIS.

LUGAVON vel etiam *Logavon*: Siquidem apud Anonymum prodigiosè scribitur *Coguvensuron*, de quo quidem monstro nos duo extudimus flumina, *Logavon* scilicet atque *Savron* sive *Sabriana*; cùm aliàs horum nomina non compareant in Catalogo fluminum. *Lugavon* etiam hodie **Lug** est in Siluribus, in Herefordiæ Conventu. Est autem veteri linguâ nomen **Lug** pro *Claro liquore*, ut & *Avon* pro *Amne*. Vide in SABRIANA. Huc referendum & Gallorum inclytum *Lugdunum*, tam Segusianorum quàm Batavorum, Ravennati Monacho *Lucdonon* appellatum, casu Græco, quod est solutè scriptum *Lug dun*, *Liquoris* scilicet *Arx*, *Urbs* vel *Collis*.

LUGOTORIX: Apud Cæsarem nomen est cuiusdam Viri nobilis, quasi dicatur hodiernâ Dialecto *Lbüydric*, quod *Canus* est *Princeps*. Nam & Britannicum *Lbüyd* correptum est pro *Lugot* quod *Lucidum* sonat, de Græco nomine Λύκη; unde & Romanis dicitur *Lux*, & Britannis etiam *Lug* pro *Claro liquore*, & *Mari*, vel quâvis *Undâ*. Armeniis etiam *Lois* dicitur *Lux*, uti & Canadensibus Barbaris ipse *Sol*.

LUGUBALIA: Ita enim Bedæ scribitur, cùm Antonino sit vitiosè *Luguvallum* pro *Luguvalum*. Britannis etiam recentioribus correptè est *Caer lual* pro *Caer lug val*, quod *Civitas* est *ad ventrem liquoris*. Nam & *Lug*, *Liquor* est, & *Bala*, *Venter*, & figurate *Sinus*: Unde & Saxonum *Bælge* & Anglorum *Bag* & *Bap*; ut & veterum Gallorum *Bulga*, & Græcorum Μολός. Hæc urbs hodie mendosè dicitur *Carlise*, & est Cumbris pro Capite. Hujus Æstuarium Ravennati dicitur *Leugobalena*. Vide in LEUGOBALENA.

LUGUVALLUM: Vide in superiore. Ravennati meliùs dicitur *Lugubalum*. Huic pro propugnaculo fuisse videntur Exploratorum Castra. In Vaticano libro pessimè scribitur *Lagubabani*.

LUNGI:

LUNGI: Ita enim in Ptolemæo reponendum pro *Λῆλοι*, nam ille proculdubio scripserat *Λῆγλοι*. Deucaledoniæ hic erat populus ad **Loch Longas** in Rosiâ, quod ostendit Camdenus. Vide in sequenti.

LUNGUS: Ptolemæi Libris vitiosè dicitur *Λόγλος* pro eo quod deberet esse *Λῆγλος*. Fluvius erat five potius Æstuarium **Loch Longas** in Rosiâ. Dictus autem videtur Britannis *Lonc uisc* vel *Lhync uisc*, quod est *Absorbens aqua* feu *Vorago*. . Aremoriciis hodiernis *Absorbere* est *Lonca*. Vide in LAUOBRIGA.

LUTUDARUM apud Anonymum, hodie **Chesterfield** est five *Civitatis Campus*, in Pago Derventionensi: In Vaticano dicitur *Lutudaron*. Hoc solute Britannis foret *Lhu at odre* vel *at odare*, quod est *Castra ad limites*: Siquidem munimentum hoc fuerat veterum Ægiantum five Icenorum ad tuendos Geüicciæ fines ab impressionibus veterum Brigantum; atque hoc vel ipse situs declarat. Fluvius etiam vicinus **Rother** est tanquam *Yr odar* five *Terminus*; quod idem cernere est & in *Cantio*. Vide in MANTANTONIS.

M.

MACACORION: Ita ausus sum reponere in Ravennate pro *Macatonion*. Locus iste inter Etoceffam erat atque Glevum, ut patet vel ex ordine Itinerarii; ut nullus sit alius locus quàm *Deop-hýp̃r̃t* Venerabili Bedæ memoratum, & vetusto Monasterio fati celebre. Quid etiam veteri Dialecto *Macacorion* nisi *Mach a corion*, vel *Maes y keirü*, quod idem sonat quod Anglorum **Deer-hurst**, hoc est, *Cervorum saltus*? Siquidem Ibernix Scotobrigantibus, primis hujus Insulæ colonis, *Mach* pro *Campo* est vel *Saltu*, quod veteribus Belgis erat *Magus*, & nobis hodie *Maes*: & potuit vetustè de Singulari *Carü*, quod *Cervus* est, multitudinis Numero dici *Cerion* pro nostro *Ceirü*.

MACOLICUM Ptolemæo est urbs Ibernizæ, verum nobis incertæ fedis, nisi fortè sit **Kilkenny**, quod fanè videtur vero haud absimile. Certè videri possit dici *Macolicum* de Scotobrigantico *Mach collach*, quod foret & Britannis nostris *Maes colhawg* sive *Campus colurnus*. Nam & *Colb* tam Hybernis quàm Britannis pro *Corylo* est, quæ & Græcis dicitur Κόρυλος. Si Sanctulus *Canacus* nihil est, quod fanè subest suspicari, cur non possit & **Kilkenny** dici de *Coill* & *Ceand* sive *Kend*, tanquam *Corylorum Caput* vel *Collis*? Eodem ferè Etymo est & urbecula *Colrin* sive **Colrain**. Nam & *Rbin* pro *Colle* est de Græco Πίον, & *Coill* sunt *Coryli*. Est & colli nomen *Colrin* juxta nostram *Lauobrigam*. Sunt tamen qui Ibernicum *Colrinum*, *Cuil Rathain* scribant; quod quidem *Seccessus* est *filicum*, nostrati vulgo *Kil rhedyn*. Atque illud hausimus ex Appendice Ibernici Dictionarii ab Edvardo Luidio editi in nobili suâ Archæologiâ. Aliorum erit meliùs judicare.

MADUIACIS: Manifesto vitio hodie legitur in Antonino *Vagniacis*. *V* media pars est literæ *M*, & levi negotio de *D* fit inversum *G*; de *V* etiam facilè fit *N*. Est autem *Maduiacis* idem quod & Saxonum *Mæd-pæge*; atque Britannis ita dicitur tanquam *Mad üiog üisc* vel *Pulcher fluctus aquæ*. Etiam hodie flumen dicitur **Mædwey**, atque ipsum oppidum **Maidston**, Saxonibusque pleniori scripturâ *Mædpeager tun* sive *Maduiacis oppidum*. Atque hoc vel maximè firmatur à Peutingerianâ Tabulâ, apud quam urbs ista correptè *Madus* quasi *Madüisc* appellatur. Erat igitur *Madüiacis* nomen & Oppido & Flumini commune; quod quidem sæpe aliàs fieri consuevit. Hæc erat quæ Nennio nostro *Caer Medbüag* appellata est; ita enim legendum pro *Caer Megwad*.

MADUS: Vide in superiore. *Mad üiog üisc* & *Mad üisc* videntur fuisse antiquis Britannis *σωωνύμωσ* posita.

MAGANISA: Anonymo levi vitio scribitur *Maganica*, & in Vaticano MS. *Magantia*. Est autem veteri quâdam Brigantum Dialecto *Mag anis*, quasi dicas *Pratensis Insula*. Hodie ibridâ voce *Megstone*, sive *Magensis Rupes* appellatur; & est de numero Acmodarum sive Lindisfarnensium.

MAGI, in Notitiâ Imperii Statio est *Præpositi Numeri Pacensium*; hodieque dicitur ibridâ voce *Maiden-Castle*; & est in Ægmundi Regno, apud Deiros: De quo quidem loco vel ipse Camdenus ostendit Militarem Viam pertendere ad *Caer Voran*; imò & exstare ibi ad hunc usque diem Castrorum Romanorum manifesta vestigia. Et tamen indictâ causâ *Magos* ad Silures nostros, Radnoram scilicet Veterem sive *Old Radnor*, relegat. Superius ostendimus ad vocem DUNIUM, *Mai dun* dici veteri Dialecto *Magnum collem*, & per hoc etiam *Arce* sive *Burgum*. Certè *Mai* & *Maith* veteribus Celtis erat pro *Ingente*, sicuti & *Mai* & *Mai* Phrygibus, atque hodie *Meds* Armeniis, & *Méyas* etiam Græcis. Romanorum igitur Plurale *Magi* ex errore nominis videtur effectum; cum idem sonet illis *Magi* quod & Britannis & Phrygibus antiquis *Mai*. Liquefcebat enim litera G. Vide in MAIA & in sequenti.

MAGIODUNUM: Pene jurarem Jovem Lapidem (quod aiebat ad Bennavennam suam Camdenus) ita scripsisse ipsum Ravennatem pro monstroso *Iagiodulma*, quod in edito Libro est, sicuti & *Iacioudulma* in Vaticano. Nullus enim dubito quin sit Arx vel hodie vetusto nomine appellata, vitiosâ scripturâ, *Maiden bowre*, non ita longè à Dunstani dictâ villâ, sive *Dunstable*, in limitibus Cattieuchlanorum atque Bedfordiensium. Quid enim *Magiodunum* nisi *Mai dun* vel *Magnus collis*? Quid etiam *Bowre* nisi Saxonice *Býrg* pro *Burgo* vel *Arce*. Ibridâ igitur voce dicitur *Maiden bowre*, quasi *Magiodunoburgus*. Vide in superioribus & in sequente.

MAGIOVINIUM apud Antoninum videtur dici *Dunstani villa* sive **Dunstable**, cui Magiodunum modò memoratum de more antiquo pro Arce fuerat vel Propugnaculo; quod idem Durnovariæ, Garienneno, Veroconio, atque Calevæ contigisse aliàs ostendimus. Veteres Belgæ dicerent suâ Dialecto *Magiou ünion, Campos candidos*; quales scilicet hodie undiquaque cernuntur in viciniâ hujus urbis calce albescentes. In quibusdam Antonini Codicibus mendosè scribitur *Magioninium & Magintum*, nullâ commodâ Etymologiâ. Vide in superiore. Existimaverim & apud Belgas *Magiolinum*, hodie **Machelen**, ejusdem fuisse formæ.

MAGLOCUNUS apud antiquum Gildam Britannorum Regulus est, quem quidem constat imperitâsse Canganis Venedotiæ; cùm Poëtis nostris sive Bardis dicatur *Maelgun Güinedb*, quod est *Primus Princeps Venedotiæ*. Huic autem magis in suæ gentis regulos bella movisse quàm in Saxones ex eodem Scriptore constat. Saxones enim magis pro fociis habebantur quàm pro hostibus illo seculo à nostris Attacottis. Dumnonii contrà, quòd Belgici essent generis, diversarum erant partium: Paruerant enim initio Saxonorum tumultuum Romano Duci Ambrosio Aureliano. Vox *Magl* sive *Mael* idem sonabat quod & *Mél* vel *Bél*, *Caput* vel *Princeps*, pro diversitate Dialectorum: *Cûn* etiam vel *Primus* erat vel etiam *Princeps*, de *Cond* vel *Kend*, quod & *Caput* fuerat. Erat igitur *Mael cûn*, quod modò diximus, *Princeps Primus*; cùm singulis *Güelygordbis* sive Tribubus sui essent Principes qui parebant *Conano*, *Concendo*, sive omnium *Primo*.

MAGLOVA apud Imperii Notitiam Camdeno vitiosè scribitur *Maglona*, quam & turpi errore fingit esse *Machynlbeth* in Flaviâ nostrâ; cùm vel ipsum nomen ostendat eam Arcem esse hodie dictam **Mulcaster**, juxta Portum **Ravenglas** (quod est *Yr avon glas* sive *Amnis flavus*) in Cumbrianis Ceangis: Quo
in

in loco Inscriptiones quasdam fuisse erutas ipse prodit Camdenus. Erit autem *Maglova*, si solutè scribatur, *Magl* vel *Mael o üag*, quod est *Ad caput fluctus*; unde & vernaculum loci nomen **Mulcaster** tanquam *Arx Maglova* est. *Præpositus Numeri Solensium* agebat *Maglovæ* juxta Notitiam.

MAGNIS apud Antoninum, hodie **Lidbury** est in Siluribus, Herefordiæ scilicet Conventu; quod vel Antonini Milliaria ostendunt, imò & ipsum nomen *Magnis*: Siquidem Britannis *Magnisc* vel *Mainisc* idem sonat quod Saxonum *Lid*, *Tenuem* scilicet *fluvium* sive *undam*. Male igitur Camdenus urbem istam cum *Magis* confundit, & Radnoram relegat, ut suprà dictum est in MAGI. Erat igitur *Magnis* & Oppidi & Fluvioli nomen.

MAGNIS altera apud Notitiam, atque Ravennatem alio loco quærenda est, ad alterum scilicet flumen *Magnim* sive **Lid** in Cumbrianis Ceangis, ubi per vetustum Castellum est, hodie de valle atque fluvio **Liddel** & **Liddale** appellatum. Adducor ut hoc credam tam ob nomen **Lid** quàm quòd in Notitiâ proximè sequatur *Æsicam*. Erat autem hæc *Magnis* juxta Notitiam *Statio Tribuni Cohortis Secundæ Dalmatarum*.

MAIA: Hæc Statio in solo Ravennate comparet, & nobis videtur fuisse **Maiden-Crosse** sive *Magiodunensis crux* in Otodinis; præcipuè quòd *Avalariam* in Itinerario proximè sequatur: Movet etiam vetustum loci nomen **Maiden**, quod quidem quid sit nos sæpiùs diximus. Vide in MAGI, MAGIODUNUM, & in DUNOCINDUM.

MAIATÆ apud Ammianum Marcellinum iidem videntur qui & Ptolemæo sunt *Gadeni*. Horum nomen etiam hodie comparet in **Maitland**, quod Scotosaxonum fermone dici videtur *Maiatarum terra*. Quid autem veteri linguâ *Maiatia* nisi *Mag* vel *Mach Gateu*, quod *Gadenorum* dici videtur *ager*? Videtur & vernaculum nomen **Lauden**, **Lothian** sive *Laudonia*

nia ibridâ dici compositione de *Lag*, quod hodie est **Low** vel *Humilis*) & *Doniou*, *Collès*. Constat enim *Maiatia humilioribus* ferè *collibus* quàm vel *Caledonia* vel *Noüantia*.

MAIOLENICA: Vide in **OLENAGUM**.

MALATA, *Ververcum patria*, *Insula* scilicet *ovium* sive **Shepey**. *Ravennati* *leviufculo* vitio dicitur *Malaca*. *Britannis* nostris *Vervex* dicitur *Molbt*, *Scotobrigantibus* *Ibèrniæ* *Molt*, *Ostidamniis* *Molz*, *Aremoricisque* *Maout*, *Vervex*, & *Maout turch*, *Aries* est. *Caro* etiam *vervecina* imò & *ovilla* *Gallorum* vulgo *Mouton* dicitur. Videtur planè *Malatta* vox *Phrygia*, tanquam *Præcisus pater*: Sicut enim *Britannis* nostris *Malu* dicitur Μύλειν, sive *Molere*, & per hoc etiam *Præcidere* (ut & *Hebræis* מיל *Mil*, Περαιμειν est) ita etiam *Phrygibus* Ἀττα dicebatur quivis *Mas*; His enim *Hircus*, autore *Arnobio*, *Attagox* sive *Pater caper* appellatus est. Crediderim autem hanc *Insulam* pleniori loquelâ appellatam fuisse *Malatinis*, sive *Ververcum insulam*. Erat & huic cognominis *Insula Malata*, prodente *Anonymo*, in sinu *Illyrico*, *Græcis* dicta Μελίτη.

MALENOS: Ita puto *Ptolemæum* scripsisse correpto sono pro *Maleninos*, cùm in *Libris* vitiosè sit conceptum ΜΑΛΕΟC, & in nonnullis vitiosius ΜΑΛΑΙΟC. Et hæc est *insula Mula* in *Ebudis*. Vide in **MINERVÆ**.

MANAPIA *Ptolemæo* urbs **Wierford** est apud *Ibèrnos*, ut autor est *Camdenus*, quod proximum veritati videtur. Dicitur autem *Manapia* *Britannis* tanquam *Mant ab* vel *Os aquæ*, complanato aspero sono. *Saxonicum* nomen **Wierford** ibridâ profertur compositione de *Wyck* & **Ford**, quod *Sacer* est *Trajectus*; sicuti nos suprà docuimus ad **DELGOVICIA**.

MANAPII *Ptolemæo* *Ibèrniæ* *populus* est ad urbem *Manapiam*. Erant & in antiquo *Belgio* alteri *Manapii*, ad ostium *Rheni* atque *Mosæ*, qui *Straboni* dicuntur

dicuntur Μερόπιοι. Hi sunt hodie *Teutonici Flandri*, & *Hollandi*; olim etiam *Dorostates*, autore Anonymo, appellati sunt. Unde & urbs vetustissima *Dorostadus* sive *Batavodrum*, hodie vicus **Duerstad**; à *Dür* quod *Aqua* est Britannis, & Teutonico **Stad**, *Sedes* sive *Locus*.

MANCUNIAM (quod & vitiosè scribitur *Manucium* in Antonino) hodie **Manchester** est in Segantiis, quod *Mancunium urbs* est. Quin & idem dicitur Britannis *Mancunium* sive *Man cenion* quod & **Manchester**; Nam & *Man*, *Locus* est, & *Cenion* *Pelles* sive *Castra*. Vide suprâ in ALATA CASTRA.

MANDUBRATIUS, Immanuentii Trinoüantum Regis filius, qui obtruncato à Cassivellanno patre, ad Cæsarem in Galliam præ metu fugit. Inde populari Cassivellanorum convicio *Mandu bratür*, tanquam *Patriæ proditor* appellatus est. Nam & *Mandu* vox composita videtur ex *Man* quod *Locus* est, & *Ty*, *Domus*; & *Brâd*, *Proditio* est, sicuti & *Bradiür*, *Proditor*, de Francobelgico **Uer-raed**, quod quidem de Præpositione **Uer** *Pro*, est, & **Raed**, *Consilium*: unde & *Bradiür* idem est quod Francobelgicum **Uer-raeder**. Hinc autem novimus & veteres Belgas traxisse quædam vocabula à Sicambris sive Francis, & hodiernos etiam Britannos Belgobriganticæ esse originis. Eutropio atque Bedæ hic idem (ut & Camdenus advertit) *Androgeus*, sive *An drüg üas* vel *Vir malus* appellatus est. Vide in ANDROGEUS.

MANDUESSEDUM Antonino dicitur vetustum Corigaunorum oppidum, quod hodie in finibus est Pagi Præsidarii sive Warwiccani; sed in ruderibus jacet, nomine **Mancester**, quod *Urbs* est *Manduessedum*. Hoc Nennio nostro vitiosè scribitur *Caer Manchgued* pro *Caer Mandu güidb*, quod est, *Civitas Mandu in Sylvis*: Siquidem Conventus iste primis temporibus ferè constabat *Arduennæ saltu*. Superiùs ostendimus Britannis veteribus *Mandu* fuisse pro *Patriâ*; etsi sit in Fabellâ Caledonii Regis Cul-huchi etiam *Maendy*

pro *Regiâ* vel *Lapideâ* domo. *Essedin* etiam (sive hodiernâ scripturâ *Yssydbyn*) pro *Sede* est; unde & Carpentum bellicum veterum Celtarum *Essedum* appellatum est. Erat igitur *Mandu Essedin* tanquam *Patriæ Sedes*: Curia hæc videtur fuisse sive Basilica veterum Üigantum sive Icenorum; cui quidem successit inclyta urbs *Conventria* sive **Cobentry** vel *Convent-tree* (*Arbor* scilicet sive *Crux Conventûs*) Anglis appellata. Atque hæc nobis *Manduessedum* Novum est.

MANNA: Ita correptè dicitur Anonymo, sicuti & nobis hodie, Infula *Menavia*. Vide in **MENAVIA** & in **MONA**.

MANSOVA: In Ravennate gravi mendo scribitur *Mafona*, demptâ de more veteri *N* literâ sequente *S*, & malè acceptâ *U* pro *N*. Hic locus fuisse videtur, qui nobis *συωνόμω* vocabulo hodie **Apuldoz** sive *Abhal diir* (quod *Furca* est vel *Sinus aquæ*) juxta Portum Abernavim sive **Bernstable** in Dumnoniis. Neque aliud sonare videtur *Mans o üag* quàm *Os flutûs*. Possit enim Dumnonicè *Mans* dici pro *Mant*, sicuti & hodie Ostidamniis *Cois* dicitur *Sylva* pro *Coit*.

MANTANTONIS: Levi mendo in Anonymo libro *Mutuantonis* legitur, & in Vaticano *Mantuanonis*, nullo cum Etymo; cum *Mant* & *Ment* Britannis sit *Os* vel *Ostium*, & *An ton isc*, *Tenti fluminis*. Ista civitas olim de Britannorum nomine *Brittenden* sive *Britannodunum* appellata est; postero verò tempore de novis Incolis **Newenden** sive *Noviedunum*. Sita est ad *Odaram* flumen, quod Britannico vocabulo **Rother** dicitur, verùm vitiosè pro *Er odor* vel hodiernâ loquelâ *Yr odr* quod est *Limes*; cum Veteribus diceretur *Antona*. Hic fluvius Regnos sive *Rencos* à Cantiiis dividebat. Oportuit hæc omnia nescisse Camdenum. Est & in Regione urbis *Transtamesinâ* locus hodie appellatus **Rotherhithe**, quod *Ripam Limitis* sonat; ut sit iste locus olim *Cantiacorum* atque

atque Trinoüiantum *Limes*. Est & in Batavis oppidum dictum **Roterdam**, quasi *Agger limitis*. Forſan & in Notitiâ Imperii *Equites Dalmatæ* qui *Marcis in Litore* ponuntur *Saxonico*, *Odaræ* ſive *Roterodami* fuerant; nam & *Marc* erat veteribus Celtis pro *Limite*. Certè *Locus Quartensis* ſive *Hornensis*, ubi *Præfectus Classis Sambricæ* fuerat, vel ex nomine videtur fuiſſe Batavorum *Horna*.

MANTAVIS: Ita enim reponendum cenſeo in Anonymo, cùm in Libro ſit ſexto caſu *Manavi*; ut ſit ſolutis verbis *Mant a üiſc*, quod eſt *Os aquæ* ſive *fluminis*. Ipſe Anonymus proculdubiò fecerat ſcripturâ ſequioris ſæculi *Mannavi* pro *Mantavi*; quâ de re vide quæ ſuprà dicta ſunt in voce **ANTONA**. Hæc urbs veteribus Pictis *συωνύμως* appellata eſt *Rigmunt* (nam Scotofaxonum *Rigmund* vitioſum eſt) atque illud eſt *Os rivi*. Ptolemæo dici videtur *Orrea*, quaſi *Orria*, *Super rivum*. Hodie hæc eſt *Civitas Sancti Andree* in partibus Viſturionum: Johanni à Fordon *Kil Remont*, Fanum eſt *Sancti Andree*; atque hoc quidem correptâ prolatione pro *Kil Rigmunt*. Britannis autem *Kil* quivis erat *Seceſſus*, & per hoc *Monasterium* quoque & *Eccleſia*. Poſſit & Anglorum oppidum **Richmond**, quod ad oram eſt *Tameſæ*, veteri linguâ proferri *Rigomanta*. Crediderim & alteram in *Flaviâ noſtrâ* fuiſſe *Mantavim*, quæ hodie *Menevia* vel *Mentevia* eſt.

MANTIUM: Hoc Anonymo ſexto caſu dicitur *Mantio*. Equidem ex ordine Ravennatis Itinerariî conjecerim illud eſſe **Dunford**, ſive *Arcis Trajectum*, ad Abuntrum amnem, in Occidentali Brigantum Triarchiâ. Erat autem *Mant iü* Britannis *Os aquæ* ſive *fluminis*.

MANTIUM: Vide in **IDUMANTIUS**; nam illud rectius videtur. In Ravennatis fluminum Catalogo levi vitio dicitur *Mantrum*. Nam de *Dorvatium*, *Antrum*, nos ſolitâ fiduciâ fecimus *Dorvantio*, *Mantium*.

tium. Hodiernum *Fraxulæ* nomen *Pant* vitiosum est pro *Mant*.

MANTOVIVM: Anonymo vitiosè dicitur *Mato-vion*, omiffâ literâ *N*, & declinatione Græcâ. Hoc nobis est **Musselburgh**, ad fluviolum *Isam*, in *Gadenis*. Pervetustum esse oppidum ostendit Romanæ *Aræ* dedicatio ibi reperta sub hoc Titulo: *APOLLINI. GRANNO. Q. LVCIVS. SABINIANVS. PROCOS. AVC.* Neque fanè multùm abludit Saxonicum Loci nomen ab Etymo Britannico. Nam & *Mant o iion*, *Os* dicitur *fluctuum* sive *maris*; & **Musselburg** voce ibridâ profertur quasi *Munt isc beli býrig*, quod est *Arx ad ostium aquæ salisæ vel marinæ*.

MANTURUM apud *Ravennatem* urbs dicitur antiquæ *Caledoniæ*, hodie *συωνόριος* **Montrose** quasi *Mant er osc*, quod est *Os aquæ*.

MAPONIS: In Anonymo sexto casu legimus *Maponi*, & in Vaticano *Mapon*. Hæc soluto sermone dicta videtur *Mâp an isc*, quod *Origo* est vel *Nativitas aquæ*. *Mâp* enim Veteribus tam *Natus* fuerat quàm ipsa *Nativitas*: Siquidem vel hodie *Natalis Sancti*, *Mâp Sant* dicitur. Nescio an hic locus **Mowap** sit citra *Tinnam*: Certè non multùm abludit vocabuli sonus.

MARCOSAXON: In Anonymo levi mendo scriptum legimus *Marcotaxon*. Quis non videt **Rorburgh** esse in *Gadenis*, antiquiore nomine *Marchidun* appellatum, quasi dicas *Limitis oppidum*: Nam hîc erat olim Saxonum & Pictorum Britanno-rum *Limes*. Unde vel ipsi Pago *Marchiæ* nomen hæret. Utrâque autem linguâ *Marc* pro *Signo* est & *Limite*, quod etiam Persis dicitur *Marz*. Vel hinc conicere licet Anonymum nostrum exeunte jam septimo sæculo floruisse, cùm jam Pictorum essent *Maiaræ*.

MARGIDUNUM, hodiè vitiosè **Market-Over-**
ton, in illâ Icenorum Majorum Dynastiâ quæ Rote-
 landia dicitur; quod monstravit eruditus Camdeni
 interpret Gibson: Cujus quidem sententiæ vel ipse
 Camdenus fuerat in primâ Britanniae suæ Editione,
 in tantum ut faceret de **Market-Overton** ingeniosè
 satis *Marged-Overton*. Medulla quædam terræ est,
 quam Græci *Ἀργίλον*, Teutonesque Celtoscythæ
Maerg, **Berg** & **Marg** appellavêre; sicuti & Bri-
 tannis hodiernis quævis *Medulla*, *Mêr* dicitur, Saxo-
 nibusque plenius *Menz*. De *Margâ* igitur istâ atque
Dun, Oppidum, fit compositum *Margidunum*, quod
Margæ est oppidum. Veteres Celtæ *Margam* dice-
 bant *Glifcomargam*, de verbo *Lbysgo* quod est *Trahere*,
 quasi *Tractilem Margam*. Est autem *Marga* satis
 magnâ copiâ juxta oppidum *Margidunum*, ut prodit
 Gibson.

MAROMAGUS: In Anonymo sexto casu di-
 citur *Maromago*; & videtur esse **Langtoun** juxta
Falkirk ad Lineam ulterioris Valli. Siquidem Bri-
 tannis *Maür maes* idem ferè sonat quod & Scotosaxo-
 nibus **Langtoun**; cùm *Magus* sit Celtis etiam *Oppi-*
dum prodente Plinio, & *Maür* etiam hodie sit pro
Magno. Fuit & quoddam Romanorum munimen-
 tum juxta **Falkirk**.

MATONAS: Ita enim suspicor Anonymo initio
 scriptum, cùm sit in edito Libro nullo commodo sen-
 su, & sexto etiam casu, *Maiona*. Neque enim pro-
 babile videri possit *Mai onas* Dialecto aliquâ fuisse no-
 men Insulæ, tanquam *Magnam* quis dicat *insulam*;
 cùm Majores omnes Lindisfarnenses aliis veniant no-
 minibus. Sit igitur *Matonas* Insulæ isti nomen,
 quod veterum Brigantum sermone *Bonorum* sonat
insulam. Etiam hodie *Emporii* dicitur *Insula*, sive
Staple-Isle. *Mat* etiam hodie *Aremoricis* dicun-
 tur *Bona* atque *Divitiæ*.

MATORITUM: In Anonymo duplici errore
 scribitur, & casu præterea Græco, *Tadoriton* scilicet
 &

& *Maporiton*; & hoc videtur esse **Atterith** in Selgovis, quod & ipsum truncatè dicitur pro *Matrit*, quod Britannis *Speciosus* dicitur *trajeetus*. Camde-nus tamen sentit **Atterith** dici Ptolemæi *Trimontium*, quod nobis minùs videtur. Videmus & Hispania-rum Caput hodie eodem venire nomine; quod osten-dit & illum vetustum fuisse locum, etsi obscurioris olim notæ, utpote in viciniâ Mantuæ Carpetano-rum præclari olim loci.

MAULIONDOMA: Anonymo levi errore dicitur *Mauliondeme*, casuque Græco; nam de prodigioso *Maulion demerosesa* nos duo extudimus vocabula, *Mauliondoma*, *Rosexa*. Hic locus hodie videtur dici **Maulsmire**, Scotofaxonum ibridâ compositione. Hodiernâ Britannorum Dialecto nos diceremus *Moe-lion dom*, *Cumulos stercoris* vel etiam *cæni* vel *luti*. Locus hic est in citeriore Valentiâ, quò & Milita-rem Viam processisse constat. Ad eandem normam effingi possit & Francobelgis *Amsterodoma*, *Rodara-doma*, & similia; quòd illorum **Damme** sive *Terreus agger* accedat ad nostrum *Dom*. Vel Hebræis **דמן** *Domen* est pro *Fimo*.

MEDIOBORGUS: Anonymo vitiose scribitur, & sexto casu, *Modibogdo*, & Vaticano Libro *Medi-bogdo*. Videtur hæc Statio fuisse quorundam Teu-tonicorum militum, fortasse Veteranorum jam eme-ritorum. Etiam hodie **Middleburgh** appellatur; atque est ad ostium Tuæsis, in Orientali Brigantum Triarchiâ.

MEDIOLANIUM Ptolemæi in Ordüicibus est, ad Sabrianam amnem, olim de antiquo nomine ap-pellatum *Madle*, prodente nostro Giraldo. Est au-tem nomen *Mediolanium* Romano sono prolatum pro *Meigiou* vel *Mediou laniou*, antiquâ Celtarum decli-natione, quod Romanis est, prodente Glossario an-tiquo, *Prata pulchra*: Nam & ista Interpretatio est *Mediolanii* Romanis dicti *Cisalpini*; cui cognomine est *Mediolanium* Santonum Caput, hodie *Xaintes*.

Medio-

Mediolanio autem nostro vernaculum est nomen **Bewdley** pro *Madle*. Scotobrigantes Ibernix etiam *Madb* dicebant pro *Magb*.

MEDIOLANIUM Antonini, Ravennati sexto casu dicitur *Mediolano*, atque etiam alio in loco adhuc vitiosius *Mediomano*. Hoc esse *Meivod* vel *Meigvod*, quod in Canganis est Venedotix, verissimè conjecit Camdenus; etsi hoc à priore *Mediolanio* non discer- nat, sed Ordüices ponat in nostris Canganis, immani vitio. In veteri Britannorum scripto olim legeram Civitatem *Caer Meigion* in hisce partibus fuisse incen- dio deletam à Deiris atque Berniciis, hoc est, à Nor- danhumbranorum Rege Edüino, cui grave bellum fuit cum Cadüallano Cadüaladri nostri avo, Britan- nici generis Ardirago sive Pendragone. Credibile est eo tempore Dumnonios etiam & Cumbros unà cum nostris hominibus à partibus stetisse rebellantium Pictorum. Fuère certè Poüisiano Principi Cadüal- lano (quod ex antiquissimâ ejus Elegiâ apparet) *Pe- deir Pruvrat ar dbeg, a thrigeint Kyvarvauit*, quod est, *Quatuordecim propria Agmina, & triginta uner- mia* sive *socialia*. Quæ quidem *quatuordecim Agmina* totidem fuère *Güelygordbæ* sive *Clientelæ* Poüisianæ ditionis; uti constat ex Poëmatio *Güelygordheu Poüys* inscripto, cujus *Condelüa* (cognomento Poëta Mag- nus) autor fuit; qui quidem *Condelüa* floruit sub Henrico Primo Rege.

MEDIONEMETUM: Apud Ravennatem Græ- câ dicitur declinatione *Medionemeton*. Atque hoc quidem solutè scriptum Britannis foret *Meigiu Ne- meit*, sive sequiore prolatione *Neveit*, quod est *Campi* vel *Prædia Teutonum*. Certè Germani qui Celto- scythicæ sunt originis, etiam hodie Pannoniis sive Boiis Celtis dicuntur *Niemet*, quod Græcis fuerit *Νομάδες*, *Campestres* scilicet *prædones*. Nam & *Né- mev* vetustæ Græciæ idem fuisse quod & Teutonibus *Brannen*, *Capere*, vel una vox *Κληρονόμος* testatum facit; sicuti etiam Latinum *Emere* in Compositis *Adimere*,
Exi-

Eximere, Interimere & Perimere, quæ omnia de Græco Νέμειν corruptè efficta sunt. Credibile est hoc fuisse Castellum **Nemthor** sive *Nemetum turris* in Cumbris, cujus meminit eruditissimus Antiquarius Ibernix Rodericus Flahertius in Ogygia, tanquam Patriæ Sancti Patricii Ibernorum Apostoli. Videtur autem nomen suum traxisse de emeritis *Germanicæ* gentis Veteranis, qui stipendia fecere temporibus Romanorum. Erant & *Nemetum* populus ad Rhenum flumen, & *Memetobriga* in Hispaniâ apud Anonymum: Erat denique *Augusta Nemetum* in Aquitaniâ; ut nihil dicam de Ibernorum *Nemetbo* & Partholano Scythis. *Namon* etiam Ravennati dicitur in Provinciâ Belgicâ munimentum insigne, vel hodie dictum *Namur* & Francobelgicè **Namen**, eodem Etymo; temporibus autem Notitiæ, uti ego existimo, *Nemetacum*, quasi *Nemeitaiic*, sicuti & Hirtio *Nemetocenna*, quasi *Nemeit Kend* vel *Nemetum Caput*. Hodiernum nomen *Namur* vitiosè profertur pro *Namüyr* vel *Nemetes viri*, quod Francobelgicè **Nam-men** sonat. Vide in NEMETOMAGUS.

MELARVONIS: Anonymo mendosè scribitur & sexto etiam casu, *Melarnoni*. Vel ipse Ravennatis Editor Placidus Porcheron fatetur incertum esse literarum ductum, ut nesciat an sit & *Melamoni* legendum. Quid vetat hanc esse *Ischanum* quod dicitur *Monasterium* sive **Erminster**, antiquum oppidum in Dumnoniis? *Bon isc* certè veteri linguâ *Alta* dicitur *Isca* sive *aqua*, & *Mêl* idem est quod *Bêl*, *Caput*, & per hoc etiam *Os*: Ut sit *Melarvonis* soluto sermone *Os* vel *Caput altæ Iscæ*. Unde intelligimus & Articulum nostrum *Yr* vel *Er* fuisse Veteribus nonnunquam *Ar*.

MELIDUNUM: Hoc Ravennati levi vitio est *Milidunum*, & videtur hodie dici **South-Moulton** ad Tavum amnem in Dumnoniis, oppidum satis vetustum. Plenis enim verbis *Mêl* vel *Môl iiii dun*, *Oppidum est ad caput fluminis*, quod est *prope flumen*;

nam

nam & nostrum *Yn ymmyl* solutè dicendum foret *Yn y mêl* vel *In capite*.

MEL EXUM : Ravennati monstrose sexto casu dicitur *Moiezo*, quod nauci esse necesse est. In Exemplari Græco proculdubio fuerat **MO'ΛEZON**. Certè literæ **Z** & **Ξ** persæpe Librariorum vitio permutantur. Quid, quòd & in Vaticano Libro sit *Melezo*? Legimus in plurimis Ptolemæi Exemplaribus **ΟΥΖΕΛΛΑ** & **ΟΥΖΕΛΛΑΝ** vitiosè scripta pro **ΟΥΞΕΛΛΑ** & **ΟΥΞΕΛΛΑΝ**. Leviusculum est autem quòd litera **L** mutetur in **I**. Atque equidem censuerim *Melexum* istud Arcem fuisse in summitate altissimi montis qui in vico **Silleston** est, juxta Sturam amnem in Durotrigibus, quique vel hodie **Cameldon** appellatur. In hoc monte vel Camdenus ipse Romani Castrì deprehendit vestigia fatis insignia. Erit igitur *Melexum* solutis Britannorum verbis, vel *Mêl ex* vel *Bêl isc* indifferenter, pro ratione scilicet Dialectorum; atque illud est *Ad caput* vel *oram fluminis*, quod hodiernâ loquelâ est *Yn ymmyl yr avon* vel *Prope flumen*. Sanè vel hodiernum nomen **Cameldon** nihil aliud videtur quàm *Ha mel dun*, quod *Arx* est *ad caput* vel *oram fluvii*. Fuerat igitur ipsa Civitas Anitocis, quod hodie Sturanum dicitur Monasterium; hujus verò Arx sive Propugnaculum *Melexum* istud; quod & Dunocindum erat Durnovariæ, Magiodunum Magiovinio, ut de aliis taceam.

MELTEVIA : In Anonymo levi vitio *Mestevia* scribitur, atque erat **Tawton** *Magna* sive *Ad Tatum*, olim Episcoporum Sedes, in Dumnoniis. Possit & Dialecto quâdam *Teu*. dici pro *Tau* (quod *Amnem* vel *Aquam* sonat) ut sit *Meltevia*, *Mêl Tau*, sive *Ad caput* vel *oram Tavi* sive *fluminis*. Vide in præcedenti. In edito Ravennate vitiosè dicitur *Mostevia*, cùm in Exemplari Regis Galliarum & in Vaticano sit *Mestevia*.

MENAVIA : Ita Bedæ dicitur, Ravennatis & nostra *Manna* Insula. Etiam hodiernis Britannis dicitur

dicitur *Menau*, quod est *Main aii* vel *Exilis insula*, quod idem & Plinii *Monabia* sonat; imò fanè & Ptolemæi *Monæda*, quòd manifestè vitiosum est pro *Monaocta* vel *Mon iiet*. Nam & *üiet*, *Parva est insula*, & *Moan* hodie *Aremoricis* pro *Main* est. Vide in *MONA*; nam utriusque *Insulæ* nomina eodem redeunt. De *Gildæ Euboniâ* nihil attinet dicere, cùm *Ebudam* velit seu *Clauanim*.

MENNA, quam *Jornandes* (sive veriùs *Jordanes*) in *Geticis* memorat ex nescio quo *Cornelio*, *Cheronefus* est *Ostidamniæ* sive *Corinaviæ*, vel hodie dicta *Meneg*, ibridâ *Saxonicae Linguae* compositione, quasi *Main æge* vel *Exigua insula*. Et *Manna* & *Menna* & *Mona* variantibus *Britannorum Dialectis* eodem redeunt.

MENTARIS: *Ptolemæo*, extritâ *N* literâ, vitiosè dicitur *Μεταρίς* pro *Metaris* (in alio Codice *Μετορία*) nullo cum *Etymo*. Nullus dubito quin dici possit *Dialecto loci* *Ment ar isc* pro *Mant ar isc*, quod *Os* est vel *Ostium Iscæ* vel *Oxæ* fluminis, in finibus *Icenimagnorum*. *Æstuarium* istud hodie dicitur *The Washes* sive *Eluvies*. In *Belgicâ* etiam *Secundâ* fuerat forsâ *Armenteura*, quod hodie est *Armentiers*.

MERGÆ: In *Ptolemæi Exemplaribus* vitiosè dicuntur *ΜΕΨΤΑΙ* & *ϸΜΕΨΤΑΙ*, solenni exscribentium errore. Nobis *Mergæ* dici videntur *Moravii* (sive vetustiore scripturâ *Murevi*) in partibus *Victurionum*, & videntur de *Margâ* nomen trahere. Nam *Λακάρηλος* fertur esse horum *Regio*. Vide suprâ in *MARGIDUNUM*.

METAMBALA: Vitiosè conceptum videtur in *Ravennate* de *Græco* *ΜΕΙΓΑΜΒΟΥΛΑ*. Vide in *BULÆUM*. *Britanni* veteres solutè dicerent *Meig* vel *Meigiou an bula*, quod est *Principis pascua* sive *Regis prata*.

MIBA: In *Ravennate Libro* ita dici existimo *Saxonum* nostrorum *Peopenþea*, quod correptè dicitur *Pevensey* & *Pensey*. Portus hic est *Segontiacorum*

tiacorum five Australis nostræ Saxonix, ubi Neuf-
trix Dux Willielmus copias suas classē exposuit, reg-
numque non suum vi occupavit. Sive autem *Buva*
five *Muva* five etiam *Buvan* Britannicè dicatur *Vac-*
carum locus, tantundem fuerit: Siquidem Britannis
prona est Labialium permutatio. Sunt autem *Beu*
Britannis *Vaccæ*, & *Man*, *Locus*; ut sit & *Peovenis*
ey, *Bive insula*. Vide in *BOVIUM*.

MINERVÆ: Insula hæc est in Ebudis à Raven-
nate memorata: Ptolemæi Libris dicitur *ΜΑΛΕΟC*,
corruptè puto pro *Malen inis*, nisi ipse *Μάλενος* scrip-
serat pro *Μαλενίνος*; nobis hodie dicitur *Mula*. Idem
autem Veteribus *Mél* & *Mûl* quod & *Bél* & *Bûl*,
Caput scilicet, & figuratè *Dominus*. Unde etiam
Bela, *Mela*, *Belen*, *Melen*, *Balen*, & *Malen*, pro
variantibus Dialectis, possint esse pro *Dominâ* & *Deâ*.
Quomodo & Syris de *ܒܠܐ Baal* fit *ܒܠܐ Baala*, eo-
dem intellectu; imò & Græcis etiam veteribus *Βέλε-*
νος & *Βελένα* *Sol* & *Luna* sunt, *Apollo* scilicet & *Dia-*
na, *Saturni* & *Rheæ Liberi*. Neque etiam aliud
Græcis *Πάλλας* quàm Deminutivum de *Παῖς Puella*;
sicuti & *Πάλλαξ*, unde Romanum *Pellex*. Τῷ δὲ Διὶ
(inquit Strabo Libro Geographiæ suæ XVII.) ἐνε-
δεσάτη, ἢ γένος λαμπροτάτη παρθένος (à Sacerdotibus
Ægyptiis) *ἱερεῖς*, ἃς καλεῖσιν οἱ Ἑλληνες *Παλλάδας*. Ἀυτὴ
δὲ ἢ *παλλακίδει* — μὲν δὲ τὴν καθαρίσιν δίδοι πρὸς ἄνδρα.
Quin & Romanis corruptâ consuetudine *Minerva*
profertur pro *Minor Dea*. Scythis etiam five Thra-
cibus, prodente Herodoto, hæc Dea Ἀρτέμειζα ap-
pellata est, tanquam Ἀρτα ἄμμα παῖζα vel *Magna*
mater filia. Nam & de Phrygio Ἀρτα ἄμμα est
Græcorum Ἀρτεμις pro *Diana*, quæ & *Minerva*;
confusa enim sunt ista numina. Britannis vulgò *Ma-*
len pro *Furiâ Andrastâ* est five *Diaboli Matre*, quam
imperiti sic appellant. Hujus confingitur quidam
Equus magicus nomine *March Malen*, five *Malenæ*
vel *Minervæ Equus*, quo vehi feruntur per aëra male-
fici; olim autem *Pegasus* hic erat, quo vehabantur

vitâ functorum umbræ. Atque hinc natum videtur quod instar Proverbii est in ore vulgi, *A gasgler ar Varch Malen dan ei dorr ydb â*, hoc est, *Quod Malenæ equi dorso comparatur, id subter ventrem ejus disperdendum erit*; quod Anglicè vulgò dici solet, **What is got on the Devil's back is spent under his belly.** Dicitur autem *Minervæ* in Genitivo, omisso generalitatis nomine, quod est *Insula*. Pythæ Massiliensi apud Strabonem hæc Insula dicta videtur *ΟΥΞΙΚΑΜΗ*, Librarii errore puto pro *ΟΥΝΙΚΑΜΗ*. Quid enim linguâ Celticâ *Unis ama* nisi *Matris insula* sive Νᾱσος τᾱς Ἀγτας Ἀρμας Παῖζας, ut Pelasgicâ loquar Dialecto. Certè *Unisamam* suam prodit Pytheas distare à litore Gallico τειῶν ἡμερῶν πλῆν. Cùm autem nihil constaret Straboni de istâ Insulâ, putabat eam planè Πυθέξ πλάσμα. Causa videtur exscribentium erroris, quod ipse Pytheas scripserit literam *N* transversim, *Z*, antiquo ritu: Et pronus est lapsus, & Librariis omnibus usitatus in literis *Z* & *Ξ*, uti nos aliàs monuimus. Parum liquet nobis hodie cur Pytheas Straboni dicatur Ἀνὴρ ψαδέσσιος sive *Vir omnium mendacissimus*; nisi forsan sit (quod equidem vel ex ipsius verbis conjicio) quòd fabulosam crediderit Thulen Insulam, nullibique terrarum comparentem. Ista enim, factâ Thules mentione, statim subjicit; Καὶ οἱ τῇ Βρεταννικὴν Ἰέρην ἰδόντες, ἔδεν πρὶ τῇ Θάλης λέγουσιν, ἄλλας νήσους λέγοντες μικρὰς πρὶ τῇ Βρεταννικὴν, h. e. *Quique Britannicam Iernen viderant nihil de Thule produnt, alias recensentes insulas parvas circa Britanniam.* Certè Eratostheni gravissimo Mathematico ad instar Oraculi fuerat Πυθέξ γῆς Περίοδος; ita enim inscriptus est ei Liber nobis hodie desideratissimus. In hac autem Insulâ celebrata fuisse Samothracum Sacra nos suprâ ostendimus in *JUPAPANIA*. Aliâ quâdam Celtici sermonis Dialecto, pro *Belen* dici poterat *Belis*: Nam in antiquo Lapide, cujus meminit Eruditissimus Bochartus in *Phaleg*, idem est *Belisama* quod *Minerva*, h. e. *Domina mater.*

MINOXA apud Ravennatem, hodie dici videtur **Minnio**, quod est ad ripam Tuæsis amnis non longè ab urbe Tuæsi, in Gadenis. Vaticano MS. correptè dicitur *Mixa*. Quid autem *Minox* nisi *Min^{us} ox* vel *osc*, quod *Labium* est *fluminis*? Quin & ipsum **Minnio** correptè proferri videtur pro *Min aū*, eodem intellectu.

MODONUS apud Ptolemæum, Camdeno videtur flumen **Slan** in Ibernîâ. Nobis magis videtur Æstuarium hujus fluminis, Britannis nautis ita olim appellatum. Existimo etiam *Modon* Dialecto quâdam dici pro *Bodun*, quod, autore Plinio, Celtis erat pro *Profundo*: Certè nobis hodie *Bodbi* dicitur *Merigi*. Possit igitur *Modonus* solutis dici verbis, *Bodun* vel *Modun uisc*, quod *Annem profundum* sonat. Possit etiam vel ipsum **Slan** correptè poni pro *Isc lân*, quod *Purus amnis* est.

MONA: Notissima est ista Insula, etiam hodie nostratibus *Môn* appellata, Anglis verò *Anglorum Insula*; illud enim est **Anglesey**. Dicebatur autem *Mona* veteribus nostris quasi *Mon aū*, Dialecto vetustâ, pro *Main aū* vel *Exilis insula*: Certè *Aremoricis* etiam hodie *Moan* est pro nostro *Main*. Vide plura in **MENAVIA** & in **POMONA**.

MONABIA: Vide in **MENAVIA**.

MONAOEDA: Vide in **MENAVIA**. Vitiosum est pro *Monaoeëta*.

MONAPIA: Ita apud Plinium scribitur *Monabia* vel *Menavia*.

MORBIUM in Imperii Notitiâ, hodie dicitur **Moresby**; & est ad mare, in Cumbrianis Ceangis, quod vel plures Inscriptiones apud Camdenum declarant. Hic erat *Præpositus Numeri Cataphractariorum* juxta Notitiam. Nomen autem loci solutè scriptum erit *Môr uion*, sive *Ad fluctus magnos* vel *mare*. Hodie viculus est, & vix Portus.

MORICAMBA apud Ptolemæum *Curvatus sinus* est, in Cumbriæ Ceangis. Certè *Môr iū Camva*

Britannorum sermone *Magnæ undæ* sive *Maris curvatura* est.

MORICONIUM: In Ravennate, extritâ unâ literulâ & sexto etiam casu, *Morionio* est, pro quo nos quidem levi admodum negotio *Moriconium* reposuimus; quo scilicet constaret Etymon *Mor iū cond*, sive *Magnæ undæ* vel *Maris caput*. Ex ordine Ravennatis Itinerarii atque ipso Etymo conjecerim hoc esse **Marham** ad ostium *Varii* fluminis, vetustum & celebre oppidum in Durotrigibus.

MORIDUNUM Antonini non potest esse, quod Camdeno nostro videtur, **Seaton** sive *Marinus vicus*; nam & Milliaria repugnant, quæ usque ad **Copesham** *Muridunum* proferunt. Confirmantur ista Anonymi nostri verbis: “Juxta civitatem Iscam
“ Domniorum (ita enim legendum pro Scadomorum) est civitas quæ dicitur *Moriduno*.” Quid autem Britannorum ore *Moridunum* nisi *Mor iū dun*, sive *Magnæ undæ* vel *Maris oppidum*. Neque fanè vernaculum nomen **Copesham** quicquam aliud videtur significare quàm *Oppidum ad maris verticem*: Idem enim Anglis **Top** quod & Britannis *Coppa*, & Phrygibus antiquis *Κύβω*. Possit etiam **Copesham** correptè dici pro *Topseaham*. Ravennati Libro, de more sequioris sæculi, sexto casu dicitur *Moriduno*, & Peutingerianæ Tabulæ truncato capite, *Riduno*. Italici etiam hodie Ablativus est pro Casu recto.

MUNNUS flumen **Munnow** est in Siluribus. Vide in **ALBIMUNNUM**.

MURIDUNUM: Ita enim Antonino scribitur, quod Ptolemæo vitiosè *Μαρίδουν* dicitur. Hodiernis Britannis *Caer Vyrdbin* appellatur, quod *Muridunum civitatem* sonat. Atque hoc est vel hodie universæ Demetiæ Caput. Vide Etymon hujus loci in voce **DEMETÆ**.

MURIVINTUM, sive potiùs *Moriventa*: Vide in **VINDOMA**.

N.

NABRIANUS: Ita enim legendum censeo pro eo quod apud Ptolemæum nimis correptè scribitur Νάβαρος, & in quibusdam Exemplaribus adhuc pejùs, Νάβαιος & Ναύαιος. Nam flumen est **Nabern** in Septentrionali Valentia, & in *Valle Nabrianâ* five **Strath-Nabern**. Idem est autem *Nabrianus* quod & *Abrianus* five *Sabriana*, præpositâ literâ *N*, quod provenire videtur de Particulâ *Na*; quam non solum Scotobrigantibus Ibernix, verum etiam antiquis Britannis Notam fuisse Genitivi indicio est vetus Inscriptio, DE AE NEHALENNIAE; in quâ (aliâ quâdam loquelâ) *Ne* usurpatur pro *Na*. Est autem **Strath-Nabern** Pictorum sermone *Strata* (& per hoc etiam *Vallis*) *Abriani*, five potius *Abrianæ* fluminis. Anonymo etiam Ravennati Viæ militares *Estratæ* dicuntur *Imperiales*.

NAGUATÆ, apud Ptolemæum populus est Ibernix; omnes tamen Libri levi laborant vitio: Quippe pro eo quod deberet esse ex Analogiâ linguæ Νάναϊ (hodie legimus Νάναϊ), & in nonnullis exemplaribus adhuc pejùs Μάναϊ; puto quò fieret vox Latina. *Naguatarum* Sedem *Connaëtiæ* fuisse mecum sentit Camdenus. Quod quidem nomen correptè effertur pro *Cúan na guaëtiæ*, quod *Portus* est *exiguarum insularum*, quæ hodie ab *Erion* five *Eriis* indigenis vocantur **Arran** pro *Iuerion*. Est autem *Cúan* Ibernix *Portus*, sicuti & hodiernis Gallis *Coin* pro *Angulo* est, nostrisque Britannis *Congl*: *ÿicēt* etiam (five alterâ quâdam loquelâ *ÿaēt* vel *Güaēt*) *Parvam* fuisse *insulam* aliàs docuimus. Est igitur *Na* syllaba in voce *Naguatæ* pro Notâ Genitivi veteri Brigantum sermone. Vide in præcedenti.

NAGUATA, Ptolemæo Πόλις Ἠπίσημος dicitur, quod hercle vel hodie est *Gallia* nostra, ita nominata Scotobrigantibus de cultoribus Anglis: Siqui-

dem vetustâ linguâ *Gal* pro quovis *Peregrino* est, unde & se ipsos *Gallos* vocitabant *Brigantes* *Iberniæ*. Etymon hujus loci in superiore voce quærendum est.

NAINA: Apud *Ravennatem* mendosè scribitur *Maina*, & in Vaticano *Mavia*. Vide in **ANTONA**.

NATHANLEOD, atque *Dumnoniorum* Dialecto *Nazanleod*, quod est veteri linguâ *Naudb* sive *Nauzan lûdb*, sive *Populi tutela* vel *perfugium*. Hic in *Annalibus nostris Britannorum Regum Maximus* appellatur, quod quidem *Ardiragum* sive *Pendragonem* valet. Equidem libenter *Camdeno* assenserim hunc non alium fuisse quàm *Ambrosium Aurelianum*, à *Provinciâ Romanâ* ad *Purpuram* evectum. Est autem nomen *Nathanleod* ibridâ prolatum compositione: Siquidem de *Saxonico* fermone est *Leoð*, quod & *Britannis* esset & *Lûdb* & *Lys*, de *Græco* Λεώς. Eodem modo & *Ardh* **Heer** sive *Arthur* appellatus est, pro *Ardh Rig* vel *Ardh Rag*. Vide in **ARVIRAGUS**.

NEMETOMAGUS: Nullus dubito quin sic sit reponendum in *Anonymo* pro monstroso *Nemetotacio*, quod usitato more in sexto casu est. Existima-verim hanc urbem etiam *συωνύμω* vocabulo fuisse appellatam *Nemetodunum*, quòd hodie *Ostidamniis* **Dun-Beveit** appelletur, quod est *Dunum* sive *Arx Nemetum*. Recentiori etiam nomine *Farnum Stephani* vocatur; illud enim valet *Lhan Stephan*, quod *Anglis* vitiosâ correptione **Launston** dicitur. Idem autem esse *Celtarum* linguâ *Magus* quod & *Dunum*, nos supra ostendimus ex autoritate *Plinii*. Ad vocem etiam *Medionemetum* docuimus *Nemetes* fuisse *Celtoscythis* sive *Teutonibus* antiquum nomen. Unde autem in *Ostidamniâ Germani* quis dicat; nisi forsan hîc fuerint quædam emeritorum militum prædia, quod sanè verisimile videtur.

NEUSTRIA, *Gallia Cellica* sive *Aremoricæ* Tractus fuerat, & *Ravennati* nostro etiam *Britannia*

in *Paludibus*, quam scribit sæculo suo pertendisse à Transligeranis Vasconibus sive Aquitanis ad Galliam Belgicam Germanam, quam vocat, quòd erat ad Sequanam amnem: Certè veteri Belgicæ linguæ *Neüiz Tîr* est *Terra nova*. Illuc enim actos fuisse Belgii Britannos sive Alobrites circa annum à nato Christo CCCXI. à Francis sive Sicambris superiùs ostendimus ad vocem AREMORICI. Saxones igitur à *Transmarinis Britannis* subacti sunt, Ducibus Willielmo Notho & Alano *Britanniæ* Duce nepote suo, qui postea Ægmundi Regno in Brigantibus potitus est.

NIDUM Antonini, hodie *Nédh* est in Morgantici Dynastiâ Silurum: Anglis hodie vitiosè dicitur *Neath*. Fortasse fluvioli nomen olim fuerat *Nid*, de verbo *Nydbu*, quod Britannis est *Torquere* & *Nere*: Græcis etiam Νύθειν dicitur *Nere*. Sunt & in Belgicâ Provinciâ *Nidæ* duæ, atque alibi etiam plures. Ravennati quoque dicitur *Nida* quæ in Belgio est.

NODIUS: Ita enim Camdenus in Ptolemæo reposuit; cùm in Libris sint Νοτίος & Νήσιος & Νόσιος, omnia vitiosè. Fluvius hic est in Selgovis, etiam hodie *Nid* sive *Nida* appellatus; qui & aliâ quâdam Dialecto dici possit *Nodius*. Vide in superiore.

NOTIUM PROMONTORIUM apud Iberos à Ptolemæo memoratum. Hoc Camdeno mecum videtur esse *Biarhead* in Momoniâ. Vide in VELLABORI.

NOUANTÆ apud Ptolemæum, hodie *Gallovidii* sunt in Citeriore Valentiâ. Veteri *Britanniæ* *Nou* fuisse videtur pro *Novo*; quod hodie dicitur *Aremoricis* quidem *Noadb*, nobis autem *Neüydb*, Sarmaticæque hodie *Nou*, & Persicè *Nau*, Græcèque Νέος. *Hent* etiam *Aremoricis* *Consuetum iter* est, veteri etiam Dialecto *Hant*, sicuti & nobis *Hynt*: Etiam Anglis dicitur *Haunt*, *Locus quo sæpiùs recurri consuetum est*; unde & Germanis *Wonnen* dicitur pro *Wonten*, sicuti & Britannis hodiernis *Annedbu* pro *Antedbu*,

quod *Habitare* est. Erant igitur *Noüantæ*, *Advenæ* sive *Novi inquilini*. In Britannico quodam Nummulo etiam *NOVANEI* sive potius *NOVANTI* legitur pro *TRINOVANTES*, qui & ipsi origine erant *Peregrini*; nam de Belgio huc migraverant. Hodiernum *Noüantiæ* nomen originem arguit Ibernicam, sive potius Scotobriganticam. Quid enim *Galloüidii* nisi inversum *Güidali*, seu *Sylvestres Galli* vel *Peregrini*? *Güidb* enim Britannis *Sylva* est, & *Al* vel *Gal*, *Peregrinus*. Est igitur tam *Galloüidius* quàm *Güidalus* idem quod *Scotobrigas* vel *Ibernus*. Equidem crediderim Bedæ Dalreudinos Scotos, Anonymi ævo, Ardhgüidaliâ suâ contentos, nullius fuisse in Valentiâ nominis; quòd Scriptor ille nusquam vel Scotiæ vel Scotorum extra Iberniam meminerit. Certè Arceledii Picti sive Ardcaledones sub finem septimi Sæculi fuerant Arguidalis sive Scotis magis noti. Erat igitur *Noüantarum* sive *Galloüidiorum* Regnum pluribus sæculis Scotico sive Albanico vetustius. Constat etiam & posteris temporibus *Noüantas* istos sive *Galloüideos*, originis suæ immemores, se gessisse pro Britannis; quòd in Bellis adversus Scotos munimentum *Alt Cluid*, sive *Dunclidum*, *Britannorum* feratur *Arx* in Scotos: Unde factum est quod in hunc usque diem *Arx* ista **Dunbryton** vocetur. Denique *Noüantæ* fuisse videntur quos superiora Britannorum sæcula dixere *Güidbysl Fictied* sive *Ibernos Pictos*; neque enim Scoti unquam se pinxisse feruntur. Equidem ex nomine conjecerim insignem Pictorum veterum Imperatorem Galgacum genere fuisse *Noüantam* sive *Galloüidium*. Atque hi quidem *Noüantæ* Ibernix forsan fuerant veterum Brigantum sive Pictorum in advenas Belgas focii.

NOUANTARUM CHERSONESUS Ptolemæo memorata, dicitur hodie veteri vocabulo *Galloüidia Mula*. *Bûl* autem sive *Mûl* fuisse Veteribus pro *Capite* nos suprâ ostendimus in voce **MINERVÆ**.

NOVIOMAGUS apud Ptolemæum, Ravennati mendosè scribitur, & casu sexto, *Noviomagno*. Cùm autem inter Vindogladiam atque Antonam posita sit Anonymo *Noviomagus*, vel inde fatis constat eam non esse Camdeni **Woodcote**, sive *Sylvestrem* dictam *casam*, in Transtamesinâ Regione: Cùmque Ptolemæo nullum sit omninò *Regnum*, neque Antonino in hisce partibus *Noviomagus*, pronum est credere Ptolemæi *Noviomagum* (quam & *Regnorum* ponit Caput) dictam fuisse *δυναμὸς* & *Regnum* & *Noviomagum*; quomodò & Crocolanum, Venta Ice-norum; si nos veram sequuti sumus conjecturam. Rectissimè autem conjecit Camdenus vetustum *Regnum* fuisse **Ringwood** sive *Regnsted*, ad Alaunam fluvium in Belgis, sive potius *Regnis*; unde suspicatus sum vitiosè prolata fuisse Romanis *Regnum* & *Regnos* pro *Rencum* & *Rencos*. Nam in magno Censuali Libro dicto **Domes-dei**, hoc oppidum *Rencewud* appellatur, quasi *Rencorum* dixisset *sylvam*. Quin & existimaverim de novis incolis Belgis *Regnum* fuisse appellatum *Noviomagum*; quòd linguâ veterum Belgarum *Nouiou mages* vel *maches* sit *Novorum civitas*, Belgicæ *Noviomago* etiam cognominis. De vocabulis autem *Nou* & *Magus* nos aliàs diximus quod visum est. Vide in *REGNUM*.

NOVIOMAGUS Antonini huic planè diversa est: Nam cùm sit inter Londinium atque Madüiacim sita, facilè adducor ut credam eam fuisse ad locum hodie appellatum **Rabensbourn** sive *Corvi fontem*, juxta *Grænovicum*, quæ nobis est pro *Noviomago*. Ista monstravit eruditus Camdeni Interpres primus quod sciam, qui & rudera & insignia Romanarum Antiquitatum vestigia illic reperit. Quin & Antonini Millaria huic sententiæ adstipulantur maximè. Credibile est de *advenis Belgis* sive *Nucantiis* *Noviomago* factum fuisse nomen. De Belgicâ *Noviomago* nihil attinet dicere; neque de alterâ etiam Belgicâ ad *Mosellam* amnem positâ,

NUCANTIUM: Ita quibusdam Ptolemæi Libris *Cantium* dicitur *Promontorium*: Unde licet suspicari & *Cantios* dictos fuisse Νεκαιίης five *Novos Cantios*, post appulsum Belgarum.

O.

OBOCA Ptolemæo fluvius est Ibernix non longè ab *Arklo*, ut videtur Camdeno. Certè Britannorum linguâ & *Aüch* & *Avüch*, *Acer* est five 'Οξύς. In nostrâ Montegomericâ Regione admodum obscurus est locus nomine *Rhyd Avüch*; Vetusti dicerent *Rit oboc*, quod *Acer* est *trajeetus*.

OCELUM PROMONTORIUM quod apud Ptolemæum est, rectè videtur Camdeno collocandum ad *Spurn-head*, five *Protensum Caput*, in Parisiis. Est autem *Ocelum* de Britannorum *Ychel*, Antiquis forsitan *Ochel*, quod est *Excelsum*. Ejusdem nominis est & in Sabaudorum finibus oppidum modò *Exilles*, Ravennati *Ocellium*; & in Gallæciâ etiam tertium, Antonino dictum *Ocellum Durii*, Ravennati verò uno vocabulo *Ocelodorum*, modò dictum *Oporto*.

OCITIS: Vide in SCETIS; nam vitiosum est.

OCRINUM, quod & DUMNONIORUM PROMONTORIUM Ptolemæo, hodie dicitur *The Lizard*, in Ostidamniis. *Ocrinum* Britannis solutè positum *Och Rin* est, five *Altum Promontorium*. Idem enim Veteribus nostris *Rbyn* five *Rin* quod & Græcis 'Ριν à 'Ριν *Naris* five *Nasus*. *Ocris* etiam Latinis, auctore Festo, *Mons* dicitur *celsus* & *confragosus*, de Græco 'Ορεῖς quod idem ferè sonat: Unde & *Interocrea* & *Ocriculum* apud Italos Locorum nomina. De Britannico etiam videtur esse Anglorum vocabulum *Lizard*; nam *Lbys ardb* (vel antiquâ scripturâ *Lis ard*) *Alta* dicitur *Rejeetio*; ut sint σκωάρωμα *Lizard* & *Ocrinum*.

OCTOPETRARUM PROMONTORIUM five VERGIVUM: Ita in Ptolemæo legendum; *Oētopitaron*

pitaron enim vitiosè legitur pro Ὁκλὼ πειλῶν. *Octo* istæ *Petræ* mihi videntur quas vulgus appellat *Episcopum* & *Clericos*, ad Promontorium *Pepidiacum*, sive *Sancti Davidis*, in *Demetis*, juxta quod est & urbs *Pennobroga*, *Dynastiæ Caput*.

ODARA fluvius est in *Dervationensi Pago* atque alter etiam in *Cantio*. Vide in *LUTUDARUM*.

ODIRA: Ita enim ausus sum reponere in *Anonymo* pro eo quod immani vitio in edito *Libro* est *Omire*, casu *Græco*. Pronus enim *Librario* lapsus in literis *P* atque *M* vetustâ manu. Locus iste fuerit, ubi hodie *Autree* est ad litus *Dumnoniæ*, quod & ipsum nomen & *Itinerarii* ordo videntur innuere. Et videtur hic olim fuisse *Dumnoniorum Limes*. *Godre* enim sive *Odre* *Britannis* dicuntur *Oræ* & *Limites*. Unde & *Urbs* *Caer Briton*, *Britodunum*, *Bristol* sive *Britstold* *Britannis* dicta est *Odara* vel *Caer Oder* sive *Civitas Limitis*. Vide in *MANTANTONIS* & in *LUTUDARUM*.

OGYGIA: Vide in *IBERNIA*.

OLENAGUM: Hoc levi vitio *Notitiæ* dicitur *Olenacum*; & videtur *Camdeno* mecum *Arx* fuisse *Linstock* sive *Olenagum ad sylvam* in *Cumbrianis* *Ceangis*, ad *Itunam* amnem. Certè *Elin* *Britannis* pro *Ulnâ* est & *Cubito*; quod quidem aliâ *Dialecto* *Olen* fuerit, quomodo & *Ibernis* *Ulyn* & *Græcis* Ὀλένη. Est igitur *Olenagum*, *Olen a giii* sive *Ulna fluminis*. Hæc *Statio* fuerat *Præpositi Alæ Primæ Herculeæ*, quod ostendit *Notitia*. *Ravennati Monacho* duabus vocibus scribitur *Maio Olerica*, & in *MS. Regis Galliarum* *Maio Blerica*; de quo nos fecimus solitâ fiduciâ *Maioolenica*, & interpretamur *Mai iog olen*, vel *Ingentis fluminis ulna* sive *Cubitus*; ut sit & *Maius Itunæ* nomen alterum.

OLICANA apud *Ptolemæum* *Camdeno* mecum est ad *Verbeiam* amrem, hodie *Welberf*, in *Segantiis*; apud quam & vetus *Camdeni* *Inscriptio* ostendit fuisse

fuisse *Præpositum Cohortis II. Lingonum*. En autem ipsius Inscriptionis verba, unde & *Verbeia* nomen innotescit ;

VERBEIAE. SACRVM.

CLODIVS. FRONTO.

PRAEP. COH. II. LINGONUM.

In Britannia Camdeni vitiosè scribitur *PRAEP.* cum *Præpositi* nomen perpetuum sit in Notitiâ. Est autem nomen *Olicana*, si solutè scribatur *Ol i cand av*, quod est, *Pone principem Annem*. Hodie ibridâ compositione **Ilkley** appellatur, ac si diceretur *Olicanus Campus*, vel *Olicanomagus* antiquâ formâ.

OLICLAVIS, quæ Ravenati scribitur *Oleiclav* & in Vaticano *Oleaclavis*, cum Græcè fuerit conceptum *Ὀλεικλαρίς*. Hæc fuisse videtur **Over-Kilvin**, ad Antonini Pii Vallum in Valentiâ Provinciâ : Siquidem veteres Britanni dicerent *Ol i Claiuz* vel *i Claiudb*, pro *Pone Vallum*. Et videtur fluviolus **Kilvin** corruptè prolatus pro *Clavis*, & prima syllaba *Ol* Scotofaxonice est **Over**.

ONNA : Vide in **ANTONA**.

ONNO : Vide in **HUNNUM**.

ORCADES ; Anonymo adjectâ Præpositivâ *D*, dicuntur *Dorcales*. *Orcades* autem dictæ videntur ab *Or* sive *Gor* (quod & Scotobrigantibus & Saxonibus est *Fop*, & Græcis etiam *Πεῶ*) atque *Cand* sive *Cad*, quod & *Caput* est & *Promontorium*. Veteribus etiam Pelasgis *Κότλα* vel *Κόππα*, *Caput* fuerat ; sicuti & Phrygibus *Κύβα*, Corinthiis *Κοτλῆς* : Et puto *Κόνλα*, quo in dinumerandis Decadibus utuntur Græci, fuisse pro *κεφαλαίω* sive *Summulâ*. Dictæ sunt igitur *Orcades*, quod *Taraüedrum* Promontorium ex adverso spectent. Hæ Insulæ Anonymi tempore à Barbaris, puto Scandinaviensibus, occupatæ sunt ; quamobrem fatetur sibi ignorata esse earum nomina. Unde constat eum non veterem sed sui sæculi Geographiam confarcinasse ; adeoque Provincias nostras non fuisse à Saxonibus, verum postero tempore à Danis sive Vandalis

Vandalis *Καλαβάρβαρως*. Idem Anonymus pro-
dit *Orcades* fuisse quidem numero XXXIII. non ta-
men omnes cultas: Plinio feruntur XL. Hodieque
vitiosè dicuntur **Oakeney** pro *Orcadeys*.

ORCAS PROMONTORIUM: Vide in TA-
RAUEDRUM.

ORDUICES Ptolemæo Britanniae populus est, at-
que etiam Tacito qui & *Ordeuices* eos appellat. Bedæ
dicuntur *Huiccii*; aliàs etiam Tacito vocantur *Iceni*.
De Saxonico *Pygapan* five *Uiccii viri*, fit Latinizanti-
bus Monachis urbis nomen *Wigornia*; sicut & de
Tantpagan, *Cantiaria* dicitur *Durovernum*. Hi vi-
dentur initio fuisse Icenorum clientes five conductitii
milites. Siquidem Britannis vel hodie *Wigornienses*
dicuntur *Güyr ehangon*, & correptè *Gürangon*, quod
est *Viri* vel *Milites liberi*: Unde & urbi *Brannogenii*
nomen. Iisdem etiam Britannis & *Ordb* & *Gordb*
etiam hodie correptè dicitur pro *Gorydb*, quod illis
Quadantenus liber est, & per hoc *Mercenarius*; unde
& *Gordbverch* tam pro *Libertinâ* erat quàm pro *Con-*
cubinâ, quod ferè Romanorum fuere *Libertinæ*. Quin
& Legibus Regis Hoüeli *Trevgordb* dicitur Vicus qui
neque *Trev rydb* sit five *Vicus liber*, neque *Trev gaeth*
five *Vicus vernilis*: Saxones dicerent *Oedelmentun*, &
Horentun five *Ceorltun*. Britanni igitur communi
sermone *Gordüychon* dicerent *Ordüices*; quod ferè tan-
tundem valet atque *Güyr ehangon*; qui hodie dicun-
tur *Gürangon* five *Gürengon*, *Viri* scilicet *clientelares*.
De *Gürengis* autem istis Saxones tandem fecere suos
Drengos; quam quidem vocem non debet mirum vi-
deri eruditissimo Spelmanno fuisse ignoratam. Vide
Spelmanni Glossarium in voce *Drenges*; de quo ta-
men Anglorum nomen **Dudges**, pro *Mancipiis*.
Hujusmodi *Servi militares* veteribus Celtis dicebantur
Ambacti, quasi dicas *Emptitii*. Vide in AMBACTI.
Satellitium hujus generis Britannis dicebatur etiam
Gosgordb, à *Güas*, *Homo* vel *Miles*, & *Gorydb*, Ὑπε-
ρέτης. *Ordüicum* Montes (quorum meminit Tacitus)

tus) *Malvernici* fuerant, atque *Britannici* etiam sive **Bredon-hills**.

ORREA apud Ptolemæum idem puto fuerat quod & Anonymo *Mantavis* est, quod vide.

OSTIDAMNII: Pythæ Massiliensi apud Strabonem ita dicuntur *Corinavi*, tanquam *Ueis tu Duvnion* sive *Vernæ Domniorum* sive *Dumnoniorum*. Fuerant enim *Dumnoniis* pro Hybernis Ceangis sive Pecuariis. Stephano etiam Byzantino *Ostiones* appellati sunt; puto quasi *Ūeistion* sive *Gueistion*, quod *Servos domesticos* sonat: Imò & Artemidoro (prodente eodem Scriptore) *Cossini* dicti sunt, quasi *Gŭeision* vel *Servi* ἀπλως.

OSTIONES: Vide in superiore.

OTHONA apud Imperii Notitiam Statio fuerat *Præpositi Numeri Fortensium* sub Comite Limitis Saxonici, in litore Orientalium Saxonum sive Guepporum. Radulphus Niger, quem Camdenus adducit, ex Venerabili Bedâ narrat Civitatem *Ithancester* fuisse juxta *Maeldon*, & à flumine Pantio (nobis Mantio vel Idumantio) absorptam. Ut subeat mirari **Maeldon** istud, quod nobis videtur *Othoniensium* fuisse *Molendina*, Viro aliàs sagaci potuisse videri *Coloniæ Camulodunum*; cùm *Othona* fuerit illi propemodum intra teli jactum. Quod ad Etymon attinet, verisimile videtur dictam fuisse *Othonam* tanquam *Aut* vel *Ot avon*, quod *Ad fluminis ripam* sonat. De voce *Ot* vide in sequenti. Dicatur igitur nostrum *Mael-dunum*, *Othona* Nova; cùm Vetus dudum interierit mari absorpta.

OTODINI: Vitiosè in Ptolemæi Codicibus scribuntur Ὀτοδῆνοι & Ὀταλίνοι, ex Librariorum sive insci-tiâ sive negligentia. Fuerat ista natio ad fines Valentia; verùm jam olim in Brigantum vel clientelâ vel societate. Horum patria hodie *Transhumbrana* dicitur *Regio*, ob Regiam antiquam Bannam Nordan-humbrorum Regum, cùm reverà sit *Transtinnana*; Bedæ etiam eodem intellectu quo & Otodini, *Bernicii*

icii appellantur: Siquidem veteribus Britannis *Brin*, *Bren* & *Bern* pro *Colle* fuerat, sicut & *Din*, *Don* & *Dun*. *Ot o dineu* autem veteri Brigantum linguâ, *Litus* dici videtur *montium*: *Litoraria* enim pars feracior est, atque cultui humano magis idonea; cùm perpetui ferè & asperrimi *Montes* sint versus occasum. *Aremoricis* vel hodie *Litus* dicitur *Aut* vel *Ot*, etsi vox ea nobis exoleverit. Hi Britannis nostris semper nominantur cum *Deiris*, quibus in ore esse solet *Güyr Deivr a Bryneich*, quod est *Viri Deiri atque Bernicii*. *Ravennati* nostro *Otodanii* dicuntur *Otodini*, alterâ *Britannicæ* linguæ *Dialecto*.

P.

PANOVIVS: Vox ista solutè scripta videtur esse *Pan o iii*, *Dialecto* quâdam pro *Pen o iii*, sive *Caput fluminis*; ut sit fortasse locus hodie appellatus **Cyne-head** sive *Tinnæ caput* in finibus *Otodinorum*. Hujus loci solus meminit *Ravennas*. In *Vaticano* libro *Panoni*us dicitur, levi vitio.

PARISI, *Ptolemæo* scripti *Πάρεισοι*, *Orientali* constant *Brigantum Triarchiâ*. *Parisia* autem dicta videtur quasi *Paiür isa* sive *Infima depastio*; cùm *Pecuararia* fuerit & ad mare posita ista *Triarchia*. Quin & ipsis *Græcis* *Φορβή* dicitur, quæ *Britannis* *Porva* est sive *Pascuum*. Videntur isti olim *Deiris* fuisse pro *Ceangis*: Siquidem (quod me docuit *Camdenus*) horum *Regio* *Bedæ* dicitur *Deir-puðe* sive *Deirorum nemus*; & cuidam *Monacho* *Regiuncula* **Holdernesse**, *Cava Deirorum* redditur. His cognomines sunt & *Parisii* apud *Gallos*. Simplicius tamen videtur *Parisios* fuisse appellatos tanquam *Porüys* sive *Pastoritios viros*.

PECUARIA: Ita enim planè legendus *Anonymus* pro *Decuararia*; cùm in *Ptolemæo* sit altero vitio *ΠΕΤΟΥΑΡΙΑ ΠΑΡΕΙ'ΩΝ* pro *ΠΕΚΟΥΑΡΙΑ*. Hanc equidem existimaverim hodie dici **Pocklington**. Certè

Certè Græcis Πόκος est, quod Latinis dicitur *Vellus*; unde & nomen *Pecus* videtur deductum.

PEMPOCANALIA: In Anonymo nimis correptè legimus *Pempocalia*, quod vel Saxonicum *Pin-canheale* (corruptè **Finchale**) hodie demonstrat. Britannis certè dicebatur *Pemp cant hael*, quod est *Quingenti viri liberales*; sed oportet hodie nesciri causam. Hæc Statio in Deirorum Episcopatu est, ad Vedram amnem.

PENDRAGON, Ἀρχιβασιλεύς sive *Rex Regum*, & *Summus Britannorum Imperator*, *Ardiragus*, *Argeto-toxus* vel *Cingetorix*. Cùm vulgo fabulantium Monachorum *Uter*, *Arthurii* sive *Pater* sive *Frater*, *Pendragon* nominetur, Alano tamen appellato de Insulâ ipse *Arthurius* planè *Pendragon* dicitur. Superiùs ostendimus Britannorum Dialectis & *Kend* dici & *Pend* (quod hodie est *Pen*) pro *Capite* & *Principe*; & *Rigon* & *Ragon* appellatos fuisse *Reges*, *Ordinum* scilicet *Ductores* atque λαῶν κοσμήτορας. Nam & *Rig* etiam hodie dicitur Francobelgis **Riga**, *Ordo* vel *Series*; ut & Britannis *Rhês*. Tantundem igitur valet *Pend Ragon* quod & *Kend Rig* atque *Ardb Rig*, sive *Summus Rex*; qui scilicet minoribus imperet Regibus. Hoc valet & Britannicum nomen *Kyndrüyn*.

PENNOCRUCIUM apud Antoninum, Camdeno mecum est Oppidum in Ordüicum Ceangis sive Stavefordiensibus, hodie corruptè appellatum **Penkridge**; de quo & fluviolus **penk** truncatè dicitur more sequiorum temporum, cùm Veteribus appellaretur *Grucius*. Est autem *Pen y Grug iü* sive vetustâ scripturâ *Pend o Gruc iü*, *Ad caput Grucii amnis* sive *ericei*: Idem enim *Grug* Britannis quod & Græcis Ἐρείκη. Crediderim etiam & scriptum fuisse absque Præpositivâ *G, ürug*; cùm *Frych* dicatur *Erica* Scotbriganticè, & *Bruc* *Aremoricè*. In viciniâ hujus oppidi est ingens *Ceangorum Ericetum*, vel hodie appellatum **Cank-Heath**. Minus igitur placet quod hujus Pagi ingeniosus Descriptor Plotta de **Stretton** propo-

proposuit, cùm constet non fuisse omnes Romanorum Stationes atque Urbes ad magnas Militares Vias; nam & plurimæ Viæ dictæ Vicinales ab hisce derivatæ sunt: Imò & ipsis Majoribus Stratis fuere sua Brachia sive Rami. Hujus formæ fuerat & *Pennolus*, Ravennati nostro *Pennolocus* ad Lacum Lemannum apud Gallos, ubi hodie *Villeneuve* vel *Novum oppidum*.

PEPIACUM: Neque enim dubitandum quin ita in Ptolemæo sit reponendum pro detruncato *Ἐπίακον*: Siquidem modò *Epiacum* istud (quod non minùs nobis quàm magno Camdeno visum est) sit hodiernum **Papcastle** inter Derventionem atque Alaunum amnes in Cumbriæ Ceangis; cùm & exstent illic Romanarum Antiquitatum vestigia. Neque fanè novum est de *Tibia*, quæ Britannis veteribus & *Pép* erat & *Píp*, tenuia terrarum rostra nominari, cùm & *Oëto Petrarum Promontorium* in Demetis vel hodie dicatur *Pepidiaïc*. Vide plura in sequentibus & in **VACOMAGI**. “ Solebant Scribæ primam literam “ omittere, postea, cùm finitus esset codex, majusculâ “ formâ describendam in margine.” Millius in Prolegomenis ad Novum Testamentum.

PEPIDII: Etiam hi Ptolemæo truncatè dicuntur *Ἐπίδιοι* pro *Πεπίδιοι*. Erat iste populus in Deucaledoniâ, in Promontorio scilicet quod hodie dicitur *Cantiriæ Mûla*. Quid autem *Pepidium* nisi *Pepidiaïc* sive *Tibiciniforme*? *Mûl a cant tir* etiam Britannorum veteri sermone *Rostrum* est *ad caput terræ*.

PEPIDIORUM INSULA: Neque enim dubitavimus de portentoso *Saponis Susura* apud Ravennatem, nostro more duas conficere Insulas, *Papidionissam* scilicet atque *Juram*; cùm & in quibusdam Ptolemæi Libris *Ἐπιδίων νῆσος* pro vulgato *Ἐπίδιον* sit repertum. Barbarus Ravennatis Interpres de *Παπιδίων νῆσος* inscitè fecerat Dialecto quâdam *Papionissa*; de quo nos quoque *Pepidiorum insula*. Etiam nostro tempore **Ila** dicitur *ἀπλῶς*; quod & ipsum correptè
 O
 pro-

profertur, ferè ut apud Gallos *Isle*, pro *Insula* vel *Isula* vel etiam *Isla*, juxta vulgarem (antiquam tamen) Romanæ linguæ prolationem.

PEPIDIUM, Ptolemæo Ἐπίδιον, Promontorium est *Mûl a cant tîr*, sive *Pepidiauc* vel *Tibiciniforme*. Nam *Pipydb*, vetustè *Pepydb*, Britannis dicitur *Tibicen*.

PETRIANÆ apud Imperii Notitiam, hodie est *Vetus perith* in Cumbrianis Ceangis, ad confluentiam scilicet fluminum *Eimot* (sive *Ûi mant* quod *Os* est *lacûs*) & *Loder*, sive *Lugot eur* sive *Lugotrenæ*, quod *Aqua* est *limpida*, sive *Loyü düir* hodiernâ loquelâ. Ibi plurimas esse veterum rerum reliquias, etiam Inscriptiones, Camdenus autor est. Statio hæc fuerat, juxta Notitiam, *Præpositi Alæ Petrianæ*, quæ quidem *Ala* & *Loco* nomen fecit.

PETUARIA: Vide in PECUARIA.

PEXA: Vide in BEGESSA.

PICTI: Redactâ jam in Provinciæ formam nostrâ Britanniâ, Caledones, qui ad Antonini Pii tempora pro Extraprovincialibus fuerant, *Picti* appellati sunt; quòd antiquo reliquorum Britannorum, imò & Thracum ritu corpora sua acubus compungebant, atque variantibus figuris de glasto sive vitro ea colorabant. Quod quidem nobilissimum quemque fecisse hisce verbis testatur omnis historiæ pater Herodotus, agens de Thracibus; Τὸ μὲν εἰσὶν ἄλσενες, τὸ δ' ἄσικτον ἄλσενες. Artemidorus etiam Ephesus Oneirocriticorum Primo, Στίζοντες παρὰ Θραξίν οἱ ἄλσενεις παῖδες, ἢ παρὰ Γέταις δέλοι. Quin & Strabo septimo Geographiæ suæ Libro Pannonios etiam atque Illyrios, & ipsos origine Celtas, cutim sibi pupugisse hisce verbis declarat, scribens de Pannoniis; Ὁ γὰρ ὁπλισμὸς Κελτικὸς, κατὰ σικλον δ' ὁμοίως ἢ τοῖς ἄλλοις Ἰβυρικοῖς, ἢ Θραξί. De Celto-scythis autem qui de *Aqua Tyræ* amnis, ad quam incolabant, *Agathyrsi* appellati sunt, supervacaneum foret quicquam scribere. Britannia autem nostra etiam Claudiano dicitur *Ferro picta genas*; unde & Ibernis

Ibernis *Picti* dicuntur *Cruithnigh*, de *Craith* quod Britannis *Cicatricem* sonat. *Pictorum* autem gentem non tam ab Ardguidalis sive Scoris, quàm a Saxonibus Brigantiæ Dominis sive Nordanhumbranis fuisse oppressam vel inde patet, quòd in universâ Valentia, exceptâ montanâ Scotorum Patriâ, Saxonum Sermo invalescat; Scotorum verò Lingua nusquam audiat ubi olim *Picticè* locuti sunt. Unde autem *Picti* Saxonicè locuti sunt, non item Scoti, nisi quòd *Picti* Saxonicae fuerint ditionis, Scotique horum in *Pictos* Socii? Quin & Stephanus Heddius, Bedæ coævus, in Vitâ Wilfridi Episcopi memorat *Rebellantes Pictos* Ecfrido Nordanhumbranorum Regi colla sua subdidisse. Certè Nordanhumbrani Saxones quicquid Romani juris fuerat, Loxam atque Banaciam usque, consentientibus initio Pictis (ob odium scilicet Romanorum) occupasse censendi sunt. Tacito *Picti* Germanicae putantur originis ob flavos crines; sicuti & Silures nostri Hispanicae, quòd nigrioribus essent capillis, nimis levi argumento: Beda etiam Taciti (ut videtur) motus autoritate Scythicam putavit gentem. Verùm neque pingebant se unquam Germani; neque veterum Oppidorum atque Fluminum vocabula apud *Pictos* abludunt à Britannicis. Ut de aliis vocibus taceam, *Caput Valli* apud Bedam Pictorum Linguâ *Penüabel* dicitur; cùm Britanni nostri dicerent *Pen y ũal*. Stat tamen pro Tacito magnus Stillingfleet in Originibus; meretur tamen excusationem ob veteris Linguae imperitiam. Erant etiam alii *Picti* Ibernici generis, quos Veteres nostri *Güydhyll Fictied* sive *Ibernos Pictos* appellavêre; quos equidem existimo fuisse *Noüantas* sive *Galloiuidios*, Eumenique *Ibernos*; quibus hostibus unâ cum Brigantibus *Pictis* assuetam dieit fuisse Britannorum adhuc rudem gentem, Cæsaris Dictatoris ævo: Neque enim alii fuerant Cæsari pro hostibus quàm Primæ Britanniae Belgæ; qui quidem (ut Strabonis utar vocabulo) tunc temporis *Μεσάργομοι* fuerant; non autem prorsus *Ἀγροίκοι*, uti *Picti* Brigantes.

PILMIS: In Ravennatè levi vitio scribitur **PILAIS**, dimidiatâ *M* literâ. Scotobrigantum Iberniæ antiquâ Dialecto *Pilim* etiam hodie pro *Volvere* est; unde & Britannis nostris *Pilyn* pro *Panniculo* vel *Integumento* est. Quin & Græcis ipsis idem dicitur *Πιλῆν* quod & Romanis *Pilare*, quod est *Convolvare*, & per hoc *In angustum cogere*. Fuerat igitur flumini nomen initio *Pilmis* sive *Pilim isc* quod *Convolvens aqua* est; hodie verò correptè dicitur **Plym**, ut sit & oppidum *Pilmis* quod modò **Plymton** est in Dumnoniis. *Pilmis* autem *ostium* sive **Plym-mouth** recenter conditum est, & dici possit *Pilmomanta*. In hujus loci viciniâ, in Dumnoniorum scilicet, atque Ostidamniorum finibus, erat & *Cadmagon* sive Deus *Terminus*; unde nata Fabella de nescio quâ immani pugnâ Corinæi Phrygii Herois cum commentitio Gigante **Gogmagog**. Vide in **CADMAGON**.

POMONA: Orcadum præcipua hæc est, quæ vel hodie ibridâ compositione **Mainland** sive *Exilis terra* appellatur. Idem enim veteri Britanniae *Magn* vel *Main* quod & *Mogn*, Aremoricorum hodiernâ Dialecto *Moan*, Græcis etiam *Μᾶνός*, & Armeniis *Man*; unde & Latinis *Immanis* pro *Non parvo* est. Est igitur *Pomona*, detorto ad Divæ *Pomonæ* nomen vocabuli sono, pro *Poii mon*, *Parva* scilicet sive *Exilis Patria* sive *Pagus*. Vel ipsa *Anglia* Corinaviis dicitur *Pou an Zouzn* sive *Patria Saxonis*; quod quidem subnotavi, quò constaret de usu vocis. Vide in **DUMNA** & in **MENAVIA**. Erat & in Dalmatiâ urbs *Pomona* eodem intellectu. Existimaverim & *Batavos* ita appellatos *Interamnios* Rheni, tanquam *Po tav* seu *Amnica Regio*. Vide in **TAMARUS** & **TAVUS**. Sunt tamen qui deducant à *Betulis*, quæ Britannis dicuntur *Bedü*, Aremoricisque *Bezo*; quod nobis minùs videtur.

PONS ÆLII: In Libro Notitiæ Statio est *Tribuni Cohortis Cornoviorum*. Etiam hodie depravatâ voce **Pont-Gland** dicitur, tanquam *Pons Ælianus*:
Atque.

Atque ultra *Ælii Hadriani Vallum* est in Otodinis, ad fluviolum de suo nomine hodie **Pont** appellatum.

PONTES Antonini hodie dicuntur **Colebrook** five *Colnbrook*, *Coloniensis* scilicet *amnis pons*; & sunt in Trinoüantum atque Ancalitium finibus. Nam & flumen *Aventio* à multis retrò seculis, de insigni *Coloniâ Verolano*, & ipsum *Colonia* appellatum est; quomodo & de Camuloduno etiam alterum flumen *Colonia* est, quod puto olim fuisse *Alaunam*. Antonini Milliaria stant pro Camdeno; cùm alii *Pontes* existiment esse **Reading** five *Rheadÿge*, uti dictum ferunt Saxonibus, mixtâ scilicet compositione de *Rit* five *Rhyd* quod Britannis *Trajectus* est, & *Æge* quod Saxonibus *Aqua* dicitur. Britannis ipsis dici potuerit *Rit o ïii* vel *Ritovium*. Verùm hoc videri possit *ἄπερσοδίουρον*: Sed nolui deesse celebri loco, quòd *Pontium* vices suppleret. Fuerint & in Belgio *Pontes*, hodie *Bruges*.

PORTUOSUS SINUS: Vide in GABRANTUICON.

PORTUS DUBRIS: Vide in DUBRIS.

PORTUS GESSORIANUS vel **MORINORUM AD BRITANNIAM**. Notitiæ monstrosè scribitur *Portu Aepaliaci* pro *Gessoriaci*; foediùs etiam Velferi Schedis *Petru muiaco* pro *Portu Victiaco*. Vide plura in VICTIS. Crediderim in Notitiâ fuisse scriptum *Gessariaci*: Facile fallunt Literarum ductus in ignoratis vocabulis.

PORTUS LEMANIS: Vide in LEMANIS.

PORTUS MADURNI: Ita enim Ortelius & Pancirollus reperere in scriptis Notitiæ Libris, cùm in editis sit *Portus Adurni*. In pictâ Notitiæ Tabulâ *Portu Madurni* dicitur. Hic fuit Statio *Præpositi Numeri Exploratorum* sub Comite Limitis Saxonici, ut prodit Notitia. Satis ingeniosè coniecit Camdenus hunc *Portum* fuisse apud Australes Saxones, ubi hodie viculus **Ederington** vel *Aldrington* est, five potius vetustâ scripturâ *Aeldrentun*, quod quidem

ibridâ compositione *Oppidum* est ad *Supercilium Treni* sive *Fluenti*. De voce *Tren* nos suprà diximus: Hæc aliâ quâdam loquelâ *Tern* dicebatur; unde & in Cornaviis *Ternius* fluvii nomen, sicuti aliàs *Trinius* sive *Drinius*. Fuerit igitur *Madurnus* idem quod *Materna* sive *Matrona* apud Gallos. Vide in MATONAS. Egregia Camdeni conjectura vel maximè firmatur nomine *Stratæ* sive *Militariis Viæ* in vicinis locis **Weddingstreet** sive *Tabulatâ Stratâ*, & **Stret-ham**, imò (quod & advertit Camdenus) vicinis cafulis dictis **Portslade**, quod *Ductus* est sive *Via ad Portum*. Huic *Portui* jamdudum arenis obstructo successit **Shoreham** de *marino litore* ita appellatum; ut sit hoc *Madurnus* Nova. In Vaticano Codice flumen est *Madron*.

PORTUS MAGNUS, Ptolemæo Μέγας λιμὴν, hodie **Portchester** est juxta nostrum **Portsmouth** sive *Ostium portûs*, quod nobis hodie est pro *Magna Porto*. Somnia sunt quæ adduci solent de nescio quo *Porto* Saxone huc appulso, qui & *Vindeni* Insulæ *Portlandiæ* nomen dederit. Nihil vanius Saxonica Historiâ vel turbatius.

PORTUS NOVUS: Vide in LEMANIS.

PORTUS SEGANTIORUM: Vide in SEGANTIORUM PORTUS.

PORTUS TRUTULENSIS: Vide in voce AD LAPIDEM; nam falsò scribitur Tacito *Trutulensis* pro *Rutupiensis*, ut olim adverterat Rhenanus.

PRÆMATIS: Vide in BROENIACIS.

PRÆSIDIUM Antonini hodie **Warwick** est, quasi dicas *Arx ūigantum*, *Huiciorum* sive *Icenorum*. Statio hæc erat, juxta Librum Notitiæ, *Præpositi Equitum Dalmatarum*, frænandis Arduennæ Sylvæ Ceangis, atque etiam Dumnoniorum. Campestris enim Britanni plurimum faceiebant Romanis negotiis. Imò videntur Britannorum Ceangi semper bello parata manus, & Patronis fuisse pro Solduriis sive devotis capitibus.

PRÆSIDIUM Ravennatis Geographi in citeriore erat Valentiâ. Hoc hodie vitiosè dicitur **Waisley**, cùm debeat esse *Praisley*: Scotofaxones enim ibridâ appellant voce, tanquam *Præsidii* dicant *campum*. Hoc loco plurima veterum castrorum rudera atque vestigia etiam hodie comparent.

PRÆTORIUM Antonini, Camdeno mecum est **Patrington** sive *Prætorii villa* in Parisis. Forſan hîc fuerat insignior villa *Proprætorum* atque Ducum Britannîæ, apud quam & jus dicebant. Video enim primum Antonini Iter tendere à Vallo ad hoc *Prætorium*.

PRASUTAGUS, Icenorum Rex inclytus atque Thesauris locupletissimus, & (quod erat summum) Heroinæ Vondicæ Maritus. Aremoricanorum Dialecto *Brasüidbiec* hodie diceretur Πολυμαθής sive *Multiscius*. Siquidem *Brás* idem est illis quod & Corinaviis *Braôz*, & Scotobrigantibus *Breas*, quod *Magnum* sonat: *Güidbiec* etiam *Sciens* est, sicuti & Britannis *Güydhaüc*. Noſtratibus autem *Brás* pro *Pingui* est & *Crasso*; ut possit & huc pertinere Germanorum **Wols** sive **Woot**, ut & Latinum *Crassus*.

PROCOLITIA: Vide in BROCOLITIA; nam vitiosè apud Notitiam scriptum est.

PROMINENTIA: Ptolemæo Ἐξοχή, *Promontorium* est *Oriente* sive **Easton-ness** in Citerioribus Icenimagnis, ut verè Camdenus docet.

R.

RAIBA, & in quibusdam Ptolemæi Libris Ρέβα, veteris Ibernîæ Oppidum est, etiam hodie (quod ostendit Camdenus) **Reban** appellatum. Forſan *Righ ban* dicebatur Ibernîæ Brigantibus, quod *Coltis* est vel *Burgus Regius*.

RANAFROVIUM: Quis enim dubitet quin sit ita reponendum in Anonymo pro vitioso *Ranatonium*, cùm vel hodie dicatur **Kenfraw**, quod est in Clotanâ

Valle, in Citerioris Valentiae finibus? Superius ostendimus in DURNOVARIA, *Fraii* dici Britannis *Lenem fluorem*; atque etiam in PORTUS MADURNI atque alias, *Ren* sive *Fren* dici *Fluentum* sive *Aquæ cursum*, quod aliâ Dialecto possit esse *Ran*. Idem igitur *Ranafrovium* quod & hodiernum **Renfraw**; atque oppidum est fluvio suo *Ranfrovio* cognomine, ac si quis solutè dixerit *Ran fraii iii* sive *Cursus fluentis undæ*. Atque huic συνώνυμον videtur hodiernum fluminis nomen **Cothcart**, quod Britanni nostri efferrent *Caeth kerd*, quod *Angusta* est, & per hoc *Ignava decursio*. Vide suprâ in CIRDANTONA. Ptolemæi Ὀυανδράεα, de quo Camdenus fecit ex conjecturâ propriâ *Randuara*, non videtur mihi diversum ab Ὀυανδράεα: Neque quisquam Librarius facilè erraverit in Literâ P & in Diphthongo OR.

RATÆ Antonini, Ptolemæo etiam in melioris notæ Libris Ράται non Ράσαι dicuntur. In pluribus tamen mendosè scribuntur Ράσαι, satis prono lapsu. Anonymo etiam Ravennati *Rate Corion* appellantur, cùm in Exemplario Græco proculdubio fuerint Ράται κορίων, sive *Ratæ Coriorum* vel *Corigaunorum*. Unde intelligere est Ptolemæi *Coritaios* sive magis *Corigaunos*, *Corios* etiam fuisse appellatos; atque etiam urbem **Leircester** fuisse jam olim Pagi Caput. Dicitur autem **Leircester** de flumine *Ligure* sive *Liar*, & Latinâ voce *Castra*. Antiquum nomen *Ratæ* Dialecto quâdam poni videtur pro *Rotæ* vel *Ritæ*, hodie *Rby-dieu*; quæ quidem omnia multitudinis Numero *Trajectus* significant.

RATOSTAUBIUS, apud Ptolemæum vitiosè concipitur ΠΑΤΟΚΤΑΘΥΒΙΟC pro ΠΑΤΟΚΤΑ-ΟΥΒΙΟC, mutato O in Θ; etsi sit in quibusdam Libris ΠΑΤΟΚΤΑΒΙΟC: Et videtur Æstuarium esse sive Ostium fluminis *Tavi* in Siluribus. Quid enim *Ratostaubius* nisi *Rbat* vel *Rhot es Tav*, sive *Cursus fluminis* vel *Tavi*? Siquidem à *Rhedeg*, quod est *Currere*, *Rbat* vel *Rhot* & *Via* & *Cursus* est; & *Tav*
etiam

etiam *Aqua* est vel *Flumen*. Estque hodie flumen *Tav* in Morganticâ Dynastiâ Silurum, ad cujus ripam est & *Lan-Dav* sive *Fanum ad Tavum*, Episcoporum Sedes. Possit & dici *Stavus* pro *Tavus*. Vide in TROVANTIO.

RAVENNATONA: Anonymo casu Græco de more sibi consueto *Ravenatone* dicitur; & videtur esse *Anton* ad cognominem fluvium *Antonam* in litoribus Dumnoniæ, quod vel Itinerarii ordine innuitur. Hoc nomen si solutis scribatur verbis erit *Ar avon ton av*, quod est *Super flumine tentæ aquæ*. Sic & Cisalpinis dictis Gallis *Ravenna* dicitur pro *Aravenna*; ut & *Regentium* inferiùs pro *Argentium*, truncatis capitibus.

RAVONIA apud Anonymum, hodie dici videtur Arx **Ravenstworth** ad flumen Dervationem in Deirris. Etiam hæc correptè dicitur pro *Ar avon iü*, quod est *Super aquæ fluvio*. Ipsum nomen **Ravenstworth**, *Ravoniæ villa* est sive *Prætorium*. Pleniùs scribitur Anonymo nostro cognominis locus *Aravona* in Pannoniis, hodie correptè **Raab**, & Antonino cum Peutingerianâ Tabulâ *Arrabona*.

RAVIMAGO: Vide in SORIVOMAGUS; nam capite truncatur apud Anonymum. In Vaticano vitiosè scribitur *Navimago*.

RAVIUS; Ibernix flumen est apud Ptolemæum. Nautæ Britanni dicebant *Ar av iü*, quod est *Undæ flumen*. Camdeno flumen *Ban* est, quod *Altum* sonat; unde ipse reposuit *Banius*. Verùm nihil opus, cùm Ibernica flumina olim fuerint binomina. Ptolemæo hic fluvius scribitur *Ραγιος*. *Ar* etiam Britannis pro Præpositivo erat Articulus, qui hodie est *Yr*, aliis etiam Dialectis *Er* & *Ys*. Belgæ etiam hodie Articulus utuntur Britannico in **Ryssel**; ita enim appellant oppidum *L'Isle* sive *Insulam*; quæ olim dici potuerat *Ranes*, *Renis*, *Rinis* & *Ronas*, diversis Dialectis antiquæ Linguæ.

REGEN-

REGENTIUM : Hoc apud Ravennatem truncatè scriptum videtur pro *Argentii*, quod est *Super caput* sive *Ad oram fluminis*. Equidem penè dejerarem hoc fuisse juxta antiquum oppidum *Perſtanbýrig*, hodie **Westbury** sive *Urbem* dictam *occidentalem*, ad flumen **Uere** in Carviliis sive Wiltunensibus, quod quidem Teutonibus *Aquam* sonat. Certè ibi sunt plurima antiquæ urbis vestigia. Erudito Camdeni enarratori Gibsoni **Westbury** videtur esse *Verlucio*; quod tamen nobis non persuadet.

REGIA : Ita enim in nonnullis Ptolemæi Libris scriptum reperio pro vitioso *Rigia*. Duæ fuère apud Iberos *Regiæ*, quas oportet esse nobis hodie incognitas; cùm nil fuerint nisi cæteris celsiores Casulæ. In Fabellâ antiquâ de Caledonio Rege Cul-hucho legimus *Eskir Oervel* fuisse Ibernis pro *Regiâ*; nescio tamen an fabulosè confictum sit.

REGLINA : Ita enim planè reponendum censeo in Anonymo pro *Regaina*, Antonini *Riduna*, & Ptolemæi *Piniva*. Nam Ibernix Insulæ **Racine** est, quod est quasi quis Britannicè dicat *Rbag lyn* sive *Præ maris liquore*. *Lean* etiam Ibernis est *Liquor*.

REGNI : Ita Ptolemæo Romanâ scripturâ dicuntur pro *Renci*. Segontiaci hi fuerant, qui appulsis in Australem nostram Antonianam Belgis, maritimam oram à Durotrigibus Cantium usque obtinebant. Si quidem antiquâ Britannorum linguâ *Rheng* quivis *Longus ordo* dicitur, ut & hodiernis Francobelgis **Renck** sive **Ranck**, Aremoriciſque etiam *Renc*. Frustrâ est Magnus Stillingfleta, dum commentitii Lucii Regnum in *Regnorum* nomine expiscatur: Quis enim sani sincipitis Romanus *Regnos* diceret pro *Regios*? Vide in SEGONTIACI.

REGNUM : Ptolemæo *Regnum* Antonini dictum puto *Noviomagum*. Hodiernum verò nomen **Kingwood**, quod magno Censuali Libro dicitur *Renowud*, *Regnorum* dici videtur *Nemus*. Hoc olim *Regnorum* fuerat

fuerat Caput, etſi occupatum à Belgis poſtero tempore. Vide in NOVIOMAGUS.

REGULBIUM: In Libro Notitiæ hæc ſtatio fuerat *Tribuni Cohortis Primæ Vetaſiorum* ſub Comite Limitis Saxonici in Cantiacis. Saxonibus hoc *Reculſ* appellatum eſt, & nobis hodie **Reculver**. Dicitur autem videtur *Regulbium* tanquam *Rheg gol iion*, quod eſt *Præ aculeo fluctuum marinorum*. *Col* enim Britannis pro *Puncto* eſt vel *Aculeo*, & *Rbag* & *Rheg* variantibus loquelis *Præ* fuerat: Scotobrigantes Iberniæ etiam hodie dicunt *Re*. Anglorum etiam **Reculver** videtur *Ῥεχωρύμως* poſitum pro *Rheg col evr*; nam & *Evr*, *Ὠρεον* eſt vel *Aqua*, ſicuti ſæpius diximus.

RERIGONIUM: Vide in BERIGONIUM.

RIGODUNUM apud Ptolemæum, Camdeno mecum **Ribelcheſter** eſt in Segantiis ſive Lancaſtrenſi Conventu. Nihil neceſſe fuit à Camdeno reponi *Ribodunum*; ſiquidem *Rigodunum* ſolutè ſcriptum erit *Rbig* vel *Rbiū dun*, quod quidem *Arx* eſt vel *Civitas ad rivum*. Eſt autem *Rbiū* idem quod & Armeniorum *Aroi*, Angloſaxonum *Reag*, & Scotobrigantium *Freuv* ſive *Freum*, quod de Græco eſt *Ῥεῖσμα*, Æolicè ſeu Pelasgicè *Ῥεῖσμα*. Vide in BELISAMA & in DURNOVARIA. Erant & *Rigomagi* duæ in veteri Galliâ, de quibus vide Ravennatem noſtrum.

RITOMAGUS: In Antonino vitioſè legimus *Sitomagus*, & in Peutingerianâ Tabulâ adhuc vitioſiùs *Sinomagi*, multitudinis etiam numero. Si Venta Icenorum, Crocolanum eſt ſive **Antcaſter**, & Cambo-ritum ſive Cambretovium, **Cheſterford**, ſicuti nos opinamur; *Ritomagus* etiam erit quod modò eſt **Hemingford** *Abbatis* ad Oſcam vel Iſcam flumen in Auſtralibus Girviis, juxta quod eſt *Sleppa* ſive *Fanum Sancti Ivonis* vel *Johannis*, de *Ritomagi* nata cineribus. Erit autem nomen *Ritomagus* ſolutè ſcriptum *Rit iū maes*, *Campus ſcilicet & Civitas ad Trajectum fluminis*. Neque ſanè ipſum **Hemingford** aliud mihi videtur

videtur quàm ibridâ Saxonum compositione *He magenford*, *Magorum* scilicet sive *Camporum Traiectus*. Camdenus longè erravit via cùm hunc locum ad **Chetford** esse voluerit in Icenimagnis Ulterioribus. Huic cognominis est & Gallorum *Rotomagus*, quæ & ipsa *Ritomagus* appellata est, hodieque correptè *Roan* pro *Rotion*, quo nomine Celtis dicuntur fluminum *Traiectus*. De oppido autem **Chetford** nihil attinet dicere Saxonibus appellatum fuisse *Deod-ford*, quod *Traiectus* est *publicus*, quem Britanni veteres *Tidortum* dicerent, imò fortè dixêrunt. Flumen **Chet** sive magis *Theod* recentiori ritu de ipso oppido nomen suum traxit. Vide in GIRVII.

ROBOGDII Ptolemæo Ibernix sunt Natio ad Voluntios spectans, & de Promontorio dicti sunt sui nominis.

ROBOGDIIUM PROMONTORIUM apud Ptolemæum, Camdeno videtur esse **Fair-Fozeland** sive *Speciosum Promontorium* in Voluntiis. Veterum Brigantum Dialectis *Re*, *Ri*, & *Ro* promiscuè dicuntur pro *Rac* vel *Rbag*, *Præ*; est etiam *Üog diü*, *Fluctus aquæ*; ut sit *Robogdium* tanquam *Præ maris fluctu*.

RONUENNA: Ita vulgari convicio veteribus Britannis, imò etiam hodiernis, Ansegisi filia Vortigernique uxor appellata est; etsi in Bedæ impressis Libris vitiosè legatur *Rouenna*. Pignus hæc erat nefandi fœderis: Hâc mercede maleferiatus ille Vortigernus florentissimam Romanorum Provinciam Barbaris excidendam tradidit. Est autem Britannorum sermone *Rbonüen* magis *Equæ* quàm *Reginæ* nomen: Siquidem *Rbaün*, *Equinæ* sunt *Setæ*; & *Üenn*, *Alba* est sive *Candida*. Certè *Ronüennæ* nomen non sine execratione Britannicæ plebi etiam hodie profertur. Aliàs novimus ex Strabone vel ipsos Gallos illorum temporum *flaviore* fuisse comâ quàm Britanni. Hodierni Galli ex parte magnâ sunt Romani; & color & lingua & statura indicio sunt.

ROSEXA: Ita enim in Anonymo reposuimus pro *Rosesa*; & videtur fanè dici quod hodie est inclytum Montegomeri-
 corum Castellum *Ardrossin* in Noüan-
 tis. Nam *Rosesa* Britannorum linguâ fuisse videtur *Ros echa*, hodiernâ scripturâ *Rhos ychav*, quod idem
 est & *Ardrossin* Scotobrigantum antiquo sermone; nam *Altam Rosam* sonat. In edito Ravennatis Libro
 vitiosè legimus *Maulion*, *Demerosesa*, de quo nos fe-
 cimus *Mauliondoma*, *Rosesa*. Hispanis etiam hodie
 X est pro Græcorum Xr, quod fortè etiam seque-
 bantur olim Celticæ Provinciæ. Vide in UXELO-
 DUNUM.

RUTUNUM Antonini est apud Cornavios meos,
 ubi nuper erat antiquum Castellum **Rowton**. Hoc
 & Magno Stillingfletæ videtur esse Nennii *Caer Drai-*
ton; quod quidem fortasse verum est. Siquidem *Ru-*
tunium solutè scriptum Britannis dicitur *Rut union*,
 quod est *Iter rectum*, quale vel hodie Veroconio est
 Læiobrigam. Quod attinet ad nomen *Draiton*, &
 illud videtur esse vetustum: Siquidem veteribus Bri-
 tannis *Rbaith* & *Rheith*, *Rectum* est, quod adjectâ
 Præpositivâ consonâ D fiet *Draith*; unde & hodie-
 nis Gallis *Droit* pro *Recto* est. Erit igitur *Draiton*,
 si plenè scribatur, *Draith rut dun*, quod est *Arx* vel
Oppidum ad rectum iter.

RUTUPIÆ Ptolemæi, Marcellino dicuntur *Rbu-*
tupiae Statio, Antonino *Rhitupis Portus*, & Orosio *Rbu-*
tubi Portus & *Civitas*. Anglis antiquis *Repta-cear-ter*
 fuerat & *Reptimuth*, ut & Alfredo Beverlacensi *Rich-*
berg, hodieque **Richburgh**, uti diligentissimè recen-
 suit Camdenus. Satis probabile tamen videtur quod ab
 erudito Gibsone affirmatum video, *Rutupiensem* qui-
 dem *Portum* fuisse *Ad Lapidem* sive **Stonhar**, ubi sci-
 licet *Lapis Tituli* sive *Pharus* fuerat; urbem verò ipsam
 fuisse *Richberg* sive *Ritubsberg*, cui modò succedit vi-
 cina *Sandovicus*. Nomen autem *Rutupiæ* sive *Ritubis*,
 si Britannico sermone plenè scribatur, *Rit deu üieu* sive
Trajectum duorum fluminum efficiet. Neq; enim aliunde
 Want-

Wantsum flumini nomen est: Siquidem Jutis sive Danis, Cantii inquilinis, **Wand** pro *Aquâ* est, & **Samman** est *Colligere*. Hujusmodi nomen etiam in Ulterioribus Iceni magnis occurrit, quod & ipsi ab Hospitibus traxere Danis. Frustra fuit ergo noster Camdenus cum in isto nomine *Ventam Icenorum* quæreret. Fuere autem *Rutupiæ*, juxta Notitiam Imperii, Statio *Præfæcti Legionis II. Augustæ* sub Comite Limitis Saxonici. Quæ quidem *Legio* primis temporibus erat *Iscæ Silurum*. Sit igitur *Sandovicus* nobis pro antiquis *Rutupiis*, & *Sandovicina Ostrea* Juvenalis *Rutupina*.

S.

SABINIANA ALA: Vide in HUNNUM.

SABRIANA: Ita enim Ptolemæo dicitur, cum aliis correptius dicatur *Sabrina*. Anonymo vitiosè scribitur *Suron*, cum vellet dicere *Savron*. Nobilissimum hoc Britanniae flumen ipsis Britannis, demptâ Præpositivâ *S*, *Havren* dicitur, correptè pro *Havrian*. Quod si solvatur nomen, *Ha av rian*, *Aqua* erit *regina* sive *princeps*. Nam & *Ha* vel *He* Britannis fuerat pro *Articulo*, ut & veteribus Saxonibus *He* pro **The**, & Græcis δ & η . Huic immisceatur in Cornaviis flumen *Trinius* sive **Tern**, de cujus Etymo nos aliàs diximus quod visum est. Sunt & *Sabrianæ* nostræ cognomina flumina, *Dabrona* scilicet Ibernorum, & *Dabrianus* & *Abrianus* & *Nabrianus* Caledonum. Est denique & Pannoniis Celtis, $\Pi\alpha\iota\sigma\varsigma$ scilicet sive Boiis, flumen *Savus* sive *Sabus*, quod idem est quod & nobis *Tavus*. Vide in LUGAVON.

SACRUM PROMONTORIUM, Ptolemæo Ἱερὸν Ἄγκρον , non longè est à Civitate **Merford**, in Ibernîâ, ut autor est Camdenus. Quid autem vel ipsum **Merford** nisi *Sacer trajetus*, ibridâ scilicet compositione? Vide in DELGOUICIA.

S A L E N Æ

SALENÆ apud Ravennatem sexto dicuntur casu *Salinis*. Hæ ex ordine Itinerarii fuisse videntur apud **Wilen-Ferry**, ad confluentiam scilicet Derventionis atque Troventionis, in Corigaunorum & Derventionensium finibus. Oppidum ipsum hodie dicitur **Castle-Donington**, ibridâ scilicet compositione quasi *Dunensis oppidi castellum*.

SALENÆ alteræ apud eundem Autorem in Dobunis fuere, quas ex ordine Itinerarii equidem conjecerim fuisse ad ingentia Romanorum Castra hodie appellata **Morbury**, vitiose puto pro *Morbyrig*; quæ quidem vox ibridâ compositione *Magna* significat *castra* sive etiam *urbem*. Sunt autem ista (ut me docet eruditus Britanniae enarrator Gibson) in vico dicto **Farmington**, juxta **Morlich**.

SALENÆ Ptolemæi hodie dicuntur **Salndy** in Bedfordiano pago, ad fluvium **Ivel** sive plenius *Iū vël*, quod *Fluminis* est *caput* sive *ora*. Camdeni judicium firmatur Nummis ibi repertis: Ipsi vidimus aureum Vespasianum illinc effossum. Videntur autem *Salenæ*, si solvantur, Britannicè dictæ *Sav len-neu* sive *lanneu*, quod *Aquæ ripas* sonat. Certè nomen **Wilen-Ferry** sive *Salaniensis Trajectus* conjecturæ nostræ astipulatur. Vide in **UGRULENTUM**. In Vaticano codice ubique immani vitio scribitur *Salmis* pro *Salinis*.

SALTUS CALEDONIUS, sive **SYLVA CALEDONIA**, Lucio Floro memoratus, Ptolemæo dicitur *Καληδόνιος Δρυμός*, & Britannis nostris *Coit Kelydhon* sive *Nemus hominum sylvestrium* vel *Celtarum*. Ingens ista Sylva est ad montem Grampium in Valentia.

SARNIA: Vide in **GARNIA**.

SARUA: Hoc nomen fluminis est apud Ravennatem, quod in Vaticano *Sarna* est. Credibile est hunc esse fluvium qui præterfluit urbem Sorbiodunum; qui quidem variantibus Britannorum Dialectis *Sariia*, *Soravon*, *Sorbis*, sive *Sorüis*, & *Sarisca* olim appel-

appellatus est. Est & *Sarava* five *Saruba* (uti Anonymo nostro vocatur) Belgarum flumen, hodie *La Saar*. *Sarüa* verò nostra hodie ἀπλῶς dicitur **Avon** five *Amnis*. Sunt autem Britannis *Sâr*, *Sôr*, *Sûr*, & Scotobrigantum *Searv*, idem quod & Armeniis, *Xaur*, Persis *Sciur*, Anglosaxonibus *Syp*, hodiernisque Anglis **Sowr**; quod quidem *Acerbum*, & figuratè etiam *Iracundum* sonat. Vide in **SORAVI-MAGUS** & in **SORBIODUNUM**.

SAVRON: Vide in **SABRIANA**.

SAXONES: Celtoſcythæ hi fuerant de Mæotide Palude, qui de Sarmatiæ partibus antiquissimis temporibus universam Asiam Latrociniis vastavere: Si quidem Scythæ ante primorum Imperiorum tempora, prodente Trogo Pompeio insigni Historico, per totam Asiam Ægyptum usque per mille & quingentos annos Imperium tenuêre. Quin & Megasthenes apud Strabonem prodit Ἰδάνθυρον ἢ Σκύθην Ἰνδουμέην ἢ Ἀσίας μέχρ' Αἰγύπτου. Qui quidem Idanthyrus fuisse videtur Pompeii Trogii Tanaus nonnullis, nobis verò alius vetustior & Phryx. Neque sanè alios Imperii æmulos vel Cyrus vel Darius Hytaspis filius quàm Transistranos istos Scythas habuisse videntur. Hi veteribus Græcis Κιμμέριοι appellati sunt vitioso nomine pro Κίμβροι. *Kimbri* autem de *Latrociniis* nominati sunt: Idem enim Teutonibus **Kemp**, & Britannis nostris *Camp*, quod & Græcis Καμπὸς, & Romanis *Campus*; unde & **Kemper** & **Kempon** Teutonicè *Latro* est, qui scilicet rem agit in *Campis*. Hinc & linguâ Gallorum veterum, Autore Solino, *Cimber*, *Latro* est, quasi *Vir campestris*: Quin & *Caimper* Scotobriganticè *præclarus* est *Miles* & *perfectus*. Etiam sacris Judæorum Libris גיבורים *Gimborim* quasi *Gimbri* appellati sunt; quo nomine vel à primis temporibus *Gigantes* appellavêre. Certè Scythici generis *Troglodytæ* & Γέγ & Γεάγ & Γηγυεῖς five Γίγαντες vocati sunt Græcis: neque *Titanes* diversi videntur à *Teutonibus*. Quin & Britannicum nomen

Caür

Caür pro Gigante correptè dictum videtur pro *Cau-ür*, quod *Troglodyta* est sive *Homo speluncaris*, quales scilicet *Cyclopes* atque *Cacus* à Virgilio describuntur. Atque hinc quidem nata est universa *Gigantum* Historia. Quis miretur immani fuisse terrori pumilionibus Orientis proceros & prægrandes Scythas? Verùm de diverticulo in viam redeundum est. De **Namen** etiam quod Teutonibus est *Capere*, ut & veteri Græciæ Νέμειν (quod & nos superiùs monuimus) *Germani* Νομάδες appellati sunt Græcis, ut & Sarmatis hodiernis *Niemet* sive *Nemetes*, quasi *Prædones*. Quibus verò temporibus Henetos sive antiquos Thracas sive Phrygas è Germaniâ pepulêre, ut in re tam vetustâ, quis affirmet? Crediderim tamen Furii Camilli ævo illud accidisse; quo tempore Galli Senones sive Heneti Germaniâ veteri oriundi, Brenno Duce, & Galliam & Italiam, ad quærendas novas sedes, pervagati sunt. Fuisse autem *Cimbros* eosdem qui & Græcis Κιμμέριοι appellati sunt ex Possidonio hisce verbis testatur Strabo; Ἀπ' ἐκείνων ἢ ἡ ὁ Κιμμέριος κληθεὶς Βόσπορος, οἷον Κιμβερικός, Κιμμερίς τῆς Κίμβρης ὀνομασάντων ἤ Ἑλλήνων. Φησὶ ἢ ἡ σὺν Βοίῃς ἢ Ἐγκύνιον δρυμὸν οἰκεῖν τὸ πρότερον, σὺν ἢ Κίμβρης ὁρμήσαντας ὅππῃ τὸν τόπον τῆτον ἀποκροθέντας ὑπὸ ἢ Βοίων, ὅππῃ τὸν Ἴστρον, ἢ σὺν Σκορδίσκῃς Γαλάταις καταβῆναι, εἴτ' ὅππῃ Τάριαις, ἢ τῆτας Γαλάταις. Hoc est, *De illis autem* ἔστι *Cimmerius appellatus Bosporus, quasi Cimbricus, Cimbros Cimmerios vocantibus Græcis. Prodit autem* ἔστι *Boios Hercynium Saltum incoluisse priùs; Cimbros autem in hunc locum impetum facientes, ἔστι pulsos à Boiis, in Istrum atque Scordiscos Gallos descensum fecisse, deinde verò in Teuristas ἔστι ipsos Gallos. Ut sint plana omnia quæ nos modò retulimus de vetustâ istâ Celto-scytharum in Germaniæ Gallos irruptione. Iidem Cimbri de brevibus Gladiis sive Cultellis quibus rem in prælio agebant, quasque ipsi suâ linguâ Sachs appellabant, Saxones dicebantur. Hujusmodi Cultellus* Britannis nostris *Xsgien* dicitur, atque etiam

Scotobrigantibus Ibernis *Sgian* : Quem quidem & antiquissimis Latinis non fuisse incognitum ostendit Livii Andronici primi Romani Poëtæ dictum, à Pompeio Festo adductum ; “ Livius (inquit) in Lydio : Corruit quasi ictus *Scená*, haud multò secús.” Ostendit etiam Paulus Diaconus & *Sacenam* fuisse pleniorē voce appellatam. De *Sacená* autem istâ per universam Asiam Σάκαι appellati sunt, quasi dicas *Cultellarios*. Σάκας autem *Latrones* interpretatus est Historicorum Pater Herodotus ; ut constet jam de nomine. De his ita Poëta Chærilus ἐν τῇ διαβάσει τῆς χερδίας ἦν ἐξέλιξε Δαρῆϊος, quod ait septimo Geographiæ suæ Libro Strabo :

Μηλονόμοι τε Σάκαι, γενεᾷ Σκύθαι· αὐτὰρ ἔναιον

Ἄσιδα πυροφόρον· Νομάδων γε μὴν ἦσαν ἄποικοι.

Strabonis tamen ævo *Sacæ* ad Orientem fuerant Caspii maris. Erat etiam & alterum *Sacenæ* genus, *incurva* scilicet *Sica*, quæ Persarum fuerat *Acinaces*, quâ jugula præcidebant sibi adversantium. Neque ignotum fuit ipsis Judæis *Sacarum* nomen, quod ostendit Basanitis Regio, quæ in Sacris eorum Libris correptè dicitur בשן *Bashan* pro בשן בית *Beth Shaan* five *Sacarum Domicilium* : Urbs etiam בשן בית *Beth Shaan*, quæ LXX Interpretibus Græcis Βαιθσαν appellata est, Græcorum Σκυθόπολις est. Quin & Rex Gog five Γύγης pro immani erat *Gigante* seu *Typhone* ; cujus tamen novemcubitalem lectum Græcorum Heros Achilles æquabat : Hunc enim Lycophron in Alexandrâ & Εἰνάπηχον & Πελασγικὸν Τυφῶνα appellat. Neque fanè aliud videtur nomen Γῶγ quàm quod aliâ quâdam prolatione Gothis dicitur **Waub**, Germanis **Woch**, veteribusque Britannis *Coc*, quod nos superiùs ostendimus in voce *Cocidis*. In Tauricâ Chersoneso Κιμμέριος est Βόσπορος, cujus incolas vel hodie *Teutonice* loqui elegantissimus Scriptor Busbequius ostendit in Epistolis, in quibus & plurima eorum vocabula proponit. Hi sunt iidem *Cimbri* five *Saxones* qui & Britanniam nostram, labente jam Roma-

Romanorum potentiâ, domuere. Fuisse autem illos perpetuos Attacottorum, Pictorum atque Scotorum Ibernorum in Romanam Provinciam socios, ex Tacito, Marcellino & Zosimo facile est colligere. Quid, quod in Libro Notitiæ Legio II. Augusta de Iscâ Silurum sive Attacottorum, ad custodiendum Limitem *Saxonicum* translata sit Rutupias? Nullus igitur illo tempore à Silure metus, modò frænaretur *Saxo*. Scotorum autem gentem vel ipse *Saxo* Beda prodit Anglis semper fuisse amicissimam. Denique Ansegisus *Saxo* filiam suam Vortigerno Siluri (quod firmissimum amicitiae pignus) in matrimonium tradidit.

SCETIS: Ita hæc Insula Ravennati correptè dicitur pro *Scetinis*, Dialecto quâdam pro *Scad inis* sive *Sardinarum insula* vel *Harincorum*. Hodie adhuc vitiosius *Skey* dicitur; & est de Ebudarum numero Insula insignis. *Scadan* etiam Britannis vocantur *Harinci*. Fuerat forsan & Singulari numero olim *Scad*; cum vel Anglorum linguâ, quæ horum feruntur Matres, *Hæleces* scilicet, dicantur *Shads*. *Scadan* etiam Ibernis pro *Harinco* est vel *Sardina*.

SCETIS altera apud Ptolemæum in Orcadibus est, quarum nomina ignorare se fatetur Ravennas: Hæc hodie eodem penè vocabulo *Schetland* dicitur, quod est ibridâ sono *Sardinarum terra*. Camdeno putatur *Hey*, quæ nobis est *Dumna*. In melioribus Ptolemæi Libris vitiosè legitur Σκίτις, cum deberet esse Σκητίς. 'Οκίτις certè vitiosum est.

SCOTIA: Ita Bedæ & Ravennati Monacho dicitur *Ibernia*; nulla enim ante Octavum Sæculum in Britannia nostrâ fuerat *Scotia*. Hæc Insula, prodente Flahertio, ipsis incolis dicitur *Fiod inis* sive *Sylvestris insula*; atque etiam *Inis Fiodfa* sive *Insula Sylvæ*: Nostrates vocarent suâ Dialecto *Ywydb ynys* & *Ynys Wydbfa*, eodem scilicet intellectu. De *Scotis* autem Romanis dicitur *Scotia*; qui quidem *Scoti* & Britannis vocabantur *Ysgwydbwyr*, quod quidem

veteri scripturâ foret *Scotiür*, quod *Viros sylvestres* sonat. Hodiernum nomen *Güydkal* tanquam *Sylvestris Gallus* est sive *Brigas*. Siquidem mixto genere sunt *Iberni*: Constant enim *Eriis* sive *indigenis Barbaris* vel *Scotis*, & *Brigantibus* nostris sive *Güydkalis* vel *Sylvestribus Gallis*; unde factum est quòd nobis etiam mixto nomine *Scotobrigantes* sæpius appellati sint. *Scotobrigantum* istorum coloni hodie Valentiam obtinent, antiquorum Saxonum in devastandâ Romanâ Provinciâ foederati; quod ex Ammiano Marcellino atque Zosimo intelligimus. Atque hi tandem Saxonum ope Pictorum sive veterum Caledonum gentem oppressere. Danorum enim temporibus, fracto jam Saxonum Imperio, Valentia ex facili cessit *Scotis*; omnibus illarum partium Saxonibus (modò Scotofaxonibus) libentiùs his ut veteribus fociis parentibus, quàm vel præpotenti & infestæ genti veterum Pictorum, vel etiam peregrinis Vandalis sive Danis. Bono indicio est vel Saxonum sermo, quo solo extincta est veterum Caledonum Lingua; Saxonice enim loquuntur quâ olim Picticé: Quod cùm Scriptores ejus gentis non lateret, finxerunt Pictos Germanæ fuisse originis; quò quidvis essent magis quàm quod reverà fuerant, Anglosaxones. *Scotobrigantes*, siqui tandem illo nomine Veteribus venerant (nam in Senecâ Tragædo ex solâ conjecturâ eos reposuit Scaliger) *Brigantes* erant Ibernix (quos modò diximus) *Brigantum* nostrorum Coloni, mixto genere. Horum Ἀπὸ-γῶροι in Britanniam nostram remigrantes circa annum à nato Christo DIII. Insulas Ebudas atque Deucaledoniam, imò & à multis retrò sæculis Noüantiam sive Galloüidiam tenuere; tandemque (sicuti modò dictum est) abolitâ antiquâ Triarchiâ, Scotofaxonum Nordanhumbranorum opibus adjuti, *Scotorum* Regnum condidère. Imò opportunitate Danicorum atque Normannicorum tumultum allekti *Scoti*, Pictorum, Noüantarum, Cumbrorum & Berniciorum Regna adeoque universum pene Nordanhumbranorum

branorum Imperium sibi arrogavêre, & Gallorum amicitia firmavêre. Nuperrimè verò sub Gloriosissimæ Reginæ auspiciis, post novem & quod excurret sæcula, Britannicâ civitate faustè & feliciter (uti quidem speramus) redonati sunt.

SEGANTII: In plerisque omnibus Ptolemæi Exemplaribus leviusculo mendo Σελαντίων legimus, de quo nos fecimus Σεγαντίων. Atque ea quidem emendatio vel ex eo firmatur, quod Lancastrensis pagus, unâ cum Occidentali Brigantum Triarchiâ, Anonymo vitiosè scribatur *Sistuntiaci*: Ita enim scribit; “ Nam *Sistuntiaci* dividunt in Tertiâ portione ipsam “ Britanniam.” Quæ verba nos ita initio concepta contendimus: *Nam Siguntiaci dividunt in Tertiâ portione ipsam Brigantiam.* Vox autem *Segontium*, (unde & *Segontiaci* vel *Siguntiaci* vel etiam *Segantii* deducti sunt) Britannis solutè scripta, erit *Se gont iiii*, quod *Caput* est vel *Ora fluctûs* five *maris*. Etiam Anglofaxonibus *Se* pro *Articulo* est, Francobelgis *De*, & nobis *The*: Cont etiam Dialecto quâdam dici necesse est pro *Cant*; sicuti aliàs *Cond*, Scotobrigantibus hodiernis *Ceand*. *Segantii* five *Segontiaci* Brigantes à Saxone Victore acti Ducatum condidêre Lancastrensem; qui & ipse tandem Cumbrorum Regulis ablatu Anglorum Regum fiebat peculium.

SEGANTIORUM PORTUS: In Ptolemæi Libris mendosè scribitur Σεταντίων Λιμὴν pro Σελαντίων, ut nos suprâ retulimus; hodiernum verò loco nomen *Lither-pool* est five *Pigra palus*, estque Στομαλίμνη ad ostium Amnis *Mersey* five *Tinnæ* in Conventu Lancastrensi. Camdenus longè erravit viâ cùm *Segantiorum Portum* ad *Diētū* quæreretur five *Win-wadre-mere*; quod quidem ut videretur eo verisimilius, Λίμνη fecit de Λιμὴν, quod hercle nollem factum.

SEGEDUNUM in Libro Notitiæ Statio est *Tribuni Cohortis Quartæ Lergorum*. Hodie Camdeno mecum est *Seghill* in Otodinis, non longè à Tun-noceno. Ravennati Libro mendosissimè scribitur

sexto casu *Serduno*, pro eo quod ipse fecerat *Secduno*. Scotobrigantes *Sic din* dicerent *Aridum collem*, atque Aremorici Britannici *Sechdin*. Novimus ipsi in Montegomerica Regione locum perobscurum huic cognominem *Sychdin*, eodem Etymo. Ibridâ igitur compositione & **Seghill** dicitur pro *Segdin*. Est & *Segedinum* in Pannoniis.

SEGELOSIM: Vide in AGELOGUM.

SEGLOES apud Ravennatem possit esse **Eccles**, juxta Tuæsim urbem in Gadenis. Hic videtur fuisse primis Christianismi temporibus celebris quædam *Ecclesia*: Nam vel hodie *Ecclesia* Britannis *Yr Eglüys* dicitur; Scotobrigantibus etiam *Eaglais*. Veteres forsan scripserint *S' Egloes* pro *Se Egloes*. Vide superiùs in SEGANTII.

SEGONAX: Videtur hic fuisse *Segontiacorum* Rex, & Taximaguli Cantiacorum Regis socius in bello adversus C. Cæsarem Dictatorem instituto: Nominatum enim illum existimo de gentis nomine cui imperitabat, sicuti & de Carviliis Carvilius. Quin possit dici correptè *Segonnach* pro *Segontach*, consuetâ Veteribus prolatione. Advertendum etiam & X modò esse Græcum Xr, sicuti inferiùs in UXELODUNUM.

SEGONTIACI Cæsaris, Ptolemæo dicuntur *Regni*, Romano sono pro *Renci*, quod quidem ferè eodem reddit. Hi cum fuerint, ut & reliqui Britanniae Primæ populi, origine Belgæ, à recentiore tamen ejusdem gentis Colonia ad maris litora propulsi, Ptolemæi ævo à Regno sive *Noviomago* & *Durotrigum* finibus, ad Mantantonem & Cantii fines, omnem maritimam oram obtinebant: Australis tamen Antoniana initio illis pro Patriâ fuerat. Illorum Rex *Segonax* Taximagulo Cantiano unâ cum Carvilio, ut videtur, Wiltunensi in bello adversus Cæsarem vel Socius vel Cliens fuerat: Falluntur enim qui Regulos istos omnes habent pro Cantianis. Vide in REGNI.

SEGONTIUM Antonini, Ravennati est *Seguntio* sexto casu. Hodie *Caer Seiont* est in Venedotiæ Canganis, non longè à *Caer Narvon* sive *Civitatem contra Monam*, quod nobis est *Segontium Novum*: Ubi & *Segantiorum Portum* in quibusdam Ptolemæi Libris comparere Camdenus autor est. Vide suprà in SEGANTII.

SELGOVÆ: Apud Ptolemæum populus Citerioris Valentiae sic vocatur, de quo vel hodie **Solwey-Frith** sive *Selgovarum Sinus* appellatur. Videntur autem *Selgovæ* Aunomanam, Nodianam, & Æsicanam Vallem incoluisse potissimum. Vocabulum *Selgovæ* Britannorum soluto fermone erit *Sel gûi*, quod est *Salsus fluctus* sive *Mare*. Aremorici dicerent Plurali numero *Selliz gûagoû*, *Salsas undas*. Hodiernis Britannis *Halen*, *Sal* est, Scotobrigantibus *Salan*, Corinaviis & Aremoriciis *Holen*. Adjectâ igitur Præpositivâ *S*, fiet hodiernum **Solwey** sive *Sol üi*. Scotobrigantes Dialecto suo dicerent *Sail go*, *Salsum mare*.

SENU S Ptolemæo flumen est Iberniae, Orosio *Sena*, hodieque **Shanon**; quasi dicas *Senn aün* vel *Synn avon*, quod *Stupidus* sive *Lentus* est *amnis*. Inde autem dici possit *Stupidus*, quod plurimis stagnis elanguescat & moretur. Est & alter *Senus* juxta Bruxellas apud Belgas, Ravennati *Arsena* dictus, cum Articulo Britannico.

SETEIA Ptolemæo Devæ fluminis Æstuarium est ad Devanam Coloniam; verum vitiosè Σετηία protulit, ut Linguae ignarus, pro *Stavan üi*, quod *Os* est *fluctus* sive *amnis*: Siquidem idem Aremorici *Stafn* quod nobis hodie vitiosè *Savan*. Certè vetustis Gothis *Stibna* vox fuerat, ut & Saxonibus nostris *Stępn* & *Stemn*, fatis vicino sensu. Quæ quidem omnia referri possunt ad Græcum Στόμος. Quid si Ptolemæus ipse Στηβία fecerat? Equidem illud sæpe suspicatus sum.

SIGDELES: Ita Antonino dicuntur Insulæ *Silinae*, sicuti & Sulpicio appellantur; Hispanis autem veteribus *Oestrymnicae*: Nobis hodie sunt Insulæ **Silly** correptè pro *Sigdeles*. Quid autem *Sigdelis* nisi *Süiet heli*, quod *Insula parva est falsi maris*? Siquidem & *Heli*, *Salsugo* est, & *Üiet*, *Νησιδιον*, uti sæpiùs diximus. Harum maxima Plinio vitiosè *Mielis* est pro *Viētis*. Græcis etiam veteribus, de *Stanno* illic effosso & venali, *Sigdeles* nostræ *Κασσιτέριδες* appellatæ sunt: Solino verò *Silurum Insulæ* atque aliis *Sillanæ*. Incolæ autem Straboni Geographo *Μελάγχλαινοι*, de *nigris talaribus vestibus*, appellati sunt, & *Tragicarum Furiarum* similes putat. Plinius putat *Cassiterides* esse nullas; etsi Strabo & numerum & verum situm earum describit: Decem enim esse dicit, quot vel hodie sunt cultæ.

SIGUNTIACI: Vide in **SEGANTII** & in **SECONTIACI**.

SILIMNUS: Vide in **LIMNUS**.

SILURES: Nobilissima Flaviæ Civitas quæ universam Australem partem, hodie *Debeubarth*, unà cum Demetis imperio tenebat: Horum erat & Herefordiæ novus Pagus. Crediderim & Cornavios cum utrisque horum Canganis in *Silurum* fuisse vel Societate vel Clientelâ, quòd *Silurum* nomen ubique clarum sit in Historicis; Cornavii autem tantùm appareant in Geographiæ Libris. *Silurum* natio omnium fortissima fuit, atque etiam acerrima in bellis pro patriâ Libertate gerendis, donec tandem à Rege Vortigerno Saxonibus prodita est: Neque minùs strenui Cornavii nostri; quòd Legio XX. Valeria Victrix his opposeretur Devæ, sicuti & Legio II. illis Iscæ Silurum; cùm unica Sexta sufficeret frænandis Brigantibus & Caledoniæ populis; Quarta decima, Icenis; Britanniae autem Primæ, planè nulla. Nam cultiores Belgarum populi focii erant Romanorum perpetui, reliquisque Britannis infesti; à quibus & Regium Diadema, frendente licèt Vortigerno, Ambrosio Aure-

Aureliano Romano traditum est. In Legibus Hoü-
 eli Regis Silurum Regio dicitur *Esbylbaüc*, quasi *Bel-*
licosam vel *Feram* dicas. Satis usitatâ Synæresi Bri-
 tannis dicitur *Hylb* pro *Hywylb*, quod *Præferocem* fo-
 nat. Sic aliàs dicitur *Rhylb* pro *Rhywylb*, *Audax*
 five *Temerarius*. Sint igitur *Silures* patrio sermone
Ys bylb wyr; veteri autem scripturâ *Es beuil iür*,
Viri scilicet *feri* atque *bellicosi*. Fuêre & horum
 cognomines *Illyrii*, & ipsi, prodente Strabone, Cel-
 tici generis. Vanam autem esse Taciti suspicionem
 de Hispanicâ *Silurum* origine, vel hodiernus eorum
 sermo satis bono indicio est. De Caledonum etiam
 flavis crinibus, levi admodum argumento, & Teuto-
 nicam stirpem illis asseruit; unde & Bedæ anfa erro-
 ris, atque universis penè Scotiæ Scriptoribus: Unus
 Camdenus veritatem novit. Plinius memoriæ pro-
 didit *Silures* vitilibus navigiis five Curucis *Viçtim* na-
 vigâsse: Atque hinc & *Silurum Insulæ* appellatæ sunt
Cassiterides.

SIMENI: Vide in ICENI; nam Ptolemæo Ex-
 scribentium errore CIMENOI scribuntur pro 'OΓI-
 KENOI vel forsan etiam 'OIKENOI.

SIMETRIA: Duplici errore apud Anonymum
 & *Sinetria* legimus & *Smetri*, de quibus nos fecimus
Simetria; quò **Simerston** esset ad Ulteriorem Va-
 lentiaæ Prætenturam, ubi vel hodie veterum ruinarum
 comparent vestigia. Notissimum est *Tre* vel *Tri* Bri-
 tannis dici *Oppidum*; *Simmera* etiam *Protervè* jocu-
 lari est: Et hodiernis Francobelgis ejusmodi *Lu-*
dio, **Schimper** est. Atque ista sanè vocabula vi-
 dentur esse de Græco Σίμπερην, quod est *Baculo* vel
Tbyrso innisum saltitare. Hic videntur fuisse vete-
 rum Pictorum Paganalia, quibus vitâ functorum Ma-
 nibus parentabant. Etiam Romanorum funeribus
 vel ex Festo constat adfuisse *Cernuos* & *Corvitores*,
 quos dicebant. Atque ejusmodi quidem *Desultores*
 fuisse illis *Simpos* appellatos, voce scilicet Celticâ,
 admodum credibile est; quòd ejusmodi funera *Sim-*
pludarea

pludarea dicerentur; quam quidem vocem nemo hactenus explicare valuit, quòd nesciretur Celticæ esse originis. Vide Festum in *Simpludarea Funera*.

SODISMAM: Ibernix flumen est apud Anonymum. Vide in **DAVRONA**. In Vaticano est *Sodisinam* vitiosè.

SODORINAS: Anonymus immani vitio *Sobrica* fecit; vel ipse, vel ejus Exscriptores. Equidem nullus dubito quin fuerit in Exemplari Græco ΣΩΔΩ-ΠΙΝΑΣ, vel saltem correptè ΣΩΔΠΙΝΑΣ; de quo imperitus aliquis Librarius fecerat ΣΩΒΠΙΚΑΣ, Latinusque Interpres sexto casu more sibi consueto *Sobrica*. Subit suspicari hanc Insulam fuisse appellatam, veteri Pictorum convicio in Christianos Monachos, *Süch dūr Inas*, quasi dicas *Porcorum aqumcorum Insulam*; eoque magis quòd & antiquitus appellata sit *Hu* vel *Hui*, atque altero etiam nomine *Iona*, composito scilicet vocabulo de Ibernorum *I* atque Pictorum *Onas*, quorum utrumque *Insulam* significat. Dictum autem fuisse Dialecto quâdam *Onas* pro *Inis*, nos suprâ ostendimus ad vocem **MATONAS**. Vocata est etiam de *Columbâ* Pictorum Apostolo, *I Coluim Kil*, sive *Insula Secessûs Columbæ*: Siquidem hæc Insula, prodente Bedâ, *Columbæ* & Monachis à Pictis donata est, cùm adhuc in Valentia vel nulli essent Scoti vel admodum obscuri nominis. Vel Camdenus ipse advertit Insulam quandam in hisce partibus appellatam esse apud Johannem à Fordon duplici vocabulo *Elan Leneou* sive *Insulam Sanctorum*, & *Elan i moc* (ita enim legendum pro *Elan tinoc*) in Fordonio. Certè Scotobrigantibus *Porcus* dicitur *Mûc*, quod Britannis Plurativo numero est *Môch*. Dicitur autem *Moc* vitiosâ prolatione pro *Morc* (nam & illud Ibernis pro *Porco* est) & *Morc* idem est quod & Græcorum Πόγρος; atque illud etiam quod & Persarum & Britannorum *Türch*, quod & Scotobrigantibus est *Torc*. De Scythico autem & Britannico *Hüch* pro *Sue*, Troglodytæ quidam Scythæ

Vete-

Veteribus appellati sunt Οὔννοι, tanquam *Apri* vel *Sues*, atque etiam Persis Τῆρκοι, quod idem sonat. Ita enim ad Περιήγησιν Eustathius: Φέρει γέν η̄ ἐν τῇ Σιμοκάτῃ οἰκουμενικῇ ἰσορίᾳ Οὔννης σὺν πρὸς τῷ Βορρῆϊ τῷ Ἑω, ὅς Τῆρκος Πέρσαι καλεῖσιν, ἔτω ποτὲ πολυχρύσος γενέσθῃ. Hoc est, *Fertur igitur & in Simocatti Universalis Historia, Hunnos qui sunt versus Boream Orientis, quos Turcos Persæ nominant, adeo quondam auro abundasse; & quæ deinceps sunt. Verùm ista adjecta in mantissam sunt; cùm non sint hujus loci.*

SOLDURII, prodente Cæsare, apud Gallos *Capita* erant patronis suis *devota*, quales Græcis dicuntur Σωαποθνήσκοντες. Dicti sunt autem *Soldurii* five *Saüdüyr* quivis *Milites*, *Britannis* meis: Est enim *Saud* five vetustâ prolatione *Sald* five *Sold*, *Stataria* pugna; & *üyr*, *Viri*. *Zeval* etiam *Corinaviis* *Stare* est, quod nostrati vulgo est *Sevylb*. De *Solduriis* autem ita Cæsar; “ Neque adhuc hominum memoria repertus est quisquam, qui, eo interfecto cujus se amicitiae devovisset, mori recusaret.”

SORAVIMAGUS: Anonymo truncatè dicitur *Ravimago*, sexto casu: Nos probabili conjecturâ *Soravimagum* fecimus, quò esset alterum *Sorbioduni* nomen. Superiùs ostendimus *Dunum* atque *Magus* dicta fuisse σωωνύμως veteribus Celtis. De prioris vocis parte vide in *SARUA*.

SORBIODUNUM Antonini solutis Britannorum verbis erit *Sor üi dun*, quod *Arx* est & *Civitas ad acerbum amnem*. Anglofaxonibus ab altero fluminis nomine *Sarisca* Seapýrbýpiz, & Latinizantibus *Sariferia* appellatur: Johanni etiam *Sariferiensis* putidiùs *Severia*. Normanni levigato sono dicebant *Salisberiam*; quomodo & *Scrobesberiam* *Salopiam*, quæ hodie est *Coraaviorum* *Caput*. *Sorbiodunum* autem modò est *Vetus Sarum*, correptè ita appellatum pro *Sar aün* vel *Sar avon*; nam & *Sâr aün* & *Sâr isc* & *Sôr üi* idem valent, *Acerbum* scilicet five *Iracundum fluvium*.

SPINÆ apud Antoninum hodie viculus **Speen** est apud Bibrocos non longè à **Newbury** five *Novo Burgo*, de vetustiore loco ita nominato; quod Camdenus ostendit: Atque hic quidem *Novus Burgus* hodie *Spinarum* loco est. Hic locus Latino venit vocabulo.

STENA: Apud Anonymum Græco casu dicitur *Stene*; & videtur hæc esse **Teignton** in litore Dumnoniæ. Quid autem *Stena* nisi *Isc tene* five *Tenuis aqua*, qualis scilicet fluviolus **Teign** est, five *Tenisca*? In Vaticano *Steno* est vitiosè.

STODIUM: Apud eundem Scriptorem mendosè scribitur *Stodoion*, de Græco *Στόδιον*. Videtur hoc esse **Stow** in Citeriore Valentiâ. Certè Germaniæ Celtoscythis & **Stol** & **Stold** & correptè **Stadt** pro quovis *Loco*, *Sede*, vel *Urbe* est; & Britannis nostris *Ystól* est pro *Sedili* vel *Cathedrâ*. *Odara* five *Britodunum* hodie dicitur *Britstold*, **Wytsol**, & **Wyssow**.

STUCTIA: Ita enim jam olim levi negotio apud Ptolemæum legeram, pro eo quod vitiosum est in Libris & *Στηκία* & *Τοκκία*, cùm deberet esse *Στηκτία*. Dynastiæ Kereticanæ hic est fluvius etiam hodie appellatus *Ystwyth*, quod antiquâ scripturâ foret *Estüiēt*, quod est *Lentus* de verbo *Togen*, *Ducere*, quod nostro fermone *Tywwys* est, quasi *Togüis*; unde & Francobelgis **Toghe** est pro *Tractu*. Ad hujus fluminis Ostium urbecula est *Aber Ystwyth*, quam quidem Veteres dicerent *Aberostuetim*. In Vaticano Ravennate enormi vitio *Novitia* scribitur pro *Stuctia*.

SUELLAN: Vide in **CASSIVELLANUS**.

SUELLANIACIS: Vitiosè Antonino scribitur *Sulloniacis*; nam *Suellani* five *Cassivellani* erat oppidum, cujus in Commentariis suis meminit Cæsar. Idem enim Dioni *Suellan* est, qui & Cæsari *Cassivellanus*. Est igitur *Suellaniacis* quasi dicas *Süellaniaic* five *Süellaniaca*. Traxit autem Rex *Süellan* nomen suum de *Cassii* five *Cassivellanis* quibus imperabat.

rabat. Vide plura super hâc materiâ in voce *Cassii*. Ostendit magnus Camdenus fuisse *Süellaniacim* in Trinoüantum finibus, ad **Brockley-Hill**, quod quidem vitiosè prolatum censeo pro *Brogley* vel *Burgley*; ut & vicinum Nemus **Barham-Wood** pro *Burgbam*: Nam de *Burgo* sive antiquâ *Arce* videntur appellata. *Cassivellani* oppidum etiam Cæsari est inter paludes & sylvas; qui quidem hujus loci situs est.

T.

TÆXALI: Communi Exscribentium vitio in Ptolemæi Libris leguntur *Ταίξαλοι*, errore planè manifesto. Hi videntur vel ex nomine iidem fuisse qui Tacito dicuntur *Horesci*, *Angusii* scilicet ad Iscæ ripas incolentes: Quid enim *Tæxali* sive *Tiscali* nisi *Tisc heli*, quod est *Aqua salsa*? De *Aquâ* igitur *salsâ* sive *Mari*, *Tæxali* appellati sunt. Flumen igitur *Tuæsis* sive *Isca* *σωωνύμως* etiam *Tæxalis* sive *Tiscalis* appellatum videtur de *salso* Æstuario & *marinâ* aquâ. Novimus autem hodie geminam dici *Isam* in isto populo, Borealem scilicet & Australem.

TÆXALORUM PROMONTORIUM: Hoc videtur Camdeno **Buchannesse**, quod quidem nobis est *Cantarum Promontorium*: Quid enim **Buchan** sive *Buquan* nisi *Poü Chant* sive *Cantarum pagus*? Nobis planè videtur illud esse quod hodie dicitur **Red-head** sive *Caput rubrum* in Angusiâ. Plurimis Ptolemæi Codicibus *Ταίξαλον Ἄκρον* appellatur, cùm in aliis sit *Ταιξάλων*; atque illud quidem meliùs meâ sententiâ, etsi parùm intersit.

TAMARIS apud Anonymum urbs est Ptolemæo *Tamara* appellata, nobisque ibridâ voce **Camerton**, quod est *Tamaris oppidum*: Et est ad fluvium *Tamarum* in finibus Ostidamniorum sive Corinaviæ. Vide in sequenti.

TAMARUS apud Ptolemæum fluvii nomen est in finibus Ostidamniorum, qui vel hodie **Tamar** appel-

appellatur. Erat autem *Am* antiquiori Linguæ Celticæ prolatu idem quod & *Av*, *Unda* vel *Amnis* : Multitudinis autem numero *Avon* dicitur *Fluvius*, tanquam *Undæ* vel *Aquæ* ; Scotobrigantium veteri Dialecto *Aman* vel *Amon*, unde & Latinorum *Amnis*. Adjectis etiam Literis Præpositivis *S* & *T*, & *Sâm* fit & *Tâm*, eodem planè intellectu. Est igitur *Tâm arav*, *Amnis placidus*. Συώνυμον huic flumini & Belgarum *Samara* est, hodie *La Sambre*, Cæsaris autem tempore *Sabis*, quod est *Sav isc* five *Amnicus tractus*. Imò forsan & *Damara* erat quod hodie **Demer** est. Quin & flumen *Araris* apud Gallos est tanquam *Arav arav isc*, five *Valdè quietus amnis*. Est autem vox *Arav*, five antiquiori loquelâ *Aram*, idem quod & Græcis dicitur Ἠρεμος, unde & inversum Ἠμερος, *Placidus*. Flumen *Araris* (ut & hoc ex occasione advertam) hodie correptè *Soan* dicitur pro *Savon* ; unde & accolæ ejus fluminis Celtarum linguâ *Savaud* appellati sunt, five *Savaudi*, Notitiæ Imperii vitiosè dicti *Sapaudi*, mutato à Librariis *V* in *P*. Quid autem *Savon* Celtis nisi quod nobis dicitur *Avon* vel *Amnis* ? Dicuntur igitur *Sabaudi* tanquam *Ararenses*. Ad Belgicam autem *Samaram* urbs erat Nerviorum Ptolemæo dicta *Samarobriga*, Cæsarique & Antonino *Samarobriga*, eodem Etymo : Notitiæ verò Libro correptè *Sambrica* ; quam equidem existima- verim fuisse hodiernum *Maubeuge*, de quo imperitè Latinizantium *Malbodium*.

TAMESA vel TAMESIS Ptolemæo mendosè scribitur Ἰαμήσα & Ἰαμήσα, atque etiam Ἰαμήσα, Librariorum turpi inscitiâ pro *Tamesa*. Ravennati Libro *Tamion* (& in Vaticano *Taimon*) scribitur immani vitio ; cùm in Græco esset codice TAMI'CH, de quo Interpres inscitus fecit TA'MION. Sive igitur *Tamesa* five *Tamisa* dicatur tantundem fuerit ; nam Britannis *Tâm isc* vel *Tâm esc*, *Amnis agmen* est five *Aquæ tractus*.

TAMESA ?

TAMESA: In Ravennati Libro *Tamesæ* scribitur Græco casu. Ad ripam *Tamesæ* fluminis etiam hodie est oppidum **Thame** in Attrebatibus.

TANARUS: Coloniae Devanæ reperta est Ara inscripta I. O. M. TANARO. sive *Jovi Tonanti*. Inscriptio autem integra sic se habet;

I. O. M. TANARO.
T. ELVPIVS. GALER.
PRAESENS. GVNA.
PRI. LEG. XX. V.V.
COMMODO. ET.
LATERANO.

COS.

V. S. L. M.

hoc est, uti ego existimo, *Jovi Optimo Maximo Tanaro T. Elupius Galerius Praeses Gunæcei Primipilus Leg. XX. Valeriae Victricis Commodo & Laterano Consulibus Votum solvit lubens meritó. Jupiter Tonans* verò sive *Tanarus* Lucano *Taranis* Gallorum linguâ dicitur. Nam vitiosum esse *Taramis*, Britannorum hodierna Lingua clarissimo est argumento, cui *Tonitrua* dicuntur *Taraneu*, ut sit singulari numero *Taran*. Cùm autem *Taro* sit *Ferire*, ut & Græcis *Τραῦειν* (unde & *Vulnus* dicitur *Τραῦμα*) cùmque Germani veteres *Thoroni* suo Malleum tribuant, credibile est inde Britannis & reliquis Celtis dictum *Taran*. Disputatum est à multis an *Tanarus* in Devanâ Arâ sit vitiosum, quod mihi secus videtur: Nam cùm variantibus Teutonicæ linguæ Dialectis, *Don*, *Den*, *Din*, & *Ton* pro *Sono* sint; quin possit etiam Britannis olim dici *Sân*, *Sôn*, *Sun*, atque *Tân*, *Tôn*, *Tun*? quomodo & Latinis *Sonare* & *Tonare* ferè idem valent. Certè *Sain*, *Sôn*, *Sun* & *Tôn* etiam hodie *σωνόνυμω*s dicuntur: Quod si verum est, *Tanür* sive *Tonür* Britannis erit *Tonitor* sive *Tonans vir*. Aliàs novimus veteribus Græcis *Κόριον* & *Κοίερον* alia Dialecto dici *Τόρενον*, ut & nobis *Teyrn*; unde & Celtoscythis *Tór* vel **Thor** pro *Principe Deo* est, de *Κάεξ* puto & *Κόγυς*, *Vertex capitis*

capitis, quod & nostris Britannis *Cor* est & *Corin*. Erat igitur Teutonicum **Tondor** vel **Dondor**, *Sonus Domini*; atque hoc in quibusdam Germaniæ locis invertitur in **Dorden**. Et vocem istam fuisse quidem vetustissimam vel inde patet, quòd ea pluribus linguis inhæserit: Siquidem quod Germanis est **Donderen** & **Conderen**, illud etiam Britannis est *Dündro*, & Græcis *Τονβορίζειν*; Quin & Romanis dicitur *Tonitru*, & hodiernis etiam Persis *Tondar*. Diversa igitur sunt vocabula *Taranis*, *Tanarus* & **Tondor**; etsi eruditissimo Scheffero in Upsaliâ suâ antiquâ aliàs videatur. Etiam flumen *Tanarus* apud Belgas Francobelgicè dicitur **Dender**, quod idem valet. Est & alterum flumen *Tanarus* in *Sabaudis*.

TANATOS Pomponii Melæ, Ptolemæo vitiosè dicitur **ΤΟΛΙΑΨΙC** pro **ΤΟΝΑΨΙC**, Librariorum errore. Neque in Ravennate Libro leviori editur mendo sexto casu *Tamatide* (& in Vaticano Libro *Taniatide*) pro eo quod deberet esse *Tanatines* vel *Tanodh inis*, quod est *Infera Insula*: Hodie dicitur Anglis truncatè **Tanet**. Est etiam *Tanatos* correptè positum pro *Tanatonas*, Dialecto puto Briganticâ pro *Tanatinis*. Superiùs etiam legimus *Maleos* (sive potius *Malenos*) pro *Maleninis* vel *Malenonas*.

TARAVEDRUM PROMONTORIUM apud Ptolemæum illud est quod & *Veravedrum* eodem intellectu dicitur, atque etiam nonnullis Exemplaribus *Tarvisum* atque *Orcas*. Est autem sermone soluto *Taravedrum*, *Tar au üedr*, sive *Venter aquæ cæruleæ* vel *marinæ*; & *Veravedrum*, *Ûar au üedr*, sive *Super aquâ cæruleâ*: *Tarvisum* etiam *Tar üiscion* est sive *Venter aquarum*. De voce autem *Tar* nos suprâ retulimus in **LITUS ALTUM**. Promontorium istud Camdeno mecum est quod modò dicitur vitiosâ prolatione **Holburn** pro *Aü bron*, quod *Frons* est *aquæ* sive *maris*: Dicitur etiam **Faro-head**, sive *Vergivium caput*. Certè *Mare Vergivium* sive *Brigas*, vel *Mor Fergus*, Ibernis vocatur correptiùs *Fairge*, unde
&

& Scotofaxonicum *Faro*. Atque hinc quidem nata videtur Fabella de Scotâ *Pharaonis* filiâ: Siquidem Iberni Patribus erant Brigantibus, Matribusque Scotis sive Eriis. Camdenus magno versatur in errore cùm diversum prodat *Taruedrum* à *Veravedro* contra Ptolemæi verba. Quid si & insignis locus *Uirral* apud Devanos nostros nomen suum sortitus sit de Britannico vetusto *Vedr av balen*, quod est, *Ad cæruleam aquam salsam* seu *Vedralium*?

TASCIA in Cunobelini atque aliorum Nummis de verbo Britannico *Tascu* est, quod est *Onus* ali- quod *imponere*. Etiam Sarmatibus, quibuscum Cel- tæ multa habent communia, *Tezka* pro quovis *Gra- vamine* est. Quin & *Cassche* hodiernis Francobel- gis pro *Crumena* est, Aremoricis & Picardis *Tasse*, Italisque *Tasca*. Cudebantur fanè primi Romanorum Nummi quò *Portoria* solverentur; & Monetarii erant Romani. Sub primis Romanorum Imperatoribus sola *Portoria* à Regibus Britanniae Romanis pendebantur; quod testatur Strabo. De Britannorum veterum *Tascia* nata sunt Anglorum vocabula *Task* & *Tar*.

TAVA, Anonymo Græcè scripta *Taba*, & Pto- lemæo vetustiori ritu *Τάβη*, urbs est Caledoniæ ad ostium *Tavæ*, hodie *Dundee*, Latinizantibus appel- latum satis scitè *Tavodunum*. Vide in TAMARUS, & in TAMESA. Est & apud Anonymum urbs *Ta- bia* in Dalmatiâ.

TAVUS apud Tacitum flumen est in Victurioni- bus, hodie appellatum *Tav* Scotofaxonibus. Apud Ptolemæum *Tava* est Æstuarium. Sunt autem in Britannia plurimi *Tavi*. Sive *Tavum* autem dixeris sive *Savum* tantundem fuerit. Vide in TAMARUS.

TAVUS etiam Cantabrigiense flumen est, quod vulgari errore *Cam* & *Grant* appellatur; ob verna- cula scilicet vocabula *Cambridge* & *Grantchester*; Cùm tamen superiori sæculo veriùs scriberetur *Can- tebrugge*, de quo Latinizantium *Cantabrigia*, cùm deberet dici *Cantobriga*. Vicinus locus *Stourbeach*

ostendit & aliud fuisse flumini *στωρωνίμω* positum nomen *Sturam*; nam *Sturobecca* Britannis *Sturæ* sive *Aquæ rostrum* sonat. Vide in voce *AD TAVUM*.

TAXIMAGULUS apud Cæsarem Cantiacorum Rex fuerat, qui icto cum aliis Regulis fœdere, strenuè etsi infelicitè pro patriâ depugnavit Libertate. Honoris nomen hoc fuerat; nam Britannis veteribus *Ta-güis Mael*, vel hodiernâ scripturâ *Tyweys Vael*, *Ducendi Princeps* dicitur: Litera enim *G* Veteribus liquidiusculè proferebatur ut nostrum *Y*. *Taximaguli* igitur nomen inter Castrensia compellamenta (sive *Les Noms de Guerre*) reponendum videtur.

TERDEC apud Ravennatem flumen est Ibernix, sive potius, ut quidem nobis videtur, *Logix Æstuarium*, nonnullis de *Quercubus* vicinis appellatum **Loch-Der** sive *Lacus Quercuum*; vulgatiùs autem **Loch-Foil** sive *Lacus Voluntius*. Est igitur *Terdec* quasi dicas *Der dec* sive *Quercus speciosæ*: Unde & urbs *Deria* nomen suum traxit; ut & *Dermach*, hodie **Ardmach** sive *Ardomagus*, Archiepiscoporum Sedes. *Der* enim sive *Derg* Scotobrigantum linguâ *Quercus* est, & *Tég*, *Speciosa*.

TERISCA: Vide in *VERTERIS*. Est & in Batavis fluviolo nomen **Am-ster** quod *Validus* est *fluvius*, ad quem Batavorum Caput *Amsterdamum*.

TERMINUS: Vide in *CADMAGON*. Quæ apud Caledones *Camdeno*, & post hunc erudito *Sibbaldo*, *Ædes Dei Termini* habetur, quæ non longè est ab Antonini Vallo in *Damniis* sive *Arcelediis*, nobis *Conditorium Fulminis* est sive *Bidental*; de quo vide *Festum* in voce *Scribonianum*: Nusquam enim (quod sciam) *Ædes Dei Termini* fuerat præterquam in Romano Capitolio. Vernaculo *Scotófaxonum* sermone **Iulus-hosse** sive *Julii Struix* hoc appellatur, ut possit videri ab ipso *Julio Agricola* positum.

TEUTATES Celtis pro *Dite Patre*, *Plutone*, *Marte* sive *Mercurio Infernali* fuerat. Quam quidem vocem doctissimi putant eandem cum *Phœnicio* sive
magis

magis Ægyptio *Taaut* vel *Tboth*. Quod quidem non inficias ibo quadantenus esse verum : Siquidem antiquis Celtoscythis sive Cimmeriis totius Asiæ pervagatoribus, *Atta*, sicuti & ipsis Macedoniæ Pelasgis, *Pater* fuit ; unde & reduplicatum *Tata* sive Τάτα, de quibus Ægyptii, vetustissimi Scythiæ Coloni, procudere sibi variantibus Dialectis ἰώτ, Τάτ, Ταῶτ & Θωθ pro Mercurio. Celtis etiam ipsis Scytharum affinibus *At*, *As*, *Tât* & *Tâs* pro *Patre* fuerant. Unde Infernum istud Numen, sive *Pluto* illud fuerat sive *Mercurius*, Gallis composito vocabulo *Deu Tât* sive *Deus Pater* appellatus est. Erat autem in eâ persuasione Veterum simplicitas, ut crederet etiam alium *Solem*, hoc nostro longè obscuriorem, purpurascente scilicet colore, apud inferos esse : Atque hic etiam hodie Britannorum vulgo *Haul y meirü* sive *Mortuorum Sol* appellatur, qui scilicet post Solis nostri occasum in montium summitatibus attonitis comparet. Atque hæc quidem opinio in Sexto Ænëidos à Virgilio repræsentatur hisce verbis ;

Largior hinc campos æther, & lumine vestit

Purpureo : Solemque suum sua Sidera nôrunt.

Hic igitur & *Infernalis Jupiter* & *Pluton* & *Teutates* fuerat, ad quem generis sui originem referebant Celtæ, imò & *Teutones* Celtoscythæ, quòd moriendo domum se redituros crederent tanquam à quâdam in hac vitâ peregrinatione. In Nono etiam Psalmo hoc asseritur de Impiis atq; Gentilibus, יטבו רשעים לשאולה ; *Jashubbu reshangim lisheolab* ; quod est, *Impii revertentur ad Orcum* : Quod & sequenti Epexegesi declaratur, כל גוים שכחי אלהים *Col Goim shecheche Elohim*, hoc est, *Omnes Ethnici immemores Dei*. Atque hinc est quòd Judæi mortales putant Gentilium animas. *Mori* enim Veteribus erat *Ad Inferos deferri*. Quò spectat & Pythagoræ Samii dictum in XV. *Metamorphoseon* Ovidii ;

*Quid Styga, quid tenebras, quid nomina vana timetis ?
Morte carent animæ.*

Solos Judæos, orbis hæredes, in vitam redituros existimatum est ab imperitis & αὐθαδέσι; reliquos verò mansuros ἐν ᾿Αδᾷ, nisi regenerentur, vel in Judaicam civitatem debito ritu adoptentur, cui soli renovati orbis imperium ex fatis debebatur. Hæc videntur erudito Viro Henrico Dodüellio, qui super hâc materiâ nuper scripsit, haud ita rectè accepta, dum nescio quos ἀθανατίζοντας Sacerdotes & χειροπαράδοτον Πνῶμα crepat. Fuisse etiam Græcis duplicem Solem ostendit lepidissimum Epigramma in paralyticum Citharædum, quod est in Anthologiâ. Ita Musicus affatur Imperatorem;

Ἡμισὺ μὲ τέθνηκε, τὸ δ' ἡμισυ λοιμὸς ἐλέγχει,
Σῶσόν μὲ, βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτονον.

Cui reponit Imperator,

Ἀμφοτέρως ἀδικεῖς ἢ Πλατέα ἢ Φαέθοντα,
Τὸν μὲν ἔτ' εἰσορόων, τὸν δ' ἀπολειπόμηνος.

Vide in HESUS.

THULE, celeberrima apud Poëtas Insula, quæ hodie de *Glacie Islandia* dicitur; veteribus autem Britannis puto *Inis touil* sive hodiernâ scripturâ *Ynys dywyll*, quod est, *Insula tenebrosa*, de perpetuis ferè *Tenebris*. Videtur autem Britannicum *Tywyll* (ut & hoc obiter moneam) meliùs Aremorici proferri *Tesfal* & Corinaviis *Teüal*, quò sit idem quod & Græcorum Τυφλός. *Thulen* autem Insulam in Oceano esse dilatissimo Ravennas prodit, contrà quàm sentit eruditissimus Eques Sibbaldus, qui eam posuit in Septentrionalibus partibus suæ Caledoniæ, cùm & aliis videatur dici *Scandinavia*. De *Thule* ita etiam Geographorum princeps Strabo ex Pytheâ Massiliensi, cujus tamen nullâ de causâ fidem elevat; Φησὶ Πυθέας ἀπὸ μὲν τῆς Βρεταννικῆς ἐξ ἡμερῶν πλεῖν ἀπέχειν πρὸς ᾿Αρκτον, ἐγγὺς δ' εἶναι τῆς πεπηγύας θαλάττης, hoc est, *Ait Pytheas distare eam sex dierum cursum versus Arcum, & prope esse Mare Glaciale*. Fuerit etiam *Thula* fluminis nomen apud Belgas, hodie *La Deule*: Nam & Aremorice *Deual* & *Dal*, *Cæcus* est, & per hoc *Tenebrosus* atque *Nigrum*.

TIBIA:

TIBIA: Ravennati hæc monstrose scribitur *Cibra*, & videtur esse *Vetus Jedburgh* in *Tibianâ Valle* five **Ceviot-Dale** in Gadenis: Atque est in confluentiâ duorum fluviorum *Gadæ* atque *Tibii* five **Jed & Ceviot**. Vide in **DOBIA**.

TIDERTIS apud Anonymum videtur esse **Sidbury** supra **Sidmouth** in Dumnoniis: Forſan Britannis dicebatur, *Tud ar Tiſc* five *Populus* vel *Curia ad Tiſcam* five *Profluentem*; ut & **Sidbury** & **Sidmouth** ibridâ dicantur compositione. Notiffimum est Dumnoniorum veteri Dialecto dici poſſe *Sid* pro *Tid*, ſicuti & *Coes* pro *Coet*: Eodem modo & *Samarâ* est & *Tamarâ*, & *Savus* & *Tavus*, variante loquelâ. Quin & Francobelgis noſtris & **Sop** dicitur & **Top** pro *Summitate*.

TINNA Ptolemæo eſt inter Tayum atque Bodotriam in Valentiâ. Hodie etiam antiquo nomine **Edin** dicitur, quaſi *E din iii* five *Tentus amnis*.

TINNA: Eidem Scriptori & altera *Tinna* eſt juxta **Hadington** five *Hadinnam*, quam crediderim & de *Tinna* flumine nomen ſuum accepiffe, appoſito antiquo Articulo *Ha*; ut ſit & *Tinna* urbis nomen.

TINNA, ingens fluvius eſt in Deirorum atque Otodinatorum finibus, Ptolemæi Tabulis neſcio quomodo præteritus. Anonymo etiam vitioſè ſcribitur *Tinoa*, in Vaticano *Tinea*, cùm in Exemplari Græco fuerit **TINO'RA**, niſi me fallit ariolatio. Quid autem *Tinua* niſi *Tin iii* five *Tentus amnis*? Erat & flumen *Tinna* in Ciſalpinâ dictâ Galliâ, cujus Ravennas meminit: Etiam hodie eodem venit nomine.

TINNA, flumen **Merſey** in **SEGANTIIS**. Vide in **SEGANTIORUM PORTUS**, & in **VERATINUM**.

TOBIUS apud Ptolemæum fluvius eſt in Demeſtis, hodie *Toüi* vel *Tyüi*. Vide in **DOBIA**.

TOGODUMNUS, inclyti Cunobelini alter filius, Dobuniſ (ut par eſt credere) à patre præfectus, unde

sub honoris titulo *Togodumnus*, *Dobunorum* scilicet *Ductor*, appellatus est. Certè Heros Caratacus hujus frater Siluribus imperitabat. Vide in *TAXIMAGULUS*.

TONACIS flumen dicitur qui & *Durolanis*. Vide in *BRENNETONACIS*.

TRAJECTUS: Vide in *DUROTUOBRIGA*.

TRAUSANTUM: Vide in *ANTONA*.

TRIMUNTIVM: Ita enim in Ravennate scribitur, sicuti & in Vaticano *Triminitium*, cùm in Ptolemæo sit *Τριμόντιον*, manifesto vitio. Urbs ista in Valentiâ est apud Selgovas. Camdeno placuerat hoc esse *Atterith*, quod nobis *Matoritum* est. Quid ergo de *Trimuntio* fiet? Mihi plane videtur esse *Caer-Dinas*, ad ostium fluminis Scotofaxonibus dicti *Fleet* sive *Fluenti*: Est enim *Trimuntium* solutis verbis *Tri munt iiii*, quod *Civitas* est *ad os fluminis*. Certè Britannicum nomen *Caer-Dinas* quod *Arx* est *Urbis*, egregiam sapit antiquitatem. Credibile est vel ex nomine *Caer-Dinas*, urbem *Trimuntium* in viciniâ fuisse hujus Arcis modò verò deletam.

TRINIUS, flumen *Tern* in Cornaviis. Vide in *LUGATRENA*, & in *PORTUS MADURNI*. Possit & *Drino* & *Trinius* & *Drinus* appellari.

TRINOVANTES apud Ptolemæum in Mediâ erant Saxoniâ, hodie *Middlesex*, & videntur in clientelâ tenuisse *Transamesinam* Regionem sive *Sudrige*, & *Guepponiam* sive Orientalem Saxoniam, cùm & ipsi aliquando fuerint in clientelâ *Cattieuchlanorum*; quod & *Arx Suellaniaca* (Antonino vitiosè appellata *Sulloniacis*) & *Immanuentii Regis supplicium* satis demonstrant: Imò vel ipse Cæsar *Cassivellauni* fines *Tamesi* flumine à maritimis Civitatibus divisos tradit. Quin & credibile est hos partium Cæsaris fuisse ex odio *Cattieuchlanorum*. Nomen autem *Trinoüantes* si Britannicè solvatur in *Tri nou ante*, *Oppidi novi* erunt *incolæ*; nam Belgici fuerant generis. Est autem sermone Britannico *Tri*, atque hodierno sono *Tre*,
Commo-

Commorandi locus & Oppidum: *Nou* etiam hodiernis Sarmatis pro *Novo* est, ut & Persis *Nau*; nostri dicunt *Neüydb*. *Hant* autem sive *Hent* vel *Hynt* nos suprà ad vocem *NOUANTÆ* ostendimus esse & *Iter consuetum & Locum ubi adsuescimus*. In Britanico quodam Nummulo, uti creditur Cunobelini, *NOVANEI* sive potius *NOVANTI* legitur pro *TRINOVANTES*. Erat igitur *Londinium Augusta* à Belgis condita, & *Tri nou* sive *Νεάπολις* appellata. Ptolemæi tamen ævo hæc urbs Cantiacorum fuerat: Semper enim incerti civitatum fines. *Trinouantum* civitatem earum regionum firmissimam prodit Cæsar.

TRIPONTIUM: Hic locus apud Antoninum turbato venit ordine; postponitur enim Dannavantiæ, cùm præponi deberet. Verissima enim Camdeni conjectura est illud esse nostrum **Corcester** in Boreali dictâ Antonianâ, cùm vel hodie huic insint cum totidem ponticulis tres fluvioli. Quid quod vel ipsum nomen **Corcester** ibridâ dici videatur compositione de *Tair*, quod Britannis est *Tres*, & Latino vocabulo *Castra*?

TRISANTON: Vide in **ANTONA**.

TROVANTIO: Ita enim in Anonymo legendum cenfeo pro monstroso *Coantiâ*; sicuti & suprà de *Deventiâ* nos fecimus *Derventio*. Alterâ Dialecto concinnius diceretur *Troventio*, eâdem scilicet formâ quâ & *Derventio*. Hic erat fluvius **Trent** sive *Treonta*, Britannis veteribus (ut videtur) *Troüent* appellatus, de *flexu* scilicet sive *ambitu* sui cursûs. Cur enim non dici possit *Troüent* eâdem formâ quâ & *Derüent*? Certè de *Triginta* generibus piscium Somnium est. Hodiernis Britannis *Troi* pro *Vertere* est, & *Wynt* olim *Flexus* erat atque *Turbo*, hodie *Ventus*. Vide in **DERVENTIO**. Dictus videtur iste amnis & *Tavus* sive *Stavus* vel ex nomine urbis *Staveford* sive **Stafford**, quod *Trajectus* est ad *Tavum*.

TUÆSIS apud Ptolemæum flumen est in Victu-
rionibus, hodie vitiosè appellatum **Spy**. Est au-

tem Britannorum linguâ *Tuisc* sive *Tisc*, adjectâ literâ Præpositivâ, idem quod *Is* vel *Ûisc*, quod est *Aquæ tractus*; quomodo & Pannoniis (& ipsis genere Celtis) flumen *Teis* Græcis scribitur *Τέισκος*. Est etiam vitiosum *Spey* *συνώνυμος* positum pro *Sii*, quod quidem idem est quod & *Ûi*, *Fluctus*. In quibusdam Ptolemæi Libris truncatè legimus *Τῶν εἰχυσίς*, *Tuæ* scilicet *Æstuarium* pro *Tuæsis*. Forſan etiam Belgarum flumen *Scaldis* veteri Belgarum Dialecto *Escuit uisc* tanquam *Levis aqua* dicebatur, cùm etiam hodie dicatur Gallis *Escaut*. Quin possit Aremoriorum *Escuit* quâdam aliâ Dialecto fuisse *Escalt*: Nam & Teutonibus *Halt* & *Schalt* est quod *subsilit*, de Græco *Ἀλλεοῦ*.

TUÆSIS: Est & apud eundem Scriptorem alterum flumen *Tuæsis* in Anguliâ, quod hodie *συνώνυμος* dicitur *Isca*. Vide in **TÆXALI**.

TUÆSIS urbs est apud Ptolemæum, quæ Ravennati *Cindenisca* est, hodieque **Wincarden**. Vide in **CINDENISCA**.

TUÆSIS etiam eodem autore est flumen **Tweed**, hodiernus Valentiaë limes.

TUÆSIS, Anonymo *Tuessis*, est oppidum **Berwick** sive *Borgovicus*, ad modò memoratam *Tuæsin* amnem.

TUÆSIS insignis fluvijs est in Deiris, verùm nescio quo pacto unâ cum Tinnâ Ptolemæo omissus. Est & in Belgio flumen **Dese** sive *Tuæsis*.

TUEROBIUS: Vide in **DUROBIUS**.

TUNNOCENUM: Notitiæ Libro vitiosè scribitur *Tunnocelum*, & Ravennati alio vitio *Juliocenon* casu Græco pro *Tunocenon*. Est autem Britannis *Tun* vel *Tin* *iii geneu* idem quod & vernaculum nomen **Tinmouth**, quod *Os* est *tenti fluminis* sive *Tinnæ*. Hæc erat, prodente Notitiâ, *Statio Præpositi Cohortis Primæ Eliæ Classicæ*, quæ scilicet Classe tuebatur Portum sive Ostium *Tinnæ*. Nero de Classe *Legionem Classicam* conscripserat, quod ostendit Tacitus.

V.

VACOMAGI apud Ptolemæum Caledonum quædam natio est. Solutè dicebatur eorum Regio veteribus Pictis *Uagou Mages, Maches* vel *Maes*, quod est, *Campestris Regio ad fluctus* vel *mare*. De isto populo hodie dici videntur **Easter & Wester Weimes**, pro *Uig maes*, eodem intellectu, videlicet, *Orientales* atque *Occidentales Vacomagi*. Erant autem *Vacomagi* isti incolæ *Fifæ*, quæ antiquitùs erat *Rossia*, tanquam *Ar osciou* vel *Super aquis*. De *Tibiæ* autem forma videtur appellata *Chersonefus Fifæ*. Vide in **PEPIACUM & PEPIDII**.

VAGNIACIS: Vide in **MADUIACIS**.

VAINONA: Ita enim ausus sum reponere in Anonymo pro *Navione*; in Græco forsàn fuerat **ΟΥΑΙΝΩΝΗ**. Constat autem ex ordine ejus Itinerarii *Vainonam* istam oppidum esse in Majoribus Icenis sive Lindensi pago, hodie de fluvioli nomine **Uainfleet** appellatum. De *Güag* (quod Britannis esse *Tremulam paludem* suprà ostendimus in **DUROCOBRIVIS**) fit & derivatum *Güagn* vel *Güayn*, vel etiam demptâ literâ Præpositivâ *Uagn* & *Uayn* vel *Uain*, quod *Paludosa* est terra, Scotobrigantibus Ibernix *Moin*; unde & nostris hominibus *Maïn* dicuntur *nigri* quidam *cespites* quibus utuntur ad focum pro carbonibus. Est igitur *Uainona* sive *Uain avon* idem quod ibrida vox **Uainfleet**, de *Uayn* scilicet *Palude*, & *Avon* vel *Aun*, *Flumine*; cùm & Anglorum **Fleet** sit *Fluentum*.

VALENTIA: Romanum hoc erat *Caledoniæ* nomen, quam constat ita appellatam à Theodosio Theodosii patre Anno à nato Christo CCCLXVIII. in honorem *Valentiniani* Imperatoris. Pancirollus putavit *Valentiam* fuisse *Walliam*, fatis deridiculo errore.

VALLIS SCYTHICA sive **VERGIVIA**, *Gildæ* dicitur *Vergivium mare*, sicuti & Nennio *Germanicum*

manicum, quasi dicas *Briganticum*: Nam *Môr* Britannis quodvis *Æquor* est sive *Magna planities*; cùm propriè sit tantùm Epitheton sive Adjectivum, quod modo profertur *Maür*, quod est *Magnum*. Idem igitur Gildæ *Vallis Scythica* quod Britannis hodiernis *Y môr güerydh*, & Scotobrigantibus liquidiore prolatu *Môr Fergus*, quasi *Mare Brigas*. Vide in VERGIVIIUM MARE.

VALLUM BARBARICUM quod & CLUSURA & PRÆTENTURA, atque Dioni Διατείχισμα appellatum est, ab Imperatore Ælio Hadriano de cespitibus Vallis communitis conditum est; idque magis frænandis Brigantibus quàm Caledonibus, quod vel ab ipsis Stationibus intelligere est, quarum pleræque dispositæ sunt citra *Vallum* in Brigantibus, sicuti ex Notitiâ Imperii manifestissimè patet: Imò & Numerus *Exploratorum* Lavatri fuerat, & *Castra Exploratorum* citra Luguvalum, & Numerus *Vigilum* Congangiis. Sub Antonino Pio alterum etiam *Vallum* à Lollio Urbico Proprætore communitum est, quod à Sinu Bodotriâ Dunclidum usque pertinebat: Quo quidem *Vallo* etiam Deucaledonii sive (ut Ravennati nostro dicuntur) Arceledii Romano jugo subiecti sunt. Prius etiam *Vallum* à Septimio Severo lapideo muro & propugnaculis munitum est. Atque hæc quidem *Valla* communia videntur *Sextæ Legionis* Castra, & Auxiliariorum magis quàm Imperii Limites, quod vulgò fertur. Cùm autem veteribus Britannis *Claiüdh* sit pro *Fossâ* & *Vallo*, Ostidamiorum Dialecto *Cledh*, hinc factum existimaverim quòd *Gogledh* sit pro *Boreali Britannia* parte, de ruderibus scilicet antiqui *Valli*: Nam *Go* Deminutiva Particula est; ut *Gogledh* vel *Goglaiüdh* sit *Vallum* subobscurum. Atque hoc verisimilius videtur quàm ut sint nominata de *Manu sinistrâ*, quâ putatur Britannis esse *Borealem mundi partem*: Nam *Sinistram* atque *Boream* dicta fuisse Pictis *Afsüy* & *Chüith*, sicuti & hodie Britannis, ostendunt antiqua nomina *Eburo-*
caßum

caſſum & Viſturiones. Aremorici *Manum ſiniſtram*, *Dorn cleiz* appellant quaſi *Gladii manum*, ſicuti & *Oſtidamnii Dorn gledb*, & *Scotobrigantes Clith lav*, non tam propriè quàm figuraté. Eſt igitur *Gogledb* Britannis tanquam *Regio valli*, de notabiliſſima ſcilicet parte.

V A L M I S, Flumen **Palme** in Dumnoniis. Vide in V E R U A L M I S.

V A L T E R I S: Vide in V E R T E R I S.

V A N D O G A R A: In quibuſdam Ptolemæi Libris vitioſè ſcribitur *’Ουανδ’αεα* pro *’Ουανδ’όγαα*. Oppidum hoc eſt in Noüantarum Regiunculâ Bedæ Auſtario *Campo coil* appellato, & Scotofaxonice *Kyle*, quod Scotobrigantium ſermone *Sylva* dicitur. Camdeno hic locus videtur eſſe **Aire**, at nobis potiùs eſt **Elsbury-head** ſive *Veteris arcis caput*, quod Ravennati dicitur *Cindocellum*. Atque hoc quidem *συνώνυμω* ponitur: Siquidem *Cindocellum* *Caput altum* ſonat; & *Üandogara* Scotobriganticè eſt *Üand oegr* ſive *Caput frigidum*. Britannis noſtris diceretur *Pend oer* eodem intellectu: Nam & *Üand* & *Üend* Dialecto quâdam pro *Cand*, *Kend* & *Pend* dicebant Veteres. In alio Ptolemæi loco hoc nomen alio vitio ſcribitur *’Ουνδ’όγαα* atque etiam *’Ουνδ’όγαα*; ut non ſit mirum Camdenum diverſa credidiſſe loca. Crediderim & **Aire** oppidum olim fuiſſe *Ogaram* appellatum, quod *Frigidum* ſonat, cui & Belgicum cognomine eſt.

V A R A R I S: In melioris notæ Ptolemæi Libris legimus *’Ουάεγρις*, cùm in reliquis vel *’Ουάεα* ſit vel *’Ουάεα*. Conſpicuus iſte Sinus in Mergis eſt, qui nobis hodie Latinizantium Dialecto & Murevi & Moravii appellantur. Britanni ſolutis verbis dicerent *Güar* vel *Üar ar iſc*, quod *Maris collum* ſonat. Scotofaxonibus **Murray-frith** tanquam *Mergarum ſinus* appellatur; de veteri ſcilicet Adjectivo *Fergidb* ſeu *Vergivio* vel *Brigantico*, quod Britannis noſtris eſt *Üerydb*. Atque hinc Scotofaxonum **frith** effectum eſt,

est, quo vocabulo illi per καλάρχησι Sinum vocant; cùm ex veteris linguæ usu *Vergivium* tantùm seu *Briganticum* vel *Frisicum* sonet, & per hoc illud *Mare*; quod cùm solum illic sit notum, usurpatum est etiam ἀπλῶς tam pro *Maris Sinu* quàm pro ipso *Mari*.

V A R I S apud Antoninum ex Itinerarii intervallis videtur esse oppidum *Bala* in Canganis Venedotiæ, juxta quod est *Arx* pervetusta *Corndocken* sive *Cornu* vel *Apex gemitûs* appellata. Conjectura etiam nostra vel ipso loci nomine videtur firmari: Nam & *Ûar isc* est *Super aquâ*; & *Bala*, *Venter* vel *Sinus* dicitur, uti nos aliàs ostendimus. Est autem Urbecula hæc juxta lacum *Llyn Tegit* sive **penble-Mere**, ita dictum ibridâ prolatione de *Pen-Lbyn*, quod *Caput* est *lacûs*, & Anglorum Vernaculo **Mere**, quod *Lacum* significat.

V A R I U S: Vide in **DURNOVARIA**.

V E D R A apud Ptolemæum flumen est in Deiris, quod quidem Bedæ *Wirus* dicitur & hodie **Were**: Siquidem Teutonibus **Weer** dicitur & **Weder**, & *Cælum* & *Aqua*. Est autem *Ûidr*, & *Vitrum* & *Vitreus* vel *Cæruleus Color*. Quare existimaverim hoc flumen Britannis appellatum fuisse *Ûidr av* sive *Cæruleam aquam*, quod Anonymo Ravennati inversum sit in *Ûi Ûidr*: Nam vitiosum est *Ûiuidin* in Libro pro eo quod deberet esse *Ûiüedra*. Vide in **CANTUIETRIS**, & in **DEIRI**.

V E L L A B O R I apud Ptolemæum Populus est Ibernæ juxta Notium Promontorium in Momoniâ, autore Camdeno. Britannis *Bél* vel *Vél Aber*, *Caput* est *Æstuarii*. Nescio an & Anglicanum Promontorii nomen **Wiar-head** ibridâ dicatur compositione pro *Aber-head* quod idem valet. In quibusdam Ptolemæi Exemplaribus & Ὀυελέβωρος scribitur & Ὀυελίβωρος: Verùm utrumque vitiosum est.

V E L L O C A T U S apud Cornelium Tacitum Venutii Brigantum Regis Armiger fuerat sive potius
Præfectus

Præfectus Prætorio: Quid enim *Vellocatus* nisi *Bêl* vel *Vêl o cat*, *Caput* scilicet *exercitus*? Huic impudica & perfida Brigantum Regina Cartismandua, repudiato Venutio, nupsit. Idem hoc nomen est quod & apud Bedam Venerabilem *Cadüalla*. Neque sanè aliò referendum est Saxonicum *ƿealdan* pro *Dominari*, quàm ad *Uêl* vel *Bêl*, quod vide.

VELOX: Vide in BELOX; siquidem idem ferè Græcorum *B* quod & Latinum *V*.

VELUNIA: Vide in VOLITANIUM.

VELURTIUM: Apud Ravennatem (cui soli hic locus notus est) sexto casu dicitur *Volurtio*, & in Vaticano Libro *Velurtion*. Nobis planè videtur esse **Walwick**, ad **Irthing** sive *Urtium* fluvium, ultra Tinnam, in Otodinis: Quid enim *Velurtium* nisi *Vêl urt iü* sive *Caput stupidæ undæ* vel *fluminis*? Nam **Irthing** corruptum videtur de Britannico *Urt aun* vel *Urt avon*, quod *Stupidum* est *flumen*. Quid, quod vel ipsum **Walwick** videri possit esse *Uol iüg* sive *Caput fluctus*? Camdenus fatetur ignotum sibi vetustum loci nomen, etsi plurimis antiquitatum vestigiis insignis. *Volsinii* & *Volaterræ* apud Italos ejusdem ferè videntur compositionis.

VENNICNII apud Ptolemæum Ibernix populus est, de *Vennicnio Promontorio* ita appellatus.

VENNICNIUM PROMONTORIUM apud Ptolemæum, Camdeno putatur dici quod Anglis est **Rams-head** sive *Κεϕαλή Μέτωπον* in Voluntiis. Est autem quâdam veterum Brigantum Dialecto *Uend ne cniü*, *Caput juvenis arietis*: Siquidem *Cniü* Britannis est *Fætus* cujuslibet ferè animalis, Plurali numero *Cnaüon*. Vide in VOLUNTII.

VENTA: Disputatum est à multis quid sit Britannis *Venta*; verùm hætenus frustra. Dicam quod mihi videtur omnium verisimillimum, atque etiam simplicissimum. Veteribus Britannis & *Uend* & *Uent* Dialecto quâdam dicebatur pro *Kend* sive *Kent*, quod hodie vitiosè profertur *Penn* pro *Pend*; quæ omnia

Caput

Caput significant. *Venta* igitur *Belgarum*, *Silurum*, atque *Icenorum* horum dicebatur *Urbs Prima*, *Caput* scilicet sive *Metropolis*. Hodierni Britanni dicerent *Bennav* vel *Ybennav* pro *Bentav*; imò etiam *Armorici Kenta*, & *Noftrates Kyntav*, eodem prorsus intellectu. In *Notitiæ Libro Bentense* dicitur *Gynæceum* pro *Ventense*. Poterant igitur & *Veteres* indifferenter *Ventam*, *Bentam* & *Kentam*, *Primam Urbem* appellitare, imò etiam & *Vennam*; nam & Ὀύεννα est in aliquibus *Ptolemæi Libris*.

VENTA BELGARUM sive, uti in *Anonymo* legimus, *VELGARUM*, hodiernis *Britannis* dicitur *Caer Went*, *Saxonibus* *ƿintan-cearƿen* sive *Ventana urbs*, & *Latinizantibus Wintonia*. Hi videntur fuisse *Coloni Belgarum recentiorum*, qui *Belgas Segontiacos* sedibus suis populêre. Vide in *BELGÆ* & in *VINDOMA*.

VENTA SILURUM, quæ *Ptolemæo*, *Antonino* & *Ravennati* memoratur, non minùs illâ priore hodie *Caer Went* *Britannis* appellatur, & in ruderibus omnino jacet. Ante *Romana tempora* hæc videtur fuisse universæ *Siluriæ* *Caput*. Quare mirandum non est si bona ejus portio etiam hodie dicatur *Güenhüysic* pro *Güentüysic*: Nam *Ventani* *Veteribus* dicebantur *Güentüys*, quod est *Ventani viri*; eâdem scilicet formâ quâ & *Saxones* appellati sunt veteribus *Bardis Lhoegyriüys*, & *Attacotti* nostri *Argoetiüys*. *ƿenƿræten* etiam appellati sunt *Saxonibus*, tanquam *Ventani Sessores*. *Diversi* autem habitabant *Britanni* à *Romanis*, sicuti nos aliàs diximus. Fuerat igitur *Venta* *Britannis* *Caput*, sicuti *Isca Augusta* *Romanis*. In *Vaticano Exemplari* turpi vitio scribitur *Venta Sluxum*.

VENTA ICENORUM *Antonini*, *Ravennati* immani vitio scribitur *Venta Cemomum*, & in *Vaticano* *Cenomum*. Verùm benè factum est quod eam proximè *Lindum* *Coloniâ* posuerit. Ita enim procedit *Itinerarium*; *Camuloduno* *Coloniâ*, *Durocinate*,

nante, Durobrigâ, Duroviguto, *Ventâ* Icenorum, Lindum Coloniâ. Unde facile colligere est & **Ant-caster** sive *Crocolanum* alio nomine dici *Ventam*, & Lindenses fuisse *Iken-eld* sive *Majores Icenos*; atque adeò Camdenum nostrum longè deerravisse viâ, dum *Ventam Icenorum* in Icenimagnis ad locum **Caster** appellatum posuerit: Quod cùm sit ad tertium lapidem à celeberrimâ urbe Nordovico, credibile est illud tantummodo locum fuisse Castrorum temporibus Romanorum extra eam urbem positorum, adeoque Nordovicum etiam illis temporibus alicujus fuisse nominis. Hic locus Nennio Britanno *Caer Went Gûic* appellatus est, quod *Venta* est *Geûicciorum* sive *Icenorum*; unde intelligere est & Icenos istos fuisse *Hûiccios* sive *Ûigantes*. De *Ericeto* igitur, situ tam *specioso*, urbis locus dictus est *Crocolanum*, cùm ipsa urbs sit *Venta*. Vide in CROCOLANUM.

VENUTIUM: Vide in BENUTIUM, etsi tantundem sit.

VENUTIUS, Uigantum atque Brigantum Rex, & Cartismanduæ adulteræ Maritus, à Tacito memoratus. Familiare veteribus Britannis nomen *Ûenid Deu*, sive hodiernâ scripturâ *Gueinydh Duw*: Atque hoc erat (sicuti & Arabibus *Abdalla*) *Dei servus*. *Abdalonimus* etiam Sidoniorum Rex apud Curtium tanquam *Servus* dicebatur *Deorum*. Multa de nescio quo *Ûenidio* garriunt Veterum nostrorum Næniæ atque Fabellæ.

VERATINUM: Hoc apud Anonymum sexto casu dicitur *Veratino*. Vel ex ordine Itinerarii atque ipso nominis sono apparet hoc esse **Warrington** in Segantiis sive Lancastrensis. *Veratinum* autem, si plenis scribatur verbis, erit *Ûar a tin ùi* sive *Super tento amne*. Neque aliud sanè videtur ipsum *Waranton* quàm *Ûar avon ton*, quod eodem redit. Atque hinc quidem patet & flumen **Mersey** (de Palude **Litherpool**, ita vulgò nominatum) & *Tinnam* & *Antonam* fuisse Veteribus appellatum.

VERAVEDRUM: Vide in TARAVEDRUM, nam *σωωνύμως* ponitur, etsi contrà sentiat Camdenus.

VERBEIA flumen **Wberf** est, ita dictum de Britannico *Chüerü*, quod *Amarum* est & *Asperum*. In veteri Camdeni Inscriptione *Nymphæ* nomen est: Incertum an hæc fuerit quæ in aliâ Inscriptione *Nympha Brigantum* appellatur. *Verbeia* solutè scriptum erit *Chüerü üieu*, sive *Asperæ undæ*. Vide in OLICANA.

VERCENIA: Ita enim planè reponendum in Anonymo pro *Vertenia*; quò sit **Kenton** in Dumnoniis, quod & Itinerarii ordo videtur significare. Est autem *Vercenia* tanquam *Üar kend iü* sive *Super capite undæ*, quod est, *Prope amnem*. De ibridâ voce **Kenton**, & fluviolus hodie dicitur **Ken**, ritu sequioris ævi.

VERCINGETORIX: Vide in CINGETORIX. Sonat hoc *Summum Dictatorem*.

VERDOTALIA: Hodie turpi vitio *Zerdotalia* in Ravennate scribitur, nullâ cum notatione. Hæc videtur fuisse nostrum **Cadcaster** ad Verbeiam amnem sive **Wberf**, de quo modò diximus. Erit autem *Verdotalia* solutis verbis *Üar deu tal iü*, quod est *Super duabus undæ frontibus*. Media hujus vocis syllaba vel hodie repræsentatur in Vernaculo **Cadcaster**.

VEREDA vel VOREDA apud Antoninum, Anonymo nostro *Bereda* dicitur, Græcâ scilicet scripturâ. Hæc nobis planè videtur *Fanum Osüalði* sive **Kirk-Oswald**, super Itunâ flumine, & solutè dici possit *Uar e dâv* sive *Super aquâ* vel *Itunâ amne*.

UERGION: Vide in ALUION.

VERGIVUM MARE Ptolemæo dicitur pro *Brigantico* sive *Iberno*; etiam hodie *Scotobriganticè* *Môr Fergus* sive *Mare Brigas*, quod Gildæ est *Vallis Scythica*, satis vapidè. Præsenti Britannorum Dialecto *Môr Güerydh* est; quo nomine Nennio venit & *Mare Germanicum*, tanquam *Frigonicum* sive *Frisicum*. Vide in BRIGANTES & in VALLIS SCYTHICA.

VERGI-

VERGIVIVM PROMONTORIUM: Vide in OCTO PETRARUM.

VERGOBRETUS, prodente Cæsare, dicebatur *Æduis Summus Magistratus*, quem creabant annum, quique vitæ necisque in suos habebat potestatem. Nostris hominibus diceretur *Ūar govræth*, quod est, *Supra leges positus*.

VERLUCIO apud Antoninum, Anonymo Ravennati est *Leucomagus*, quod vide. Hæc videtur nobis fuisse *Broken-Bridge* sive *Pons ruptus* juxta Madulphoburgum sive *Verlucionem* Novam in Carviliis sive Wiltunenfi Conventu. Britannis etiam eodem sensu *Caer Dorbruge* (in Eulogio vitiosè *Caer Durburge*) hic locus appellatus est. Atque hîc fuerat olim Saxonorum Regulorum Regia. Est autem *Verlucio* solutâ scripturâ *Ūar lug ði* sive *Super lim-pido liquore*: Ut fuerit forsan huic Abonæ nomen *Leuca*, quod est *Aqua translucida*. Camdenus *Verlucionem* putavit dici *Warminster* sive *Aquense Monasterium*, satis alieno loco: Magis arridebat Gibsoni ejus Interpreti, Viro satis accurato, locus qui nobis *Regentium* est. Dicitur autem *Caer Dorbruge* ibridâ compositione pro *Caer Dorbont*: Idem enim Saxonibus *Brugge* quod & Britannis *Pont*; quâ voce & Armorici & Ostidamnii utuntur.

VERNICONES apud Ptolemæum, Camdeno mecum Populus est Caledoniæ hodie vitiosè appellatus *Ūernis* pro eo quod deberet esse *Vernis*. Est autem Britannis *Ūernic* sive *Güernig*, *Alnosus*, & per hoc *Paludosus*: Scotobrigantibus hodiernis *Fearnach* diceretur. Quibusdam Ptolemæi Exemplaribus & *Οϋερνικόνες* & *Οϋερνικόντες* vitiosè scribitur; cûm in aliis sit *Οϋερνικῶνες* vel magis *Οϋερνικῶνες*. His cognomines videntur Gallorum *Arverni*, hodie *Auvergnois*.

VERNOMETUM apud Antoninum, Camdeno est *Worougb Hill* sive *Arx collina* in Corigaunis sive Leircestrensi pago. Hoc videtur sagacissimo Camdeni enarratori Gibsoni magis prægrande fuisse Tem-

plum quàm militaris Statio, ductâ ex areâ ruinarum conjecturâ. Huc facit vel maximè quod veteri Celticarum linguâ *Vernometum*, *Fanum ingens* sonet. Illis enim *Vern* (de Pelasgico puto *Ἑρῶν* pro *Ἰεῖῶν*) *Sacrum* erat sive *Templum*, & *Maith*, *Amplum*: Etiam veteribus Gothis *Maizo* erat *Major* & *Maistis*, *Maximus*. Hæc omnia firmantur Venantii Fortunati Disticho à doctissimo Camdeno huc adducto, de loco huic nostro cognomine apud Gallos;

Nomine Vernometum voluit vocitare vetustas,

Quod quasi Fanum ingens Gallica lingua sonat.

Fuerit fanè hoc Templum; verùm tamen Veterum Tempia Arces etiam fuerant pleraque omnia. Vide in DUROVERNUM & in LINDISFARNE.

VEROCIDUM: Ita enim in Notitiâ legendum pro vitioso *Verosidum*, uti aliàs *Gabrocentum* pro *Gabrosentum*. Atque hoc mehercule verum est, si (quod ait Camdenus) Statio ista fuerat quod modò est **Warwick**, ad confluentiam Itunæ fluminis atque **Cambeck** (sive potius *Cant-bec*, quod *Curvaturæ* est *Rostrum*) in Cumbriæ Canganis. *Verocidum* enim Britannico sermone solutè scriptum erit *Ūar o kid iii*, sive nostri temporis scripturâ *Gwar y cyd wy*, quod est *Super amnis juncturâ* vel *confluentiâ*. Hic erat juxta Notitiæ Librum *Tribunus Cohortis Sextæ Nerviorum*. Quin & compendio dici videtur **Warwick** pro *Ūar o kid iig*, sive *Super amnis confluentiâ*: Nam & *Ūar iig* est *Super fluctu* vel *amne*. Est & in Belgis oppidulum **Warwick** sive *Verovicum*.

VEROCONIUM Antonini atque Ptolemæi, Ravennati Monacho prodigiosè (uti ferè omnia) *Utriconion* est *Cornoninorum*: Puto in Exemplari fuisse Græco *Ὀυερακόνιον Κορνοσίων*; uti sint & *Cornavii* & *Cornovii* & *Cornovini* *συνώνυμα* vocabula. Atque inde quidem novimus *Veroconium* fuisse *Cornaviorum* Caput. Vaticano Libro dicitur *Cornoviorum*. Saxonibus hæc urbs appellata est *Þpeken-cearpen*, quod *Veroconium* urbs est, Anglisque hodie correptè **Wroreter** pro-

pro *Weroc-ceaster*. Fuisse autem eam non ignobilem ostendunt murorum veterum vestigia, quorum ambitus ad III. penè M. P. etiam hodie visitur. Nomen dedit urbs inclyta & vicino monti *Veroconio* sive **Wareken**, ut & vicino vico olim Castello **Wroccwardin**, quod ibridâ compositione *Arcem* sonat *Veroconiensè*. Apud Nennium Britannum *Caer Urnach* est urbi vocabulum, quod quidem quid sit equidem divinare nequeo; nisi forsan correptè dicatur pro *Caer iuar na uag*, quod *Civitas* est *ad cervicem fluctûs*. De *Urnaco* enim Gigante, de quo crepant Britannorum Fabellæ, piget quicquam referre. Nequè sanè *Veroconium* ipsum aliud quicquam sonat quàm *Ûar o cond iu*, sive *Super aquâ principe* vel *Sabrianâ*: Nam & *Cond* & *Kend* Britannis fuisse pro *Capite* & *Principe* nos aliàs diximus. Exstat etiam antiqui operis insignis parietina, accolis vocati **The old Work** sive *Vetusti operis*. Hoc equidem conjecerim ex arcuum vestigiis Romanum fuisse Balneum. Supervacuum foret hîc monere plurima Romanorum Numismata atque tessellata Pavimentâ ferè quotidie hic effodi ab agricolis terram vertentibus. Nuperrimè etiam illic insignis reperta est Hypocaustis, de quâ consulenda sunt Acta Philosophica. Antiqua durat inter plebem fama hanc urbem fuisse, immissis de *Veroconio* monte *Passeribus*, à Danis incensam; quod quidem quid sit alii forsan meliùs dicent. Equidem suspicatus sum *Passeres* istos perfugas fuisse *Monachos* vel *Eremitas*, de monte *Veroconio*. Certè posteris temporibus Mons iste *Sancti Gilberti* appellatus est, unde *Gilbertini Monachi*. Quin & ferreum Sigillum inde erutum satis bono indicio est eam non fuisse à Saxonibus deletam: Siquidem Sigillo isti insculptum est Reguli cujusdam Caput Romano diademate cinctum, & promissiore comâ, sub hâc Inscriptione, **CAIVT SERVI DEI**. Hunc equidem conjecerim Offam fuisse Merciorum Regem, ob literas Græcas Latinis intermixtas, quod sequioris erat ævi. Imò conjecerim vel ex

Ravennatis Itinerario, quod illius meminit sub finem septimi sæculi tanquam Capitis *Cornavorum*, eam floruisse ad sæva Danorum tempora. Forſan etiam Régia hîc aliquando fuerat Merciorum Sedes. De tantæ urbis rudèribus, melioribus (uti quidem ſperamus) auſpiciis, Caput ſuum extulit *Veroconium* Novum, non ita longè à Vetere poſitum, de *Alneto* Britannis, ut vulgò fertur, dictum *Pengüern*; cùm nobis ex autoritate vetuſtiſſimi Bardi Lomarchi Senis, qui floruiſſe fertur ſexto ſæculo, manifeſtè pateat *Penguernum* iſtud fuiſſe nomen Arcis vel Domicilii juxta *Trenium* amnem, in vico appellato *Berriü* in *Povoifiâ*. *Trenius* iſte hodie communiori vocabulo *Rbiü* dicitur ſive *Rivus*; unde & vico nomen *Ber-Riü*, ac ſi *Crus* dicatur *Rivi*. Urbi autem noſtræ Britannicum hodie nomen *Amwythic* eſt, tanquam *Dumofa*: Nam *Amwyth* Britannis ſunt *Fruticeta*, ab *Am* ſcilicet quod *Circum* eſt, & *Wyth* vel *Gwyth*, *Sylva*; unde & *Ferus aper* in Legibus Regis Hoüeli *Güyth-büch* dicitur, tanquam *Sylveſtris ſus*. Quis etiam neſciat idem dici Saxonibus *Scrobber-býpiz* quod & Britannis *Amüythic*; cùm *Scrobbes*, *Scpyber* ſive **Shrubs** dicantur *Frutices*, & *Býpiz*, *Burgus* ſive *Caſtellum*? Normanni tandem, ex odio literæ *R*, de *Scrobeſberie* fecêre *Slopeſberie*; unde & Latinizantium *Salopia* conficta eſt, ſicuti etiam *Salisberia* de *Sariſberia*. Dicta eſt etiam alio nomine *Eýruc-býpiz*, ſive *Eccleſiæ Burgus*, propter *Eccleſias* conditas à Reginâ *Ædelfledâ*, ſanctiſſimâ *Fœminâ* & devotâ Deo, uti credi par eſt. Hæc equidem eò libentiùs commemoro quo antiquæ Patriæ meæ memoriam reddam illuſtriorem: Siquidem in hac urbe à duobus retrò ſæculis, Majores mei Duumviratu, ſummo ejus loci honore, functi ſunt, poſterique eorum civitate gaudent perpetuâ; quod de Romano antiqui *Veroconii* jure tractum exiſtimaverim. Fuerat autem initio *Veroconium* Britannis *Cornaviüs* Caput, ſicuti & *Deva* Romanis.

VEROLANIUM, Ptolemæo Ὀυιρολάνιον, sicuti
 & suprâ Ὀυιροκονίον, quam lectionem & Ravennas
 noster repræsentat; sequioribus sæculis adhuc vi-
 tiosius *Verolanium*, unde & Saxonibus *Peplame-*
ceærten. Municipium hoc factum fuisse creditur sub
 Nerone; unde & Nennio dicitur *Caer Muncip*. Ad
 Aventionem fluviolum situm fuit, qui de *Coloniâ*, **Colu**
 dicitur; unde & *Verolanium* appellatum puto, quasi
Uar lan iiii, sive *Super ripâ amnis*, sicuti & vicus **Co-**
ney quasi *Colney* vel *Colonia amnis*. Imò vel ipsi *Cas-*
sivellani de situ istius oppidi dicti videntur, ut suprâ
 ostendimus: Etsi temporibus Britannorum *Cassivel-*
lanorum Caput non videatur fuisse *Verolanium*, verùm
 puto *Suellaniacis*; veluti Brigantibus præcipua fue-
 rat sedes Isurium Brigantum, cùm Eburacum à VI.
 Legione teneretur: Silurum etiam Caput Venta erat
 Silurum, & Isca Augusta Legionis II. Altera etiam
 Venta Icenorum erat propria, & Lindum Coloniae
 Romanae: In Cornaviis meis Veroconium erat Cor-
 naviorum, & Colonia Devana XX. Legionis: In
 Dobunis denique Corinium erat Dobunorum, & Gle-
 vum ipsum Romanae Coloniae. Primis enim tempo-
 ribus Romani videntur abstinuissè à commercio Bri-
 tannorum, cùm non se crederent eorum fidei. Atque
 hinc quidem natum videtur discrimen quod in Hoüeli
 Legibus occurrit oppidorum Ingenuorum, Verni-
 lium, atque Libertinorum, quorum ad vocem **OR D-**
UICES superiùs mentionem fecimus; cùm Pro-
 vinciales non fruerentur Civitate Romanâ, sed pro-
 pmodum ad instar ἑλωτών Romanis rerum Dominis
 fervirent, exceptis clarioribus quibusdam Civitatibus,
 quibus ob merita quædam Romani Ἀυτονομίαν conce-
 debant, & inane societatis nomen.

VEROMUM: Ravennati sexto casu dicitur *Ve-*
romo. Videtur hoc fuisse Castellum **Annandale** in
 Selgovis; & possit solutè scribi *Uar om iiii* vel *Uar am*
iii, quod est *Super amne matre*. Quin & ipsum flu-
 men **Annan** correpte dici possit pro *Avon am* vel *Aun*

am, quod *Amnis mater* est vel *Aunoma*: Nam & *Oma* Dialecto quâdam dicitur pro *Ama*, *Mater*. Vide in *VINDOMA*. Gallorum flumen *La Somme* five *Soma*, Ravennati nostro dictum *Sumena* vitiosè pro *Somona*, quasi *Som avon*, *Matrem amnem* sonat. Quid enim *Somme* nisi *Som iii* vel etiam demptâ Præpositivâ, *Om iii*? Fuisse etiam altera Dialecto nomen *Am ui*, *Ambianorum* nomen indicio est: Siquidem *Ambianorum* Caput Sigeberto dicitur *Somonobriva*.

VERTERIS Antonini in Notitiâ mendosè scribitur modò *Veneris*, modò *Veterum*, Librariorum stupore. Camdenus ostendit hunc locum hodie dici **Burgh under Stane-moze** five *Arcem subter lapideo campo* in Cumbriæ Ceangis. Hoc vocabulum solutè scriptum erit *Ûar ter isc*, quod est *Super valido flumine* five *Teriscâ*: Siquidem idem Britannis *Ster*, *Ter* & *Terrig*, quod & Græcis Στερεός, & Teutonicis **Sterk**. Anonymo Ravennati στανώνμας dicitur *Valteris*, quod est quasi *Vael Terisc* vel *Ad caput Teriscæ* five *prope* eam. Hæc fuit juxta Notitiam *Statio Præpositi Numeri Durocotorum*; ita enim scribuntur *Pancirolo*, non verò *Direcotorum*. Forfan dicti sunt à *Durocortoro* Rhemorum Metropoli.

VERTIS apud Anonymum videtur ex ordine Itinerarii esse **Burghton** *super aquis* in Dobunis. Nam Britannis *Ûar tisc* est *Super aquâ*. Alii forsan dicent meliùs; ego solâ nitor conjecturâ.

VERVALMIS: Ita planè reponendum duxi pro eo quod vitiosè apud Ravennatem concipitur *Uernalis*, & in Vaticano *Vernilis*; quò sit oppidum **Palinton** ad flumen **Palme** five *Ualmin* in litoribus Dumnoniæ. Est autem *Ûalm isc*, antiquâ Dialecto Scotobrigantum Ibernæ, *Eboans aqua*: Siquidem *Ûalm* illis est pro *Inclamatione* & *Boatu*; ut sit *Ûar ùalm isc*, *Super altisonâ aquâ*. Etiam nostrâ Dialecto *Wylovain* *Plorare* est, quod vetusto prolato *Ûolamen* foret: Anglis dicitur **Pawl**, & Thulensibus Danis **Gale**, unde & *Gallis* & *Gallinis* nomen.

VERUBIUM apud Ptolemæum Promontorium est in extremâ Valentiâ; ut Camdeno mecum videtur, **Urde-head** sive *Vergivium Caput*. Hoc solutè scriptum foret *Ûar u iïion*, quod est *Super fluctibus* sive *mari*. Etiam Saxonibus *pægen* dicuntur *Fluctus*, ut priùs ostensum est.

UGRULENTUM apud Anonymum mihi videtur esse **Laurig** in Citeriore Valentiâ. Quid enim *Ugrulentum* nisi *Ugr lent*, sive hodiernâ loquelâ & scripturâ *Glan y dÿr*, quod *Ripa* est *Humidi* vel *Aquæ*? Idem enim Britannis est *Evr*, quod Græcis *Ὀυρον*, & *Ugr* quod *ῥυγον*: Neque *Lent* sive *Lant* aliud videtur quàm Britannorum *Lann* vel *Glann*, quod Teutonibus etiam est **Land** sive *Lant* (satis vicino sensu) pro *Terra*. Quin & ipsum nomen **Laurig** sive solutè *Lan e rig*, *Ripa* est *fluminis*: Idem enim *Rig* est veteri prolatione quod & hodie *Rbiu* Britannis & Latinis *Rivus*, de Græco *Ῥέειν* *Fluere*. Adjecto etiam *Drum*, quod *Dorsum* est, fit **Drumlaurig**.

UGUESTA: Hæc Anonymo Græco casu dicitur *Ugweste*; & videtur esse **Leith**, ad cognominem fluvium **Leith** juxta Alata castra, commoditate Portûs notissimum. Quid autem Britannorum linguâ *U gwesta* (sive hodiernâ loquelâ *Y güestva*) nisi *Hospitium* vel *Portus*? Etiam *Güest*, *Hospes* est sive aliquis jam *notus* factus: Siquidem verbum *Guezed*, vel hodiernâ prolatione *Gwydhed*, *Ἐιδέν* est, quod & Celto-scythis Germaniæ est **Witten**. Quin & Britannis *Güys* est *Citare* vel *notum facere*. Videtur autem fluvius **Leith** Veteribus dictus *Laete*, de Britannico *Lbaith*, quod *Humorem* sonat. Vide in LACTORODUM.

VICTIS: Ptolemæo atque Anonymo scribitur *Veëtis* ad Latinæ linguæ sonum: Diodoro verò Siculo aliquantò melius, *Ista*. Saxonicum nomen **picpea**, *Viëtim insulam* sonat. Britannis hodie corruptè dicitur *Güith* pro *Viëth*, quod & ipsum Denuitivè dicitur à *Ûig* quod & *Insula* est & *Fluctus*;

ficuti & Saxonibus *Æge*, de quo & *Iggith* & *Ægt* pro *Parva insula*. De ista etiam Insulâ *Mare Ictium* Latinis appellatum videtur; unde & *Portus Ictius* (seu *Viētiacus*) apud Gallos traxit suum nomen, qui & alio nomine *Portus Gessoriacus* est atque *Bononia*. Certè nostrum Mare vel hodie *Muir Niēt* appellatur Ibernis, tanquam *Mor na ūiēt* vel *Mare Viētis*. Quid etiam *Gessoriac* linguâ Belgarum veterum nisi *Gresouriauc* Dialecto quâdam pro *Brasfouriauc*? Idem enim *Grās*, *Grēs* sive *Brās our* vel *dour* quod & Ostidamniis sive Corinaviis *Dour brās* vel *Môr bras*, quod *Oceanum* sonat. Antiquum verò hujus Insulæ nomen videtur fuisse *Solenta*; cujus nominis & Insula quædam in Illyrico mari memoratur Ravennati: Unde enim Euripus, qui *Viētīm* Insulam & Continentem terram interfuit, *Solent* olim appellatus est, nisi & *Solentæ* fuerit huic Insulæ nomen? Quin possit & ipsi Mari nomen fuisse *Môr Salen*; quo pacto & Scotobrigantibus *Muir Salen* dicitur *Salsum Mare*. De Scotofaxonum ***Salen-Ceese***, sive *Marinis Anatibus*, res nota est.

VICTIS altera apud Plinium mendosè scribitur *Miētis* & in Vaticano *Neētis*, & Antonini *Sigdelis* est; cùm plenè scribenda foret *Sūiēt beli isc*, quod est *Parva insula falsi maris*. Nam & *Halen* fuisse veteribus Britannis pro *Mari*, sicuti & Græcis *Ἀλα* & Latinis *Salem*, ostendit antiqua Inscriptio Dornburgi in Walchriâ sive Brettiâ Insulâ *Deæ Nehalenniae* facta, quæ vel *Tethys* vel *Amphitrite* censenda est. En autem Inscriptiōnem tibi integram: **DEAE. NEHALENNIAE. OB. MERCES. RITE. CONSERVATAS. M. SECUND. SILVANVS. NEGOTTOR. CRETARIVS. BRITANNICIANVS. V. S. L. M.** ubi legendum **NEGOTIATOR. CRETARIVS.** Vide in **SIGDELES.**

VICTIUS sive **VIGUTUS.** Vide in **DUROVIGUTUM.**

VICTO-

VICTORIA apud Ptolemæum Statio erat in Damniis five Arcelediis, Ravennati Genitivo casu dicta *Victoria*, sicut & superiùs Insula *Malenos* simpliciter appellata est *Minervæ*, suppresso scilicet generalitatis nomine: Unde patet vanum esse quod Camdeno scribitur de *Caer Gūidi* five *Arce sylvestri*, atque de Insulâ dictâ *Inis Keith*, five *Vernarum Insula*; nam de Arâ *Deæ Victoriae* iste locus nominatus est. Fuisse autem in Abrianâ valle five **Strath-Ern**, ad **Ardoch** (quod veteri linguâ *Celsam Arcem* sonat) plus quàm probabile videtur; cùm insignis Eques Sibbaldus illic in Ara repererit ejus Imaginem, quam ipse unâ cum luculentâ Inscriptione in Prodromo suo luculentissimo in lucem edidit. Unde colligere est Antonini Pii tempore, cujus jussu Lollius Urbicus Proprætor Prætenturam istam muniverat, locum istum fuisse *Victoriae* dedicatum, quo tempore & Ptolemæus ipse floruit. Aræ autem dedicatio facta est IMPERATORI. CAESARI. TITO. AELIO. HADRIANO. ANTONINO. AUGUSTO. PIO. PATRI. PATRIAE. Cui quidem Inscriptioni subest *Alata Victoria* dextrâ quidem manu Corollam gerens, insertis notis cujusdam *Vexillationis Legionis XX. Valeriae Victricis*, quæ de Devanâ Coloniâ huc translata est, alterâ verò manu Olivæ ramum. Verùm intra coronam reponendum F. E. pro eo quod Typis editum est E. E. quo sit FECIT ERIGI: Siquidem in imâ Arâ ita legendum censeo POSVERUNT. MERITO. COLONIAE. DIVANAE. XI. quæ in ipsâ Arâ ita exprimuntur notis PP. IIII. C. D. XI. Est autem inter notissima *Victrices Legiones* five Νικηφόροις coluisse *Deam Victoriam*. Frænato Picto & Saxone, nullus erat à Silure five Attacotto metus. In Imperii igitur Notitiâ legimus Legionem II. quæ Iscæ Augustæ fuerat, oppositam fuisse Saxoni Rutupiis; atque in hâc itidem Arâ Legionem XX. relictâ Devâ, ad ulteriorem Prætenturam amandatam.

VICTURIONES: Apud Marcellinum levi errore hi scribuntur *Veſturiones*. Iſti Boreales fuerant Caledones, ſicuti & Deucaledones ferè Auſtrales. Fruſtrà fuerit hìc repetere quæ ſuprà dicta ſunt, Dexteriorem ſcilicet mundi partem fuiſſe Britanniſ Auſtralem, unde & Deucaledoniæ nomen tractum eſt; atque etiam *Siniſteriorem* Borealem, unde & *Viſturiones* appellati ſunt tanquam *Chüſth ürion* ſive *Siniſtri viri*: Nam *Chüſth* Britanniſ pro *Siniſtro* dicitur, ſicuti & *Debou* ſive *Deheu* pro *Dextro*, quæ quidem antiquâ ſcripturâ *üiſt* erant, & *Deheu* vel *Deu*. *ürion* etiam veteri Declinatione poſitum eſt pro *Üyr*, quod modò eſt *Viri*; unde & Romanis *Decuriones* dicuntur & *Centuriones*, de veterum Gallorum *Decurion* & *Canturion*. Poſtero tempore *Viſturiones*, *Piſti* appellati ſunt, Deucaledoneſque cedebant Scotis, Nordanhumbranorum Saxonum veteribus Sociis. Hos Romanorum Arces Loxam uſque jam olim obſediſſe vel hodiernus fermo ſatis declarat.

VIDUA: Ptolemæo *’Ouid’æ* ſcribitur, & flumen eſt Ibernix, quod Camdeno videtur eſſe **Crodach**. Credibile eſt nomen hoc, ſicuti & reliqua penè omnia, à Britanniſ vel Colonis vel Nautis fuiſſe impoſitum. Etiam hodie bilingues ſunt Iberni; nam cùm ex parte maximâ veteri loquantur Eriorum ſive Scottorum ſermone (quo ante Brigantum appulſum forſan univerſa Gallia, Hiſpania & noſtra Britannia locutæ ſunt, quoque vel hodie Vaſcones & Cantabri ex parte maximâ utuntur) nihilominus perplurima communioris uſûs vocabula de Brigantum atque Dumnoniorum Dialectis veteri linguæ adhæſerunt. Verùm ut ad me redeam, poſſit flumen *Üidua* plene ſcribi Britanniſ *Üi doſ* pro *down*, quod eſt *Profundum flumen*.

UIGANTES: Vide in ICENI.

VILLA COCCILII: Vide in CAUNONIUM.

VILLA FAUSTINI apud Antoninum, Saxonum Monachis & Bedepicr-gueopð & Bederici Cortis
vapidè

vapidè redditur. Est autem veteribus Anglis *Bedric*, *Dives* vel *Compos voti*, & per hoc *Faustus* vel *Faustinus*. Equidem existimaverim villam istam Prætorium fuisse *Præpositi Legionis XIV.* quæ Camuloduni agebat. Hodie de *Eadmundo* Saxonico Regulo, Danorum sævitiâ trucidato, Sancti *Eadmundi Burgus* appellatur; & est in Citerioribus Icenimagnis posita.

VINDENIS: Ita planè reponendum in Antonino pro *Vindelis*; quò sit soluto sermone *Üind enis* sive *Portuosa insula*, Anglis hodie correptè **Portland** pro *Port Island*, quod idem valet. Portus autem iste videtur esse *Clavinium* sive **Weymouth**. Aliàs diximus dici posse Veterum Dialectis *Üand*, *Üend*, *Üind* & *Üond* pro *Cand*, *Kend*, *Kind* & *Cond*, quæ *Caput* significant, & per hoc etiam *Fluminis Caput* vel *Portum*, qui & Ibernis dicitur hodie *Cuan*. Est & in Peutingerianâ Tabulâ *Vindenis* apud Dalmatas, Anonymi Libro *Vindiras*, Exscriptoris vitio pro *Vindinas*, quod eodem redit. Vide in NAGUATÆ.

VINDERIUS apud Ptolemæum flumen est Iberniæ, quod Camdenus satis probabili ratione Sinum putat Arcis **Carrec-Fergus** sive *Briganticæ Rupis*. Si Britannico solvatur sermone fiet *Üind e Riü* sive *Caput Fluminis* vel *Æstuarium*. Vide in superiore.

VINDOBALA Notitiæ, Ravennati dicitur *Vindovala*. Hæc videtur nobis dici hodie **Beltingham** ad confluentiam Australis Tinnæ atque Alauni: Quid autem *Bêl Tin* nisi *Os* vel *Caput Tinnæ*? Quid etiam *Vindobala* nisi soluto sermone *Üind do bala*, quod est *Caput duorum ostiorum*? De voce *Bala* vide in BANOVALUM. Etiam hodie *Do* pro *Duo* est Scotobriganticè, sicuti & Aremoricè *Dou*, & Siluricè *Doy*, cum nobis sit *Dau* vel *Deu*. Hic fuerat *Tribunus Cohortis Primæ Frixagorum* sive magis *Frisiabonum* juxta Notitiam.

VINDOGLADIA Antonini, Ravennati scribitur Græco ritu *Bindogladia*. Constat hanc esse **Winburnham**

burnham in Durotrigibus, ad confluentiam Sturæ atque Alauni. Erit autem Britannorum soluto sermone *Ûind do gladeu*, *Caput duarum fossarum*, & per hoc etiam *fluminum*: Veteri enim Britannia & *Cladb* & *Claiðb* & *Cledb* pro *Fossâ* fuit atque etiam *Vallo*. Anglicum etiam nomen **Winburnham** ibridâ dicitur compositione, quasi dicas *Villam ad caput fluenti*. Est & *Aberdogladia* in Demetis, quæ Anglorum Vernaculâ dicitur **Milford** sive *Molendinæ Traiectus*; Britannis verò *Aberdoygledheu*, quod *Ostium* est *duarum fossarum* sive potius *alveorum*.

VINDOLANA apud Notitiam, Ravennati plenius Plurali etiam numero *Vindolandæ* scribitur. Hæc fuit Statio tempore Notitiæ *Tribuni Cohortis IV. Gallorum*. Planè dicuntur *Ûindolana* & *Ûindolandæ* Britannis, sermone soluto, *Ûind do lanneu* vel etiam *landeu*, quod *Caput* est *duarum riparum* vel *juxta geminas ripas*. Non est cur dissentiam Camdeno *Vindolanam* fuisse **Old Winchester** in Otodinis, cum vel nomen illud suadeat. Superius autem ostendimus ad UGRULENTUM, *Lan*, *Lant* & *Lent* idem valuisse Veteribus.

VINDOMA: Antonino levi mendo *Vindomi* dicitur, & Camdeno vitiosius *Vindonum*. Nennio etiam Britanno *Murimintum* corruptissimè nominatur pro *Moriventa* sive *Magna Venta*, quod quidem Saxonum *Sel-cearȝep* sive *Urbs magna* maximè videtur confirmare. Fuerat enim ista, uti par est credere, veterum Segontiacorum Caput, ante appulsum scilicet sequioris ævi Belgarum, unde & Britannis *Caer Seiont* sive *Urbs Segontiacorum* appellatur. Dicta est igitur *Vindoma* veteri Dialecto *Ûind oma* pro *Ûent ama*, sive *Venta matre* sive *antiquâ Metropoli* vel *Gentis Capite*. Est & alia *Vindoma* in Britannia Transmarinâ. Vide in VENTA BELGARUM.

VINDOMORA apud Antoninum eadem est Statio quæ Ravennati de fluminis nomine *Derventio* dicitur. Hoc vel Itinerarii intervalla satis innuunt: Et hodie
est

est *Civitas Sanctæ Ebbæ* five **Ebchester** in Deiris. Camdeno contrà habetur pro loco appellato **The Wall's End** five *Muri fine*, juxta Tunnocenum, quòd crediderit *Môr* Britannis dici *Murum*, cùm tamen contrà sit. — Britannorum plenis verbis *Ûindomora* erit *Ûin do mor aü*, quod est *Caput duarum magnarum aquarum*, Tinnæ scilicet atque Derventionis. *Caput* autem Veteribus usurpatum esse pro Præpositione *Juxta* sæpius dictum est.

VINOVIUM Ptolemæi atque Antonini, Ravenati dicitur *Vinonia*, & Vaticano *Vinevia*, corrupté. Fuerat hæc Statio ad Vedram amnem in Deiris, atque hodie **Winchester** est, nomine tantùm nobile & Nummulis Romanorum. Soluto Britannorum sermone, *Vinovium* erat *Ûind o ïion* five *Ad caput fluctuum*, vel *Juxta flumen Vedram*.

VITERINEUS in Camdeni quâdam Inscriptione Nummis nomen est, quod equidem existimaverim Ἀντιθεῶν fuisse five *Vejovem*. Sicut enim Teutonicè five Celtoscythicè **Wieder een**, *Contrarius unus* est; ita etiam Britannis, etsi aliquantò correptiùs, *Gürtb un* five *Güthbr un* idem sonat. Etiam hodie *Cuthrael* five *Kythrael* & *Contrarius* est & *Diabolus*: Nam *Güynt kythrael*, *Ventus est contrarius*.

VIVEDRA: Vide in VEDRA.

VODIAE apud Ptolemæum Populus est Ibernæ, mediterranei scilicet Momonienfes, quasi Britannicè dicas *Sylvestres* five *Apud sylvas agentes*, & per hoc de antiquo Erigenarum five Ἀυτοχθόνων genere; nam *Ûydbieu* vel *Güydbieu* hodie Britannis dicuntur *Sylvæ*.

VOLANTIUM videtur esse **Elenburg** five *Alauna*, ad ostium *Alauni* fluminis in Cumbriæ Ceangis. Hoc solutè scriptum fuerit *Vól an tiü* quod *Caput est undæ* five *fluminis*: Nam & *Vól* Dialecto quâdam idem est quod *Vêl* vel *Bêl*, & *Tiü* etiam quod *Iü*. Hæc Statio debetur elegantissimæ Aræ hoc loco erutæ, cui inscribitur VOLANTII VIVAS: De quâ Arâ vide Camdenum. Fuerat fortè & aliud

Volan-

Volantium in Belgis, quod hodie dicitur *Valenciennes*.

VOLIBA apud Ptolemæum, hodie *Pons mur* est (sive *Grand Pont*, corruptè **Grampond**) apud Ostidamnios, quod ostendit Camdeni Interpres, qui non solum docet ipsum fluvium hodie correptè dici **Uale**, verum etiam vicinam Sylvam **Coit-Fala**, de *Volibâ* urbe. Quid autem *Voliba* solutè scriptum nisi *Vôl i üâg* sive *Caput fluctûs*?

VOLITANIUM: Vide in **BLATUM BULGIUM**.

VOLSAS SINUS, Ptolemæo 'Ουόλσας Κόλπος, in Deucaledoniâ est, hodieque dicitur **Loch-Foil**, quod est *Lacus caput*. Quin & ipsum *Volsas* est tanquam *Vôl is asc*, quod quidem Dialecto quâdam eodem reddit: Nam & *Is* pro Articulo est *Ys*, & *Asc* idem est quod & *Osc* & *Esc* & *Ifc*, variante loquelâ.

VOLUNTII apud Ptolemæum Populus est Iberniæ. Hodie horum Regio correptè dicitur **Ulster**, quasi *Voluntiorum Terra*. Britannis dicti videntur tanquam *Vôl* vel *Bôl unte*, quod quidem *Ulterius* est *Caput* sive *Vennicinium*.

VOLURTIUM: Vide in **VELURTIUM**.

VONDICCA: Taciti Libris inscitè scribitur *Voudicea* & *Voadicea* & meliùs Dioni Βυνδίκη. Videtur hoc fuisse Castrense Reginæ nomen (sive *Le Nom de Guerre*) qualia aliàs Brennus, Cingetorix, Ardiragus & similia multa; quod si verum est, *Üond Üiccieu*, *Üigantum* sive *Uicciorum Caput* erit sive *Princeps*: Veteribus enim Linguae nostræ Dialectis indifferenter ponebantur *Üand*, *Üend*, *Üind*, *Üond*, & *Cand*, *Kend*, *Kind* & *Cond* pro eo quod aliàs dicitur *Pend* sive correptiùs *Pen*. Vide in **ICENI**. Alienum foret à nostro instituto hujus Heroïnæ facinora atque fortunam memorare, cùm omnibus notum sit eam Prasutagi Regis fuisse uxorem, & LXX. Millia Romanorum & Belgici generis Sociorum, sub Neronis principatu trucidavisse, immaniter à Romanis laceffitam, & postea a Suetonio Paulino superatam, hausto veneno fortiter

fortiter morti occubuisse, cùm nollet dignitati suæ supereffe. Tacito Brigantum Regina habetur, puto quòd Icenì Brigantici generis fuerint.

VORTIGERNUS apud antiquum Gildam atque Bedam Britannorum Rex dicitur, Attacottorum scilicet sive Silurum. Hengisti (sive magis Ansegisi) hic erat gener, Ronüennæ sponsus & Patriæ proditor: Specioso tamen honoris Titulo insignitus est, quasi dicas *Güor ti i gereint*, quod est *Præ domo cognitionis suæ*. Sic etiam legimus & Kentigernum Reguli fuisse Caledonii nomen, quasi *Kend ti i gereint*, sive *Caput domûs sui generis*. Fertur iste Kentigernus CLXXXV. annos omnino vixisse, & Episcopatu Dareoglasseni functum annos CLX; penes Autores sit fides. Vortigernus autem quòd Ambrosio Aureliano Romano Duci Purpuram invidisset, & peregrinum hostem in societatem Regni nefando foedere accepisset, à Civibus suis folio detrusus fertur, neque injuriâ. Haud minore olim infaniâ, Æduorum atque Arvernorum de Principatu Galliæ dissidia Cæsarem & Ariovistum Germanum in Patriæ exterminium accersivêre.

VORTIPORIUS apud eundem Gildam Demetarum Rex fertur; & dici *Vortiporius* videtur tanquam *Güor ti Porüis* vel *Porüir*, quod est *Præ domo Pastorum*. Fuisse autem Demetas Silurum *Ceangos* sive *Pastores* nos suprà conjecimus. Vide in PARISI.

URTIUS flumen **Arthing** est in Otodinis: Vide in VELURTIUM.

UXACONA apud Antoninum, Camdeno habetur pro viculo **Oken-Pates** sive *Quernis Portulis*, non longè sitis à Veroconio in Cornaviis; verùm meâ quidem sententiâ satis absurdè, cùm nulla sint illic Antiquitatum vestigia, & Antonini Milliaria omnino repugnent. Nobis sanè videtur non longè abfuisse à Portâ Novâ sive **Belwport**: Nam & majora oppida Veteribus dicebantur *Portæ*, sicuti apud Juvenalem

Porta

Porta Syenes pro ipsâ *Syene* est; unde & Saxonibus *Portmanni* dicuntur *Municipes*, & *Portgrevii*, *Urbibus præfecti*. Verisimile admodum videtur *Uxaconam* fuisse ad insignem lacum etiam hodie Latino vocabulo *Aquam latam* appellatum, in finibus Stadfordiensis Pagi sive Ceangorum Orduicensium. Certè vel *Uxaconæ* nomen, quod solutè scriptum erit *Ûch a cond av*, quod est *Supra caput aquæ* sive *Juxta aquam*, conjecturæ nostræ maximè adstipulatur. Quid, quod vel ipsum *Novæ Portæ* nomen alium locum in viciniâ fuisse innuat se vetustiore? Novimus fanè & *Novam* nomine *Portam* successisse non tantùm *Iscæ Silurum*, verùm etiam & *Tertiam* dictam *Paganelli*, *Lectoreto* sive *Lactorodo* in finibus *Ancalitium*. Quin & *Antonini Milliaria* à *Pennocrucio* ad **Mæer-Town** sive *Lacus Oppidum* juxta *Aquam latam* situm ad amussim convenient. Sit igitur hodierna *Nova Porta* pro *Uxacona Nova*. Possè autem *Ux* scribi pro *Uch* nemini dubitandum est, cui quidem notum sit *Literam X* usurpatum fuisse Romanis, sicuti vel hodie *Hispanis*, pro *Græcorum Xr*. In quibusdam *Libris* vitiosè scribitur *Usocona* vel *Usocona*.

UXELA apud *Ravennatem*, *Ptolemæo* mendosè scribitur in plerisque Exemplaribus *Οξελον* & *Ουξελον*, & in melioribus *Ουξελον*: Quod quidem resolutum erit *Uch ael au*, quod est *Super supercilium aquæ* sive *maris*. Equidem *Uxelam*, sive malles *Uxelum*, antiquum fuisse puto in *Selgovis Castellum*, etiam hodie *Britannico* vocabulo **Caer-laverog** sive magis *Caer ar laü er og* appellatum, quod *Latinè* reddi possit *Arx ad manum Oceani*: Nam *Aü*, *Aüg* vel *Og* idem fuisse quod & *Græcis* *Ὠγὴν*, nos aliàs ostendimus. *Arx* autem ista juxta **Dunfrise** est, quod *Oppidum* est *Frisorum* sive *Frigonum* vel *Brigantum*, *Galioüidiorum* scilicet sive *Scotobrigantum*, de coloniâ *Briganticâ* quæ in *Iberniâ* fuerat in *Britanniam* nostram redeuntium.

UXELA:

UXELA: Ita enim scriptum reperio in melioribus Ptolemæi Libris, cùm in pluribus sit 'Ουζελλα, usitato Librariorum vitio. Et penè quidem juraverim hanc fuisse *Salteffe*, sive uti hodie dicitur **Saltash**, in Ostidamniis, cùm Camdeno sit **Loffithiel**: Possit enim *Uxela* esse tanquam *Uisc heli* sive *Aqua salsa*, quod & *Salteffe* est ibridâ compositione.

UXELIS apud Ravennatem videtur esse *Iscae Ostium* sive **Ermouth**, in Dumnoniis. Certè Itineris ratio vetat eam esse Ptolemæi vel *Uxelam* vel *Isca-lim*. Quid autem *Uxelis* nisi *Uch ael isc*, sive *Super supercilio aquæ*?

UXELODUNUM: Ita planè in Ravennate Monacho rescribendum pro monstroso *Uxeludiano*, Vaticano *Uxelludiano*: Nam ille sexto casu fecerat *Uxeluduno*, de quo Exscriptorum *Uxeludiano*. In Libro etiam Notitiæ alio vitio scribitur *Axelodunum*. Atque hæc quidem Statio fuerat *Tribuni Cohortis Primæ Hispanorum*. Veteribus etiam Saxonibus non minore prodigio dicitur **Hextolberham**, ut & vicinus fluviolus de urbis nomine *Hextold*. Verùm excusandi sunt Barbari, cùm vel ipsi Bedæ dicatur *Haugustald*, quasi dicas *Alta Civitas*: Nam & *Haug* Saxonibus pro *Alto* est, & *Stald* sive *Stad* vel *Stede* pro *Urbe* & quâvis *Sede*; Germani hodie dicerent **Hochsted** vel *Hochstold*. Nobis nimis correptè **Berham** pro *Hextoldsham*, *Uxelodunum* est. Inclytus hic olim locus, & Episcoporum plurimorum Sedes, in Berniciorum sive Otodionum finibus, ultra Tinnam fluvium situs. Eodem planè vocabulo est & Gallorum *Uxelodunum*, prærupto colle situm in Cadurcorum finibus in partibus Aquitaniæ, hodieque *Ussoldun* appellatum. Atque hoc quidem veteri Celtarum sermone est *Uchel dun*, quod est *Arx* vel *Civitas excelsa*. Hispanis vel hodie *X* est pro Græco *Χ*; quod & fortè sequebantur olim Celticæ Provinciæ, quibus Græcorum Alphabetum in usu erat communi. De *Uxeloduno* autem nostro ita Malmesburiensis Historicus, agens de Wilfrido Epif-

copo ; “ Ibi ædificia minaci altitudine murorum
 “ erecta, & diversis anfractibus per trochleas mira-
 “ bile quantum expolivit cæmentariorum operâ,
 “ quos Româ spes munificentiae attraxerat ; adeò
 “ ut ambitionem Romanam præ se ferrent, diuque
 “ cum vetustate luctata consisterent.”

UXISAMA ; Vide in MINERVÆ.

Z.

ZERDOTALIA : Vide in VERDOTALIA.

F I N I S.

D.

EDVARDI LUIDII

D E

Fluviorum, Montium, Urbium, &c.
in BRITANNIA Nominibus

ADVERSARIA
POSTHUMA.

LECTORI.

UÆ hîc subjiciuntur D. ED-
VARDI LUIDII Adversaria
*Anglico sermone conscripta, in
hunc ordinem digesta fuere
tanquam amplioris quod meditabatur O-
peris Ἱστορικῶν; quod nuperrimi Gal-
liarum Regis Patrocinio haud indignum
fore judicavit. Chartulas hasce (ut ex
Autographi Titulo constat) Reverendo ad-
modum Patri, tunc temporis Carliolensi,
nunc verò Derensi Episcopo, communicare
statuit; nihil autem ad doctissimi illius
Antistitis manus pervenit, præter Anno-
tatiunculas quasdam De Fluviorum apud
Cambro-Britannos Nominibus Latine
conscriptas, quarum Præsul humanissimus
pro suo erga omne genus Literas studio
nobis copiam facere dignatus est, quasque*

L E C T O R I.

ideò in lucem emittimus, ne quid à tanto Viro profectum (quantum in nobis est) periret, quod Reip. Literariæ prodesse possit. Ut in utrisque his Reliquiis Luidianis eadem, quâ usus est D. BAXTERUS adhiberetur Orthographia, commodum prorsus atque necessarium judicavimus; ne Lectori diversis in eodem Volumine scribendi rationibus molestia faceffatur: Quinetiam Voces pauculas, uncis inclusas, hîc illic inserere necesse habuimus, ut Lectoribus Linguae Britannicæ imperitis Autoris sensus luculentiùs innotescat. Ex hisce Scriptis, æquè ac aliis quæ ipse dum in vivis esset publici juris fecit, satis constat quantum Orbi Literato intulerit detrimentri Viri ad hanc Literaturæ partem ornandam instructissimi Mors præmatura; eò magis deflenda, quòd parem huic, quod Ipse tam feliciter designaverat, Operi vel mediocriter absolvendo neminem post se superstitem reliquerit.

*Some part of the Substance of
a LETTER to the Bishop of
Carlile, about the Significa-
tion of the Names of Places
in the British.*

Appellative Names of WATER.

THE SEA hath several Names, as *Môr*, *Eigion*, and *Güeilgi*, answering to the Latin *Mare*, *Oceanus*, and *Pelagus*. *Lbyr* was another old Name, written by the Güydhelian Britains *Léar*.

AVON, **A River**, is according to our oldest Orthography to be written *Amon*; so that the Latin *Amnis* is but the same with it.

NANT is **A Brook**; and CORNANT, **A small Rivulet**.

ABER is the **Fall** of a lesser Water into a greater, as of a Brook into a River, of a River into a Lake [or Sea] &c.

CYMMER, Pl. *Cymmere*, is the **Meeting** of Two or more Rivers; whence *Pont y Cymmer* near Lhan Trisaint in Glamorganshire, & *Lbyn y Cymmer* in the Severn near Lhan Idloes, &c.

LHUCH was commonly used for **A Lake** in Brecknockshire and Carmarthenshire, as appears by the several Names of *Lbüch Taüe*, *Lbüch Saüdbe*, *Lbüch Cybiryeb*, *Lbyn Lban Lbüch*, *Tal y Lbyche*, &c. This word is Güydhelian British; ours being *Llyn* for any **Lake** or **pond**, as also for a **pool** in a River.

RHAIADR is a **Cataract**; tho' understood now in few Places besides Carnarvonshire and Merionithshire.

CORS is a **Marsh**, according to the common acceptance. This word signifies also **Reeds**; and **Marshes** being often overgrown with them, it was thence probably they were called *Corfydh*.

PYDEU is properly a **Draw-well**, from the Latin *Puteus*; but it is also used for **Mire**.

FYNNON, tho' generally used for a **Well**, signified also the **First** or **Highest Lakes** of the greatest Mountains; as we find by *Fynnon lās*, *Fynnon vrêch* and *Fynnon velen*, near Lhan Beris in Carnarvonshire.

BALA is the **Exit** of a River out of a Lake.

Proper Names of RIVERS.

I. **A**S for the Names of Rivers, We often find that when a Country is new peopled, the New-Commers take the Appellatives of the Old Inhabitants for Proper Names. And hence it is, that our Ancestors at their first coming (whenever that was) called so many Rivers in England by the Names of **Asc**, **Esc**, **Isc**, **Osc** and **Usc**, which the English afterwards partly retained (especially in the North) and partly varied into **Ax**, as **Arley**, **Arholm**; **Ex**, whence **Exmouth**, **Exeter**; **Ox**, whence **Orford** for *Ousford*; and **Ux**, as in **Uxbridge**, &c. This I say proceeded from our ignorance

rance of the Language of our Predecessors the Gŷydhelian Britains, amongst whom the word signified nothing but **Water**, as it doth yet in the Highlands and in Ireland. In the same manner have the English mistaken our *Avon*, which tho' it signified only **River** in general, yet serves with them for the Proper Name of several of their Rivers ; as *Avon*, the River of Bristol, Stratford upon *Avon*, &c. Nor are we to doubt of the like Examples in all Countries, so far as such Words may be intelligible to Antiquaries.

II. T A M. A great number of our larger Rivers began with the word *Tav* and *Tiv*, or, as anciently written, *Tam* and *Tim* ; hence **Thame** or **Thames**, *Tav*, *Taiyy*, *Tyüy*, *Teivi*, *Dyfi*, *Deva* Rom. now **Dee**, **Dove** in Staffordshire, &c. This *Tam* is in all probability the same with the Greek Ταμ in Ποταμός, as *Dalen* is doubtless the same with their Πέ-ταλον, and *Brüynen* with their Πά-πυρον ; to comply further with which, we also say *Pabüyren*. I take therefore the Initial Πα, Πε, and Πο in such Greek Words to be old Prepositives, such as I have exemplified in the Comparative Etymology, p. 40. col. 2. For it is nothing likely that ever we should leave *Pa*, *Pe*, and *Po*, in case we had ever used them.

III. G U Y, U Y. *Güy*, *Üy*, *Üys*, *Ey*, *Y* and *I* are as often the Final Syllables of our Rivers, as *Tav* &c. the Initial. In the Gothick and modern Swedish **Aa** signifies a **River**, and in the French *Eau* is **Water**, to which the British word seems to answer ; seeing the Water between Ramsey and S. Davids, and between Anglesey and Carnarvon, is called *Meneü*, which according to that sense signifies **Narrow Water**. This Termination is in all the Rivers mentioned above, and in a great many others, as *Lbugüy*, *Colynüy*, *Y Vyrnüy*, *Dourdüy*, *Elüy*, *Cynüy*, &c.

IV. L H Y R.

IV. LHYR. As *Mâr*, *Mêr* and *Môr* signified anciently **Water** as well as **Sea**; so did likewise the word *Lbyr*, whence *Lbyr* and *Leri* in Cardiganshire, and *Loire* in France.

V. CLET, CLUYD, CLYD, &c. This word, whencesoever derived, signifies a **River** or **Brook**, and is variously expressed, as *Clüyd* in Denbighshire, **Clyde** in Scotland which runs by Green-Oak and Glascow, &c. *Clydach* in Glamorganshire, *Cledach* in Pembrokeshire, *Clydog* in Cardiganshire, whence *Lhanvair y Clydoge*, and *Clettür*, *ibid.* whence *Dôl y Clettür*.

VI. MAR [or MER] and MOR in the Names of some Rivers signifies only **Water**; as *Ogmor* qu. *Eogmor*, **Salmon-Water**, in Glamorganshire and Carnarvonshire, *Marlas* in Carmarthenshire, *Morlas* in Glamorganshire, &c. In some others it may signify **Great**, as *Mordav*, **A great Brook**, &c. in Shropshire. We find it in the former signification in other Compounds, as particularly in *Cymmer* abovementioned, and in *Merbelig* or **Waterwillow**, for **Sallow**.

VII. Rivers take their Denominations frequently from the COLOUR of their *Sand* or *Gravel*; as, *Güendraeth* [**White-sand**] in Carmarthenshire, *Nant-côch* [**Red-brook**] in Merionnithshire or Denbighshire, *Dulas* [*Atro-cæruleus*] in Denbighshire, **Douglas** [of the same signification] in Scotland, *Yr Avon lân* [**The green river**] in Glamorganshire, *Yr avon vydr* [**The foul river**] in Monmouthshire, **Lowther** from *Gloyüdhür* [**Clear-water**] in Westmorland, *Lbygyü*, *i. e.* *Amnis limpidus*, in Carnarvonshire.

VIII. Some Rivers are Metaphorically denominated from the NATURE of their *Current*; as,

Gavr or **Goat** from its frequent leaping in time of Flood over a great number of large Stones and Precipices, down from the Glyder to Lhan-Beris in Carnarvonshire.

Türch,

Türch, **A Hog**, in Brecknockshire; so called because in Floud it tumbles up the Gravel and Stones.

Banü, **A Pig**, *ibid.* for the same reason; and hence probably the **Ban**, the main River of Ireland.

Jürch, **A Roe-buck**, in Shropshire, from its swift Current.

Jyrchelb, **A Roe**, in Carnarvonshire.

Elain, **A Fawn**, in Montgomeryshire.

Hespin, **A Sheep** that yields no Milk. There are two or three Brooks of this Name about Ystrad-velhte in Brecknockshire, so called because their Channels consisting of Limestone have great Caverns, which in Summer-time take up all the Water the Springs afford; so that the Channels being left dry, the Brooks are called *Hespin*.

Brân, **A Crow**, probably from its Swiftness. There is a Brook of this Name by Lhan-Gollen in Denbighshire, whence the Name of *Dinas Brân*, and not, (as Humfrey Lhüyd and Camden suppose) from the Gaulish [General] *Brennus*. There are two or three more *Brân*'s in Brecknockshire and Carmarthenshire.

IX. They sometimes receive their Names from some remarkable TREES or PLANTS growing on their Banks or in them; as *Nant yr Helig*, q. d. Anglicè, **Willowbeck**; *Güernant*, i. e. **Alderbourn**, &c. *Alaü*, a River of Anglesey is probably so called from **White Water-Lillies**, which in British are called *Alaü*.

X. Some few of the smaller Brooks have no other Name than that of the VILLAGE they pass by or through, as *Avon Dolgelbe*, *Nant Coris*, *Avon Lhan-vair*, &c.

XI. Some others of them are named from their being BOUNDARIES either betwixt one County and another, or one Parish and another, or betwixt several Mens Lands. And such are often called *Fin-nant* or *Nant y Fin*, *Tervynnant* or *Nant y Tervyn*,
Nant

Nant y cyffin; [q. d. **Meer-brook**; the words *Fin*, *Tervyn* and *Cyffin* signifying a **Boundary** in the British.] So *Nant Oïen*, [Owen's **Brook**] *Nant Idïal*, [Idwal's **Brook**] &c.

Names of M O U N T A I N S.

I. **V**A. The Syllable *Va* at the End of the Name of a Hill or Mountain is but the same with *Van* or *Man*, **A place**. As *Güidbon* therefore signifies a **Tall Woman**; *Güydbgrug*, **A Conspicuous** or **High Mount**; *Güydbvaen* and *Maen Guydhog*, **A High Stone**; So *Güydbva* (the Name of the highest Hill in the Forest of Snowdon) imports nothing else but a **Conspicuous** or **High Place**; *Güylva*, **A Watch-place**; *Presüylva*, **A place of Tents** or **Camp**; *Y Gelhegva*, **The Dychar**, &c.

II. The most common way of naming Hills was by Metaphors from the P A R T S of the B O D Y ; as,

1. **Y V O E L**, **Bald-pate**: A Name frequently imposed on towering Hills that have no Woods growing on them; as, *Moel yr Üydbva*, *Moel Siabod*, *Moel Elian*, *Moelüyn*, *Moelhedog*, *Moel y Vamme*, *Moel y münd*, &c. The People about Abergavenny in Monmouthshire, having lost the true notion of this word, call a Sugar-loaf-hill near the Town, **The Uale**.

2. **Y B E N G L O G** (*i. e.* **A Skull**) is the Name of a Rock at Lhan-Lhechid in Carnarvonshire.

3. **T A L**, **The Front** or **Forehead**. This is not so much used for Mountains as for such Places as are at the End of Causeys, Bridges or Lakes; and therefore the words that commonly follow *Tal* are *Sarn*, *Pont*, *Lbyn* or *Lbüch*; as, *Tal y Sarn*, **The End of the Causey**; *Tal y Bont*, **Bridge-End**; *Tal y Lbyn*, **The End of the Lake**, &c.

4. **K E R N**, One **Side** of the **Face**; as, *Kern y Büch*,

Büch, The Name of a Rock in Oswaldstree Parish.

5. AEL, **An Eye-brow**. *Ael y Rhiü, Ael y Voel Ael yr Albt, &c.*

6. LHYGAD, **An Eye**. *Man dou Lygad yr ych*, at Hir-vynydh in Glamorganshire. *Lhygad Lbychür* is a Cave where the River *Lychür* rises in Carmarthenshire.

7. RHYN (**A Nose**) was seldom used but in the Compound word *Penrhyn*, which is our most common word for a **Promontory**. In the Highlands of Scotland it is always *Run*, just as our *Din* or *Dinas* is their *Dun*. To this *Rhyn* answers the English **Ness**; as in **Sheerness** in the Isle of Shepey, **Cathness** in Scotland, &c.

8. GENEU (**A Mouth**) is used sometimes for a **pass** betwixt Hills; as *Geneu'r Glyn* in Cardigan-shire, *Geneu'r Dinlbe* in Shropshire.

9. PEN (**The Head**) is so well known to be used for Hills, that little needs be said. Not only **Pen-nigent** and **Pendley** in Lancashire are supposed to be thence derived, but also the *Apennine* Mountains of Italy, by Camden and others.

10. GUDHV, **The Neck**. *Güdbvglas* in Carnarvonshire.

11. MUNUGL, **The Neck**. *Münügl y Lbyn* by Bala in Merionnithshire. *Myned dbüylau münügl ag un*, is **To embrace one about the Neck**. And it is from this *Münügl*, *Müng*, &c. that the Latin *Monile* is derived.

12. GUAR, **The Rape of the Neck**; as, *Güar y Cae*, &c.

13. BRAICH (**An Arm**) is often used; as, *Braich y Bib*, *Cevn y Braich*, &c.

14. BRON, **The Breast**; as *Y Vron*, *Y Vron abu*, *Y Vron vaiür*, *Y Vron lās*, *Y Goedvron*, &c.

15. KEST, **The Belly**; as, *Y Gêst* in Merionnithshire, **Hergest** (an legendum *Hir-gêst*, i. e. **Long-Paunch**) in Herefordshire.

16. CLUN,

16. CLUN, **The Hip**; *Y Clûn hîr* in Radnorshire.

17. CEVN, **The Back**; *Cevn y Glyder* in Carnarvonshire; *Y Cevn crach* in Shropshire, &c. very common. DRUM is of the same signification, but a Gŷydhelïan word.

18. YSTLYS, **A Side**; as, *Yr Ystlys*, *Ystlys birwayn* in Glamorganshire, &c.

19. BONTIN, **A Buttock**; as, *Moel y Vontin* in Cardiganshire, &c.

20. ESGAIR, **A Leg**; as, *Esgair hîr* in Cardiganshire, *Esgair Lŷyd* in Carnarvonshire, *Esgair Wedber* in Merionnithshire, *Esgair birvaür* in Monmouthshire, &c. The signification of the word is lost in Wales, but retained in Basse Bretagne, where they call the **Leggs**, *Diuescar*, q. d. *Dŷy Esgair*, tho' in the Singular they call a **Leg**, *Gar*.

21. TROED, **A Foot**; as *Troed y rbiü*, *Troed yr albt*, *Troed y vron*, &c. Sic Lat. *Pedemontium*.

III. Another way of Denomination of Mountains was from PERSONS who had been once Proprietors of them; as *Carnedb Dhavydb*, *Carnedb Lyüelyn*, *Carnedb Higin* in Carnarvonshire, *Brynnie Güenlbïan* in Montgomeryshire, *Cader Idris* in Merionnithshire, *Cader Arthur* in Brecknockshire, *Moel Arthur* in Denbighshire, &c.

Cities, Towns, Castles and Villages.

I. **T**IN or DIN (whence *Tinbren* in Denbighshire, *Tin Sylüy* and *Tindaethüy* in Anglesey, *Dinorüic* in Carnarvonshire, &c.) was according to the Gŷydhelïan British *Tun* or *Dun*, and is so used yet by the Highlanders and Irish. The Romans in their Orthography of the Word agreed with them rather than us: For they wrote *Uxellodunum*, *Neodunum*, *Lugdunum*, and not *Uxellodinum*, *Neodinum*, *Lugdi-*

Lugdunum, &c. In the Güydhelian British (or Old Celtick) *Dunadh* is **To shut up, to hedge or inclose**, &c. This is the Old English called *Tune* (as we always find in the Saxon Books) and afterwards **Town**.

II. **MAES** (**A Field or Plain**) was called in the Old Celtick, and is still in the Güydhelian British, *Magh*: This the Romans wrote *Magus*; as we find extant in *Duromagus*, *Rothomagus*, &c.

III. **CAER** (**A City**) comes from *Cau*, **To shut or inclose**, in the same manner as the Güydhelian *Dun* abovementioned comes from their *Dunadh*. And this seems to be so well confirmed, as to be past all doubt, when we consider that in Carmarthen-shire **The Wall of the Churchyard** is called *Caer y Vynüent*, and any **Trench or Bank** of an old **Camp** is called *Caer*. We premised that word to all the Places of Britain that had been Walled by the Romans; and the Old English (however that came to pass) turned every *Caer* of ours into *Leaſter*, and afterwards into *Cester*, *Cister* and *Chester*.

IV. **TRE** or **TREV** seems to have signified anciently only a **Family**, and to be of the same Origine with the Latin *Tribus*. So *Pueblo*, which properly signifies a **people**, is a common Spanish Word for a **Small Town or Village**: And our *Plüyv* is doubtless nothing else but the Latin *Plebe*. *Trev* signified not a **Town** anciently, but a **House or Home**; and it is still so used when we ask, *A ydyü'r gür gartrev?* [**Is the Man at home?**] For which they say in Southwales, *A ydyü'r gür yn nbre?* Hence so many *Tre*'s in Cornwall, which were for the most part but single Houses, and the word subjoined to it only the Name of a Britain who was once the Proprietor; as, *Trev Erbyn*, *Trev Annian*, *Tre Vydbig*, *Tre Gerens*, *Tre Loünydh*, &c. Whether the German **Dorf**, called in England **Thorp**, **Threp** and **Thrup**, may not put in for the same Origine and Signifi-

Signification, is left to the English-Saxon Antiquaries.

V. **LHAN** or **LAN**, tho' used for a **Church**, yet signifies properly (as Dr. Davies has observed) only a **Ward** or **Inclosure**, as we find by the Compound Words, *Ydlan*, **A Wagerd**; *Perlhan*, **An Orchard**; *Güinlhan*, **A Vineyard**; *Corlan*, **A Sheepfold**; *Corflan*, **A Churchyard**, &c. And this signification of it is also confirmed by the Cantabrians or Pyrenean Spaniards, who call a **Garden** *Landa*, and use also the same word for a **Field** or any other **Inclosure**. The reason why we use it for a **Church** was (as I conjecture) because before Christianity, the Druids sacrificed and buried their Dead in a Circle of Stones, which had a *Cromlech* or *Kist Vaen*, or both, in the midst; as we find at *Kerrig y Drudion* in Denbighshire, and elsewhere. And it is probable that, from such a *Crug* of Stones, or a *Circus* or round Trench, or from both, the Teutonick Nations took their **Kirk**, corrupted by the Southern English to **Church**. *Lan*, besides Wales, is common in Cornwall and Basse Bretagne, but scarce used at all in Ireland and Scotland, where the old word is *Kil*; the Derivation whereof I must leave to further enquiry.

VI. The most general way of naming Towns amongst the Britains was from the **RIVERS** on which they were situate; as we find by the Roman Towns of Wales, *Isca Legionum*, *Gobannium*, *Nidum*, *Leucarum*, *Conovium*, *Segontium*; all made out of the British Names of the Rivers *Uysg*, *Kevni* (corrupted now to *Kenvi*) *Nêdh*, *Lbychür*, *Conüy* (or *Cynüy*) and *Seiont*, called now *Avon y Sant* from *Saint Peris*, the common People superstitiously mistaking *Seiont* for *Sant*.

[*De Fluviorum Nominibus apud Cambro-Britannos.*]

X Fluviorum Nominibus apud Cambro-Britannos, quædam sunt ipsis Indigenis non intellecta ; ut, *Havren*, *Sabrina*, *Dyvi*, *Teivi*, *Toïi*, *Táv*, & pleraque majorum Fluminum nomina : Alia Linguae Britannicæ periti facilè interpretantur ; atque hæc sub variis Classibus recenserì possunt.

Sit PRIMA CLASSIS eorum quæ sua Nomina translatitiè ab Animalibus mutuati sunt.

CARU, *Cervus*. *Rhyd y Carü*, i. e. *Trajectus Cervi*, non procul Ofüestriâ in Agro Salopiensi.

KEIRU, *Cervi*. Plural. Subintelligitur forsan *Avon*, *Amnis*, q. d. *Cervorum Fluvius*, eò quòd juxta hunc Fluvium stabulari consueverint. Meir.

ELAIND, *Hinnulus* : At scribitur *Elain*. Germanis *Elandt*, *Alce*. Radn.

JURCH, *Capreolus*. Varii sunt hujus nominis Amnes & Rivuli in Cambriâ, quorum alii à Velocitate sic dicti sunt, uti *Jürch* in Arvoniâ ; alii, quòd *Capreoli* (Animalia in Cambriâ olim rara, hodie nulla) circa hosce Rivulos aut Fontes aliquando

versati sunt; ut *Fynnon yr Fürch* non procul Ofüestriâ apud Salopienfes.

J Y R C H E L H, *Capreola*.

T U R C H, *Porcus*: Eò quòd instar *Apri* terram efodiat, arenam & sabulam evertendo. Ob eandem rationem apud Arvonienfes quidam Amnis *Süch* nomen obtinuit, quod *Vomerein* denotat. Meir.

H E S P I N, *Ovis sterilis, lac non præbens*: Eò quòd æstivo tempore *exsiccat*. Meir.

CLASSIS II.

A Colore Aquarum.

Y G A M L A S, i. e. *Cam viridis vel cæruleus*. *Cam* autem (hoc est, *Curvus*) à crebris *Sinubus* & *Curvaturis* dictus est. Meir. & Caernarv. Item alius *Camlas* apud Breconienfes.

C A I N, *Limpidus, clarus, illimis*. Meir. & alibi.

C L A I R U E N, *Limpida*: Est enim Fœminei generis, ut pleraque alia Cambriæ Flumina. Ad verbum. *Clarè candida*. Radn.

D U L A S, *Ex nigro ad cæruleum vel etiam viridem accedens*. Brecon. Alter in Agro Maridunensi, & alii alibi.

M O R L A S, *Aqua cærulea*. *Môr* propriè *Mare* sonat: At multorum etiam Fluminum Cambriæ nominibus in Compositis adjicitur; uti *Ogmor*, *Nanmor*, *Morda*, &c. Caerm.

L H U Y D, *Turbidus, lutosus, &c.* Montgom.

D U, *Niger*: Unde forsan *Dee* Cestrenfium; parùm enim aut nihil discrepant in prolatione.

CLASSIS III.

A Colore, aliisque Accidentibus Sabuli.

Y VELENRHYD, i. e. *Trajectus flavus*. Meir.

GUENDRAETH, *Sabulum album*. Caerm.

LHYVNANT, à *Lbyvn*, *Lævis*, & *Nant*, *Rivus*:
Quòd saxa violento & præcipiti cursu instar mar-
morum *lævigat*. Cardig.

CLASSIS IV.

A Fremitu Aquarum.

DYSYNNI, *Sonorus*. Meir.

DOURDUY: Forfan non ineptè *Aquam resonantem*
interpretarer, à *Dürdh*, *Sonitus*, & antiquo *Güy*,
Aqua: Necnon in Rupibus Merviniæ maximè *so-*
norus est hic Fluvius. Davisius in Lexico Brit.
scribit *Dyurdüy*, quod sonat, *Aqua duorum amni-*
um. Alii *Dyurdu*, *Aqua nigra*. Eligat Lector
quod maximè placet. Meir. Denb. &c. Idem
est qui Cestrensis, mutato nomine, *Dee* audit.

CLASSIS V.

A variis defluendi modis.

CAM, *Curvus*, sæpiùs in Compositis occurrit; an
verò seorsim incertus sum.

TROUSNANT, *Rivus transversus*; à *Traüs*, *Trans*,
& *Nant Rivus*. Brec.

MERDHUR, *Aqua stagnans*, quasi *Mariüddür*, i. e.
Aqua mortua; à *Marü*, *Mortuus*, & *Dür* vel
Dyur, *Aqua*. Meir.

RHAIADR, *Cataracta*. Montgom.

C L A S S I S VI.

Ab Utenfilibus.

SUCH, aliter SOCH, *Vomer*: Quòd terram, dum labitur, instar *Vomeris* eruat. Caern.

CLEDHEU, *Gladius*. Pembr.

CYLHELH. *Gladiolus, culter, pugio*. Pembr.

GUAIN, *Vagina*. Pembr.

C L A S S I S VII.

A Locis quæ præterfluunt: Atque in hisce omnibus subintelligitur *Avon* vel *Nant*, *Amnis* five *Rivus*.

LHANBEDR, *Ecclesia Divi Petri*. Meir.

HIRGUM, *Vallis longius extensa*. Meir.

KESSEILGUM, *Vallis sinuosa*. Meir.

LHUYN GURIL. *Lbüyn, Nemus, dumus, fruticetum*: At *Güril* quid denotat hodie non constat. Meir.

GARTH GENNI: *Garth, Collis, tesqua, aspretum*. Meir.

C L A S S I S VIII.

Quæ Aquam simpliciter denotant.

U Y S C, Anglis *Ush*, Hibernis *Uisge, Aqua*. Apud nos hodie non occurrit; verùm antiquitùs obtinuisse suspicor: Sic *Lbüch, Lacus*, apud Britan- nos fermè in desuetudinem abiit; cùm tamen in Hiberniâ *Loch* in eodem sensu sit vox trita & omnibus nota. Brecon. & alibi.

AVON,

AVON, *Fluvius*. Convenit hæc Vox cum Latinâ *Amnis*: Menim apud Latinos in vocibus Britannicis *V* fieri, exempla sunt *Elven*, *Elementum*; *Fyrv*, *Firmus*; *Furvaven*, *Firmamentum*; *Tervyn*, *Terminus*, &c. Non tamen hinc colligendum, Britannos à Romanis hanc vocem accepisse; quippe apud Hibernos etiam occurrit, quos certum est antiqua hujusmodi vocabula non debere Romanis, quibus nunquam paruerunt, sed Britannis à quibus originem duxisse arbitrantur Viri Doctissimi, Guilielmus Camdenus & Rodericus O Flaherti. Monm. Plures in Angliâ Fluvii sunt hujus nominis.

ISC, Pembr. Idem cum *Uysc* videtur.

GUY, Anglis **Wye**: An fortè *Aquam* denotabat apud Antiquos? Unde in Compositis *Y Vyrnüy*, *Doürdüy*, *Edüy*, *Mynüy*, *Möüdhüy*, *Elüy*, *Lbu-güy*, &c.

I N D E X.

A.

A	BELLIO.	35	Aliona.	11. 59
	<i>Aber.</i> 2. 128. 236. 263		Alitacenon.	10
	<i>Aberconny.</i>	67. 86	Allobrox.	13. 54
<i>Abercurven.</i>		2	Almondsbury.	62
<i>Aberdaugledheu.</i>		252	Alne, fl.	11
<i>Aberdeen.</i>		104	Alnwick.	120
<i>Aber-Dyvi.</i>		106	Alongium.	12
<i>Aber-Fraü.</i>		111	<i>Alt Gluid.</i>	109. 184
<i>Abergebenny.</i>		127	Alien, fl.	68
<i>Aber-Lhyü.</i>		151	Albenton.	3. 9
<i>Aber-Yfllytb.</i>		220	Alunna.	11
<i>Abingdon.</i>		61	<i>Amaeth.</i>	14
Abislon.		2	Ambiani.	246
'Αβε, 'Αβύτρε πολαμὸ ἐκβο- λαί.		4	Ambleside.	14. 105
Abravanus.		2	Ambrosius Aurelianus.	25. 26.
Abriana, -us, fl. 77. 91. 181. 206.			84. 182. 216. 217. 255.	
Achindovy.		118	Amnis.	38. 222. 263
Adell=Whill.		82	<i>Amrant.</i>	7
'Αδεξ ἐρημὸ.		7	Amsterdam.	172. 226
Ellandunum.		71	<i>Amüythie.</i>	244
Aemodes.		4	Anava, fl.	127
'Αἰδῶδαι.		119	Andate.	16
Aire.		235	Anderelio, —resio.	15
<i>Aix la Chapelle.</i>		130	Anderetum, 'Ανδερετον.	16
<i>Alaü, fl.</i>		267	Andover.	15
Albanoburgus.		62	<i>Andredes-ceaster, —wald.</i>	16
Albinumno, —nunno.		12	S. Andrews.	169
Albion.		13	Anglesey.	179
Alcester.		10	Angus.	132. 221
Aldburg.		142	Anicetis.	18
Algiers.		57	Annan, fl.	245
			Annandale C.	ibid.
			Annedbu.	183
			Ant, fl.	16
			Anteaster=Heath.	92. 239
			Anton.	

I N D E X.

<i>Anton.</i>	201	<i>Atuatuca.</i>	122
<i>Antrum.</i>	139. 169	<i>Älæl.</i>	28
<i>Anudon.</i>	136	<i>Abenton.</i>	3. 9
<i>Apaunaris.</i>	3	<i>Augusta Nemetum.</i>	174
<i>Apennini.</i>	269	<i>Auldby.</i>	103
<i>Apollo.</i>	35. 130. 143. 145. 177	<i>Aulu, fl.</i>	10
<i>Apulby.</i>	1	<i>Avon, fl.</i>	265. 276
<i>Apuldur.</i>	1. 168	<i>Avon y Sant.</i>	272
<i>Apuldurham.</i>	1. 15	<i>Burree.</i>	187
<i>Aqua.</i>	4	<i>Bwne.</i>	11
<i>Aqua lata.</i>	256	<i>Axa, fl.</i>	5. 31
<i>Aquæ Granni.</i>	20. 130	<i>Ärel, Ärey.</i>	20
<i>Sextiæ.</i>	20	<i>Axholme.</i>	20. 264
<i>Solis.</i>	21	<i>Ärley.</i>	ibid.
<i>Aquis.</i>	20	<i>Axona, fl.</i>	140
<i>Aquitani Vascones.</i>	22		
<i>Aramus, —nus.</i>	23	B.	
<i>Araris, fl.</i>	222		
<i>Aravona.</i>	201	B <i>Aboglanda.</i>	14
<i>Arbati.</i>	61	<i>Bæl-fyr.</i>	36
<i>Arbeia.</i>	21	<i>Bainbridge,</i>	44. 129
<i>Ardaoneon.</i>	15	<i>Baint, fl.</i>	44
<i>Ärdoch.</i>	249	<i>Bala.</i>	33. 160. 236. 264
<i>Ärdzoffin C.</i>	205	<i>Bala Cleach.</i>	82
<i>Ärd-Stincar.</i>	53	<i>Balineum.</i>	148
<i>Ardua.</i>	24	<i>Ban, fl.</i>	33. 201. 267
<i>Äre, fl.</i>	147	<i>Banachi.</i>	32
<i>Arelate.</i>	ibid.	<i>Banburg.</i>	33
<i>Ärgoet, Ärgoetiys.</i>	26. 238	<i>Banbury.</i>	45. 114
<i>Ariminum.</i>	6. 24	<i>Bangoz.</i>	43
<i>Ärklo.</i>	186	<i>The Bank-End.</i>	14. 105
<i>Ärmagh.</i>	99. 226	<i>Bannavantum.</i>	98
<i>Armentiers.</i>	176	<i>Bannio.</i>	128
<i>Ärminton.</i>	24	<i>Banü, fl.</i>	267
<i>Armis.</i>	ibid.	<i>Bargeny.</i>	40
<i>Arnemeza.</i>	ibid.	<i>Barham-Wood.</i>	221
<i>Arrabona.</i>	201	<i>Barhill.</i>	55
<i>Ärrau.</i>	135. 181	<i>Baromagi.</i>	58
<i>Ärras.</i>	28	<i>Barrey, Inf.</i>	41
<i>Ärrow, fl.</i>	10	<i>Barrow, fl.</i>	ibid.
<i>Arsena, fl.</i>	215	<i>Batavi.</i>	196
<i>Arthurius.</i>	25. 28. 121. 182.	<i>Batavodurum.</i>	167
192.		<i>Bebriacum.</i>	41
<i>Ärverni.</i>	241	<i>Bederici Cortis.</i>	250
<i>Äsch, fl.</i>	140	<i>Bederics-gueord.</i>	ibid.
<i>Älnt, fl.</i>	142	<i>Bedford.</i>	75. 113
<i>Äτχαχ870γ.</i>	123	<i>Bedingstreet.</i>	198
<i>Ätterith.</i>	172. 230	<i>Bein C.</i>	33. 95

I N D E X.

Bellouacæ.	69	Waid=Alban.	46
Beltingham.	251	Wakeley.	45
Bennavenna, —venta.	98	Wamish, fl.	28. 45
Bentenfe Gynæceum.	38. 238	Wamton.	54
Benwell.	6	Brán, fl.	267
Bergentium.	50	Wancaster.	45
Bericus.	58	Wansman, Inf.	121
Bern=Castel.	46	Bravonium.	45
Bernstable.	3. 12. 168	Wap.	41
Berriü.	244	Wedon=Hills.	190
Berwick.	232	Βεργαίτιον.	50
Werberley.	41	Wegentz.	ibid.
Wewdley.	173	Bremetenræcum, —tonacis.	47
Biadon.	45	Bremia.	46
Wiarhead.	183. 236	Bresnetenaci, —tenati.	47
Bibraçte.	41	Wretenham.	63
Bibrax.	ibid.	Breudbüyd.	34
Winchester.	253	Briançon.	50
Bindogladia.	251	Bribra.	40
Wirdsey, Inf.	7. 152	Widlington.	125
B I R I C.	59	Wig=Casterton.	66
Birilas.	41	Brinavis.	45
Birmingham.	46	Wistol.	187. 220
Wishop and his Clerks.	187	Wockley=Hill.	221
Wishop=Stortford.	88	Brocovum.	55
Blacknesse.	3	Wroken=Widge.	241
Wlandford.	133	Wroughton.	44
Blani.	100	Wrowham,	55
Blerica.	187	Wuges.	197
Blescium, —stium.	37	Bruxellæ.	55
Bodincomagus.	42	Brynbiga.	46. 56
Wolsey.	86	Bryneich.	40. 46
Bolvelaunio.	43	Buarth Paban.	145
Bomium.	44	Wuchan.	65. 221
Boniam.	ibid.	Wuchannesse.	221
Bononia.	43. 248	Wuckenhurst.	15
Worrough=Hill.	241	Wullnesse.	41
Worwick.	43	Bulfinis.	56
Woberton.	44	Bulterræ.	ibid.
Βέλαιον, Βέλιον.	56	Wurgh C.	44. 127
Βενδαιον.	254	Wurghill.	55
Wowes.	148	Wurghton super aquis.	246
Wowe.	163	Wurgh under Stanmore.	ib.
Wabant.	55	Wurlington.	125
Braboniacum.	55. 56	Wuthe, Inf.	44
Brád, —dür.	136. 167	Byrdhin, fl.	46
Braganza.	50		
Brage.	44		

I N D E X.

C.		Caletes.	60
		Caliga, Calo.	15. 60
		Calunio.	61. 69
C <i>Adüaladur.</i>	57	Cam , fl.	8. 225. 274. 275
Caer.	53	<i>Camalan, —lon.</i>	64. 121
<i>Caer Badon.</i>	32	Camaler.	84
<i>Briton.</i>	187	<i>Camalodunum.</i>	62. 63
<i>Bulach.</i>	56	Cambeck , fl.	242
<i>Calemion.</i>	84	<i>Cambretoivium.</i>	5. 8. 63. 203
<i>Dan aü, adan aü.</i>	148	Cambridge.	7. 8. 225
<i>Daün.</i>	99	<i>Cambroiana.</i>	65
Caerden.	68	Camelford.	121
Caer=Dinas.	230	<i>Camlas</i> , fl.	274
<i>Caer Dorbruge, —burge.</i>	241	<i>Campodunum.</i>	62
<i>Dorm.</i>	111	<i>Campus Coil.</i>	235
<i>Draiton.</i>	205	<i>Camulossesa.</i>	65
<i>Dydh, Dye.</i>	143	<i>Cangi.</i>	73
<i>Euraüc.</i>	119	Cank-Heath.	75. 192
<i>Güidi.</i>	249	Canoby.	65
<i>Guilou.</i>	70	Canon den.	73
<i>Gybi.</i>	87	<i>Canonium.</i>	ibid.
<i>Caer Kestylb.</i>	159	<i>Cantiani fontes.</i>	115
Caer=la verog.	256	<i>Cantiumeti.</i>	66
<i>Caer Lheon ar Uysc.</i>	140	Canvey , Inf.	92
<i>Lheon Vaür.</i>	103	<i>Canza.</i>	69
<i>Loyü.</i>	130	Car , fl.	ibid.
<i>Lual.</i>	160	Carlile.	160
<i>Ludh.</i>	156	Carmouth.	69
<i>Luit coit.</i>	153	<i>Carnau.</i>	91
<i>Manchgued.</i>	167	<i>Carn-buttain, —lheidr.</i>	89
<i>Megwad.</i>	162	Carrec=fergus.	251
<i>Meigion.</i>	173	Carriß.	40. 53
<i>Muncip.</i>	245	Carron , fl.	3. 69. 87
<i>Narvon.</i>	215	<i>Cas Lychür.</i>	150
<i>Oder.</i>	187	Castelford.	147
Caer=pen=talloch.	95	<i>Castelh hén.</i>	37
<i>Caer Phyli.</i>	56	Caster.	111. 127. 138. 239
<i>Seiont.</i>	215. 252	Casterford.	147
<i>Uisc.</i>	56	Castle=Donington.	207
<i>Voran.</i>	58. 163. 129	<i>Catalumis.</i>	126. 152
<i>Urangon.</i>	45. 46	Cateric.	72
<i>Urnach.</i>	243	Cathcart , fl.	200
<i>Vyrdhin.</i>	180	Cathness.	68
<i>Went.</i>	238	<i>Catobriga.</i>	148
<i>Went Güic.</i>	118. 135. 239	<i>Catorissium.</i>	36
<i>Y Dhynod.</i>	68	<i>Catti.</i>	71
<i>Calca-ceaster.</i>	59	<i>Cava Deirorum.</i>	191
Calder , fl.	62. 147	Caud , fl.	73. 85
		<i>Caufennis.</i>	

I N D E X.

Caufennis.	65	Cocker, fl.	114
Ceganges.	84	Cockermouth.	ibid.
Celerion, —louion.	95	Cock-loft.	83
Celtæ.	15. 60	Coganges.	84
Celumno, —unno.	79	Coggeshall.	73
Ceremo.	78	Coguvenfuron.	160
Cermium, —mo.	69. 78	Cohors.	2. 96
Certifnaffa.	79	Coili Regis Culina.	64
Cetobriga, —igga, —icca.	148	Coit Andred.	16
Les Cevennes.	128	Coit=ffala.	254
Chauci.	73. 138	Coit Kelydhon.	60. 154. 207
Chelmer, fl.	19. 31	Maür.	74. 84. 141
Chelmerford.	31	Coldenham.	83
Cherbourg.	57	Colebrook.	197
Chertsey.	79	Colecefter.	54. 64. 83
Chesterfield.	161	Collonfay, Inf.	81
Chesterford.	5. 8. 63. 203	Colne, fl. (Colonia)	12. 28.
Chester (Weft)	103. 104	64. 197. 245.	
Chester on the Street.	80. 86	Coloneas.	84
on the Wall.	59	Colonia Londinenfium.	153.
Chichefter.	15	155.	
Chirmers.	78	Victricenfis.	63
Chrift=Church.	10	Colrain.	162
Church.	272	Coludi urbs.	83
Churn, fl.	89. 90	Colynäy, fl. (Clun)	265
Citcefter.	80	Compretonium.	84
Cimbri.	208. 209	Conanus.	29. 164
Cimetzione.	93	Concefter.	80
Cimia.	152	Condé.	86
Cirimon.	93	Coney.	245
Cirencefter.	89. 90	Congleton.	85
Clann.	39	Connaught.	181
Cledach, fl.	266	Consby.	85
Cledheu, fl.	276	Conuennos.	91
Cleofefho.	61	Convetom.	63
Clettiir, fl.	266	Conwey.	86
Cleveland.	61	Cookridge.	82
Cleychefter.	39	Coqued, fl.	83. 124
Clidum.	109	Corbridge.	96
Clientes.	39	Corie lopocarium.	ibid.
Clufura.	234	Coritani, —taui.	87. 200
Clüyd.	82. 266	Coritiotar celerion, --louion.	95
Clydach, fl.	ibid.	Cork.	90
Clyde, fl.	82. 266	Corndocken.	236
Clydog, fl.	ibid.	Cornewal.	88. 89
Cnobherefburg.	127	Corfula.	87
Coantia.	103. 231	Coffini.	190
Cochurn.	83	Cotefwoud.	76
		Cobentry.	

I N D E X.

Cobentry.	168	<i>Deir-wude.</i>	191
Counos.	91	<i>Deivir.</i>	101. 191
Court.	96	Demer, fl.	222
<i>Courtray.</i>	ibid.	<i>Demerofesa.</i>	172. 205
Craghead.	92	<i>Dena Victrix.</i>	103
<i>Credigone.</i>	ibid.	Dender, fl.	224
Crediton.	78	Derby.	103
Creighton.	92	Deiry.	99. 226
<i>Creones.</i>	69. 78	<i>Derüent.</i>	102
Crodach fl.	250	Dese, fl.	232
Croydon.	92	Desmond.	100
Crumstone, Inf.	93	<i>Devionisso.</i>	104
Cumbri.	50. 51	<i>La Deule, fl.</i>	228
<i>Cumbro.</i>	50	<i>Devoni.</i>	104
Cunis.	94	<i>Devovicia, —vitia.</i>	101
Cure.	96	D'Ebreux.	120
<i>Cuthrael.</i>	253	<i>Διατείχισμα.</i>	234
<i>Cylbelh, fl.</i>	276	<i>Dicaledones.</i>	104
<i>Cymmer.</i>	263. 266	<i>Dictum.</i>	105
<i>Cynægeum.</i>	38	<i>Diganüy.</i>	ibid.
<i>Cynetan.</i>	93	<i>Dila, fl.</i>	126. 152
<i>Cynüy, fl.</i>	265. 272	<i>Διμήται.</i>	102
<i>Cyric-byrig.</i>	244	<i>Din Aden.</i>	9

D.

D Abriana, —nus, fl.	77.	<i>Dinas Belen.</i>	156
	206.	<i>Brân.</i>	267
<i>Dabrona, fl.</i>	99. 206	<i>Dinorüic.</i>	270
Damme.	172	<i>Διφθερινὰ πλοῖα.</i>	97
Dani.	146	<i>Dixio.</i>	105
Darent, fl.	103	<i>Domponia.</i>	107. 141
<i>Daroecla, —eda.</i>	99	Don, fl.	99
<i>Δαργέρον.</i>	117	Dorchester.	109. 110. 112
Dartford.	103	<i>Dorcinca.</i>	ibid.
Dartmouth.	ibid.	Dordrecht.	110
Daventry.	98	Dorinfozd.	112
<i>Daunoni.</i>	131	Dorn.	11
<i>Daunus, fl.</i>	99	Dorn's pence.	111
<i>Dea, fl.</i>	104. 274. 275	<i>Dorobernia, —num.</i>	117
DEABUS MATRIBUS.	17	Dorset.	116
Deal.	106	<i>Dorvatium.</i>	102
DEÆ NEHALENNIÆ.	3. 181.	<i>Doüay.</i>	106. 119
	248.	Dove, fl.	106
Decuaria.	191	Dover.	107
Dee, fl.	104. 274. 275	Douglas, fl.	266
Deerhurst.	161	<i>Dovia, fl.</i>	105. 119
<i>Debeubarth.</i>	216	Doun=Castle.	100
		<i>Dourdüy.</i>	265. 275. 277
		Down.	110
		<i>Draiton.</i>	205

I N D E X.

<i>Δρεῖν</i> 	159		
<i>Δείλων</i> .	ibid.		E.
Drinium.	159		
Drinius, <i>fl.</i>	159. 198		
<i>Droit</i> .	205		
Dzudges.	189		
Druentia, <i>fl.</i>	103		
Druentinus amnis.	ibid.		
Dzumlantig.	247		
Dzummond.	107		
Duablissis.	108		
Duba, <i>fl.</i>	106		
Dublin.	100		
Duerstad.	167		
<i>Dulas</i> , <i>fl.</i>	266. 274		
Dulyshe.	118		
Dumnoniorum Prom.	186		
Dunadeer C.	32		
Dunbasse.	108		
Dunbriton.	109. 184		
Dundee.	225		
Dunford.	169		
Dunfrise.	256		
<i>Dunholm.</i>	66		
Dunkerran.	135		
Dunmaw.	58		
Dun-Neveit.	182		
Dunsby.	109		
Dansmore.	98		
Dunstable.	163. 164		
Duran, <i>fl.</i>	11		
<i>Dür Donüy.</i>	104		
Durham.	66		
Duria, <i>fl.</i>	110		
Duriarno, —ruarno.	117. 118		
<i>Darmund-ceaster.</i>	111		
Durnium.	11. 109		
Durobrabis.	112		
Durobrevis.	ibid.		
Duroliponte.	ibid.		
Durolitum.	115		
Dupnkerck.	110		
<i>Dysynni.</i>	275		
<i>Dyvet.</i>	102		
<i>Dyvi</i> , <i>fl.</i>	106. 265. 273		
<i>Dyvaeint.</i>	108		
		E.	
		E Astounesse.	199
		E bchester.	103. 253
		E berwick.	120
		Eblana, —ni.	100
		Eboniæ, <i>Inss.</i>	119
		<i>Ἐβονία</i> .	ibid.
		Eboracum.	ibid.
		Ebrius.	120
		Ebura, <i>fl.</i>	4. 120
		Eburodunum.	ibid.
		Eburoleuca, <i>fl.</i>	ibid.
		Eburones.	120. 122
		E ccles.	214
		E den, <i>fl.</i>	142
		E denburgh.	9
		E derington.	197
		E din.	229
		S. E dmundsbury.	251
		<i>Ἐδμουνδς</i> .	7. 121
		<i>Ἐδμουνδς</i> .	139
		<i>Eigion.</i>	263
		<i>Eilff Uylhon.</i>	5
		E imot, <i>fl.</i>	194
		Ejudensca.	80
		<i>Elain</i> , <i>fl.</i>	267. 273
		<i>Elan Leneou.</i>	218
		<i>tinoc.</i>	ibid.
		Elaviani.	81
		E lenburg.	253
		E lgin.	157
		<i>Ellencester.</i>	10
		E lsbury-Head.	80. 235
		Eltanuri.	122
		<i>Elüy</i> , <i>fl.</i>	265. 277
		E ly.	154
		<i>Embrun.</i>	120
		<i>Enguien.</i>	12
		<i>Entrych.</i>	32
		<i>Enüisg.</i>	33
		<i>Ἐπίακον.</i>	193
		<i>Ἐπίδιοι.</i>	ibid.
		<i>Ἐπίδιον</i> , — <i>δίων ἡσ</i> .	193. 194
		Epocessa.	69. 122
		E pping.	139
		<i>Forest.</i>	ibid.
		<i>Erming-</i>	

I N D E X.

<i>Erming-street.</i>	142	<i>Framelod=Passage.</i>	117
<i>Elch, fl.</i>	140	<i>Frigus.</i>	48
<i>Escithraïc.</i>	54	<i>Frich.</i>	42. 235
<i>Esgair.</i>	270	<i>Frome, fl.</i>	79. 111
<i>Eskdale.</i>	157	<i>Frons.</i>	45
<i>Eskel, fl.</i>	37	<i>Frothwell, fl.</i>	124
<i>Eskir Oeruel.</i>	202	<i>Fynnon.</i>	264
<i>Effedum.</i>	168		
<i>Estratæ Imperiales.</i>	181	G.	
<i>Evania.</i>	119		
<i>Eubonia.</i>	176	<i>G Able=end.</i>	1
<i>Ευλίμυρ Κόλπ.</i>	124	<i>Gadelden.</i>	126
<i>Evones, —niæ, Inss.</i>	119	<i>Gætetun.</i>	76
<i>Eura, fl.</i>	119. 120	<i>Γάγλανοι.</i>	74
<i>Eust, Inf.</i>	81	<i>Galacum.</i>	59
<i>Ewenny, fl.</i>	29	<i>Galana, —ava.</i>	ibid.
<i>Exeter.</i>	141. 264	<i>Galea, Galerus.</i>	56
<i>Exilles.</i>	186	<i>Galbaïc ap Lbienaïc.</i>	126
<i>Exminster.</i>	174	<i>Gallena.</i>	61
<i>Exmouth.</i>	257. 264	<i>Galli.</i>	13. 37. 119
<i>Exofades.</i>	123	<i>Gallia Celtica.</i>	22. 182
<i>Εξοχή.</i>	199	<i>Galli, Gallinæ.</i>	246
		<i>Gallunio, —uvio.</i>	61. 69
F.		<i>Galloway.</i>	183. 195
<i>F Air-Foreland.</i>	204	<i>Gallway.</i>	181
<i>Fairies.</i>	17	<i>Y Gamlas.</i>	274
<i>Falkirk.</i>	171	<i>Gandavum.</i>	77
<i>Fanocedi, —codi, —cocidi.</i>	124	<i>Garnsey.</i>	127
<i>Fanum Martis.</i>	132	<i>Garumna, fl.</i>	10. 127
<i>Farmington.</i>	207	<i>Gate.</i>	126
<i>Farn, Inf.</i>	123	<i>Gateshead.</i>	125
<i>Faro=Head.</i>	224	<i>Gatton.</i>	76
<i>Fergus.</i>	41	<i>Gavr, fl.</i>	266
<i>Fern, Inf.</i>	123	<i>Gaufennis.</i>	65
<i>Fetherstonhaugh.</i>	41	<i>Gebenna, Mons.</i>	128
<i>Fife.</i>	233	<i>Genabon.</i>	77
<i>Finnant, fl.</i>	267	<i>Geneva.</i>	ibid.
<i>Fiod Inis.</i>	211	<i>Geney, fl.</i>	ibid.
<i>Flavium Brigantium.</i>	50	<i>Γενεβία.</i>	52. 128
<i>Fleet, fl.</i>	230. 233	<i>Getæ.</i>	134. 146. 208
<i>Flodden-field.</i>	154	<i>Gheete, fl.</i>	126
<i>Folk.</i>	6. 138	<i>Giano.</i>	77
<i>Folkston.</i>	5	<i>S. Gilberti Mons.</i>	243
<i>Follis.</i>	42	<i>Gilbertini Monachi.</i>	ibid.
<i>The Foreland.</i>	66	<i>Gisborough.</i>	61
<i>Foulness.</i>	101	<i>Givelcester.</i>	141
<i>For-globes.</i>	5	<i>Glasco.</i>	99
		<i>Glasteney, Inf.</i>	28
		Gonbel	

I N D E X.

Jerby.	1. 21		
'Ιεργν" Αερογν.	102. 206	K.	
'Ιερν.	133		
'Ιεργν, fl.	135	K Αινός Λιμήν.	149
Jersey.	57	Κάλατον.	59
Ikeneld	88. 239	Καμινλόδον Νικηφόρον.	64
Ikeneld=street.	63. 88	Kanney, Inf.	94
Ila, Inf.	193	Kiddonbourn.	125
Ilkley.	188	<i>Kei Beric.</i>	58
Illyrii.	217	Κέμνον.	128
Immanis.	137. 196	Ken, fl.	78. 240
<i>Inis Bouind.</i>	57	Kenchester.	24
<i>Enlbi, Enlbiv.</i>	7. 153	Kendale.	85
<i>Fiodfa.</i>	211	Kennet, fl.	93
<i>Keith.</i>	249	Kent.	66
<i>Medic ante.</i>	124	Kenton.	240
<i>Toüil.</i>	228	Kentigernus.	255
<i>Uitrum.</i>	28	<i>Kenwi, fl.</i>	272
<i>Inse Gal.</i>	119	Κεραλή.	33
Insenos.	91. 140	Kil-lair.	146
Interocrea.	186	Killian, fl.	77
Intraum.	139	<i>Kil Remont.</i>	169
S. Johannis Prom.	140	Kilvin, fl.	188
Iona, Inf.	218	Kincarden.	80. 232
'Ισέρν, —via.	133	<i>Kinchuith.</i>	12
Ipswich.	139	King.	29
'Ιεσ.	133	Kirk.	272
Irthing, fl.	14. 237. 255	Kirkby=Thor.	59
Isannavantia.	98	Kirk=Oswald.	240
Iscadum Nomorum.	141	Kirkowright.	40
Islandia.	228	Kistlegate.	23
Isle of Dogs.	91	<i>Koίεργν.</i>	223
of Man.	175. 176	Κόλδοι.	84
of Wight.	247	<i>Κεῖ Μέτωπον.</i>	237
Itali.	158	<i>Κύεσ.</i>	223
Ithancester.	190	Kyle.	80. 235
Ivel, fl.	84. 141. 207	<i>Kymro. 50. —rx.</i>	158
S. Ives.	129	<i>Kyndrüyn.</i>	26. 192
Jugantes.	88. 135	<i>Kynnbürig.</i>	81
Juliocenon.	232	<i>Kynyd Kynüidion.</i>	93
Julius=Hoffr.	226	<i>Kythrael.</i>	253
Jupania.	143		
Jura, —rassus, Mons.	146	L.	
Jürch, fl.	267. 273		
'Ιζός.	8		
Jyrchelb.	267. 274	L Agecium.	147
		Lan, fl.	47. 115
		Lancaster.	47. 115. 156. 159
		Lanchester.	156
		Landaft.	

INDEX.

Moiezo.	175	Men, fl.	19
Momonina.	100	Nethersby.	8
Môn, Inf.	179	Neustria.	22
Monaoeda.	176	Newbury.	220
Monile.	269	Newcastle upon Tyne.	125
Moumouth.	12	Newenden.	16. 168
Mons.	46	Newenham.	117
Montrose.	170	Newport.	141. 255. 256
Moravii.	176. 235	Newport-Waguel.	147. 256
Mordav, fl.	266. 274	Newton-Lymne.	59
Moresby.	179	Nichol.	153
Môr guerydb.	234. 240	Nid, fl.	183
Morini.	21. 68	Nin, fl.	19
Morionio.	180	Nóis, Nôis, Nôis.	183
Morlais, — laix.	93	Nozbury.	207
Morlas, fl.	266. 274	Nozfolk.	137
Morria.	104	Nozlich.	207
Moltevia.	175	Nozthampton.	122
Mowap.	170	Nozthwicke.	85
Mul, Inf.	146. 166. 177	Nozwich.	138
Mulcafter.	164. 165	Nottingham.	9
Mul of Cantire.	193. 194	NOVANEI, —vanti.	184. 231
of Galloway.	184	Novitia.	220
Munnow, fl.	12. 180	Nympha Brigantum.	240
Murevi.	176. 235		
Murimintum.	252	O.	
Murray-Frith.	235		
Musselburgh.	170	Ocellium.	186
Mutuantonis,	168	Ocellum Durii, Ocelo-	

N.

N Α'βαρρ, —βαιΘ, Ναύ- αιΘ.	181	Octopitaron.	186. 187
Ναυγάται.	ibid.	Oestrymnicae Insulae.	216
Ναλκία.	61	Ogmor, fl.	266. 274
Navimago.	201	Oken-Pates.	255
Nabern, fl.	181	Old Aberdeen.	104
Navione.	92. 233	Oldburgh.	117
Naurum.	99	Old Carlisle.	72
Neath.	183	Malton.	64
Nédh, fl.	272	Perith.	194
Nehalennia Dea.	3. 181. 248	Radnor.	163
Nemetes.	174. 182. 209	Sarum.	219
Nemetobriga.	174	Winchester.	252
Nemetocenna.	ibid.	Olerica.	187
Nemetotacio.	182	Omire.	ibid.
Nemthor C.	174	Orduicum Montes.	189
		Oskneys.	ibid.
		Orreca.	

INDEX.

Oirea.	169	Pepidiauc.	194
Oftiones.	190	Πέργαμοι.	112
'Οταλίνοι.	ibid.	Petru muiaco.	197
Otodanii.	191	Phryges.	48
'Ουανδογάρα, — δαρά. 200	235	Piers-bridge.	85
'Ουάρα, — αρα, — άραεις.	ibid.	Pilais.	196
Oudenaerd.	132	Plym, fl.	ibid.
'Ουελίβοργι, — ελλέβοργι.	236	Plymouth.	ibid.
'Ουενικόνες, — κόντες.	241	Plymton.	ibid.
'Ουέννα.	238	Pocklington.	191
Overborough.	47	Ponsmur.	254
Over-Kilbin.	188	Pont, fl.	197
'Ουιδόγαρα, 'Ουινδόγαρα.	235	Pont-Cland.	196
"Ουζελλα, — ελλον.	256. 257	Pool.	43
"Ουτεροί.	134	Poreo classis.	99
Oxa.	4. 31	Porta.	255. 256
Orendon.	29	Portchester.	198
Orford.	61. 264	Porth Cleis, — Uogan.	43
"Οζελλον.	256	Portland, Inf.	82. 198. 251
		Portlade.	198
P.		Portsmouth.	ibid.
P Adstow.	121	Portu Aepatiaci.	197
P Bailley.	199	Portus Ictius.	248
Pant, fl.	31. 170	Morinorum ad Britan-	
Papcastle.	193	niam.	197
Πάρεισοι.	191	Poiys.	75. 173
Parisi.	ibid.	Prætentura.	234
Parrington.	199	Princastellum.	46
S. Paul's Church, Lond.	156	Puddleham.	54
Paunton magna.	7. 118	Πτερωτά Στρατόπεδα.	9
Paxton.	35	Punctuobice.	117
Pecus.	192	Pydei.	264
Pemble-Mere.	236		
Pembroke.	55	Q.	
Pemsey.	176	Quagg.	113
Pendley.	269		
Pengüern.	244	R.	
Penk, fl.	192		
Penkridge.	92. 192	R Aab.	201
Pennigent.	269	Racine, Inf.	202
Pennolocus.	193	Ractomessa.	20. 32
Penrbyn.	269	"Ραγας.	88. 200
Pen. sâv vel coit.	141	Rams-Head.	237
Penuabel.	2. 6. 195	Ramsey, Inf.	152
Pen With.	19	Ranatonium.	199
Penwith-steort.	ibid.	Randuarar.	200
Pen von lân.	ibid.	Rarabis.	112
		U z.	Rate-

I N D E X.

Ratecorion.	88. 200	Routcheſter.	129
Ρατοςαβύβις.	200	Routo.	ibid.
Rabenglas.	164	Rouënnæ.	204
Ravenna.	201	Rovia.	105
Rabensbourn.	185	Roxton C.	205
Rabenswozeh.	201	Roxburgh.	170
Read, fl.	131	Rumabo.	107
Reading, Readyge.	197	Rumſey, Inf.	24
Ρῑβα.	199	Butland.	66
Reban.	ibid.		
Reculver.	203		S.
Red-Head.	221		
Regaina.	202		
Rencewud.	185. 202	L A Saar, fl.	208
Rennes.	86	Sabaudi.	222
Repta-ceaſter, Reptimuth.	205	Sabis, fl.	ibid.
Reuda.	97	Sabrina, fl.	206
Rhaiadr.	263	Sabus. fl.	ibid.
Rhenus, fl.	159	Sachs.	209
Rhonien.	204	Salen-Geefe.	248
Rhyd Avüch.	186	Salisbury.	219. 244
Rhyt Kynnyt.	93	Salmis.	207
Vorlas vel Morlais.	ibid.	Saludy.	ibid.
Rhyvel.	36	Salopia.	244
Rianus, fl.	2	Saltaſh.	257
Ribel, fl.	38	Samara (La Sambre) fl.	38. 222
Ribelcheſter.	203	Samarobriga, —briva.	ibid.
Ribodunum.	ibid.	Sambrica.	ibid.
Richburgh.	205	Sandonio.	68
Richmond.	44. 72. 169	Sandwich.	205. 206
Ridings, Yorkſh.	49	Sapaudi.	222
Riduna.	202	Saponis.	145. 193
Riduno.	58. 180	Saragoffa.	58
Rigia.	202	Sarnia.	127
Rigomagus.	203	Saturnus.	35. 36. 47
Ρῑξινα.	202	Saverenus.	99
Ringwood.	185. 202	Scadum Namorum, —Nannio-	
Riot.	97	rum, —Nunniorum.	141
Riſingham.	131	Scadomorum.	ibid.
Roan.	204	Scaldis, fl.	232
Rocheſter.	46. 112	Scena.	210
Rose-Caſtle.	86	Scharp, fl.	119
Roffen.	69	Schetland.	211
Roffia.	233	Scota, Pharaonis filia.	225
Rotterdam.	169. 172	Seaton.	180
Rother, fl.	161. 168	Segeloſum.	9
Rotherhithe.	ibid.	Seghill.	213. 214
Rotomagus.	204	Seiont, fl.	272
		Selcheſter.	38. 252
			Selwood.

I N D E X.

<i>Selwood.</i>	74. 84. 141	<i>Spey, fl.</i>	55. 231
<i>Senex.</i>	48	<i>Spurn-Head.</i>	186
<i>Sequana, fl.</i>	114	<i>Stafford.</i>	75. 231
<i>Serduno.</i>	214	<i>Stanes.</i>	28
<i>Σετανίαν Αιμὴν.</i>	213	<i>Stanfordia.</i>	149
<i>Sevenhales.</i>	132	<i>Stanyway-Heath.</i>	64
<i>Severia.</i>	219	<i>Staple-Isle.</i>	171
<i>Severn, fl.</i>	206	<i>Statio (Stadio) Deventia.</i>	103
<i>Shanon, fl.</i>	215	<i>Stincar.</i>	53
<i>Sheerness.</i>	269	<i>Stonehenge.</i>	146
<i>Shepey, Inf.</i>	166	<i>Stonhar.</i>	5. 205
<i>Shirwood.</i>	9	<i>Stony-Stratford.</i>	98
<i>Shoreham.</i>	198	<i>Stour, fl.</i>	110
<i>Shrewsbury.</i>	244	<i>Stourbeach.</i>	225
<i>Sidbury.</i>	229	<i>Stourminster.</i>	18
<i>Sidmouth.</i>	ibid.	<i>Stow.</i>	220
<i>Sigugna, fl.</i>	115	<i>Stratford Episcopi.</i>	88
<i>Silly Islands.</i>	216. 217	<i>Strathern.</i>	107. 249
<i>Silurum Insulæ.</i>	ibid.	<i>Strathnabern.</i>	91. 181
<i>Simerston.</i>	ibid.	<i>Strenthald.</i>	109. 110
<i>Simpludarea.</i>	217. 218	<i>Stretham.</i>	198
<i>Sinetriadum.</i>	108	<i>Stretham-Grantham.</i>	79
<i>Sistuntiaci.</i>	213	<i>Stretton.</i>	98. 192
<i>Sittinbourn.</i>	115	<i>Stribelin.</i>	11
<i>Skey, Inf.</i>	211	<i>Stroud, fl.</i>	115
<i>Σκίλλης.</i>	ibid.	<i>Stura. 8. 18. 19. 110. 117.</i>	226
<i>Σκυθόπολις.</i>	210	<i>Stutfall C.</i>	147
<i>Slan, fl.</i>	179	<i>Subdobiadon.</i>	157
<i>Slegach.</i>	152	<i>Sutherland.</i>	68
<i>Sleppa.</i>	129	<i>Suffolk.</i>	137
<i>Σμέγται.</i>	176	<i>Sulloniacis.</i>	220
<i>Soan, fl.</i>	222	<i>Sumena.</i>	246
<i>Soar, fl.</i>	152	<i>Sun.</i>	145
<i>Sobrica.</i>	218	<i>Sureby.</i>	124
<i>Soland=Geese.</i>	248	<i>Surrey (Sudrige)</i>	76
<i>Solent.</i>	ibid.	<i>Sufura.</i>	145. 193
<i>Solenta, Inf.</i>	ibid.	<i>Swale, fl.</i>	72. 124
<i>Soldiers.</i>	219	<i>Sychdin.</i>	214
<i>Solwey=Frith.</i>	215	<i>Sylva Caledonia.</i>	207
<i>Somerlet.</i>	74		
<i>Somerton.</i>	ibid.		
<i>La Somme, fl.</i>	246		
<i>Somonobriva.</i>	ibid.		
<i>Sonare.</i>	223		
<i>South-Hanton.</i>	19		
<i>Moulton.</i>	174		
<i>Sowr.</i>	208		
<i>Speen.</i>	220		

T.

T Aba, Tabia.	225
Cadaster.	59. 240
Tadoriton.	171
Tagea Voran.	58
Tagus, fl.	100
Τάϊζαλοι.	221
Tal	

I N D E X.

<i>Tal y Lbyche.</i>	264	<i>Τοισόβις.</i>	87
<i>Tamatide.</i>	224	<i>Τορκια.</i>	220
<i>Tamar, fl.</i>	38. 221	<i>Τολίαπης.</i>	224
<i>Tamerton.</i>	ibid.	<i>Tonare.</i>	223
<i>Tamion.</i>	222	<i>Topenham.</i>	10. 180
<i>Tanarus, fl.</i>	224	<i>Torcestler.</i>	231
<i>Tanet, Inf.</i>	ibid.	<i>Τραι, Τραισις εχουσις.</i>	4. 232
<i>Taramis, —nis.</i>	223	<i>Toüi, fl.</i>	229. 265. 273
<i>Taran.</i>	ibid.	<i>Tournay.</i>	47
<i>Tarbarth.</i>	154	<i>Trabannon.</i>	19
<i>Tarvisium.</i>	224	<i>Trajectus ad Lendam.</i>	149
<i>Task.</i>	225	<i>Tralbünc.</i>	148
<i>Tavodunum.</i>	ibid.	<i>Traxula.</i>	124
<i>Täüy, fl.</i>	265	<i>Tregeney.</i>	77
<i>Tawton magna.</i>	175	<i>Tre-mäton.</i>	115
<i>Tax.</i>	225	<i>Trenius, fl.</i>	244
<i>Tay, fl.</i>	ibid.	<i>Trent, fl.</i>	103. 231
<i>Teign fl.</i>	220	<i>Triminitium.</i>	231
<i>Teignton.</i>	ibid.	<i>Trev rydh, gordh, gaeth.</i>	114.
<i>Teis, fl.</i>	232	189.	
<i>Teivi, fl.</i>	111. 265. 273	<i>Tueslis.</i>	232
<i>Termonin.</i>	78	<i>Türch, fl.</i>	267. 274
<i>Tern, fl.</i>	198. 206. 230	<i>Turci.</i>	219
<i>Terwynnant, fl.</i>	267	<i>Turnus.</i>	47
<i>Teviot.</i>	229	<i>Twced, fl.</i>	232
<i>Teutones.</i>	173. 182. 208. 227	<i>Twinamburn.</i>	10
<i>Tewksbury.</i>	122	<i>Ty güyn.</i>	65
<i>Thame.</i>	113. 223. 265	<i>Tyne-head.</i>	191
<i>Thames, fl.</i>	ibid.	<i>Τύρανν.</i>	47. 223
<i>Tharred, fl.</i>	5. 31	<i>Tyüi, fl.</i>	229. 265
<i>Θερμα ὑδατα.</i>	21		
<i>Thet, fl.</i>	204		
<i>Thetford.</i>	ibid.		
<i>Thistleworth.</i>	23. 31		
<i>Thor.</i>	223		
<i>Thornburgh.</i>	72		
<i>Thorney, Inf.</i>	156		
<i>Thunder.</i>	224		
<i>Τύσιον.</i>	232		
<i>Tibius, fl.</i>	229		
<i>Tinbren.</i>	270		
<i>Tindaethüy.</i>	ibid.		
<i>Tinea, Tinoa.</i>	229		
<i>Tinmouth.</i>	232		
<i>Tin Sylüy.</i>	270		
<i>Tippal, fl.</i>	58		
<i>Tisca, fl.</i>	20		
<i>Titanes.</i>	208		

I N D E X.

Venta Sluxum.	238	Malwick.	59. 237
Veneris.	246	Malambo, Inf.	14
Vernalis, —nilis.	ibid.	Malantsum, fl.	206
Vertenia.	240	Marham.	III. 180
Veterum.	246	Marminster.	241
Vicus ad Catarractam.	72	Marrington.	239
Vigutius, fl.	118. 248	Marwick.	21. 75. 98. 198
Vindelis.	251		242.
Vindinas, —diras.	ibid.	The Malshes.	176
Vinion, Inf.	135	Waterbrook.	85
Vinonia, —nevia.	253	Matling-Street.	114
Viscus.	8	Mattlesburgh.	ibid.
Vividin.	236	Meedon.	98
Ulcinium.	100	Meimes.	233
Ulfster.	99. 254	Meland, fl.	149
Unifama.	145. 178	Mellop, fl.	44
Voadicea.	254	Melsh-Dool.	148
Y Voel.	268	Mensbeck, fl.	129
Voreda.	240	Mire, fl.	202. 236
Voudicea.	254	Werlame-ceaster.	245
Urde-Head.	247	Westbury.	202
Urnach Gaur.	243	Wester-Cowdon.	142
Urk, fl. 140. V. Isca.		Westminster-Abby.	156
Ufocoana, —cona.	256	Wexford.	102. 166. 206
Uffoldun.	257	Wry, fl.	82
Uter Pendragon.	192.	Weymouth.	82. 251
Utriconium Cornoniorum.	91.	Werf, fl.	187. 240
	242.	Whigg.	136
Uttoreter.	122. 123	Whisket.	34
Vulcanus.	36	Whitby.	110
Wrbidge.	29. 264	Whithern.	65
Uxelludiano.	257	Whitlaton.	11
Y Vyrny, fl.	265. 277	Wisle, fl.	139
		Wighron.	101
		Wigton.	78
		Wilen-Ferry.	207
		Wilton.	70
		Wnanter-Mere.	105
		Winburnham.	251. 252
		Winchelcomb.	23
		Winchester.	238
		Winwadre-Mere.	213
		Wrral.	74. 225
		Wirus, fl.	236
		Witham, fl.	118
		Woburn.	98. 113. 114
		Woodbury.	10
		Woodcote.	185
		Woolter,	

W.

T O Wag.	114
Wainfleet, fl.	233
Walcheren.	3
Wald.	76
Walden.	5. 63
Wall.	150
Wallenford.	28. 61
The Wall's-End.	253
Wallia.	53. 233
Wallischi.	37. 53
Wallones.	51
Waltham.	88. 116

I N D E X.

Woolter, Woollover.	28
Worcester.	46
Woulds.	76
Wreken.	243
Wroewardin.	ibid.
Wroreter.	242
Wy, fl.	110

X.

Xaintes.	172
----------	-----

Y.

Yalme, fl.	235. 246
Yalinton.	ibid.
Yare, fl.	126
Yarmouth.	127
Yawles.	96
Yper Le.	120
Ypocessa.	69. 120
Ypres.	122
Ystyth, fl.	220

